

TREŠDIENA, 2008. GADA 3. DECEMBRIS

SĒDI VADA H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 15.00)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju par atsāktu Eiropas Parlamenta sesiju, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2008. gada 20. novembrī.

2. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

3. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

4. Kļūdu labojumi (Reglamenta 204.a pants) (sk. protokolu)

5. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Pirms nedēļas, 26. novembrī, Indijas pilsētā Mumbajā, notika virkne koordinētu, smagu teroristu uzbrukumu. Saskaņā ar Indijas Iekšlietu ministrijas sniegtajiem datiem šajos drausmīgajos uzbrukumos dzīvību zaudējuši gandrīz 190 cilvēki, no kuriem 22 ir iebrucēji. Uzbrukumos ievainoti 200 cilvēki, un nav skaidri zināms, vai daudzi no tiem izdzīvos.

Eiropas Parlamenta vārdā vēlos paust mūsu dusmas par šiem necilvēcīgajiem uzbrukumiem nevainīgiem cilvēkiem, kā arī vēlos izteikt visdziļāko līdzjūtību visu bojā gājušo ģimenēm.

Vēlos, lai uzbrukumos ievainotie un viņu ģimenes būtu pārliecināti par mūsu atbalstu un dziļu līdzjūtību.

Eiropas Parlaments pilnībā nosoda teroristu uzbrukumus un šajā sēru laikā pauž solidaritāti Indijai, tās iedzīvotājiem un iestādēm. Šodien mēs visi sirdī esam ar viņiem.

Terorisms ir tiešs uzbrukums brīvībai, cilvēktiesībām un demokrātijai. Terorisms ir mēģinājums ar vispārēju vardarbību iznīcināt mūs vienojošās vērtības Eiropas Savienībā un dalībvalstīs.

Dāmas un kungi, jūs zināt, ka tieši uzbrukumu laikā Mumbajā bija arī Eiropas Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas delegācija.

Tā kā daži no delegācijas locekļiem bija apmetušies viesnīcās, kuras skāra šie uzbrukumi, un tiem draudēja nāves briesmas, neskatoties uz to, ka sērojam par šiem traģiskajiem uzbrukumiem, vēlamies paust prieku un atvieglojumu, ka visi šīs parlamentārās delegācijas dalībnieki šodien atkal ir ar mums sveiki un veseli.

Jūs visi esat laipni lūgti atpakaļ Briselē!

Dāmas un kungi, īpaši vēlos sveicināt: delegācijas vadītāju Ignasi Guardans, kā arī Daniel Caspary, Béla Glattfelder, Syed Kamall, Sajjad Karim, Erika Mann, Jan Tadeusz Masiel un Mia De Vits. Brīnišķīgi, ka atkal visi esat šeit.

(Aplausi)

Tāpat mani priecē, ka ar mums ir arī turpmāk minētie Eiropas Parlamenta deputāti, un tikpat silti sveicināt vēlos arī viņus: Alberto Rodas, Christopher Ford, Levente Csaszai un Vladymyr Dedobbeleer, politisko grupu locekles Arielle Rouby un Barbara Melis, Eiropas Parlamenta tulku Vincent Capet, kā arī divus ārštata tulkus Karen Twidle un Michael Hill.

(Aplausi)

Mēs visi jūtamies atviegloti, ka galu galā ar jums viss ir kārtībā, un ceru, ka no šī briesmīgā atgadījuma jūs drīz spēsiat atgūties arī morāli.

Īpaši vēlos pateikties un izteikt atzinību tiem Indijas iedzīvotājiem, kas, neskatoties uz nedrošo vietējo situāciju, jums piedāvāja aizsardzību un palīdzību.

Pateicību vēlos izteikt arī to Eiropas Savienības dalībvalstu konsulātiem, kas saskaņā ar Eiropas Savienības līguma garu un burtu šajā kritiskajā brīdī izrādīja solidaritāti un piedāvāja jums palīdzību.

Vēlos visiem atgādināt, ka ikviens Eiropas Savienības pilsonis, kura izcelsmes valstij nav vietējās pārstāvniecības – kā tas šajā gadījumā bija Mumbajā – var sazināties ar jebkuras citas ES dalībvalsts konsulātu. Šādas situācijas skaidri atspoguļo konkrētu Eiropas Savienības pilsoņu solidaritāti.

(Aplausi)

Kolēģi, tomēr šodien mēs domās galvenokārt esam ar šo uzbrukumu upuriem un viņu ģimenēm. Viņu bojāeja un apstākļi, kas līdz tam noveda, ir absolūti nepieņemami noziegumi.

Neatkarīgi no tā, kur notiek terorisms un kas to veic, mūsu rīcībai jābūt apņēmīgai un mums jā saglabā solidaritāte. Eiropas Savienībai kopā ar starptautisko kopienu ir jācīnās pret jebkādam terorisma izpausmēm.

To nosaka mūsu tiesiskuma principi. Cīņa pret terorismu iespējama tikai tad, ja tiek ņemtas vērā vērtības, ko aizsargājam.

*
* *

Tikko saņēmu briesmīgu ziņu, ka pirms nepilnas stundas basku zemē, Spānijas pilsētā Aspeitijā, nogalināts septiņdesmit gadus vecais uzņēmējs *Ignacio Uriá Mendizabal*. Ir aizdomas, ka to izdarījusi ETA, lai arī tas vēl nav apstiprināts.

Nosodu šo teroristu uzbrukumu un vēlos paust visdziļākās skumjas un līdzjūtību *I. U. Mendizabal* ģimenei un draugiem. Vēlos arī izteikt solidaritāti Spānijas valsts pārvaldei, iedzīvotājiem un demokrātiskajām iestādēm.

Lūdzu, piecelieties kājās, lai godinātu Mumbajas upuru, kā arī Spānijā nogalināto Eiropas Savienības pilsoņu piemiņu.

(Parlaments piecēlās un ievēroja minūti ilgu klusuma brīdi.)

*
* *

Dāmas un kungi, daudzi no jums šobrīd nēsā mazu, sarkanu piespraudīti. Pagājušajā pirmdienā, 2008. gada 1. decembrī, bija divdesmitā Pasaules AIDS diena.

HIV/AIDS ir briesmīga slimība, ar kuru katru dienu visā pasaulē inficējas aptuveni 7000 cilvēku, kas to pat neapzinās. Visvairāk ir skarta Āfrika, kur ar HIV inficēti jau 33 miljoni iedzīvotāju.

Taču arī Eiropā ik dienas ar šo vīrusu tiek inficēti cilvēki. Saskaņā ar oficiāliem Pasaules Veselības organizācijas (PVO) datiem no 1999. līdz 2006. gadam Eiropā apstiprināti vairāk nekā 800 000 jauni inficēšanās gadījumi, no kuriem tikai nedaudz mazāk nekā 270 000 gadījumi reģistrēti Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Vismaz katra desmitā no inficētajām personām ir jaunāka par 25 gadiem. Tas nozīmē, ka nepieciešams nekavējoties informēt cilvēkus, rīkot profilaktiskas kampaņas un veikt pārbaudes testus gan brīvprātīgajiem, gan tiem, kas vēlas palikt anonīmi.

Mums jāuzņemas politiskas saistības, lai vairotu resursus cīņai pret šo slimību un veiktu pasākumus, kas veicina šīs slimības agrīnu atklāšanu, tādējādi sniedzot iespējami visdrīzāko aprūpi un ārstēšanu.

Eiropas Parlamenta vārdā īpaši vēlos lūgt dalībvalstīm, lai tās veic pasākumus, kas novērš inficēto cilvēku jebkāda veida diskrimināciju un apkaunošanu.

(Aplausi)

6. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

7. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

8. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

9. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

10. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ir izplatīta šīs sesijas darba kārtības projekta galīgā versija, kas tika sagatavota Priekšsēdētāju konferences sanāksmē ceturtdien, 2008. gada 20. novembrī, saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu. Ir pieprasīts, lai šis projekts tiktu grozīts šādi:

Trešdiena

Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa ierosina atlikt gan balsojumu par V. De Keyser ziņojumu par Izraēlas piedalīšanos Kopienas programmās, gan balsojumu par rezolūcijas priekšlikumiem attiecībā uz šo pašu tematu.

Francis Wurtz, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mūsu prasību pamato ļoti skaidrs un ikvienam zināms fakts. Pagājušā gada maija beigās oficiāla Parlamenta delegācija, kas pārstāvēja visas politiskās grupas, devās uz Izraēlu un pabija palestīniešu teritorijās, arī Gazā.

Pamatojoties uz šīs vizītes laikā gūtajiem vērojumiem, delegācija vienbalsīgi pieņēma paziņojumu. Paziņojumā bija teikts:

„Mēs patiešām uzskatām, ka bez nopietnām labas gribas zīmēm, kas īstenojas konkrētos uzlabojumos uz vietas, ES-Izraēlas attiecības nevar virzīt tālāk.”

(FR) Kopš tā laika šādas nopietnas zīmes nav bijušas pamanāmas. Gluži pretēji. Tādēļ uzskatām, ka tas būtu nepareizs signāls šodienas balsojumā atbalstīt Padomes priekšlikumu.

Mūsu grupa ierosina atlikt balsojumu līdz brīdim, kad Izraēlas politikā un uz vietām būs skaidri redzamas šīs zīmes, ko tik vienbalsīgi pieprasījusi delegācija, kas pirms pāris mēnešiem pārstāvēja Parlamentu.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dažkārt mums jāpieņem ļoti sarežģīti lēmumi. Uzskatu, ka debates par Izraēlu un Palestīnu, kuras notiek šeit - Eiropā un Parlamentā, vienmēr ir sarežģīts process.

Pieņemot lēmumus, mums jābūt vīzijai par vēlamo rezultātu. Būtu briesmīgi, ja Parlaments balsotu pret priekšlikumu stiprināt sakarus starp Izraēlu un Eiropas Parlamentu. Es atkārtoju - būtu briesmīgi balsot pret šo priekšlikumu. Taču, tā kā mēs visi zinām, cik sarežģīta un delikāta ir šī situācija, tikpat briesmīgi būtu balsojumā šo priekšlikumu atbalstīt. Pirms divām nedēļām biju Izraēlā un redzēju, ka gan Izraēlas, gan Palestīnas pacietības mērs ir pilns. Būtu briesmīgi, ja ar savu atteikumu mēs palielinātu izraēliešu neapmierinātību. Tikpat briesmīgi būtu ar savu piekrišanu palielināt palestīniešu neapmierinātību. Tādēļ mums jābūt pietiekami gudriem un jāatliek šis balsojums. Lai turpinātu diskutēt, mums jārikojas. Dažkārt ir prātīgāk turpināt mierīgas sarunas, nevis pieņemt emocionālus un pārsteidzīgus lēmumus, kas var sadusmot vai apbēdināt vienu vai otru no iesaistītajām pusēm.

Eiropā mēs pildām starpniecisku funkciju, un mums tā jā saglabā. Tādēļ ierosinām, lai šis balsojums tiktu atlikts. Reizēm prātīgi ir nogaidīt.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, man jāpiemin, ka Parlamenta Ārlietu komiteja, arī referente V. de Keyser, ar nomācošu balsu vairākumu balsojumā atbalstīja V. de Keyser ziņojumu.

Kā jau minējām Izraēlas ārlietu ministrei, kad tā vakardien tikās ar mūsu Ārlietu komitejas pārstāvjiem, mēs saprotam Parlamenta lielās bažas par pazemojumu un neapmierinātību, ko piedzīvo palestīnieši.

Taču tieši tādēļ, priekšsēdētāja kungs, mēs uzskatām, ka, pirmkārt, Parlamentam ir jāpieņem nostāja balsojumā rezolūciju atbalstīt. Es paziņoju, ka mūsu politiskā grupa pieņems grozījumus, kurus iesnieguši kreisie spēki, lai nodibinātu attiecības. Wurtz kungs, runa nav par attiecību ar Izraēlu uzlabošanu, bet gan par balsojumu

par rezolūciju un par to, ka Parlamentam saskaņā ar pilnvarām, kuras tam piešķir Līgumi, jāsniedz sava piekrišana sarunām, kuras uzsāk Eiropas Komisija un 27 dalībvalstis.

Priekšsēdētāja kungs, tādēļ mēs uzskatām, ka Eiropas Parlamentam ir stingri jāiestājas par mieru Tuvajos Austrumos un jāsniedz sava piekrišana nolīgumam par sadarbību ar Izraēlu zinātnes un tehnoloģijas jomā. Tādēļ šim jautājumam ir jāpaliek pašreizējās plenārsēdes darba kārtībā, kā to nolēma pati politisko grupu Priekšsēdētāju konference.

(Parlaments pieņēma priekšlikumu.)

Ceturtdiena

- Nav iesniegts neviens grozījums.

(Darba kārtība tika pieņemta.)

11. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, man ir liels prieks jūs informēt, ka VIP (ļoti ievērojamu personu) tribīnē pulcējas augsta līmeņa reliģisko organizāciju amatpersonu un Bulgārijas pilsoniskās sabiedrības cilvēku grupa, kuru vada Viņa Eminence Vidinas Metropolīts *Dometian*. Mūsu viesi 4. decembrī piedalīsies seminārā par Eiropas kultūras daudzveidību, kas notiks Eiropas Parlamentā. Eiropas Starpkultūru dialoga gada pēdējā mēnesī jūs visi esat šeit laipni lūgti. Laipni lūgti Eiropas Parlamentā!

(Aplausi)

12. Eiropadomes sagatavošana (2008. gada 11.-12. decembris) (debates)

Priekšsēdētājs – Nākamie punkti ir Padomes un Komisijas paziņojumi par 2008. gada 11. un 12. decembra Eiropadomes sagatavošanu.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti. Pirmkārt, priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos jums pievienoties un izteikt savu līdzjūtību, solidaritāti ar upuriem, kas cietuši necilvēcīgajos teroristu uzbrukumos Mumbajā, kā arī Indijas tautai, kas tāpat ir šo traģēdiju upuris.

Vēlos arī teikt, ka, *I. Guardans* sagaidīšana, viņam ierodoties Roissy lidostā, Eiropas līmenī mums visiem ir mācība, ko gūstam no sadarbības starp dažādiem konsulātiem, un es atkārtošu jūsu teikto, priekšsēdētāja kungs, mums visiem noteikti jāuzlabo Eiropas līmeņa koordinācija šajā jomā. Tas jādara vēl pirms diplomātiskā dienesta dibināšanas.

Visbeidzot, saistībā ar upuri Spānijā Padomes vārdā vēlos izteikt līdzjūtību mūsu spāņu draugiem un Spānijas iestādēm.

Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, nākamā Eiropadomes tikšanās, kas notiks 11. un 12. decembrī, ir ļoti svarīga. Atvainojos, es aizmirsu pieminēt arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci *M. Wallström*. Šīs tikšanās darba kārtība ir ļoti piesātināta. Apspriežamie temati: Lisabonas līguma nākotne, Eiropas reakcija uz starptautisko ekonomikas un finanšu situāciju, cīņa pret klimata pārmaiņām un enerģētikas tiesību aktu kopums.

Attiecībā uz Lisabonas līgumu, mēs sadarbojamies ar Komisiju un mūsu draugiem no Īrijas. Dažu pēdējo dienu laikā Īrijā veikts atbalsta darbs, kurā jūs, priekšsēdētāja kungs, pārstāvējāt Eiropas Parlamentu. Īrijas parlaments jums par to uzdeva jautājumus. Uzskatu, ka šīs grupas darbs liek izdarīt trīs secinājumus.

Pirmkārt, Īrijas parlamenta deputāti uzskata, ka Īrijai pastāv risks zināmā mērā kļūt atstumtai no Eiropas Savienības un ka tā īstermiņā un vidējā termiņā no tā cietīs.

Otrkārt, Īrijas parlamenta deputāti vēl joprojām ļoti vēlas pilnīgu un absolūtu Īrijas dalību Eiropas Savienībā.

Treškārt, Īrijai ir jāsniedz sava atbilde par bažām, kas izteiktas 12. jūnija referendumā, un jāsniedz risinājums tam, kā tā varētu piedalīties Eiropas projektā.

Kā jums jau zināms, Īrijas valdība vēl nav oficiāli ieņēmusi nostāju un norādījusi, vai tā apstiprina šos priekšlikumus, kā arī to, vai un kādā veidā tā vēlas tos īstenot. Esam sazinājušies un līdz nedēļas beigām vēl sazināsimies ar Padomes prezidentūru, premjerministru *D. Cohen* un prezidentu *N. Sarkozy*.

Ceru, ka saprotat, ka es nevaru runāt Īrijas iestāžu vārdā. Tomēr, runājot par Padomes prezidentūru, jāteic, ka mēs esam ļoti ieinteresēti palīdzēt mūsu īru draugiem izprast viņu iespējamās prasības attiecībā uz dažādām jomām un aplūkot tiem nepieciešamās juridiskās garantijas, kā arī ievērot un apsvērt to, ka divdesmit piecu valstu parlamentu jau ir ratificējuši šo Līgumu. Ceram, ka 2009. gada sākumā šis Līgums tiks ratificēts arī divdesmit sesto reizi. Attiecībā uz Lisabonas līguma spēkā stāšanās datumu vēlamies sniegt skaidru un pozitīvu vēstījumu. Tieši tādi būs arī mūsu priekšlikumi, kurus apspriedīsim Eiropadomes tikšanās reizē.

Šajā sēžu zālē jau bijušas daudzas debates par ekonomisko un finanšu situāciju. Tā kā Eiropa ir pamatīgi cietusi no ekonomikas lejupslīdes, vēlos vēlreiz atkārtot svarīgākos jautājumus. Atrodoties ārkārtas situācijā, mums jāpierāda, ka esam spējīgi reaģēt uz to. Mums jāpierāda vienotība un tikpat liela spēja pieņemt lēmumus, kāda tā bija pagājušajā oktobrī, kad bija jārod koordinēta reakcija attiecībā uz visas finanšu nozares sabrukumu. Tieši tā prezidentūra 11. un 12. decembrī vadīs Padomes darbu.

Komisijas priekšsēdētājs *J. M. Barroso* to izskaidros labāk. 26. novembrī Komisija pieņēma priekšlikumus par Eiropas atveseļošanas plānu. Šie priekšlikumi tika izskatīti gan Konkurētspējas padomē, gan arī Ekonomikas un finanšu ministru padomē. Tas veido koordinētu Eiropas reakciju uz ekonomisko krīzi, kas sniedz iespēju izmantot Kopienas instrumentus un ļauj dalībvalstīm, ievērojot zināmus principus un cieši sadarbojoties vienai ar otru, veikt tām vispiemērotākos pasākumus.

Attiecībā uz Padomes prezidentūru vēlos teikt, ka Komisijas priekšlikumi ir solis pareizajā virzienā. Runājot par Eiropas Sociālo fondu, Globalizācijas pielāgošanas fondu un struktūrfondiem, mums Kopienas budžetā jāatrod finansējums, kur vien tas iespējams. Kā Komisija jau ierosināja, mums arī vairāk jāizmanto finansējums no Eiropas Investīciju bankas fondiem, un mēs paļaujamies uz to, ka Parlaments, reaģējot uz šo krīzi, piedalīsies Kopienas iestāžu mobilizācijā.

Jebkādu tādu līdzekļu attīstīšana, kas, ņemot vērā Komisijas un citu iestāžu prognozes, spēs nākamajā gadā atbalstīt ekonomikas aktivitāti, ir galvenokārt dalībvalstu pienākums. Komisija ierosina kopīgus pasākumus Kopienas un dalībvalstu līmenī, kuru izmaksas nepārsniedz 200 miljardus eiro, kas ir 1,5 % no Kopienas IKP. Es apzinos, ka attiecībā uz šiem skaitļiem pastāv zināmas bažas. Mums kā prezidentūrai šķiet, ka Komisijas ierosinātais kopīgais darbs ir nepieciešamais stimulants un risinājums problēmām, ar kurām saskaramies.

Mēs ļoti labi zinām, ka ne visu ir iespējams paveikt Kopienas līmenī un ka Kopienas iestādes nespēj garantēt pilnīgi visu, jo to instrumenti ir ierobežoti, it īpaši attiecībā uz budžetu un tā assignēšanu. Tomēr, iestādēm ir jāgarantē, lai valsts atveseļošanas plāns ir koordinēts un konsekvents, tādējādi radot iespējami veiksmīgāko ekonomikas atveseļošanu, kas sniedz labumu Eiropas Savienībai.

Gluži tāpat kā Komisija, arī mēs uzskatām, ka nepieciešami mērķtiecīgi nozaru un pārejas atbalsta pasākumi. Šie pasākumi ar steigu jāīsteno, un tiem jābūt saskaņā gan ar Eiropas Savienības ilgtermiņa prioritātēm, gan ar Lisabonas stratēģiju. Uzskatām, ka vispirms jāveic darbības attiecībā uz Eiropas rūpniecības pamatu, it īpaši attiecībā uz tādām strukturāli svarīgām rūpniecības nozarēm kā autoražošana, kuru, kā jums jau zināms, nopietni ietekmē ekonomikas lejupslīde. Ar Eiropas Investīciju bankas palīdzību dalībvalstīm jābūt spējīgām sniegt atbalstu saviem ražotājiem, lai atbalstītu pūles attīstīt jaunas tehnoloģijas, it īpaši videi draudzīgāku automobiļu ražošanu.

Kā uzsvēra Konkurētspējas padome, lai atbalstītu mazus un vidējus uzņēmumus, kurus šī krīze ietekmē īpaši nelabvēlīgi un kuriem, ņemot vērā esošo Eiropas finanšu nozares situāciju, draud kredītu ierobežojums, mums jāgūst lielāka rīcības brīvība. Mēs šajā Padomē nākamo sanāksmju laikā, kas notiks 11. un 12. decembrī, esam apņēmušies rast iespējami mērķtiecīgāko kopējo plānu.

Priekšsēdētāja kungs, runājot par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, jāteic, ka rīt šajā sēžu zālē būs debates par šiem jautājumiem. Padomes vārdā vēlos vēlreiz pateikties Parlamentam par konstruktīvo attieksmi, ko tas pauda dialogā par enerģētikas un klimata tiesību aktu kopumu. Mūsu mērķis tagad un turpmāk būs līdz šī mēneša beigām panākt vienošanos pirmajā lasījumā. Šis projekts nav domāts, lai Francijas prezidentūra varētu ar sevi lepoties. Šis arī nav jautājums par to, vai prezidentūra iegūs atzinību. Runa nav par to. Es atkārtoti, ņemot vērā 2009. gada darba grafiku, Eiropai ir jābūt gatavai ievērot starptautiskos termiņus, tai jābūt gatavai uzņemties vēlamās iniciatīvas Poznaņā, kur tikko sākusies konference, kā arī novembrī Kopenhāgenā.

Jūsu referenti to ļoti labi apzinās. Lai veiksmīgi noslēgtu šīs sarunas, starp jums un *Jean-Louis Borloo* bijušas vairākas viedokļu apmaiņas. Prezidentūras mērķis un mūsu vēlmes ir skaidras: Komisijas ierosinātais tiesību aktu kopums kalpo zināmiem mērķiem, un šiem tiesību aktiem jābūt konsekventiem. Šie mērķi un konsekvence ir jāaizsargā. Mēs nedrīkstam novirzīties no sākotnējā pamatojuma, ko ierosinājusi Eiropas Komisija.

Mums jāiekļauj divi elementi. Pirmais elements nozīmē būt pietiekoši elastīgiem pret tām valstīm, kurām, ņemot vērā to ģeogrāfisko izvietojumu un ekonomikas attīstību, jāpieliek pūles, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju, un te es it īpaši domāju mūsu draugus no Centrāleiropas un Austrumeiropas. Otrs elements, ņemot vērā ekonomisko krīzi, nozīmē rast nepieciešamo elastību attiecībā uz rūpniecības nozarēm, kuras visnapietnāk ietekmē enerģijas patēriņa problēmas. Šajā virzienā mēs strādājam cieši kopā ar Komisiju un dalībvalstīm, un, lai sasniegtu zināmus rezultātus un līdz gada beigām pieņemtu tiesību aktu kopumu, mums visiem jābūt vienotiem.

Tātad, priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs, godājamie deputāti, šī Padome ir ļoti nozīmīga. Eiropa atrodas vairāku jomu - iestāžu, ekonomikas un enerģētikas - krustcelēs. Šīs Padomes darbs būs smags. Tai jābūt spējīgai tikt galā ar situāciju Eiropas Savienībā. Tādēļ Padomei, Komisijai un Parlamentam ir jādara pilnīgi viss, kas viņu spēkos, lai veiksmīgi sasniegtu dažādos mērķus. Mēs, protams, zinām, ka šis darbs ir smags.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR). Priekšsēdētāja kungs, *Jouyet* kungs, godātie deputāti. Pirmkārt, *Pöttering* kungs, vēlos piekrist jums visā, ko teicāt attiecībā uz traģēdiju Mumbajā, kā arī piebilst, ka piekritu jūsu viedoklim par to, ka Eiropā nepieciešama solidaritāte. Eiropiešiem jārikojas kā īstiem pilsoņiem.

Uzskatu, ka mēs visi spēsim gūt mācību no šiem notikumiem, kā arī lielisko Eiropas pilsonības un solidaritātes ideju demonstrēsim realitātē.

Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, dažu pēdējo mēnešu laikā Eiropas Savienība patiesi saskārusies ar lielām grūtībām: konflikts Gruzijā, nepiedzīvota finanšu krīze un pēkšņa lejupslīde.

Līdz šim Eiropas Savienība šos ārkārtējos notikumus ir pienācīgi novērtējusi, un esmu pilnīgi pārliecināts, ka tā rīkojusies atbildīgi. Paldies mūsu trīs iestādēm par kopēju apņemšanos un ciešu sadarbību. Jāpiemin Francijas prezidentūras enerģija un prasmes - ir skaidri uzsvērtā Eiropas dimensijas lietderība un nozīmīgums. Tieši eiropiešiem un visai pasaulei kopumā esam pierādījuši, ka Eiropas Savienība savus uzdevumus pildījusi godprātīgi: Tā nodrošinājusi ātru un koordinētu reakciju, kā arī bijusi gatava roku rokā sadarboties ar saviem partneriem visā pasaulē.

Ļaujiet mums izteikties skaidri un būt atklātiem vienam pret otru: turpmākajās nedēļās vēl joprojām veicams smagākais darbs. Mēs saskaramies ar ļoti daudz izaicinājumiem, it īpaši ar trīs visgrūtākajiem izaicinājumiem, ar kuriem iespējams cīnīties tikai tad, ja visas trīs galvenās Eiropas iestādes – Parlaments, Padome un Komisija – turpinās sadarboties, kopīgu mērķu vārdā veicot katrai savu darbu. Pirmkārt, tām jāveic tūlīt īstenojami un izšķiroši pasākumi, jāveic Eiropas atveseļošana, jāsniedz atbilde uz krīzi ekonomikā. Otrkārt, jādemonstrē, ka Eiropai ir resursi, lai kļūtu par pasaules vadošo ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, un ka spējam saglabāt savu pasaules līdera pozīciju cīņā pret klimata pārmaiņām. Treškārt, jāizstrādā Lisabonas līguma īstenošanas ceļvedis.

Esmu pārliecināts, ka ir ļoti daudz citu jomu, kuras varētu pieminēt, it īpaši attiecībā uz ārējām attiecībām. Tā vēlos teikt, ka tagad Komisija lepojas ar apstiprināto paziņojumu, kurā izklāstīti ļoti ambiciozi mērķi attiecībā uz Austrumu partnerības politiku, taču, tā kā laiks ir ierobežots, es koncentrēšos uz trīs, manuprāt visgrūtākajiem, izaicinājumiem, ar kuriem Eiropadomei būs jātiek galā decembrī.

Pirmkārt, palūkosimies uz Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Pirms Eiropadomes tikšanās šī gada oktobrī notika debates; šajā laikā problēmas radīja draudīgas sekas, un finanšu krīze jau skāra visu ekonomiku.

Pēc nedēļas mūsu apstiprinātajā ziņojumā Komisija ierosināja ES līmeņa politikas pamatnostādnes turpmākai rīcībai. Mēs apgalvojam, ka uz finanšu krīzi jāreaģē ar pasākumiem ekonomikas līmenī, kā arī to, ka tas jā dara koordinēti. Attiecībā uz šīm politikas pamatnostādnēm tika panākta liela vienprātība. Pēdējā Eiropadomes neformālajā tikšanās reizē un pagājušā mēnesī Parlamenta sesijā tās apstiprināja. Politikas pamatnostādnes palīdzēja radīt globālo stratēģiju, kas tika definēta G-20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē, kurā politikas pamatnostādnes tika izmantotas kā diskusijas pamats. Visbeidzot, dalībvalstis, definējot pašas savus rīcības virzienus, pieņēma pamatnostādnēs ieteikto pieeju.

Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns ne tikai sniedz sīku tā īstenošanas metožu aprakstu, bet, kā jau es pagājušajā nedēļā minēju, tas arī paaugstinājis koordināciju jaunā un mērķtiecīgā līmenī.

Vēlos izteikt cieņu Parlamentam par atbalstu atveseļošanas plānam, ko tas sniedzis gan parlamentārajā komitejā, gan sesijas plenārsēžu debatēs un it īpaši debatēs ar Priekšsēdētāju konferenci, kurās piedalījies. Vēlos pateikties Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un dažādu politisko grupu priekšsēdētājiem par viņu darbu, kā rezultātā šīs debates ir iespējamas. Šī plāna īstenošanā jārisinās tikpat ilgstošam dialogam, kāds tas bija šī plāna sagatavošanas darbos.

Ierosinājums piešķirt 200 miljardus eiro, lai uzsāktu mūsu ekonomikas atveseļošanas plānu, kurā ir desmit pamatīgas prioritātes, pierāda kopīgas rīcības pakāpi, kas Eiropas līmenī vēl nav piedzīvota. Tā kā bija jānosaka tikpat mērķtiecīgs plāns, cik liela ir atveseļošanas nepieciešamība, izaicinājums, gluži tāpat kā neizdošanās risks, bija milzīgs. Plāns nav pamatots ar mazākā kopsaucēja principu, tajā vērā ņemtas arī dažādu dalībvalstu atšķirīgās budžeta un ekonomikas pozīcijas, kaut arī visas dalībvalstis ir daļa no kopējā tirgus un vairākumam no šīm dalībvalstīm ir kopēja valūta. Tādēļ mums jāatzīstas, ka šis nav viegls uzdevums. No racionāla un, protams, no politiskā viedokļa, 27 valstīm attiecībā uz ekonomikas krīzi ir ļoti grūti rast kopīgu pieeju, jo to vēsturei ir tik dažādi sākumpunkti.

Tādēļ mēs neesam noteikuši vienādi piemērojamu, bet gan koordinētu plānu, kas pamatots ar instrumentiem, kuri mums Eiropā jau ir pieejami – Stabilitātes un izaugsmes pakts, kā arī Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģija. Esam noteikuši kopējus mērķus, kas ekonomikas atveseļošanas vārdā jāveic koordinēti.

Šis plāns tagad jālieto praksē. Koordinācijas jēdzienam jādominē ne tikai vienošanās laikā, bet arī īstenojot plānu, jo bezdarbības cena ir pārāk augsta. Mēs paši varam to apliecināt - ar katru dienu pieaug darbavietu zudums. Mēs nedrīkstam gaidīt ekonomikas lejupslīdes tālāku pasliktināšanos un ieslēgšanu nopietnā depresijā.

Uzskatu, ka mēs visi redzam, kā mainījusies attieksme, pat tad, ja šī attieksmes maiņa vēl nav īstenojusies konkrētos lēmumos. Visi ļoti labi zina, ka šī nav parasta ekonomikas lejupslīde. Šī ir pavisam cita situācija, kas nav parasta ekonomikas lejupslīde; es atkārtoju, šie ir ārkārtas apstākļi, un ir īstais laiks rīkoties.

Katrai iestādei ir jāpilda tās pienākumi. Komisija tos veikusi, iesniedzot šo plānu, un turpinās veikt savus pienākumus, lai pārliecinātos par plāna īstenošanu. Es paļaujos uz Parlamenta modrību, atgādinot katras iestādes saistības. Šis atveseļošanas plāns piedāvā nepieciešamās pamatnostādnes, lai veiktu mērķtiecīgu un izšķirošu rīcību. Uzskatu, ka iepriekšminētais plāns ir kā iespējams, tā arī mērķtiecīgs, un nav jēgas ierosināt priekšlikumus, kurus nav izredzes apstiprināt. Tomēr, tai pat laikā mums jāpaliek mērķtiecīgiem.

Šis plāns pierāda, ka pamatprincipi, kas izteikti Stabilitātes un izaugsmes paktā un Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā, ir snieguši mums iespēju gūt patiesu Eiropas līmeņa risinājumu.

Šī ir lieliska iespēja, kas Eiropai jāizmanto. Uzskatu, ka šis Eiropai ir liels pārbaudījums. Ne tikai pārbaudījums ekonomiskā risinājuma ziņā, bet arī pārbaudījums Eiropas idejai. Kāda ir mūsu Eiropas ideja? Vai mēs vēlamies, lai Eiropa reaģē uz Eiropas un pasaules mēroga ekonomikas problēmām?

Ja Eiropa rīkosies vienoti, tad tā varēs pierādīt, ka spēj nodrošināt nepieciešamo koordināciju, lai ikviens var izvērst savus spēkus šajā cīņā; piedāvāt nepieciešamo budžeta stimulēšanu, kas pielāgots katrai individuālām vajadzībām, tādējādi garantējot reālu iedarbību; nodrošināt vidēja un ilgtermiņa budžeta izdevumu līmeņa dzīvotspēju; nodrošināt gudru īstermiņa instrumentu izmantošanu, lai veicinātu ilgtermiņa konkurētspēju, tādējādi nošaujot divus zaķus ar vienu šāvienu: budžeta stimulēšanai īstermiņā ir jāierobežo krīzes ietekme uz mājāsaimniecībām, strādājošajiem un uzņēmumiem, vienlaikus atvieglojot pāreju uz tādu ekonomiku, kas mazāk patērē energoresursus, un atbalstot reformas Eiropas konkurētspējas palielināšanai vidējā un ilgtermiņā. Ir jānodrošina, ka visas mūsu darbības ir saskaņā ar galvenajām solidaritātes un sociālā taisnīguma prasībām, kuras galvenokārt jāievēro attiecībā uz tiem, kurus krīze skārusi visvairāk.

Mēs tādēļ esam noteikuši trīs galvenās prioritātes, trīs tādas stratēģijas stūrakmeņus, kuras galvenā prioritāte ir vismazāk aizsargātās sabiedrības daļas vajadzības.

Šis nav īstais laiks, lai ierobežotu darbības valstu līmenī. Tam ir jābūt absolūti skaidram. Turpmāk teiktais ir vēstījums, ar ko vēlos vērsties pie Eiropadomes, un esmu pārliecināts, ka varu paļauties uz Parlamenta atbalstu. Tikai Eiropas līmeņa risinājums spēs būt pietiekoši vērienīgs, lai ko mainītu un lai ikviens varētu būt ieguvējs.

Parlamenta atbalsts ir būtisks. Tādēļ vēlos jums lūgt, lai izskatiet jaunus priekšlikumus, paātriniet procedūru gaitu un piemērojiet Eiropas budžeta shēmu. Skaidrībai jābūt arī šajā lietā. Manuprāt, tas būtu pilnīgi nesaprotami, ja mēs tagad lūgtu dalībvalstīm veikt papildu spiedienu uz savu budžetu, lūgtu to budžeta atbalstu, ja mēs Eiropas līmenī neesam spējuši izmantot visas Kopienas budžeta apropriācijas, kas bijušas mūsu rīcībā.

Tādēļ Komisija ierosināja, manuprāt, labu priekšlikumu, kurā apgalvoja, ka neiztērētās apropriācijas jāizmanto, lai atbalstītu zināmas programmas un sāktu zināmus Eiropas līmeņa pasākumus, - vai nu starpsavienojumiem, inovācijām, klimatam draudzīgai enerģijai, vai arī ekonomikas atveseļošanas politikai, kurai vidējā termiņā ir daudz potenciāla. Tā ir vēl viena lieta, ko vajadzētu darīt.

Galvenokārt aicinu jūs līdzpilsoņiem paskaidrot, kādā veidā Eiropas Savienība tiem nodrošina aizsardzību nevis veicot pasākumus dalībvalstu vārdā, bet gan gluži pretēji, proti, palielinot dalībvalstu pasākumu efektivitāti, apvienojot mūsu pūles, lai stimulētu pieprasījumu un atjaunotu ticību tam, ka visi mūsu pilsoņi ir ieguvēji.

Otrais punkts Eiropadomes darba kārtībā ir klimata pārmaiņas. Zinu, cik daudz laika un uzmanības Parlaments veltījis klimata pārmaiņu un enerģētikas tiesību aktu kopumam. Esat pierādījuši, ka šis patiešām ir mūsu laiku svarīgākais politikas, ekonomikas un civilizācijas projekts. Šis būs vēsturisks lēmums, un jūsu atbalsts šim mērķim un ieguldījums šī mērķa sasniegšanā pēc kāda laika tiks atzīts par nenovērtējamu.

Ir pagājis gandrīz gads, kopš Komisija izteica savus priekšlikumus. Šajā laikā esam piedzīvojuši lielāko ekonomikas lejupslīdi. Esam uzklauzījuši saprotamas bažas, ko spēcīga spiediena iespaidā izteikuši rūpniecības nozaru pārstāvi.

Taču nav zudusi apņemšanās sasniegt turpmāk minētos svarīgos mērķus: līdz 2020. gadam sasniegt 20/20/20 mērķus; nākamajā gadā Kopenhāgenā uzsākt sarunas par globālu nolīgumu; pierādīt savu apņemšanos un to, ka pret šiem jautājumiem attiecamies nopietni.

Protams, ir vēl daudz darāmā pirms Padome un Parlaments panāk galīgo vienošanos. Tam tā jābūt. Šie ir ļoti svarīgi lēmumi, kas ietekmē katru eiropieti. Pret tiem jāizturas nopietni un mums tas jā dara pareizi.

Nākamajā nedēļā Eiropadomei būs svarīga nozīme, lai panāktu vienošanos starp 27 valstu un valdību vadītājiem. Taču ar nolīgumu starp 27 dalībvalstīm vien nepietiek. Šis nolīgums ir tikai kā nepieciešams nosacījums tam, lai viss izdotos. Ticiet man, neviens labāk par Komisiju nezina, cik svarīga ir Parlamenta kā viena no likumdevējiem nozīme. Esat atkal un atkal pierādījuši, ka jūsu ieguldījums ir nepieciešams ne tikai Eiropas tiesību aktu demokrātiskai leģitimitātei, bet arī to efektivitātei.

Jūsu darbs ir ļoti svarīgs, lai pārrobežu sadarbībā veidotu vienprātību par būtiskiem tiesību aktu jautājumiem. Jums šī nozīme būs jā saglabā, arī risinot jautājumus par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Nesenajos dialogos jau ļoti daudz ir sasniegts. Esmu pārliecināts, ka arī turpmāko darbu varam veikt kopā. Uzskatu, ka mēs varam un mums vajag vienoties ar Eiropadomi; atzinīgi vērtēju Padomes Francijas prezidentūras, ar kuru Komisija cieši sadarbojas, smago darbu un pūles. Tādēļ uzreiz pēc tikšanās ar Eiropadomi ierosinu dialogā ar Eiropas Parlamentu apspriest rezultātus, lai nogludinātu atlikušās viedokļu atšķirības un šo politisko nolīgumu transponētu tiesību aktos.

Esmu pārliecināts, ka laicīgi spēsim paveikt darbu un pierādīt, ka ar klimata pārmaiņām, energoapgādes drošību un ekonomikas attīstību saistītie jautājumi jārisina, vienam otru savstarpēji atbalstot. Tas ir labākais vēstījums, ko, ņemot vērā Kopenhāgenas kritērijus, varam sniegt pirms Eiropas vēlēšanām un vēl pirms amatā stāties jaunais Savienoto Valstu prezidents. Lai to panāktu, Eiropas Komisija apņemas nenogurdināmi ar jums sadarboties.

Visbeidzot, neapšaubāmi būs kāds, kas teiks, ka pašreizējā situācijā Lisabonas līguma apspriešana ir neprāts. Viņi kļūdās. Tagad vēl vairāk nekā jebkad agrāk Eiropas Savienība pierāda savu nozīmi pilsoņu ekonomiskās un sociālās labklājības veicināšanā. Piešķirt šim mērķim rīkus, kas palīdzētu darboties efektīvāk, nav neprāts. Tā ir nepieciešamība. Krīze, kuru piedzīvojam, šo nepieciešamību vēl pastiprina.

Uzskatu, ka Eiropas Savienība, atbildot uz negatīvo balsojumu Īrijā, ir pierādījusi savu briedumu. Tā cienīja balsojuma iznākumu un sniedza Īrijas iestādēm laiku aptvert un izanalizēt notiekošo, kā arī laiku, lai izdomātu, kā šajā situācijā rīkoties.

Pirmkārt, Eiropa ir pierādījusi savu apņemšanos turpināt darbu, lai noslēgtu jauno Līgumu. Dalībvalstis ir turpinājušas to ratificēt. Komisija, gluži tāpat kā Parlaments, ir turpinājusi ierosināt šo Līgumu. Lai rastu pareizo pieeju, esam sadarbojušies ar Īriju – nevis vērsušies pret to.

Šim Līgumam pēc iespējas ātrāk jāstājas spēkā. Ir jāciena to 25 valstu parlamentu lēmums, kas ir šo līgumu ratificējuši. Eiropadomes primārajam mērķim jābūt uzticama plāna piedāvājumam, lai arī Īrija varētu ratificēt šo līgumu. Līdz nākamās nedēļas beigām mums nepieciešams ceļvedis, kas palīdzēs mums izkļūt no šī strupceļa.

2008. gads vēstures grāmatās tiks aprakstīts kā laiks, kad Eiropas Savienība saskārās ar visgrūtākajiem pārbaudījumiem. Tai pat laikā uzskatu, ka tas ir laiks, kad ES ir pierādījusi, ka ir pietiekoši apņēmīga, izlēmīga un drošsirdīga, lai stātos pretī šim izaicinājumam. Ļaujiet mums izmantot dažas turpmākās nedēļas, lai arī turpmāk Eiropas Savienība varētu būt spēcīgāka un mērķtiecīgāka.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi, nākamajā nedēļā Eiropadome galvenokārt izskatīs jautājumu par reakciju uz pašreizējo ekonomikas krīzi. Pirmkārt, vēlos izteikt cieņu darbam, ko paveikusi Eiropas Komisija. Kopš finanšu krīzes sākuma tā ir sniegusi daudz ierosinājumu, lai pārveidotu pasaules finanšu sistēmu. Atveseļošanas plāns, ko ierosināja pagājušajā nedēļā un ko mēs vērtējam atzinīgi, ir papildinājums visiem citiem pasākumiem. Tas ir piemērots rīks, lai reaģētu uz pašreizējām grūtībām.

Mēs, tāpat kā Komisija, uzskatām, ka atveseļošanas plāns jāīsteno pēc iespējas drīzāk. Tāpat mēs piekrītam Komisijai, ka šo atveseļošanas pasākumu koordinācija ir ceļš uz panākumiem. Ekonomika un sociālā kohēzija mūsu valstīs ir būtiska prioritāte. Vēl jo vairāk, lai ilgtermiņā atrisinātu savas problēmas, mums jābūt apņēmīgiem un atbildīgiem. Komisijas priekšlikumi, kuru mērķis ir apvienot visus pieejamos Eiropas un dalībvalstu politiskos spēkus, lai cīnītos pret krīzi, ir pareiza pieeja šai situācijai.

Mūsu galvenais pienākums ir darīt visu, kas mūsu spēkos, lai novērstu recesijas spirāli. Mums jāatjauno patērētāju uzticība, jo tikai tādā veidā iespējams ātri mainīt šo situāciju. Mani ļoti apbēdina tas, ka dažas politiskās grupas nepievienojas šai pieejai un izmanto krīzi, lai gūtu politisku labumu. Mūsu kā centriski labējo mērķis ir nevis deklamēt lozungus, bet gan atjaunot stabilitāti, attīstību un darba vietas. Tas arī viss.

Mūsu mērķis ir arī parādīt eiropiešiem, ka tas, kas jāaizstāv par katru cenu, ir mūsu sociālās tirgus ekonomikas modelis, par kuru pasaulē mūs apskauž un par kuru mums jācīnās, jo tas spēj nodrošināt un garantēt mūsu sociālo kohēziju. Ja es būtu kapitālists, tad visi to zinātu!

Saskaroties ar krīzi, kuras laikā nepieciešami steidzami, reāli un pragmatiski pasākumi, daži labprātāk apvairo opozīciju, lai tādējādi slēptu paši savus grēkus. Mēs ļoti labi zinām, cik nopietna ir šī krīze. Tāpat mēs arī zinām savu pienākumu rīkoties saskaņā ar savām vērtībām un pragmatisko pieeju, tādējādi rodot īsto vidusceļu starp īstermiņa un ilgtermiņa risinājumiem.

Pasākumi, kas nepieciešami saistībā ar pašreizējām problēmām, nedrīkst izkropļot mūsu nākotni. Tādēļ mēs atbalstām Komisijas pieeju, kas ir saskaņā ar Lisabonas stratēģijas izaugsmei un nodarbinātībai pamatnostādņiem. Patiesi, šī stratēģija ir labākais nodrošinājums, lai saglabātu mūsu sociālo modeli; jebkuras citas stratēģijas izmantošana būtu bezatbildīga. Tomēr, tas, ka pieņemti atveseļošanas pasākumi, nenozīmē, ka dalībvalstis var nepildīt saistības attiecībā uz strukturālajām reformām, kas ir būtiskas šo valstu ekonomiku sakārtošanai.

Dāmas un kungi, Eiropadomes tikšanās laikā daudz laika tiks veltīts arī jautājumam par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, kuru Francijas prezidentūra pamatoti ir nosaukusi par vienu no savām galvenajām prioritātēm. Vēl joprojām turpinās sarunas par lielāko daļu dokumentu šajā tiesību aktu kopumā, un es aicinu visus, kas iesaistījušies šajās sarunās, darīt visu iespējamo, lai panāktu apmierinošu rezultātu.

Globālā sasilšana ir realitāte, kuru nav mainījusi ne finanšu, ne pašreizējā ekonomikas krīze. Eiropas Savienībai, izrādot pašreizējai situācijai atbilstošu un atbildīgu politisku attieksmi, ir jārada piemērs saviem partneriem visā pasaulē. ES cīņa pret klimata pārmaiņām jāturpina.

Ļoti pozitīvi ir tas, ka panākts progress attiecībā uz vienu no klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma dokumentiem. Tas pierāda, ka pastāv patiesa vēlme turpināt darbu pie šiem dokumentiem, un es to vērtēju atzinīgi. Izsku cieņu par Francijas prezidentūras apņemību, kas nav taupījusi pūles, lai panāktu vienošanos. Tāpat vēlos izteikt savu vēlmi, lai mūsu Īrijas draugi Eiropadomei ierosina ceļvedi, kas ir gan reāls un mērķtiecīgs, gan arī nodrošina darbu grafiku un ļauj izklūst no pašreizējā strupceļa.

Krīze ir pierādījusi, ka: Eiropai ir jāspēj efektīvāk un demokrātiskāk pieņemt lēmumus. Visbeidzot, vēlos pateikties Komisijai par Austrumu partnerības projektu, ko tā grasās ierosināt Padomei.

Priekšsēdētājs. – Ja es tagad teiktu, ka jūs vienmēr esat tik pareizs, man varētu pārnest neobjektivitāti.

Poul Nyrup Rasmussen, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropā pašlaik ir 17 miljoni bezdarbnieku. Ja vien mēs lietas labā ko nedarīsim, nākamā gada laikā šis skaits būs palielinājies līdz pat 21 miljonam bezdarbnieku, taču 2010. gadā tas būs mērāms jau 25 miljonos.

14. novembrī šī grupa apgalvoja, ka mums jābūt skaidram mērķim. Sociālisti un Sociāldemokrāti nedēļas nogalē apgalvoja tieši to pašu. Mūsu mērķim ir jābūt bezdarba līmeņa paaugstināšanās apturēšanai. Finanšu stimulus noteikis mērķis nodrošināt cilvēkiem darbu. Tiks zaudētas darba vietas, taču mēs radīsim jaunas, lai saglabātu cilvēkiem darbu. Nevis pareizais virziens trūkst Komisijas programmā, bet gan centieni un patiesa koordinācija.

Es zinu, ka tas ir grūti. Lūdzu, neapgalvojiet, ka vienkārša pūliņu apvienošana, ko valdības visu laiku ir veikušas, ir koordinācija. Tas tā nav. Es atbalstu jūsu centienus sasniegt koordināciju, taču ļaujiet mums apvienot Parlamenta, jūsu un Padomes priekšsēdētāja spēkus, lai valdības beidzot saprastu, cik liela ir koordinētu darbību pievienotā vērtība. Mēs visi zinām, ka dalībvalstīs tas atmaksāsies dubultā.

Ir vēl kāda lieta, ko vēlos teikt. Ja jūs apvienojat spēkus, vai jūs un Padomes priekšsēdētājs nevarētu saviem kolēģiem valstu un valdību vadītājiem Padomē uzdot šādu jautājumu: ja vēlamies nodrošināt nodarbinātības līmeni, cik daudz mums nepieciešams? Esmu veicis makroekonomiskus aprēķinus, kas pierāda, ka ne tikai nākamajā gadā, bet arī 2010. un 2011. gadā mums, tāpat kā to darījusi Spānijas valdība, jāiegulda 1 % no IKP. Citādi mēs nesaglabāsim nodarbinātības līmeni.

Kā to panākt? Es ierosinu rīkoties šādi: jums kā Komisijas priekšsēdētājam ir jāizveido prioritāšu saraksts, ko nosaka gan mūsu pārdomātā un videi nekaitīgā izaugsmes stratēģija, gan arī Lisabonas mērķi, kurā visas 27 dalībvalstis jums un Padomei piekrīt. Tad parādiet Vācijai, Francijai, Itālijai un ikvienam no mums, cik liela ir kopīga darba pievienotā vērtība. Tad izveidojiet grafiku, kurā, piemēram, teikts: ja pieņemam lēmumu pirms Ziemassvētkiem, mēs atkal tiksimies februārī, pirms pavasara, lai novērtētu rezultātus. Pavasarī būs gatavi izveidot otro un rudenī trešo tiesību aktu kopumu, kas ir daļa no ilgtermiņa stratēģijas, lai sasniegtu mūsu mērķus.

Es neapgalvoju, ka tas būs viegli. Saku, ka atbalstu jūsu centienus, taču neredzu, ka tiktu sasniegti mērķi. Apvienosim spēkus un darīsim to.

Graham Watson, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, iepriekšējā reizē, kad mēs tikāmies, mēs cildinājām Padomes ātro reakciju uz finanšu krīzi. Bet šai Eiropadomei, šķiet, ātrumam vairs nav būtiskas nozīmes. Taču tam ir jābūt nozīmei. Problēmas, ar ko saskaras mūsu Savienība, ir reālas. Lejupslīde smacē uzņēmējdarbību, un klimats mainoties kļūst arvien stingāks.

Mums vajag, lai Padome un Komisija atzīst to, ko Mārtiņš Luters sauca par „šī brīža nežēlīgo neatliekamību”. Vakar mūsu finanšu ministri nespēja aptvert glābšanas plāna neatliekamību Stimula impulss no cukura pārvēršas sīrupā. Prezidentūrai ir mums jāpasaka, kuras dalībvalstis bija pret. Mums ir jāpaliek Stabilitātes un izaugsmes paktā, jāpaglabā konkurence un valsts palīdzības noteikumi un jārisina Lisabonas programmas uzdevums, bet mums ir jārikojas strauji.

Padome, protams, meklēs tiesiski saistošu pamatu, lai samazinātu oglekļa izmešus. Ir panākts progress: kvotu ierobežojumi un tirdzniecība, nevis regulējums un slogs, atvieglojumi maza mēroga izmešu radītājiem, jutīgums pret situācijām atsevišķās valstīs un slidoša skala oglekļa izsolēm — tas viss ir saprātīgi. Nav vērtējama kā saprātīga tāda rīcība, ja kāda dalībvalsts kaut kādā veidā mēģina iznīcināt ilgtermiņa plānu savtīgu īstermiņa interešu labā. Ja mēs neatrisinām klimata pārmaiņas tagad, rēķins augs. Pagājušās nedēļas vienošanās par automašīnu radīto CO₂ parāda, cik viegli ir iet pa vieglākās pretestības ceļu, dot priekšroku savtīgām, nevis globālām interesēm. Vienošanās par klimata pārmaiņām radīs izmaksas, bet tajā ir arī iespējas. Eiropa var atrasties pasaules zaļo jauninājumu vadībā. Drosmīgie tiek apbalvoti, un Eiropai ir jābūt savas pārliecības drosmei.

Pagājušajā nedēļā Īrija publicēja pārdomu pilnu ziņojumu par izvēlēm attiecībā uz Lisabonas līgumu. Tagad Īrijas premjerministram jānāk klajā ar konkrētu plānu un skaidru laika grafiku virzībai uz priekšu, jo Eiropas pilsoņiem ir vajadzīga efektīva Eiropas Savienība. Jūs nekad nevienam nerādīsiet pārliecību par mūsu Savienību, ja tā nedarbosies. Un pagājušajā nedēļā mēs redzējām piemēru, kad Savienība nedarbojas. Šī Parlamenta deputāti, kas bija izglābušies no bumbu sprādzieniem Mumbajā pagājušajā nedēļā, tikās ar ES konsulu, kas viņiem pateica, ka viņš palīdzēs vienīgi savas valsts pilsoņiem. Nekas neparāda vēl vairāk neatliekamo vajadzību pēc koordinētas ES konsulārās aizsardzības.

Mūsu Savienībai jāaizsargā visi tās pilsoņi vajadzības brīdī. Komisijas priekšsēdētājs ir teicis: „Mēs nogrimsim vai izpeldēsim kopā”. Protams, daži varbūt labāk gribētu brist pa ūdeni, bet Eiropa to ir iepriekš mēģinājusi, un tas nedarbojas. Mums tagad ir vajadzīga Eiropadomes rīcība.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nedēļu pirms Eiropas Parlamenta delegācijas došanās uz Poznaņu ir jāizvērtē, vai tas, ko Komisija tagad pastāvīgi atkārt, patiešām ir tiesa, proti, ka reakcija uz reālās ekonomikas krīzi un krīzi finanšu tirgos ir saistīta ar vērīgu klimata aizsardzības stratēģiju. Es šajā brīdī vēlreiz uzsveru, ka viss, ko šajā sakarā Komisija līdz šim ir teikusi, nav pierādījis pašreizējās triju pušu sarunās par klimata dokumentu kopumu. Signāls, ko dod vienošanās par automašīnām nedēļas sākumā, ir šāds: Eiropa patiešām ir apsolījusi vērīgu klimata aizsardzību, lai glābtu pasauli. Eiropa vēlas mainīt visu, bet tikai ne savas automašīnas. Manuprāt, mēs esam devuši ārkārtīgi sliktu signālu.

Turpināsim tirgoties ar izmešiem. Mēs zinām, ka izmešu tirdzniecība ir vissvarīgākais Eiropas klimata aizsardzības politikas instruments, ka izsole ir visas rīcības sākums un gals. Tagad ir jāvienojas par izņēmumu pat enerģētikas nozarei, un enerģiju aktīvi patērējoša nozare ir jāsvītro gandrīz visu nākamo desmitgadi. Es uzskatu, ka tas ir ļoti vājš paziņojums tikai nedēļu pirms došanās uz Poznaņu. Vismaz puse vērīgo centienu samazināt CO₂ būtu jāsteno jaunattīstības valstīs, nevis pašā Eiropā. Tomēr mēs negribam finansēt pasākumus arī jaunattīstības valstīs.

Barroso kungs, es vēlos nopietni lūgt jūs beidzot formulēt jauno zaļo vienošanos, par kuru arī *Dimas* kungs vienmēr runā tik daudz. Es vēlos arī teikt jums, ka es uzskatu, ka Eiropas Savienības pilsoņiem būtu daudz pieņemamāk un viņu piekrišana būtu daudz lielāka, ja tiktu izvērtētas pieļautās kļūdas Eiropas Komisijas vecajā ekonomikas stratēģijā, kā arī kļūdas attiecībā uz finanšu tirgiem, ja jūs atzītu savus pirms gada dotos nepareizos vērtējumus.

Varbūt, ka tad cilvēki ticētu jaunajam sākumam, kā arī tad varētu rēķināties ar lielāku atbalstu Lisabonas līgumam. Šajā brīdī, tāpat kā es to darīju pirms divām nedēļām Strasbūrā, es patiešām lūdzu jūs būt godīgiem šajā jautājumā. Vai ir jauna zaļa vienošanās vai arī jūs patiesībā vēlaties turpināt iepriekšējās desmitgades stratēģiju?

Brian Crowley, UEN grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties Padomes priekšsēdētājam *Jouyet* kungam un Komisijas priekšsēdētājam šeit par viņu sniegumu šodien.

Es vēlos ļoti īsi izteikties par ekonomikas atlabšanas plāna jautājumu, jo daudzējādos veidos pilsoņiem un ļaudīm rada bažas visvairāk tieši tas, kā mēs grasāties reaģēt un atbildēt uz iepriekš nepieredzētajiem globālajiem jautājumiem, kas ir pārsteiguši mūs pēdējos mēnešos. Es atzinīgi vērtēju Komisijas atlabšanas plānu un priekšlikumu. Tas tiešām labi pieskaņojas un atbilst tam, ko dalībvalstis pašlaik jau dara un ko dalībvalstis patiešām ir piekritušas darīt saskaņā ar koordinētu plānu Francijas prezidentūras vadībā.

Tas ir gluži vienreizēji — un savā ziņā arī diezgan ironiski — ka bija jā sākas šai krīzei, lai Lielbritānijas valdība nolemtu piedalīties un mēģināt, kā mēs varam kopā sadarboties un koordinēt rīcību, par spīti ilggadīgajiem centieniem palikt savrup un ieturēt savu atsevišķu kursu.

Tas, ko šis jautājums parāda visvairāk, ir atziņa, ka, jā, mums ir neatkarība, jā, mēs varam rīkoties atsevišķi, bet, kad mēs rīkojamies kolektīvi, kad mēs sanākam kopā un saliekam kopā visu savu 27 dalībvalstu lielās smadzenes, jauninājumus, talantu un enerģiju, tad jūs varat patiešām pārmainīt pasauli ar šo atsevišķo kolektīvo piepūli. Es apsveicu Komisijas priekšsēdētāju *Barroso* un Padomes priekšsēdētāju par to, ka 2008. gadā viņi ļāva mums kā Eiropas Savienībai nobriest, lai varētu kā pieauguši cilvēki atbildēt uz Eiropas spēju reaģēt uz nopietnām krīzēm un kritiku attiecībā.

Līdz ar to es nonāku pie otra punkta, par kuru mēs spriedīsim Padomē, pie jautājuma par Lisabonas līgumu. Acīmredzot daudziem cilvēkiem ir milzīgas bažas attiecībā uz to, kā mēs gatavojamies atrisināt jautājumus, kas mums ir palikuši sakarā ar nespēju ratificēt Lisabonas līgumu katrā dalībvalstī. Es esmu diezgan pārliecināts, ka Īrijas valdība nāks klajā ar plānu par to, kā visam ir jānotiek. Šis plāns aicinās arī citas dalībvalstis darīt noteiktas lietas. Šī problēma nav jārisina ģīriem vieniem pašiem. Katrai dalībvalstij — atkal rīkojoties kopīgi — ir jārisina šī problēma.

Es mudinātu visus deputātus apskatīt ziņojumu, ko Īpašā komiteja iesniedza Īrijas valsts parlamentam *Oireachtas*. Ir zīmīgi, ka vienīgie, kas iebilda pret šo ziņojumu, bija tie paši cilvēki, kas iebilda pret Lisabonas līgumu un visiem citiem līgumiem pirms tā. Tās ir tās pašas neizprotamās personas, kurām patīk slēpties tumsā un apgalvot, ka ir kāds labāks veids, bet nekad neteikt, kāds šis labākais veids ir; tie ir tie paši cilvēki,

kuri nekad nav nākuši klajā ar to, kas būtu vislabākais Īrijas interesēs un Eiropas interesēs, bet tikai ar kaut ko, kas dod sīku politisku labumu viņiem pašiem. Īstenība ir tāda, ka kopā mēs varam sasniegt lielākas un labākas lietas, bet arī, ka tas prasa kompromisu, sapratni un iecietību pret atšķirīgajiem viedokļiem, kuri tiks klāstīti.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

priekšsēdētāja vietniece

Mary Lou McDonald, *GUE/NGL grupas vārdā*. - Priekšsēdētājas kundze, ES vadītāji nākamnedēļ tiksies Briselē, un, ja premjerministrs Brian Cowan piedāvā, ka Īrijas atbalstu Lisabonas līgumam var nodrošināt, vienojoties par politiskām deklarācijām vai raidot nomierinošus trokšņus par atsevišķiem jautājumiem, viņš nodarbojas ar dziļu maldināšanu. Premjerministrs ir mēģinājis novērst uzmanību no bezgalīgās neapmierinātības ne tikai Īrijā, bet daudz plašāk, kuru cilvēki izjūt pret virzienu, kurā ES dodas. Sabiedriskās domas aptaujas Īrijā un pat pašas valdības pētījums par „nē” balsojumu ir parādījis cilvēku bažas par darba ņēmēju tiesībām, sabiedriskiem pakalpojumiem, militarizāciju un demokrātiju, un šīs bažas izjūt miljoniem strādnieku un viņu ģimeņu visā Savienībā.

Ekonomiskā krīze, kas mums draud, rāda, ka tagad vairāk nekā jebkad ir jāaizstāv sabiedriskie pakalpojumi un darba ņēmēju tiesības pret neierobežotiem un neregulētiem tirgus spēkiem. Valdībām cīnīties ar krīzi, kļūst arvien skaidrāks, ka Lisabonas līgums ir novecojis. Valdības ir no jauna atklājušas nepieciešamību valstij iesaistīties sabiedrības interesēs, elastīguma un apdomības nepieciešamību, reaģējot uz savu cilvēku vajadzībām, un šī mācību stunda ir maksājusi dārgi. Viņi ir uzzinājuši, ka tirgus nav karalis. Tas nevar nodrošināt visus risinājumus, un tomēr Lisabona mēģina kronēt šo neizdevušos brīvā tirgus pieeju, kas kopā ar sevi ir atnesusi tādu postu.

Mums ir vajadzīgs jauns virziens, un patiesība ir tā, ka Lisabonas līgums to nenodrošina. Īrijas valdībai nav izdevies iesaistīt debatēs citas valdības; tai nav izdevies panākt vienošanos, kas derētu labāk ne tikai Īrijai, bet visai Savienībai. Īrijas valdībai ir jāpārcējas no savas tautas, tai ir jāpārcējas būt vadībā. Un tai jābūt vadībā šajā ceļā. Bet visi ES vadītāji ir atbildīgi par pievēršanos, īstu pievēršanos tautas bažām.

Ciniski politiski manevri un tukša retorika nenodrošinās īru atbalstu Lisabonai, neatrisinās Lisabonas līguma nopietnos trūkumus, bet galvenais — neradīs jaunus ceļus, kas vajadzīgi ES. Vadītājiem ir izvēle. Viņi var vadīt, kā liek tautas sirds un gars, vai arī viņi var pieņemt lēmumus, kas aizstāv lobiju pārstāvju un birokrātu intereses. ES vadītājiem es saku šādi: izdariet pareizo izvēli, ieklausieties Īrijā un sadzirdiet tās balsi Francijas un Nīderlandes atbalsi, prasību pēc reformas, pēc atjaunotnes, prasību pēc pārmaiņas!

Hanne Dahl, *IND/DEM grupas vārdā*. - (DA) Priekšsēdētājas kundze, sāk noskaidroties aina, kā ir panākams pretīgs kompromiss ar Īriju, lai piedabūtu to pieņemt Lisabonas līgumu. Es esmu redzējusi šeit Parlamentā visu, sākot no manipulācijas, līdz tādiem vāji slēptiem draudiem kā „Kurš, jūsprāt, zaudēs komisāru, ja mums būs jāīsteno tas, kas noteikts Nicas līgumā par to, ka komisāru ir mazāk nekā dalībvalstis?” Es esmu dzirdējusi ievērojamus sabiedriskās domas veidotājus, pat kādu manas valsts laikraksta redaktoru, runājam par Īrijas izmešanu no Savienības. Priekšsēdētāju konferencē tika nolemts lēmumu par Īriju un Lisabonas līgumu, kas tika panākts Konstitucionālo jautājumu komitejā, neiesniegt debatēm un balsošanai plenārsēdē. Tomēr komiteja savā sanāksmē pirmdien secināja, ka tas pats lēmums veidotu pamatu priekšsēdētāju un tātad Parlamenta oficiālajai nostājai. Parlamentam tomēr nevar būt kopējas nostājas šajā jautājumā.

Kad notika balsošana par šo lēmumu, 16 balsis bija par un 6 – pret. Sevišķi ņemot vērā nenotikušās debates Parlamentā, tas ir ļoti mazs pamats kopējas nostājas radīšanai. Ir briesmīgi redzēt, kā šajā Parlamentā tiek aizslaucīta prom demokrātija, tajā pašā Parlamentā, kurā mums tik ļoti patīk kratīt gaisā paceltu pirkstu, moralizējot par valstīm bez demokrātijas, un kurā mēs godājam tos, kas cīnās par demokrātiju, ar balvu, kuru mēs uzdrošināmies nosaukt Saharova vārdā. Ceļš pretī demokrātiskai Eiropai nav pretīgu kompromisu, nožēlojamu solījumu un amorālu draudu ceļš. Ceļš uz priekšu ir taisnīgas un atklātas debates.

Nedaudzajās dalībvalstīs, kurās valdošās aprindas ir uzdrošinājušās uzklaust tautas domas, atbilde ir bijusi skaidrs noraidījums gan Konstitūcijai, gan līgumam — „nē” balsojums bija Francijā, Nīderlandē un Īrijā. Kas vēl ir vajadzīgs, lai Parlaments pamostos un ieraudzītu, ka mēs esam pilnīgi zaudējuši saikni ar vēlētajiem? Kur ir visi tie kareivīgie dūru vicinātāji, kas piepūšas un biedē īrus un čehus? Vai viņiem nav drosmes tikties ar vēlētajiem un ļaut viņiem izlemt Eiropas redzējumu?

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētājas kundze, lai gan šīs augstās sanāksmes kopējai uzmanībai būtu jāpievēršas ekonomikas krīzei, kura plosa mūs visus, diemžēl daudz laika tiks veltīts tam, kā pakļaut Īrijas elektorāta demokrātiski pausto gribu.

Necieņa pret mazas valsts likumīgi pausto atzinumu par Lisabonas līgumu ir taustāma. Nevienš neiedrošinātos vērēt šādu smagsvara *Mugabe* stila pieeju pret lielu valsti. Bet Īrijas Republikas vēlētajī ir labs kumoss, ko mēdīt Eiropas elitei, kurai tās vērtīgais Lisabonas projekts ir svarīgāks par nacionālas valsts demokrātiju. Šāda augstprātība, šāda neatlaidīga iebiedēšana, ko vērš pret tiem, kuri traucē iecerei, ir tas, kas ir novedis ES līdz tādai atrautībai no cilvēkiem. Visā šajā neglītajā vēstījumā ir vairāk huligāniskas politikas nekā demokrātijas.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāj, grupu priekšsēdētāji, godājamie deputāti, vispirms es pievērsīšos tam, ko *Daul* kungs teica, un es tāpat kā viņš vēlos izteikt atzinību par darbu, ko ir veikusi Komisija, sevišķi attiecībā uz finanšu arhitektūras stiprināšanu: tagad patiesībā ir četras svarīgas direktīvas, kuras Komisija spēja iesniegt un Ekonomikas un finanšu ministru padome atbalstīt ļoti īsā laika posmā kopš septembra.

Joseph Daul bija pilnīgs pamats izcelt šo darbu un arī pilnīgs pamats izcelt nepieciešamību atjaunot uzticību un nodrošināt, ka mēs ar savu attieksmi izrādām uzticību. Šī uzticība, kā to ir norādījuši vairāki godājami deputāti, tiks atrasta vienotībā un koordinācijā.

Es vēlos pārliecināt *Daul* kungu, es viņu labi pazīstu, un es zinu, ka viņam daudz tuvākas ir sociālā tirgus ekonomikas vērtības un viņš nekādā ziņā nav neapvaldīts kapitālists. Es vēlos apgalvot, ka ikvienu par to varētu pārliecināt pat visīsākā saskare ar viņu. Tāpēc es vēlos viņam pateikties par to un arī teikt, ka mēs patiešām esam uzsākuši darbu pie institucionālā plāna un ka es esmu sapratis tās bažas, ko viņš ir paudis, un viņa grupas bažas šajā jomā.

Es vēlos arī teikt *Rasmussen* kungam, ka mērķis attiecībā uz nodarbinātības līmeņiem, protams, ir tuvs Francijas prezidentūrai un bažām, tas, ko viņš teica un ko ir uzsveruši citi godājami deputāti, tā sakot, ka mēs apzināmies, ka ar lielākas koordinācijas palīdzību mēs divkāršosim vai pat vairāk nekā divkāršosim pievienoto vērtību, ko mēs varam dot, un ka attiecībā uz metodi, citiem vārdiem sakot, īpašu projektu, praktisku mērķu un laika grafika izstrādi mēs esam vienisprātis ar *Rasmussen* kunga piezīmēm.

Es vēlos arī pārliecināt *Graham Watson* kungu, kam ir ļoti pragmatisks un pedantisks domāšanas veids; *Watson* kungs ir pilnīgi pamatoti uzsveris to, ka mums vēl joprojām ir jārikojas ātri. Es nedomāju, ka man tas vēlreiz ir jāsaņem Padomes priekšsēdētājam, bet es lūgšu viņu rīkoties vēl pat ātrāk. Es patiešām nedomāju, ka viņš ir aizmirsies par nepieciešamību strauji rīkoties. Es vēlos vēlreiz apliecināt *Watson* kungam, ka steidzamība nav izgaisusi, mēs pilnībā to apzināmies, tāpat mēs, kā jūs to teicāt un kā to teica arī *Doyle* kundze, kas ir palātā, nedrīkstam ziedot ilgtermiņa prasības — sevišķi attiecībā uz cīņu pret klimata pārmaiņām, kā to ir uzsverusi *Harms* kundze, — īstermiņa interešu labā, kā arī mēs nedrīkstam padoties savtībai, ko daži ir izrādījuši tai vietā, lai apliecinātu mūsu solidaritāti konkrēti ar mūsu draugiem Centrālā un Austrumeiropā, sevišķi Polijā, Baltijas valstīs un citās valstīs, un šis jautājums tiks apspriests arī Eiropadomē 11. un 12. decembrī.

Es esmu teicis *Harms* kundzei, ka mēs nedrīkstam atkāpties no šiem mērķiem. Prezidentūra nekādā veidā negrasās atkāpties no saviem mērķiem. Es teicu, ka dokumentu kopums no Komisijas ir konsekvents, ka tajā ir ietverti vairāki mērķi, kas ir bijuši noteikti attiecīgajā laikā, to nebija darījusi Francijas prezidentūra, un ka šie mērķi būs jāievēro. Pašreizējā krīzē tas ir morāles kategoriskais imperatīvs, mēs nevaram uzsākt starptautiskas sarunas, uzskatot, ka jaunattīstības valstis ir tās, kurām jāuzņemas viss smagums. Arī mums šajā jomā ir solidaritātes pienākums pret jaunattīstības valstīm.

Attiecībā uz vienošanos, kas tika panākta kā daļa trīspusējās sarunās ar Eiropas Parlamentu, par ko es pateicos Parlamentam, es uzskatu, ka tā ir līdzsvarota vienošanās un ļoti precīzs ilgtermiņa mērķis, kas tika noteikts automašīnām, un, otrkārt, tajā ir progresīva un pilnībā stimulējoša sodu sistēma, kas arī ir tikusi izveidota ražotājiem, un treškārt, tajā ir iekļauta zaļo jauninājumu ieviešana.

Attiecībā uz finanšu tirgiem es norādu *Harms* kundzei uz to, ko es teicu, atbalstot *Daul* kunga tikko kā uzsverto. Es atzinīgi vērtēju to, ka *Crowley* kungs minēja koordinēšanas nepieciešamību. Es saprotu, ko viņš teica attiecībā uz Īrijas valdības uzsāktajām iniciatīvām. Mēs cieši sadarbojamies un ļoti cieši to pārraugām, un jūs varat rēķināties ar to, ka prezidentūra parādīs izpratni un iecietību, kā jūs norādījāt.

Es vēlos teikt *McDonald* kundzei, ka mēs esam iepazīnuši vēlētajū un sociālo fonu Īrijā, ka mēs vienlīdz labi varam saprast Īriju, un ka nekāda ciniska manevrēšana netiek iesaistīta šeit visā vai dialogā, kas mums bija ar Īrijas iestādēm, un ka katra puse mēģina būt konstruktīva, lai tādējādi, kā to uzsvēra priekšsēdētājs *Barroso*,

mēs varētu saglabāt kursu, kursu, kurš, kā to krīze skaidri pierāda, vēl ir pilnīgi nepieciešams gan saistībā ar institūcijām, gan Lisabonas līgumu.

Es vēlos teikt *Dahl* kundzei, ka mēs rīkosimies saistībā ar Īriju, kurai mums, protams, ir jāizrāda solidaritāte, bet ka katrai pusei ir jāizrāda atbildība un jāpārliecina *Allister* kungs par to, ka mēs varam uzsākt efektīvu rīcību šajās dažādajās jomās.

Nobeidzot savu runu, attiecībā uz to, ko ir teikuši dažādi runātāji un priekšsēdētājs *Barroso*, klausoties šajās debatēs, mani satriec visaptverošā vajadzība saglabāt vienotību un pierādīt savu solidaritāti: solidaritāti un koordināciju ekonomikas un finanšu lietās; solidaritāti klimata apdraudējuma priekšā; solidaritāti pret valstīm, kuras izjūt vislielākās grūtības energoapgādes drošības jomā; solidaritāti arī visos aizsardzības jautājumos; solidaritāti arī pret jaunattīstības valstīm un dienvidiem — Savienības virzienu uz Vidusjūru; solidaritāti ar Īriju, bet arī ar atbildību par risinājuma meklēšanu un tādu rīcību, lai Lisabonas līgums tiktu īstenots tik ātri, cik vien iespējams; solidaritāti arī pret austrumiem un austrumu kaimiņvalstīm, sekojot Komisijas Austrumu partnerības iniciatīvai, kura, esmu pārliecināts, tiks apstiprināta nākamajā Eiropadomē. Tas man šķiet svarīgi mūsu atbildē uz problēmām, kuras mēs pašlaik izjūtam.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. — Priekšsēdētājas kundze, lai koncentrētu uzmanību uz vissvarīgāko punktu attiecībā uz manu paziņojumu — Eiropas ekonomikas atlabšanas plānu — es vēlos izteikt jums pateicību par ļoti plašo atbalstu Komisijas iesniegtajam plānam, proti, *Daul* kunga, *Rasmussen* kunga, *Watson* kunga, *Crowley* kunga paziņojumiem — liels paldies jums par atbalstu. Es esmu pārliecināts, ka ar Francijas prezidentūras ļoti lielo aktivitāti — un šeit es gribu uzsvērt *Jean-Pierre Jouyet* darbošanos — es domāju, ka mēs varam sasniegt patiesu progresu.

Rasmussen kungs runāja par mērķi un nobeigumā teica, ka jūsu un mūsu iecere ir vienāda. Es viņam pateicos par šīm piezīmēm. Pirmkārt, es piekřitu, ka galvenajam punktam ir jābūt nodarbinātībai. Tas pilnībā atbilst Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas mērķiem. Es piekřitu, ka tieši ar nodarbinātības mērauklu mēs pēc kāda laika varēsim novērtēt, cik efektīva ir bijusi mūsu atbilde. Šis ir kritisks un grūts laiks, ļoti problemātisks uzdevums. Attiecībā uz koordinēšanu, jūs varat rēķināties ar Komisiju: mēs vēlamies tik daudz koordinācijas, cik vien iespējams, un mums tam ir vairāki instrumenti. Kā mēs jau esam teikuši savā paziņojumā, mēs pieprasīsim jaunu konverģences programmu dalībvalstīm Stabilitātes un izaugsmes pakta pamatnostādņē, un mums ir arī mūsu Eiropas stratēģijas praktiska versija, tas ir, Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģija. Tādējādi ar Lisabonas ieteikumiem konkrēti katrai valstij — un mēs pie tiem atgriezīsimies tūlīt pēc 18. decembra Eiropadomes — un ar jaunajām stabilitātes un konverģences programmām mēs esam pārliecināti, ka dalībvalstis arī koordinēs veidu, kā to īstenot.

Bet tagad es grasos, kā parasti, runāt ar jums pilnīgi atklāti un vaļsirdīgi. Jūs sakāt, ka jūs to atbalstāt. Lūdzu, atbalstiet arī mūs, dažādās politiskās ģimenes, kā arī jūsu politisko ģimeni, kad notiek saruna ar vairākiem mūsu valdību finanšu ministriem. Tas ir ļoti svarīgi. Ir svarīgi panākt vienošanos ar mūsu valdībām dimensijā, kas aptver visas valstis, visas partijas, ja mēs vēlamies gūt panākumus.

Šis ir galvenais jautājums, jo, kā jūs zināt, no dalībvalstu puses tradicionāli ir liela pretestība pret pašu koordinēšanas ideju. Kad mēs pārskatījām Lisabonas stratēģiju pēc *Kok* ziņojuma, dažas dalībvalstis pilnībā noraidīja pašu koordinēšanas ideju. Pirms kāda laika, kad krīze tuvojās, daži ļoti svarīgi politiķi noraidīja pašu Eiropas plāna ideju, nemaz nerunājot par koordinēšanu.

Ir pamats teikt, ka jau ir panākta vienprātība par noteikta līmeņa koordināciju atlabšanas plānam. Bet godīgi ir jāatzīst, ka vēl nav pilnīga vienošanās par nepieciešamību, piemēram, mobilizēt neiztērēto naudu no Eiropas Kopienas budžeta. Tas vakar tika apspriests Ekonomikas un finanšu lietu padomē, vēl nesasniedzot vienošanos. Tika panākta ļoti svarīga vienošanās, bet tā bija par mūsu priekšlikumu par Eiropas Investīciju bankas kapitāla palielināšanu. Bija arī citas svarīgas vienošanās.

Nobeidzot es teiktu, ka mēs iestājamies par stiprāku sadarbību, bet jūs zināt, ka pret to parasti ir noteikta pretestība. Politiski svarīgākais ir, lūk, kas: ja tagad, saskaroties ar šo krīzi, mēs nebūsim spējīgi vienoties par augstāku koordinēšanas līmeni, tad jautājums ir — kad spēsim? Tieši tāpēc es savās ievada piezīmēs teicu, ka šis ir pārbaudījums Eiropai. Ne tikai svarīgas, konkrētas ekonomiskas atbildes nozīmē, bet arī pārbaudījums Eiropai, lai redzētu, vai Eiropa patiešām šo bažu līmeni vēlas pārvērst reālā koordinācijā nākotnē. Tāda būs Eiropas Komisijas nostāja, ar kuru es došos uz Eiropadomi.

Viens punkts nobeigumā par viedu zaļo izaugsmi. Jā, to mēs esam iekļāvuši savā priekšlikumā. Es pateicos par jūsu komentāriem. Mēs esam devuši konkrētus priekšlikumus par energoefektivitāti, par ātru zaļo

produktu pieņemšanu, par tīru tehnoloģiju attīstīšanu automašīnām un celtniecībai tieši tāpēc, ka mēs gribam izcelt vienu punktu: mēs nepiedāvājam dalībvalstīm tēriņus tikai tērēšanas dēļ.

Tērēšana tērēšanas dēļ nav risinājums. Svarīgais ir tas, ka tie ir viedi tēriņi: tēriņi, kas ir atbilde uz neatliekamām īstermiņa vajadzībām, lai stimulētu pieprasījumu — es domāju, ka nav nepieciešams pierādīt, kādu iemeslu dēļ — bet arī tēriņi, kas ir reāls ieguldījums nākotnē, mūsu zaļajā politikā, mūsu cīņā pret klimata pārmaiņām, energoefektivitātē, savienojumos, jauninājumos. Lūk, tieši to mēs piedāvājam: īstermiņa tēriņus, kas nav pretrunā ar vidējo termiņu un ilgtermiņu. Tas ir priekšlikums, kuram mēs mēģināsim saņemt Eiropadomes apstiprinājumu. Es patiešām domāju, ka mēs tagad esam daudz tuvāk tam, un es esmu cerīgu pilns, ka mums būs vēsturiski lēmumi nākamajā Eiropadomes sanāksmē.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, man ir prieks uzrunāt šo Parlamentu vēlreiz kā Lielbritānijas Konservatīvo delegācijas nesen ievēlētajam vadītājam. Es apliecinu jums, ka, kandidējot Eiropas vēlēšanās, es stingri aizstāvēšu tāda veida Eiropu, kādu mana partija vēlas redzēt, kā arī būšu patiešām ļoti kritisks pret sociālistisko Eiropu, kuru *Rasmussen* kungs — kas nupat ir aizgājis — un viņa kolēģi vēlas redzēt savos vēlēšanu manifestos, kas ir iznākuši šonedēļ. Tā, protams, ir ļoti nospiedoša lasāmviela.

Divi no maniem kolēģiem bija Mumbajā kopā ar tirdzniecības delegāciju pagājušajā nedēļā un tika nopietni apdraudēti. Vai es drīkstu lūgt ieprotokolēt ne tikai mūsu nosodījumu šīm zvērībām, bet arī mūsu pateicību īpaši Francijas prezidentūrai par ātro rīcību un aizsardzību, ko tā piešķīra Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri bija tajā delegācijā, arī maniem britu kolēģiem.

Padomei ir pilna darba kārtība: ekonomikas un finanšu krīze, Lisabonas līgums, klimata pārmaiņas un KLP nākotne. Es tagad pievērsīšos tikai ekonomikas jautājumiem. Apvienotajā Karalistē valdība ir paziņojusi par visaugstākā līmeņa aizņēmumu mūsu vēsturē. Mūsu finanšu ministrs divkārtos valsts parādu līdz GBP 1 biljonam nākamajos piecos gados. Viņš ir arī paziņojis par GBP 20 miljardu dotācijām, saņemot atpakaļ GBP 40 miljardus augstākos nodokļos. Viņa tā sauktais fiskālais stimulants nodrošinās, ka mūsu lejupslīde — kā Komisija ir pareizi teikusi — būs visgarākā un dziļākā no visām lejupslīdēm ES. Vienīgi valstīs ar veselīgām sabiedriskajām finansēm šāda veida stimulu var nosaukt par atbalstu. AK gadījumā mēs esam apkrauti ar milzīga aizņēmuma nastu pārrēķinā nākotnē.

Pagājušajā nedēļā mums bija konkrēti dati par Komisijas svarīgo atveseļošanas plānu, kurš, manuprāt, ietver dažas ļoti pozitīvas lietas, bet es baidos, ka šī iniciatīva viena pati nevarēs atrisināt neatliekamās problēmas. Uzmanība būtu jākoncentrē uz to, lai panāktu, ka bankas atsāk aizdot cita citai un uzņēmējiem, un vienkāršiem cilvēkiem. Bezdarbam strauji palielinoties, mums ir jāstiprina pārlicība, nav jāatstāj mantojumā parādi un augstāki nodokļi, ar ko būs jācīnās mūsu bērniem un bērnu bērniem.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, atšķirībā no *Kirkhope* kunga es vēlos teikt, ka vēlēšanu manifests no Madrides ir cerību dokuments un signāls par to, ka ir ceļi, kā izkļūt no krīzes, kurš mums jāatbalsta no visa spēka.

Parlaments atbalsta Francijas prezidentūru, lai nākamās nedēļas samītā beidzot gūtu skaidrību attiecībā uz Lisabonas līguma ratifikāciju. Mēs nevaram doties uz Eiropas vēlēšanām nenoteiktībā par to, vai līgums stāsies vai nestāsies spēkā. Tas būtu nevēlams uzaicinājums visiem Eiropas oponentiem izmantot šīs vēlēšanas kā izdevību cīņas izrādei starp „par” un „pret” attiecībā uz līgumu, kas jau ir ratificēts 25 valstīs. Šī iemesla dēļ Konstitucionālo lietu komiteja ir izveidojusi rezolūciju, kurā mēs tiekam aicināti pielikt visas pūles, lai panāktu ratifikāciju pat pirms vēlēšanām. Mums beidzot ir jāgūst skaidrība samītā. To nedrīkst atlikt līdz nākamajam gadam.

Priekšsēdētāja vietnieces kundze, Īrijā notiks otrs referendums. Mūsu deklarācija, Paziņojums par partnerību, ir pārbaudījums, vai mēs varam informēt cilvēkus. Mēs to nedrīkstam atstāt Eiropas pretiniekiem.

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, attiecībā uz līgumu, manuprāt, mēs beidzot panākam noteiktu progresu. Čehijas tiesa un Īrijas parlaments ir visaptveroši un izlēmīgi mazinājuši nacionālistisko un reakcionāro spēku uzbrukumu līgumam. *Sinn Féin* godātā pārstāvniecība, protams, ir aizgājusi, bet es par šo jautājumu runāju nevis kā interešu grupas pārstāvis vai birokrāts, bet kā demokrāts.

Tagad Čehijas parlamentam un Īrijas valdībai ir jālemj par nākamajiem izšķirošajiem soļiem. Mums ir vajadzīgs skaidrs *Taoiseach* solījums par otra referenduma organizēšanu īpašā laikā, un mums ir vajadzīgs profesionālāks kampaņas plāns. Parlaments vērsas pie Īrijas tautas patiesās augstsirdības un asā saprāta, lai viņa saskatītu otra „nē” seku nopietnību.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, Polija ir daudz darījusi, lai atrastu kompromisu par klimata pārmaiņu dokumentu kopumu. Mēs piedāvājam mainīt bāzes gadu un iekļaut bilancē CO₂, ko absorbē meži. Šodien mēs vēlamies ierosināt sistēmu, kuras pamatā ir vislabākās tehnoloģijas kritēriji un kurā no izsoļu sistēmas svītrotas dažas neaizsargātas nozares.

Nākamais gājiens ir jāveic prezidentūrai. Tā kā mēs varējām atrast risinājumu Vācijas autobūves nozarei, kāpēc mēs nevaram atrast risinājumu Centrāleiropas valstīm? Mūsu valsts nevar piekrist acīmredzamam kompromisam, kas vienkārši palēnina Polijas progresu izsoļu sistēmas virzienā.

Mēs nevaram piekrist, ka hipotētiski klimata pārmaiņu mērķi tiek sasniegti uz enerģijas cenu palielināšanas rēķina, pārvietojot spēkstacijas un cementa, metāla un stikla ražošanu ārpus Savienības, tādējādi panākot mērķus uz lēnākas ekonomiskās attīstības un masveida darba zaudēšanas rēķina. Nevienam Polijā nevarētu tam piekrist. Ne valdība to varētu, ne arī opozīcija.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, mūsdienu pasaules ekonomika balstās uz gigantiskas parādu piramīdas: uz valstu, banku, korporāciju un uzņēmumu parādiem. Parādi ir savstarpēji saistīti. Ekonomikas sistēmas strukturālie defekti, kurus mēs esam izjutuši, un izkropļotā tirgus ekonomikas sistēma savos pamatos ir saistīta ar naudas kredītu sistēmu.

Defekti ekonomikas funkcionēšanā ir rezultāts naudas radīšanas sistēmai ar kredītu palīdzību. *Maurice Allais* salīdzināja to ar vēzi, kas nepielūdzami saēd kapitālisma ekonomiku. Šī sistēma gādā par pirkstspējas radīšanu bez reāla seguma. Tāpēc ir jāsteno banku un finanšu sistēmu nopietnas reformas. Ir jāreformē nodokļu sistēma, kā arī ir jāmaina biržu darbības veids.

Attiecībā uz plānu aizlāpīt finanšu krīzes plaisas ar naudas injekcijām — tādas ir acīmredzot arī manā valstī — manuprāt, par to var aizmirst.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Dāmas un kungi, es ceru, ka Savienības dažādo valstu valdību vadītāji nākamnedēļ noraidīs Komisijas priekšlikumu par vienotu atbildi uz ekonomikas krīzi. EUR 200 miljardu nodokļu maksātāju naudas tērēšana centralizēti par zaļiem ieguldījumiem un jauninājumiem nav nekādas zāles ekonomikai 27 dažādās valstīs. Nelīdzēs arī centralizēta nodokļu palielināšana vai samazināšana un budžeta deficīta apjoma regulēšana, un valdību garantijas. Es esmu stingri pārliecināta, ka dalībvalstīm ir jāsadarbojas, bet ka tām ir jānosaka pašām savi konkrēti pasākumi atbilstoši situācijai, kurā tās atrodas, nevis jāpakļaujas diktātam no Briseles.

Dāmas un kungi, Padomei ir arī jāatsakās izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm par Lisabonas līguma ratificēšanas pabeigšanu. Tai ir jāatzīst, ka līgums nav miris Īrijas dēļ. Baidos, ka Lisabonas līgums varētu pārvērst šodienas Eiropu par konfliktu, nodevības un šķelšanās vietu. Tam iemesls ir tāds, ka ar to lielvaras saņem juridisku vāli, ar kuru sist mazākās valstis, un tas var novest vienīgi pie vardarbības, kara un nabadzības. Lisabonas līgums tādējādi apdraud to, ka Eiropas Savienība var pastāvēt kā brīvības, labklājības un miera pasākums.

Karl von Wogau (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, grūtības sakarā ar Eiropas pilsoņu evakuēšanu no Mumbajas ir atklājušas vajadzību pēc ciešākas koordinācijas Eiropas Savienības drošības un aizsardzības jautājumos. Pēdējos mēnešos sadarbība ar Padomi ir risinājusies ļoti labi. Sadarbība ar Francijas prezidentūru un Padomi bija ļoti auglīga.

Centrālais notikums neapšaubāmi bija krīze Gruzijā. Padomes prezidentūra šeit rīkojās ātri. Tā sarunās vienojās par pamieru un nodrošināja novērotāju laicīgu ierašanos Gruzijā, un Eiropas Savienība bija notikumu centrā. Tomēr tajā pašā laikā atklājās arī trūkumi. Mēs redzējām, ka mūsu Briseles krīzes vadības instrumenti patiešām bija nonākuši līdz savu iespēju robežai šajā gadījumā. Ir gluži skaidrs, ka mums turpmāk jāuzlabo Eiropas Savienības preventīvās analīzes spējas un krīzes vadības instrumenti.

Kā mēs zinām, Eiropas Savienība pašlaik ir iesaistīta drošības stratēģijas pārskatīšanā līdz šī gada beigām. Šī drošības stratēģija ir pierādījusi savu vērtību. Principi ir jāsaglabā. Ir atsevišķi punkti, kas ir jāgroza un jāpielāgo mūsdienu realitātei. Tomēr svarīgāka par drošības stratēģijas pielāgošanu ir drošības stratēģijas īstenošana. Tāpēc mēs lūdzam sagatavot drošības un aizsardzības Balto grāmatu Eiropas Parlamentā. Varbūt, ka Francijas Baltā grāmata, kas ir izveidota par šo tematu, varētu kalpot kā paraugs, jo mums ir vajadzīgas ļoti izvērstas debates par šīs Baltās grāmatas sagatavošanu — publiskas debates par Eiropas drošības jautājumiem. Jo Eiropas drošība nav jautājums, kas būtu jāizlemj vienīgi aiz slēgtām durvīm — tā attiecas uz visiem pilsoņiem.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, Īrijā valda vispārēja vēlme saglabāt tuvību Eiropas lietām un nodrošināt, lai Eiropa var efektīvi un pārredzami darboties dalībvalstu interesēs. Jo sevišķi un svarīgāk nekā jebkad tas ir pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes apstākļos.

Īrijas pilsoņiem tomēr ir vajadzīgi apliecinājumi, ka „nē” nometnes maldinošie apgalvojumi par Lisabonas līgumu attiecībā uz Komisiju, abortiem, karaklausību, militāro neitralitāti, darba ņēmēju tiesībām un publiskiem pakalpojumiem patiesībā ir nepamatoti.

Lai būtiski palielinātu Lisabonas līguma ratificēšanas iespējamību, valsts vadītājiem ir jāpieņem lēmums par to, ka, tiklīdz Lisabonas līgums tiks pieņemts, tā mehānisms tiks izmantots, lai visas dalībvalstis noteikti atgūtu tiesības bez ierobežojuma nominēt komisāru. Šo tiesību vienkāršs pagarinājums no 2014. līdz 2019. gadam, manuprāt, nebūs pietiekams, lai nodrošinātu ratifikāciju Īrijā.

Turklāt apņemšanās pievienot sociālu klauzulu par darba tiesībām Darba ņēmēju norīkošanas direktīvā, kas būtu līdzīga klauzulai, kura pievienota Pakalpojumu direktīvai, lielā mērā pievērstos to apdraudējumu novēršanai, ko rada spriedumi *Laval*, *Viking* un *Rüffert* lietās, kas arī bija cēlonis bažām Īrijā. Es mudinātu Padomi un Komisiju steidzami risināt šīs lietas nākamajā samītā.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, pretrīzes pasākumu dokumentu kopums, ko pieņēmusi Komisija un dažādas dalībvalstis, sagraus Stabilitātes paktu. Man patika ierosinātā pārskatīšana, bet ir svarīgi nodrošināt, lai jaunais pakts nekļūst drīz par vēl vienu fikciju un vēl vienu iemeslu neapšaubāmam sarežģījumam.

Vienlaikus, grozot Stabilitātes paktu, vai mums nevajadzētu pārskatīt eirozonas dalības kritērijus? Dažas valstis balsta savas cerības par valūtas stabilizēšanu uz šo pasākumu, baidoties, ka varētu atkārtoties nesenie spekulatīvie uzbrukumi viņu valūtai. Vēl viens jautājums: situācijā, kad saskaņā ar pakta tiek sankcionēta palīdzība dažādām ražošanas nozarēm, kā lai mēs raugāties uz Eiropas Savienības bardzību pret Polijas kuģu būvētavu problēmu?

Visbeidzot: vai tiešām tā var būt, ka saistībā ar CO₂ izplūdēm izrādīsies neiespējami atrast risinājumu, kas nodrošinātu, ka Polijai nav jāieved lēta elektroenerģija no Ukrainas un Krievijas?

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Godātie kolēģi! Vispirms es vēlētos pateikties Eiropas Komisijai par ekonomikas atveseļošanas plānu un izteikt cerību, ka ar to netiks atbalstīti neveiksmīgi bankieri, to peļņa, bet gan notiks reāls uzņēmējdarbības atbalsts. Mūsu uzņēmēji varbūt strādā visgrūtākajos apstākļos, jo viņi atrodas milzīgā birokrātijas ielenkumā. Un tagad, tāpat kā mēs veicam kopīgās lauksaimniecības politikas veselības pārbaudi, tieši tāpat mums arī vajadzētu veikt direktīvu un regulu veselības pārbaudi, vai tur nav pārāk daudz birokrātisko šķēršļu mūsu uzņēmējiem, vai dalībvalstīs šo regulu un direktīvu ieviešana nav notikusi pārāk birokrātiski. Vienīgi uzņēmēji ir tie, kas mūs no krīzes var izvest. Tātad — „line by line” šī veselības pārbaude.

Attiecībā par klimata pārmaiņām es patiešām atbalstīju šo tēzi par elastīgumu izmešu politikas jomā, jo, piemēram, mana valsts jau sen ir sasniegusi un pārsniegusi 20 % līmeni atjaunojamo energoavotu pielietojumā. Es nevēlētos, ka manai valstij, kurai ir ļoti vajadzīga ekonomiskā attīstība, tiktu uzlikti vēl papildu šķēršļi.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Par spīti tam, ka laika nozīmē gada otrā puse nav visideālākā, Francija savā Savienības prezidentūras laikā ir pierādījusi, ka to pamatoti uzskata par Savienības vadošu valsti un dzinējspēku. Es esmu bijusi Eiropas Parlamenta deputāte četrus ar pusi gadus. Es noteikti varu teikt, ka Francijai ir bijusi visaktīvākā pieeja problēmu risināšanai no visām Savienības 27 dalībvalstīm.

Vēsturiskā pārmaiņa, ko radīja harizmātiskā un ļoti aktīvā prezidenta *Sarkozy* ievēlēšana, ir neapšaubāmi pozitīva. Viņa spējas pierādījās arī viņa tūlītējā atbildē uz Krievijas un Gruzijas problēmu. Arī finanšu krīze izcēlās tajā posmā, uz ko Francija nekavējoties reaģēja, pasludinot sistēmiska risinājuma nepieciešamību un Savienības kontroles un finanšu mehānismu pārskatīšanu, raugoties arī no globālā skatupunkta. Francijas prezidentūras laikā Eiropas Savienība izpelnījās aktīva dalībnieka reputāciju pasaules politikā, kad pēc Francijas prezidenta un priekšsēdētāja *Barroso* iniciatīvas tika sasaukti G8 un G20 samiti

Es uzskatu, ka nākamā Eiropadomes sanāksme būs sekmīga un ka visas Eiropas iestādes darbosies kopīgi.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, pēc Padomes lūguma un reaģējot uz Parlamenta cerībām, Komisija ir sagatavojusi un šodien laidusi klajā dokumentu par Austrumu partnerību, kas tiks iesniegts samitam, kā to paziņoja Padomes priekšsēdētājs ministrs *Jouyet*.

Es vēlos apsveikt un uzslavēt Komisiju par šo dokumentu. Domu par attiecību padziļināšanu ar mūsu austrumu kaimiņiem Parlaments ir izvirzījis un aizstāvējis jau labi sen. Mums ir vajadzīga stingra ES klātbūtne austrumu kaimiņu pusē sinerģijā ar mūsu Vidusjūras kaimiņu pusi. Mūsu durvju sliekšņa stabilitātes vārdā mums jāpiedāvā taustāmas perspektīvas mūsu vistuvākajiem kaimiņiem. Tāpēc mums ir jāatbalsta ideja par pastiprinātas partnerības izveidi, kura pēc būtības aptver piecas jomas: asociācijas nolīgumus, daudzpusējas

sadarbības pamatnostādnes, visaptverošu un dziļu brīvas tirdzniecības jomu, vīzu liberalizēšanu, kas vedīs pie bezvīzu ceļošanas, un visbeidzot ne mazāk svarīgi — energoapgādes drošību.

Es sevišķi atzinīgi vērtēju priekšlikumu palielināt ES finansiālo palīdzību, kas paredzēta Eiropas kaimiņattiecību politikai Austrumos. Pirms diviem gadiem mēs Parlamentā nācām klajā ar ideju par parlamentārās dimensijas stiprināšanu Eiropas kaimiņattiecību politikā Austrumos; mūsu priekšlikuma nolūks ir izveidot kopēju parlamentāru asambleju, kurā ietilpst Eiropas Parlamenta deputāti un sešu valstu parlamentu pārstāvji. Šāds forums piedāvātu izcilu platformu mums, iesaistot savus partnerus, bet arī mūsu partneriem savstarpējai sadarbībai.

Mums, Savienībai, ir vajadzīgi draugi mums apkārt, bet arī viņiem ir jābūt draugiem savā starpā. Tāpēc es sevišķi priecājos par domu sasaukt *Euronest* — asambleju — kura, ja to pārņems Komisija, kalpos kā demokrātiskas un parlamentāras pārbaudes instruments austrumu partnerības projektiem.

Es uzskatu, ka austrumu partnerības projekts ir ne tikai jauns, uzlabots formāts, bet tas arī spēcina Savienību gan iekšēji, gan ārēji. Paplašinot un uzlabojot politiskas un ekonomiskas attiecības ar mūsu austrumu kaimiņiem, mēs veicināsim ekonomikas dinamiku un politisko un starptautisko ietekmi.

Jan Andersson (PSE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, vissvarīgākais uzdevums, kas Eiropas politiķiem būs nākamajos gados, ir nodrošināt nodarbinātību un labklājību. Mums ir bijuši daži labi gadi, bet mēs tagad redzam, cik straujā tempā palielinās bezdarbs. Es esmu vienprātis ar Komisijas viedokli par nepieciešamību koordinēt pūles un sasaistīt īstermiņa saistības un pūles ar ilgtermiņa saistībām. Es arī atbalstu *Rasmussen* kunga priekšlikumu par skaidriem mērķiem, lai uzturētu nodarbinātību.

Attiecībā uz īstermiņa centieniem ir svarīgi, lai patērētājiem būtu ticība ekonomikai. Par visu vairāk mums jāaizsargā tie, kuri atrodas vissliktākajā situācijā, un viņu patēriņš.

Attiecībā uz ilgtermiņa risinājumiem ir svarīgi ne tikai veicināt ieguldījumus, kuri tik un tā būtu tikuši ieguldīti videi noderīgākā infrastruktūrā un videi draudzīgā celtniecībā, bet arī tādus, kas attīsta darba ņēmēju prasmes, lai tādējādi mums būtu stingrs stāvoklis nākotnē. Mums mūsu instrumenti Eiropas līmenī ir jāapvieno ar koordinētiem centieniem dalībvalstīs. Mēs nedrīkstam darīt tā, kā daži ierosina — proti, darīt pārāk maz — jo mēs tad riskējam ne tikai ar lielākiem budžeta deficītiem, bet arī ar lielāku bezdarbu un zemāku labklājību. Mums jārikojas ātri un pietiekami spēcīgi.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, temati, kas tiks apspriesti nākamajā Eiropadomes sanāksmē, ietver klimata pārmaiņu dokumentu kopumu.

Oglekļa dioksīda izmeši un visi jautājumi, kas saistās ar tā saukto globālo sasilšanu, arvien vairāk un vairāk atgādina ideoloģiju. Mums visiem ir dārgs tīrs gaiss un dabiska vide. Tomēr pētījumi ir parādījuši, ka cilvēka ietekme uz klimata pārmaiņām ir nenozīmīga.

Ja ir tiesa, ka cilvēku darbība ir atbildīga tikai par 4 % globālo CO₂ izmešu un ka Eiropas Savienības daļa šajā daudzumā ir 15 %, tas nozīmē, ka mēs gribam izdot simtiem miljardu eiro, lai samazinātu globālos CO₂ izmešus par mazāk nekā 0,5 %, kamēr tie tiek palielināti tādās valstīs kā Indija un Ķīna.

Ir grūti noticēt, ka Savienības lēmumu pieņēmēji nespēj novērtēt šīs sakarības. Iespējams, ka nav nejaušība, ka dažas valstis, piemēram, tādas kā Francija pārdos savas CO₂ izmešu kvotas citiem. Šādas rīcības rezultāts ir paredzams: drīz pārdevēji praktiski pārņems *inter alia* Polijas spēkstacijas.

Šajā sakarībā mums ir jāpārdefinē solidaritātes nozīme Eiropā.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, nākamajam samitam ir jānodarbojas ar daudziem nopietniem jautājumiem, viens no tiem ir koordinēta ES mēroga atbildes reakcija uz nopietno globālās ekonomikas lejupslīdes problēmu. Tā nāk papildus lielai uzticības krīzei mūsu banku sistēmām to nespējas dēļ uzturēt pieņemamu likviditātes līmeni, kas ir vajadzīgs, lai katru dienu uzturētu tirdzniecisko un rūpniecisko uzņēmējdarbību visās dalībvalstīs. Tādējādi miljoniem dzīvotspējīgu darbavietu un tūkstošiem uzņēmumu draud, tā sakot, bankrots. Jā, mums ir jāmobilizē visas Eiropas iestādes, lai tās reaģē uz krīzi, un — kā to norāda Komisijas atveseļošanas plāns — šī krīze notiek lielu strukturālu pārmaiņu priekšvakarā ceļā uz zema oglekļa līmeņa ekonomiku ar nozīmīgām jaunām ekonomiskām iespējām un patiešām nopietnām uzsācēja priekšrocībām.

Šeit es nonāku pie samita diskusijas par klimata un enerģētikas dokumentu kopumu, par ko mēs rīt ilgi diskutēsim, tāpēc es aprobežošos ar vienu punktu. Ir jāizrāda pilna cieņa Padomes un Parlamenta koplēmuma

procesa svarīgumam, ir jāuzsver, ka ikviena politiska vienošanās par neatrisinātiem jautājumiem — jautājumiem, kurus liek kvadrātiņos — par kuriem spriež un lemj valsti un valdību galvas samītā, kā vienmēr smagi strādājošajai Francijas prezidentūrai būs jāsniedz kā kompromisa grozījumi turpmākajām trīspusējām sarunām un Parlaments var tiem piekrist vai nepiekrist. Mēs izstāsimies no spēles, un, lai gan es pilnībā atbalstu mērķi par vienošanos pirmajā lasījumā, lūdzu, es brīdinu, ka tas nenotiks par katru cenu.

Tagad par Lisabonas līguma punktu. Jā, mums ir bijis laiks apdomāt un izanalizēt 12. jūnija balsojumu, bet nē, ministr *Jouyet*, mēs neratificēsim — un pat nemēģināsim to darīt — atkal nākamā gada sākumā, vai arī mēs riskējam zaudēt vēlreiz kopā ar savu dziļi nepopulāro valdību. Neaizturiet elpu cerībā, ka mūsu premjerministra rīcības plāns — tas ir, ja jūs tādu saņemsiet — nosauks referendumu datumu. Es šodien te esmu sēdējusi un klausījies *Sinn Féin* ciniskās lekcijas par militarizācijas risku, kas uzglūn no Lisabonas līguma sīkajiem burtiem, un *Allister* kunga *faux* bažas par Īrijas elektorātu — drīzāk piemērus par intelektuāla negodīguma līmeni, kam Īrijas elektorāts tiek pakļauts. Tomēr ir vēlētāji, par kuriem patiesi ir bažas. Es pateicos Francijas prezidentūrai par tās visa veida palīdzības piedāvājumu ar tiesiskām garantijām un visiem apstiprinājumiem, kādi varētu būt vajadzīgi. Es pateicos visiem deputātiem un jums, priekšsēdētājas kundze, par jūsu sapratni, mums joprojām pārbaudot jūsu pacietību.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es pateicos Francijas prezidentūrai par tās panākumiem un novēlu veiksmi samītā. Savas prezidentūras sākumā Francija nezināja, ka pēkšņi sāksies pasaules finanšu krīze un ka šī krīze kļūs tai vislielākā problēma. Es cīnījos Francijas atbildi un Eiropas Savienības atbildi krīzei.

Attiecībā uz otru tematu, kas jāapspiež samītā, proti, klimata pārmaiņām, es priecājos, ka Francijas prezidentūra saprot — un es ceru, ka tā ņems vērā — grūtības, kas radīsies dažām valstīm, atsakoties no ogļu izmantošanas elektroenerģijas ražošanai. Tas, ka pasaules klimata konference notiek Poznaņā, parāda Polijas vēlēšanos piedalīties oglekļa izmešu samazināšanas procesā. Tomēr mums patiešām ir vajadzīgs laiks, lai mainītu mūsu enerģētikas vadības sistēmas, un mēs rēķināties ar visas Eiropas Savienības solidaritāti šajā jautājumā.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu izvēlēties atšķirīgu pieeju. Samīts notiks Eiropas Savienības pilsoņu pieaugošas uzticības stadijā. Vairāk nekā divas trešdaļas Austrijas iedzīvotāju — lai gan viņi nav vienīgi — uzskata, ka mēs varam pārvaldīt krīzi tikai ar Eiropas Savienības palīdzību — un tas nozīmē kopā.

Izpratne par kopējās valūtas eiro nozīmi palielinās ne tikai eirozonā, bet galvenokārt ārpus tās. Cilvēki jūt, ka tikai kā Eiropas kontinentam mums kopā ir nozīme un iespēja pasaulē. Energoresursu atkarības mazināšana, saistības klimata pārmaiņu apkarošanā, finanšu krīzes pārvaldīšana, uzticību izraisošas aizsardzības, drošības un ārpolitikas radīšana prasa lielāku Eiropas kopību, izlēmību un rīcībspēju.

Ja mēs izmantosim šīs iespējas piedāvāto priekšrocību, mēs atbildīgi izpildīsim pilsoņu cerības. Atradīsim kopēju rīcības plānu reformas līguma ratificēšanai. Radīsim saskaņotus, efektīvus, profesionālus tiesību aktus, reaģējot uz finanšu krīzi. Meklēsim Eiropas regulatorus, izmantojot Eiropas Centrālās bankas paraugu. Parādīsim, cik atbildīgi darbojas sociāla tirgus ekonomika kā Eiropas regulatīvais pamats klimata aizsardzības jomā.

Mums ir ne tikai krīze vai daudzi būvlaukumi, mums ir arī iespēja. Izmantosim šo priekšrocību, mācīsimies no pagātnes kļūdām. Mēs daudz zinājām un pārāk maz un pārāk vēlu rīkojāmies. Ir pienācis laiks izšķirties par jaunu sākumu kopā ar Eiropas pilsoņiem.

Umberto Pirilli (UEN). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, krīze, par kuru mēs spriežam, ir kā cunami: barga un postoša. Līdz šim tā ir likusi sabrukt finanšu tirgiem un satricinājusi reālās ekonomikas pamatus. EUR 200 miljardu kopējais nodrošinājums, par ko galu galā nolēma ES samitos, manā pieticīgajā uztverē šķiet pilnīgi neadekvāts. Šis skaitlis ir mazāks par summām, ko Eiropa ir zaudējusi biržās vienā no tām daudzajām dienām, kad tās tika slēgtas ar dziļu deficītu. Mums ir jābūt pašapzinīgākiem, drosmīgākiem, eiropiskākiem.

Es ar savas grupas piekrišanu atbalstu — un priekšsēdētājs *Barroso* jau ir tiešā veidā atļāvis to darīt — ka dalībvalstis balstās uz savām rezervēm, savukārt izmantojot Eiropas obligācijas laišanai tirgos. Tām tomēr būs pienākums ieguldīt to pašu apjomu infrastruktūrās un politikā, kas atbalsta tos, kuri izjūt sociālas grūtības, un ražošanas sistēmā. Šīm obligācijām, kas būs piesaistītas valstu rezervju vērtībai, jārada uzticība un jāpalīdz panākt nepieciešamo likviditātes līmeni — 2-5 % no IKP — lai varētu turpināt politiku, kuras nepieciešamībai mēs visi piekrītam. Tas viss tiek īstenots ārpus Māstrihtas līguma saskaņā ar attiecīgu atveseļošanas plānu.

SĒDI VADA: M. MAURO*priekšsēdētāja vietnieks*

Vito Bonsignore (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šī, protams, ir nepieredzēta finanšu krīze, tomēr, manuprāt, to būtu varējuši un to būtu vajadzējis paredzēt un novērst. Ekonomikas krīze, kā to iepriekš raksturoja priekšsēdētājs *Barroso*, ir bijusi „pēkšņa un negaidīta”. Priekšsēdētāj *Barroso*, ļaujiet, lūdzu, man jums nepiekrīst. Ekonomikas krīze ir bijusi pēkšņa, bet visas pazīmes bija jau redzamas, sākot ar Starptautiskā Valūtas fonda norādījumiem 2007. gada pavasarī. Tagad tomēr Padomes priekšsēdētāja un priekšsēdētāja *Barroso* lietotā izteiksme ir daudz atbilstošāka un, manuprāt, pilnībā ņem vērā situācijas nopietnību.

Es piekřītu *Karas* kungam: Eiropas pilsoņi skatās uz mums, un mums ir jāriķojas. Eiropas plāns, ko jūs, komisār, esat izstrādājuši par EUR 200 miljardiem, man jāsaka, ir neatbilstošs. Mums tas ir skaidri jāapzinās. Varbūt, ka tas bija viss, ko jūs varējāt izdarīt, bet tas nav pietiekams. Es uzskatu, ka jautājums, ar kuru jums jānodarbojas, ir par papildu, atsevišķu resursu iegūšanu, aizņemoties šajā ārkārtas laikā tieši no tirgus.

Pieminēsim arī uz mirkli Eiropas Centrālo banku. Šīs institūcijas apspriešana notiek ļoti negribīgi, bet neiedziļināsimies iemeslos, kas aiz tā slēpjas. Manuprāt, Eiropas Centrālajai bankai būtu rīt jāpazemina procentu likme par vienu procenta punktu. Ja tā pazeminās tikai par puspunktu, tas atkal tirgos radīs vilšanos. Tās darbs — kā jūs Komisijā un arī visi citi esat teikuši — ir noturēt cenas stabilas. Bet es iedomājos, ka šo rezultātu var sasniegt arī, neliekot procentu likmju izmaiņām sekot inflācijas indeksam; dažreiz ir vajadzīgs lielāks elastīgums un veicamo darbību nojauta.

Es piekřītu priekšsēdētājam *Barroso* par izdevumu stingru iegrožošanu. Mums ir jāvirzās šajā virzienā Eiropas iestādēs un dalībvalstīs, arī mums pašiem Eiropas Parlamentā. Varbūt mums ir jābūt gataviem dot lielāku atbalstu drosmei, kuru Komisija pašlaik apliecina.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlos pateikties Padomes Francijas prezidentūrai par to, ka tā ir nosaukusi un atrisinājusi daudzas problēmas pēdējā laika smagajos mēnešos. Mēs tomēr zinām, ka spēja rīkoties ir lielā mērā atkarīga arī no Lisabonas līguma. Mēs redzam, ka ir ziņojums no abiem Īrijas parlamentiem. Jūs, priekšsēdētāja kungs, esat deklarējis, ka tas ir ļoti atbildīgs, tālredzīgs un inteligents ziņojums, kurā ietvertas bažas, bet arī veidi, kā mēs, eiropieši, varam risināt šo problēmu kopā.

Es vēlētos uzaicināt Francijas prezidentūru uzņemties darba plāna attīstīšanu, kas dotu iespēju iekļaut un nopietni pievērsties Īrijas nostājām un bažām, kurām nav nekāda sakara ar līgumu, piemēram, jautājumam par komisāriem, bet arī tam, kā atrast izeju no demokrātijas trūkuma, ko viņi paši vēlas novērst, izmantojot labākas attiecības starp Īrijas parlamentu un valdību. Pamatojoties uz to, mums ir iespēja ratificēt līgumu, ja mēs dosimies pa to taku, kuru Īrijas parlaments ir samērā skaidri iezīmējis. Es domāju, ka mums ir jāiet šīs ceļš, lai iedrošinātu mūsu Īrijas draugus, un ka, to darot, mums būtu jādomā par laika grafiku, lai neatpaliktu tādēļ, ka Lielbritānijas vēlēšanas varētu izvirzīties priekšplānā. Finanšu krīze skaidri parāda, ka arvien vairāk un vairāk pilsoņu atzīst, ka bez Eiropas nevar iztikt, kā to ir pierādījusi Francijas prezidentūra Gruzijā un finanšu krīzē.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, ministrs *Jouyet* iepriekš minēja Mumbajas teroristu uzbrukumu, kas pierādīja solidaritāti ar Indiju. Es to patiešām augstu vērtēju. Tomēr silti vārdi ir jāpapildina ar rīcību. Ņemot vērā teroristu uzbrukumus visā pasaulē zaudēto dzīvību skaita milzīgo pieaugumu, kur nevainīgi cilvēki no austrumiem, rietumiem, ziemeļiem un dienvidiem arvien biežāk kļūst par mērķiem, es uzskatu, ka tā ir Padomes nolaidība, ka šis jautājums nav iekļauts Padomes sanāksmes darba kārtībā nākamnedēļ. Tas nav mazāk svarīgi par visiem citiem jautājumiem, par kuriem mēs diskutējam. ASV rīkojas, bet Eiropa to nedara.

Kamēr mēs runājam, *Condoleezza Rice* ir tur, bet kur ir *Javier Solana*? Spriedze pastiprinās starp divām kodollielvalstīm. Eiropai vajadzētu un tā varētu darīt vairāk sevišķi, skatoties tādus nolīgumus kā tās stratēģiskā partnerība ar Indiju un pienācīgi izmantojot noskaņojumus, kas tur izteikti tā, lai tos var sasniegt un īstenot.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, samitā ir jāapsver, kādā veidā jāīsteno Lisabonas līgums. Viena atslēga risinājumam būtu tā, ka katrai dalībvalstij būtu savs komisārs. Es ceru, ka tas būs kaut kas tāds, ko nopietni ņems vērā un izpildīs. Francijas prezidentūras laikā Francija visticamāk nevarēs pamatot iebildumus pret šo ideju ar to, ka Komisija būtu pārāk liela, jo mēs zinām, ka Francijas valdībā pašlaik ieiet 37 ministri. Doma, ka Komisija būs pārāk liela, ja katrai dalībvalstij būs komisārs, nekad nav bijusi

dzīvotspējīga. Manuprāt, tas tuvinātu dalībvalstis un palielinātu legimitāti, un es gribu cerēt, ka cilvēki saskatīs tajā jēgu un mainīs iepriekšējos lēmumus, sevišķi tāpēc, ka tie nepavisam nebija racionāli.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, kopš dienas, kad tika parakstīts Kioto protokols, Polija ir samazinājusi oglekļa izplūdi par 33 %. Šajā pašā periodā citas Eiropas Savienības valstis palielināja savus izplūdes līmeņus par spīti tam, ka viņu elektroenerģijas ražošanas nozares nebalstās galvenokārt uz oglēm. Šī iemesla dēļ mēģinājums izplūdes līmeņu mērīšanas sākšanu noteikt ar datumu, kas ir vēlāks nekā datums, kurā tika parakstīts Kioto protokols, parāda, cik netaisni problēma tiek risināta.

Vienlaikus vājināt finanšu krīzes ietekmi, atņemot 80 000 Polijas kuģu būvētavu strādniekiem darbavietas, ir patiešām ārkārtēja ideja. Es tomēr ceru, ka Komisija mainīs savu lēmumu, kas ir tik nesaprotams pašreizējos apstākļos.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, atvainojos par to, ka mana balss ne sevišķi labi skan, lai gan tas arī nav svarīgi. Es būtu varējusi sadusmoties par dažām piezīmēm, ko izteica mans kolēģis no *Sinn Féin* attiecībā uz Lisabonas līgumu.

Ļaujiet man teikt, ka mēs Īrijā ratus jūdzam zirgam priekšā. Mums patiesībā notiek ļoti labas debates par Lisabonas līgumu pēc nobalsošanas. Kaut tas būtu noticis otrādi! Tagad Īrijā ir kaut kāda jēga par to runāt.

Un es varu teikt satriektiem birokrātiem un lobiju aktīvistiem, ka es esmu nākusi pie secinājuma, ka jūs piederat pie labākajām lietām, kas mums ir. Godīgi sakot, jums būtu jācērt man pretī, jo paradoksālā veidā *Sinn Féin* būtu jārunā par publiskiem pakalpojumiem, ko sniedz birokrāti, un tomēr jānosoda tie paši birokrāti šajās iestādēs.

Mēs gaidām uz to, ko teiks Īrijas valdība nākamnedēļ. Tā nebauda pārāk lielu publikas uzticību pašlaik, tāpēc šis var nebūt labākais laiks, lai spriestu par vēl vienu balsošanu, ja tai ir jānotiek. Bet es uzskatu, ka Īrijā valda saprāts un ka cilvēki tagad pārdomā par stāvokli, kurā mēs atrodamies, un zina tagad, ka mums ir jābūt Eiropai tuvu, ņemot vērā krīzi, kurā esam.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, situācijā, kad 25 vai 26 valstis ir teikušas „jā” Lisabonas līgumam un tikai viena ir teikusi „nē”, nav nepamatoti vai nedemokrātiski prasīt, vai tā viena negrib pārdomāt, bet ar nosacījumu, ka mēs pārējie gribam pieņemt bažas, kas tika paustas, kad viņi nobalsoja „nē”. Nav jāignorē Īrijas referenduma rezultāts, ir jāreaģē uz Īrijas referenduma rezultātu, jāiedziļinās bažās, kas tika paustas un jāmēģina tās risināt.

Bet tas, protams, prasa, lai Īrija mums stāsta, stāsta citām valstīm, kādas bažas konkrēti tika paustas; lai tā identificē prasības, uz kurām mēs varam atbildēt vai vismaz par tām runāt. Risinājumam, protams, ir jābūt pieņemamam visām 27 valstīm. Labākajā gadījumā tas nozīmē nevis atgriešanos pie sarunām par visu līgumu, bet tā skaidrojumu, tā izskaidrošanu, īstenošanas veida pielāgošanu, lai novērstu bažas. Es, piemēram, esmu pārliecināts, ka to var izdarīt, bet tas prasa, lai pirmo soli sper Īrija. Esmu priecīgs, ka Īrijas parlaments ir uzņēmies iniciatīvu šajā lietā, nevis atstājis to valdībai.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE) – (RO) Priekšsēdētāja kungs, Rumānijā nupat ir notikušas parlamenta vēlēšanas, un es varu jums apliecināt, ka valdība, kas tiks izveidota, piekops saprātīgu ekonomisku politiku.

Es vēlos pateikties Francijas prezidentūrai un Eiropas Komisijai par to, ka tās ir rīkojušās ātri un prasmīgi saistībā ar problēmām, ko radīja globālā ekonomikas un finanšu krīze.

Man būtu patīcis, ja būtu ticis vairāk pateikts par pasākumiem attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras neietilpst eirozonā, un kā iegūt likviditāti ārkārtas gadījumā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Atceļot šķēršļus, kas kavē darbaņēmēju brīvu kustību, tiek garantēti pienācīgi, cilvēka cienīgi darba apstākļi visiem Eiropas darbaņēmējiem un nodrošināti efektīvi līdzekļi, lai apkarotu sociālu dempingu un izvairīšanos no nodokļiem.

Es rosinātu pievienot īpašu punktu Eiropadomes darba kārtībā par šķēršļu atcelšanu, kas kavē Rumānijas un Bulgārijas darbaņēmēju brīvu kustību. Man ir sajūta, ka divos gados, kopš abas valstis ir pievienojušās, šis solis ir kļuvis nepieciešams, sevišķi ekonomiskās un finanšu krīzes apstākļos.

Līdzīgā veidā Eiropadomes darba kārtībā ir jāiekļauj arī energoapgādes drošības un enerģijas un klimata pārmaiņu dokumentu kopums. Runa nav par to, ka Eiropai būtu jāražo mazāk, vienkārši ražošanai ir jābūt videi draudzīgākai un efektīvākai. Šī iemesla dēļ dalībvalstīm ir vajadzīgs atbalsts, lai veiktu pamatīgus

ieguldījumus, kuru mērķis ir iekārtu modernizēšana rūpniecības nozarēs, kuras ir būtiski saistītas ar enerģētikas nozari, intensificējot produktivitāti un attīstot transporta infrastruktūru.

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, komisār, godātie deputāti, debates ir skārušas trīs galvenos punktus, pie kuriem es atgriezšos, bet vispirms es vēlos pateikties *von Wogan* kungam un *Kirkhope* kungam, kas pateicās Francijas prezidentūrai par to, ko tā ir darījusi Eiropas pilsoņu labā, kuri bija iekļuvuši Mumbajas traģēdijā.

Mēs ar Eiropas Parlamenta ģenerālsekretariātu esam grūti strādājuši sakarā ar jūsu pārstāvjiem un valdības amatpersonām, kuras tur atradās, bet man ir jāsaka, ka, kā tas ir daudzreiz ticis uzsvērts, mums ir jāturpina darbs pie koordinācijas uzlabošanas konsulatū un vietējo diplomātisko dienestu starpā šāda veida krīzēs, kāda, starp citu, pašlaik norisinās Taizemē. Mums ir izdevies to izdarīt, un mums ir jāturpina to darīt. Es biju Roissy lidostā, kad ieradās lidmašīna no Mumbajas, un es varēju pārliecināties, ka tās pašas vienpadsmit Eiropas tautības bija pārstāvētas čartera reisa lidmašīnā.

Es vēlētos arī atkārtot to, ko teica *Gill* kundze un *von Wogan* kungs, ka Eiropai patiešām ir jāpiedalās, tai jādara vairāk attiecībā uz terora riskiem kā tajā pasaules reģionā, tā arī citos reģionos.

Un šajā sakarā jāmin problēma, kurai netika pievērsta uzmanība debatēs, bet kas tiks apspriesta Eiropadomē, par Eiropas Drošības stratēģiju. Mums ir jāpielāgo un jāatjauno šī stratēģija, lai stātos pretī terora draudiem, reaģētu uz kibernetiskiem, reaģētu uz jaunām apdraudējumiem. Mums ir arī jāuzlabo — un man ir prieks, ka *Gill* kundze uzdeva šo jautājumu — mūsu sistēmas saistībā ar civilo un militāro operāciju plānošanu un veikšanu Eiropas līmenī. Šie Eiropas drošības un aizsardzības politikas aspekti, kā jūs labi zināt, ir svarīgi, un Francijas prezidentūra vēlas nodrošināt, lai mēs varētu panākt progresu šajā jomā un lai varētu nospraust skaidru virzienu šajā jomā arī pirms gada beigām.

Es tagad atgriežos pie tā, kas tika teikts par institucionālajām problēmām un līgumu. Es dzirdēju un pateicos *Doyle* kundzei un *McGuinness* kundzei par to, ko viņas teica savās runās, kas bija ārkārtīgi skaidras un pilnas atbildības izjūtas. Es dzirdēju arī *Brok* kungu, *Corbet* kungu, *von Wogan* kungu, *Duff* kungu un *Jo Leinen* šajā jautājumā.

Pirmkārt: es domāju, ka mēs progresējam. Mēs progresējam, nopietni uztverot Īrijas prasības, un es ar šo piezīmi vērsos pie *Doyle* kundzes un *McGuinness* kundzes. Mēs tās saprotam, un mēs saprotam arī Īrijas politisko situāciju, kas ir radusies Īrijas parlamentā, un kādas pūles tiek pieliktas šajā grūtajā ceļā. Mēs to varam skaidri redzēt. Tomēr katram ir jāapliecina sava atbildības sajūta. Mēs to apliecināsim, mēs piedāvāsim līdzsvarotu risinājumu, kas ļaus mums virzīties uz priekšu un kopā progresēt, un es saku kopā, virzībā uz Lisabonas līguma īstenošanu, kad būs īstais laiks, bet es pilnībā saprotu mūsu Īrijas draugu laika grafika ierobežojumus. Šie ierobežojumi ir jārespektē — tie ir arī politiski termiņi — un jāņem vērā.

Jo Leinen izcēla šo faktu. Ir vajadzīga lielāka komunikācija, mums ir jāturas ciešāk pie zemes, tieši to mēs darām kopā ar *Wallström* kundzi, kura ir kompetentāka par mani šajā jomā, bet kura ir pielikusi lielas pūles. Mēs esam panākuši vienošanos par komunikācijas politikas stratēģiju ar jūsu Parlamentu, starp Padomi un Komisiju, un *Wallström* kundze arī ir izstrādājusi stratēģiju, kuru, kā es redzēju Dublinā, visi vērtēja sevišķi atzinīgi. Ir tiesa, ka tas, kas ir vajadzīgs šajā jomā, ir apliecinājums par vēl vairāk centienu, arī saistībā ar komunikāciju.

Attiecībā uz visu iepriekš teikto, sevišķi to, ko teica mūsu Polijas draugi sakarā ar klimata un enerģētikas dokumentu kopumu, mums acīmredzot ir jāņem vērā īpaša situācija, kā es jau teicu, tajās valstīs, kurās ir problemātiskākas energoapgādes struktūras, lai sasniegtu mērķus. Mums šie mērķi ir jāsauglabā. Es domāju, ka ir pieejami līdzekļi, kas nodrošinās nepieciešamo elastīgumu, lai varētu iekļaut darba kārtībā konkrētas situācijas un līgumus, ko izteikuši mūsu Polijas draugi. Francijas prezidentūra dara visu, kas ir tās spēkos, lai panāktu nepieciešamos kompromisus, vienlaikus saglabājot mērķus, bet varat būt pārliecināti, ka mēs ņemam vērā Polijas, citu Centrālās un Austrumeiropas valstu un Baltijas valstu konkrētās iezīmes un viņu prasības energoapgādes drošības jomā.

Es vēlos teikt *Doyle* kundzei, kura arī izcēla šo faktu savā runā, ka koplēmuma pieņemšana, kā viņai ir zināms, patiesībā ir Francijas prezidentūras galvenā rūpe. Padome ar Eiropas Parlamentu ir uzsākusi sarunu procedūru, triju pušu sarunas, kuras iepriekšējā mēnesī ir izvērstas, pateicoties lielam ieguldījumam, un šo trīspusējo sarunu rezultāti — kā tas ir labi zināms *Doyle* kundzei — faktiski veido 90 % šajā dokumentu kopumā. Tagad viss, kas mums atliek, ir pēdējā taisne, beidzamie 10 % problēmu, kuras šajās debatēs pieminēja vairāki godājami deputāti.

Teiktais par ekonomikas un finanšu krīzi man šķiet svarīgs, un, kā tas ir apgalvots jau iepriekš, steidzamību vienlīdz izjūt kā Padome, tā arī Komisija. Es vēlētos izteikt pateicību *Pirilli* kungam par viņa oriģinālajām idejām par rezervju izmantošanu, *Bonsignore* kungam es vēlos teikt, ka plāns ir atkarīgs arī no tā, kas ir pieejams Kopienas instrumentu līmenī. Plāna veidošana nozīmētu ignorēt Kopienas līmeņa kompetences, pašreizējos instrumentus un pieejamo budžetu, un tāpēc to nevar darīt. Tas ir, runājot par mūsu iespējām.

No otras puses, manuprāt, Eiropas Centrālā banka ir bijusi atsaucīga un ir rīkojusies labi. Patiesībā tiek gaidīts signāls par likmēm. Mēs redzēsim, kāds ir Eiropas Centrālās bankas lēmums. Tas viss ir vērtējams atzinīgi, un es neko vairāk nepiebildīšu.

Karasi kungam bija pilnīgs pamats uzsvērt — un Austrija ir nevainojams piemērs tam — ka mums ir jābūt arī spējīgiem tvert izdevības, kas ir saistītas ar krīzi, ka eiro — un tas ir apstiprinājies, un komisārs *Almunia* to zina labāk nekā es — ka piederības sajūta Eiropas Savienībai — sevišķi tādā valstī kā jūsējā, kas man ir bijis pārsteigums, — ir pārveidojusies un mainījusies šīs ekonomikas un finanšu krīzes rezultātā, un tas, ka valstīs gan eirozonā, gan ārpus tās eiro ir kļuvis par mērauklu un simbolu, ir ļoti uzmundrinoši.

Es vēlētos teikt *Belohorská* kundzei, ka viss jūsu teiktais tiks precīzi nodots prezidentam *Sarkozy*, un es vēlos pateikties viņai par to, ko viņa ir teikusi attiecībā uz Francijas prezidentūru un tās darbībām, un visbeidzot pateikt *Wolski* kungam, ka viss, kas saistās ar mūsu kaimiņiem, ir svarīgs un Austrumu partnerības priekšlikumu, kas ir teicams priekšlikums, ko radījusi Eiropas Komisija, mēs apspriedīsim Ārlietu ministru padomē pirmdien, „Ārpolitikas” padomē un, protams, Eiropadomē.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. — Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties visiem runātājiem par jūsu ļoti konstruktīvajiem, būtiskajiem un interesantajiem komentāriem. Ir divi specifiski jautājumi, uz kuriem es iesākumā vēlētos atbildēt, un pēc tam, iespējams, es uzmanību pievērsīšu Lisabonas līgumam.

Jouyet kungs jau pieminēja šo faktu — un tā ir atbilde *von Wogau* kungam —, ka Padome pieņems ziņojumu par Eiropas Drošības stratēģijas pieciem gadiem. Es vēlētos papildināt *Jouyet* kunga teikto: protams, Lisabonas līgums arī palīdzētu, lielā mērā stiprinot un vienkāršojot institucionālo struktūru šajā jomā. Tā būs iespēja Padomei apsvērt, kā palīdzēt garantēt visu mūsu instrumentu saskaņotību un līdzsvaru starp “stingro” un “vājo” drošību. Tā bija atbilde *von Wogau* kungam.

Bernard Wojciechowski kungs jautāja par Austrumu partnerību. Mēs varam ziņot no šodienas Komisijas sanāksmes, ka mēs pieņemām priekšlikumu par Austrumu partnerību, tostarp pasākumu pastiprinātu finansēšanu, kas ietver ekonomikas integrāciju, mobilitātes jautājumus, sociālās un ekonomiskās attīstības politiku, sadarbības platformas, brīvo tirdzniecību un studentu mobilitāti — visi šie aspekti ir šajā Austrumu partnerībā. Es atzinīgi vērtēju to, ka mēs tikko apspriedām un pieņemām šādu plānu.

Šīs debates ir parādījušas, ka šis ir svarīgs brīdis Eiropas Savienībai. Tas ir atspoguļojis visu ilgtspējas jēdzienu. Ilgtspējīga attīstība nozīmē to, ka mēs nevaram ielīgt parādos un pēc tam prasīt nākamajām paaudzēm rast risinājumu. Mēs nevaram nodot problēmas attiecībā uz piesārņojumu, atkritumiem un vidi vai klimata pārmaiņām, lai tās mūsu vietā atrisina nākamās paaudzes. Mēs nevaram radīt sociālas problēmas nākamajai paaudzei, lai tās atrisinātu mūsu vietā. Pati ilgtspējīgas attīstības definīcija ir tas, ka mums ir jāmeklē veidi, kā apmierināt mūsu vajadzības tādā veidā, kas neietekmē mūsu nākamās paaudzes un to vēlmi apmierināt savas vajadzības.

Mums ir trīs saistīti galvenie jautājumi, kas jāatrisina nākamajā mēnesī un kas ir skaidri izvirzījušies priekšplānā: Ekonomikas atveseļošanas plāns, kurā apņēmīgai ES rīcībai var būt reāla ietekme uz Eiropas sociālo un ekonomisko labklājību nākamā gada laikā; klimata un enerģētikas pakete, kas nostādīs Eiropu pasaules priekšgalā, lai definētu ticamu, sasniedzamu ceļu uz zemas oglekļa emisijas nākotni; un Lisabonas līgums, attiecībā uz mums ir jānosaka turpmākais ceļš, lai noslēgtu līgumu, lai Eiropas iedzīvotāji var izbaudīt demokrātiskākas un efektīvākas Eiropas Savienības priekšrocības.

Es pilnībā uzticos saviem kolēģiem komisāram *Almunia* un komisāram *Dimas*, lai sīkāk apspriestu Atveseļošanas plānu — jo tik daudzi no jums par to ir snieguši komentārus — un klimata/enerģētikas paketi. Es saprotu, ka tas notiks šodien vēlāk un rīt no rīta, tāpēc es pateikšu tikai vēl dažus komentārus par Lisabonas līgumu.

Es uzskatu, ka šie divi jautājumi teicami attēlo to, kāpēc mums ir vajadzīgs Lisabonas līgums. Klimata pārmaiņas un ekonomiskā krīze prasa tādu Eiropas Savienību, kas var pieņemt pareizos lēmumus ātri, efektīvi un demokrātiski. Ja Eiropai ir jāpieņem grūti lēmumi, lai panāktu šādas fundamentālas pārmaiņas, šādam darbam tai ir vajadzīgi pareizie instrumenti.

Šī Parlamenta un Komisijas apņemšanās saistībā ar Lisabonas līgumu vienmēr ir bijusi nepārprotama. Mēs vēlējamies reālu soli uz priekšu Eiropai, vairāk pilnvaru šim tieši ievēlētajam Parlamentam. Attiecībā uz valstu parlamentiem mēs vēlējamies lielāku teikšanu pilsoņiem, racionalizētas iestādes un lielāku skaidrību attiecībā uz pienākumu sadali Eiropā. Tā visa aizkavēšanās, protams, rada vilšanos, bet tā nedrīkst novērst mūsu uzmanību no galvenā mērķa panākt to, lai Lisabonas līgums stātos spēkā. Tas nozīmē, ka mēs ceram, ka spēsim sasniegt pilnīgas ratifikācijas mērķi, un tas nozīmē uzvaru referendumā Īrijā.

Pagājušajā mēnesī es pati biju Īrijā un mēģināju izskaidrot, kāpēc es uzskatu, ka mums ir vajadzīgs šis līgums. Es arī sāku saprast, kāpēc Īrijas balsotājiem bija iebildumi. Tas, ko es dzirdēju, ļoti lielā mērā saskanēja ar aptauju rezultātiem, ko bijām redzējuši. Attiecībā uz dažiem jautājumiem, piemēram, nodokļu un aizsardzības jautājumiem, balsotājiem bija bažas, kam Līgumā nebija īsta pamata. Attiecībā uz citiem, piemēram, jautājumu par Īrijas komisāru, viņi pieņēma vissliktāko scenāriju, ko radītu Līguma īstenošana. Daudziem šķita, ka informācija bija nepietiekama vai neskaidra un ka "nē" balsojums tika uzskatīts par drošāko iespēju.

Izcilais ziņojums, ko tagad esam saņēmuši no Īrijas parlamenta īpašas apakškomitejas, sniedz ļoti svarīgu ieguldījumu, lai precizētu šīs bažas un arī izklāstītu to atrisināšanas iespējas. Kad man tika jautāts, es viņiem pastāstīju, ka man ir radies iespaids, ka visā Eiropā ir daudz labas gribas palīdzēt risināt īru bažas. Komisija plāno darīt visu iespējamo, lai strādātu ar Parlamentu un Īrijas iestādēm, lai Īrijā uzlabotu informēšanu par Eiropu. Mēs strādājam pie saprašanās memoranda, lai nodrošinātu, ka mēs varam sākt to darīt nekavējoties attiecībā uz valdību un iedzīvotājiem Īrijā.

Tomēr es arī norādīju, ka sarunās ar dažādām dalībvalstīm man ir radies iespaids, ka nav vēlēšanās atsākt institucionālu jautājuma risināšanu, kas ir aizņēmis septiņus gadus ilgas un kaislīgas sarunas, lai panāktu kompromisu, un ka 25 dalībvalstis, kuras pašlaik ir ratificējušas šo līgumu, daudzas no kurām ir iepriekš ratificējušas Konstitūciju — un divas referendumā, atcerieties — nevēlēsies vēlreiz atsākt šo procesu. Tā kā ir gaidāmas Eiropas Parlamenta vēlēšanas, ir pienācis laiks beigt runāt par iestādēm un sākt runāt par ES politikas jomām, kam ir nozīme pilsoņiem, un par to, kā atrisināt šos lielos izaicinājumus un problēmas.

Nākamajā nedēļā Eiropadomei vajadzētu mums sagatavot skaidru ceļvedi, lai steidzami virzītu šo procesu uz priekšu. Es esmu pārliecināta, ka tas nodrošinās vajadzīgo kopīgo stimulu, lai panāktu līguma pilnīgu ratificēšanu. Mēs mēģināsim to sekmēt vislabākajā veidā, ko varam kā Komisija.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienības vadītāji nepieņem tautas balsojumu vienīgajā referendumā, ko bija iespējams sarīkot — jo to pieprasīja pašas valsts konstitūcija — par Lisabonas līguma projektu, kurā iedzīvotāji atkārtoti NE — lēmumu, ko Francijas un Nīderlandes iedzīvotāji jau bija paiduši saistībā ar Eiropas Konstitūciju. Ar attieksmi, kas ir nedemokrātiski un parāda pilsoņu balsojuma pilnīgu ignorēšanu, mēs atkal redzam, kā atgriežas spiediens un šantāža, lai mēģinātu piespiest Īriju organizēt jaunu referendumu vai — pat sliktāk — mainīt savu valsts konstitūciju, lai izvairītos no referendumā un tautas balsojuma. Mēs atkārtoti apstiprinām mūsu visasākos protestus pret šādu nostāju.

Šī politika ir steidzami jāatmet kā nederīga. Mēs vēlamies jaunu virzienu Portugālei un Eiropai, kurā galvenā nozīme ir iedzīvotājiem, kopējai labklājībai un cieņai pret tiem, kuri rada pārtību. Šim jaunajam virzienam ir jānoraida tas, ko prezidents *Sarkozy* dēvē par kapitālisma pārstrādāšanu, un nedrīkst pieņemt Ekonomikas un monetārās savienības politiku un saistīto Stabilitātes paktu, kā arī Eiropas Centrālās bankas (ECB) fiktīvo autonomiju. Tas nenotiks saskaņā ar tā dēvēto "Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu".

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Gaidāmā Eiropadome būs vēl viens posms nepieņemamā procesā, uzspiežot līguma projektu, ko Eiropas tautas jau noraidījušas trīs reizes.

Tā vietā, lai ievērot Francijas, Holandes un Īrijas iedzīvotāju gribu, Eiropas Savienības iestādes (Eiropas Parlaments, Padome un Komisija) ir parādījušas, ka tās patiesībā ir antidemokrātiskas, uzstājot uz līguma projekta (parlamentāra) ratifikācijas procesa turpināšanu (ko līdz šim nav pabeigušas tikai Vācija, Polija un Čehija), vienlaikus vienmēr "kā no mēra" izvairoties no referendumu rīkošanas (piemēram, tā, kas nesen notika Zviedrijā).

Lielie uzņēmēji Eiropā un to politikas izpildītāji — labējiem un sociāldemokrāti — neņem vērā Īrijas iedzīvotāju neatkarīgi un demokrātiski pausto gribu un vēlas tos "izolēt", lai varētu labāk izdarīt spiedienu viņiem un tos šantāžēt, un uzspiest jauna referendumā rīkošanu, gluži kā tie izdarīja saistībā ar Nicas līgumu.

Nav jāskatās tālāk par Eiropas Parlamenta (tā dēvētās) Konstitucionālo lietu komitejas 2008. gada 17. novembra nepieņemamo rezolūcijas projektu, kurā "atkārtoti apliecina un apstiprina atbalstu Lisabonas līgumam" (itin kā tai būtu pilnvaru to darīt...) un "nepieciešamību panākt šī līguma ratifikāciju Savienības dalībvalstīs [...] pēc iespējas ātrāk".

ES parāda savu īsto seju!

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlētos atgādināt Padomei un arī Komisijai, ka ES pamatā ir tādas pamatvērtības kā demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana.

Tāpēc es stingri nosodu gaisotni, kādā tika organizēta nesenā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme Nicā. Nav pieņemami, ka darījums kā ierasts sākas ar argumentu, ka nav alternatīvas.

Cilvēktiesību iekļaušana ārpolitikā un tiesiskuma ievērošana ir svarīgākie aspekti jebkādās attiecībās ar trešām valstīm.

Krievija nedrīkst būt izņēmums, īpaši ņemot vērā to, ka tā nav izpildījusi visus nosacījumus, kas noteikti nolīgumā pēc agresijas pret Gruziju.

Mani māt bažas, ka ES zaudēs cieņu kā nopietns un neatkarīgs starptautisko attiecību dalībnieks. Turklāt ES vilcināšanās noteikt skaidrus ierobežojumus par šādu starptautiskās rīcības normu iepriekš plānotu pārkāpšanu varētu turpmāk veicināt līdzīgu agresiju no Krievijas puses.

Tāpēc es noteikti aicinu Komisiju un Padomi nopietni pārdomāt savu lēmumu turpināt attiecības kā parasti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es vēlētos atsaukties uz Komisijas nesen sagatavoto paziņojumu saistībā ar ES ekonomikas atveseļošanas plānu.

Es vēlētos uzsvērt šī plāna atsevišķu noteikumu nozīmi, īpaši to, kas saistīti ar tādu pasākumu pieņemšanu, kuru mērķis ir uzlabot energoefektivitāti esošos mājokļos un sabiedriskās ēkās.

Komisija paziņoja, ka tā gatavojas ierosināt Struktūrfondu noteikumu grozījumu, kas paredzēts, lai atbalstītu šos pasākumus un paplašinātu šajā jomā pieejamās iespējas.

Es uzskatu ir ļoti svarīgi, lai šis grozījums būtu vērsts uz Eiropas Reģionālās attīstības fonda nodrošināto resursu izmantošanu, lai uzlabotu mājokļus un palielinātu pašreiz nodrošināto 2 % likmi.

13. Finanšu tirgu turpmākā globālā struktūra un ES ekonomikas atveseļošanas plāna pieņemšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Mēs sveicam studentus no Eiropas Romas Universitātes, kuri atrodas balkonā.

Nākamais jautājums ir debates par jautājumu Padomei un Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, par finanšu tirgu turpmāko globālo struktūru un ES ekonomikas atveseļošanas plānu: (O-01 24/2008 – B6-0487/2008) un (O-01 25/2008 – B6-0488/2008).

Pervenche Berès, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Alumnia* kungs, *Novelli* kungs, *Barroso* kungs, pirms neilga laika mums tika teikts, ka ir pienācis laiks Komisijai piebīkstīt dalībvalstis. Ja tāda ir Komisijas stratēģija, jūs esat laipni lūgti šeit, Parlamentā, un jums būs mūsu pilnīgs atbalsts, īstenojot šādu stratēģiju.

Mums pašreizējā problēma meklējama dalībvalstu sadarbības pakāpē. Pārāk bieži mēs redzam situācijas steidzamības realizāciju un valsts risinājumu pretstatījumu, kas pēc tam tiek ietērpti kā Eiropas risinājumi. Mēs domājam, ka mūsu turpmākajai rīcībai ir jābūt atšķirīgai, ja vēlamies labāk izmantot mūsu resursus.

Attiecībā uz starptautisko finanšu arhitektūru, G20 tikās un definēja turpmākos termiņus. Kad es skatos uz vakar pieņemtajiem Ekonomikas un finanšu padomes secinājumiem, mani pārsteidz viena lieta, proti, šajos secinājumos es neredzu nekādus uzdevumus Komisijai. Tāpēc es vēlētos, lai Padome man pastāsta, kā tā plāno īstenot savus priekšlikumus, īpaši saistībā ar cieņu pret dažu jurisdikciju nevēlēšanos sadarboties un SVF uzdevumu definēšanu attiecībā uz citām starptautiskām finanšu iestādēm.

Es arī vēlētos, lai Padome un Komisija mums pateiktu, kādi ir nākamie posmi, ņemot vērā pieņemto grafiku, un saskaņā ar kādiem nosacījumiem Parlaments varētu iesaistīties šajās debatēs, jo es uzskatu, ka tieši tā mums jārikojas, ja vēlamies dinamiku Eiropas līmenī.

Attiecībā uz atvēršanas plānu, tika pievērsta uzmanība 1,5 % skaitlim. Salīdzinot ar iepriekš norādītajiem skaitļiem, tas ir jāuzskata par soli pareizajā virzienā. Vai ar to pietiks, vai tas patiešām ir 1,5 %, vai arī tā ir jau ielānoto izdevumu pārdēvēšana? Mums tas būs jāizskata sīkāk.

Bet attiecībā uz pašu plānu es vēlētos izteikt trīs komentārus. Pirmkārt, ja nav īstas koordinācijas līguma izpratnē, 99. panta izpratnē, kurā ir aicināts dalībvalstis skatīt savas ekonomiskās politikas jomas kā kopējas intereses jautājumus, tad mūsu darbība būs neveiksmīga. Es esmu pārsteigta, redzot, ka pat no vakardienas Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmes secinājumiem šī metode joprojām netiek izmantota. Ekonomikas politikas jomu koordinācija šajā kritiskajā posmā nevar ietvert vienīgi dalībvalstu atvēršanas plānu iesniegšanu, ko sākotnēji apspriedušas to valdības un pēc tam izvērtējusi Komisija. Ar to nepietiek.

Otrkārt, esmu pārsteigta, redzot, ka šajā dokumentā nav nevienas atsauces uz atkopšanās perspektīvām, kas, cik zinu, nav saderīgas ar Līgumu tā pašreizējā versijā; taču tajā arī vairs nav nevienas atsauces uz ideju, kas šur tur parādījusies, un, manuprāt, diezgan pamatoti — par eirozonas dalībvalstu aizņēmumu iespējamu apvienošanu.

Ja Komisija vēlas būt pārdroša, tagad ir laiks uzsākt šīs debašu sadaļas. Varbūt Padome nekavējoties neatbalstīs šādu priekšlikumu, bet, ņemot vērā jūsu statusu šajā sēžu zālē, esmu gandrīz droša, ka jūs varēsiet iegūt atbalstu šeit, Parlamentā, un tāpēc ir lietderīgi turpināt šādu virzību.

Trešais jautājums ir par darbavietām un atalgojumu. Jūs tikko norādījāt uz mērķa nozīmi attiecībā uz darbavietām. Neaizmirstiet, ka tām ir jābūt kvalitatīvām darbavietām, citādi mēs nesasnēsim mērķus, kurus definējam mūsu Lisabonas stratēģijā.

Visbeidzot, es vēlētos izteikt pēdējo komentāru par Eiropas Investīciju banku. Tagad tai uzlikts ļoti daudz uzdevumu, bet mums ir jāuzrauga veids, kādā pašas bankas īsteno šīs iespējas un instrumentus, ko pašlaik atkal ierosina, jo MVU pienākums ir izmantot banku sistēmu, lai tiem piekļūtu. Mēs zinām, cik trausla ir banku sistēma, un tāpēc es vēlētos aicināt jūs ciešāk apskatīt šo jautājumu, un es aicinu mūs visus kopīgi mācīties no pagātnes, citiem vārdiem sakot — koordinētā veidā definēt tos valsts izdevumus, kas ir noderīgi mūsu ilgtermiņa mērķiem, citādi šādi valsts izdevumi būs bezjēdzīgi.

Priekšsēdētājs. – Mēs vēlētos sveikt ar atgriešanos mūsu Padomes priekšsēdētāju *Novelli* kungu, kurš bija viens no mūsu deputātiem laikā no 1999. līdz 2002. gadam, ja atceros pareizi.

Hervé Novelli, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, godājamie deputāti, iesākumā es vēlētos atbildēt *Berēs* kundzei, pirmkārt, sniedzot īsu pārskatu par to, kas noticis aptuveni pēdējā gada laikā.

Kā jūs visi zināt, krīzes, kas sākās ASV, sekas joprojām ir jūtamas. Kaut arī stāvoklis finanšu nozarē šķiet stabilizējies un izrāda uzlabošanās pazīmes, kaut arī ne viss vēl ir nokārtots, no šī brīža uzdevums ir cik vien iespējams ierobežot šīs finanšu krīzes ietekmi uz reālo ekonomiku un uzņēmumiem.

Komisijas novembra sākumā publicētajā prognozē ir parādīts ekonomiskās izaugsmes ievērojams kritums Eiropas Savienībā, kas 2008. gadā tiek prognozēts 1,4 %, bet tikai 2007. gadā bija 2,9 %.

Saskaņā ar Komisijas datiem tiek prognozēts, ka 2009. gadā uzņēmējdarbība Eiropas Savienībā paliks nemainīga ar vidējo gada izaugsmes rādītāju 0,2 % no IKP. Tiek paredzēts, ka izaugsme gada laikā ļoti lēni atgriezīsies, 2010. gadā sasniedzot gada vidējo rādītāju 1,1 % apmērā. Tāda būs situācija turpmāko nedēļu un mēnešu laikā, ciktāl to var prognozēt.

Attiecībā uz finanšu situāciju — ja šķiet, ka tā attīstās labākā virzienā nekā pirms dažiem mēnešiem, tad tas ir galvenokārt dalībvalstu un centrālo banku, tostarp Eiropas Centrālās bankas, apņēmīgās rīcības rezultātā, un, tā kā mans kolēģis un draugs *Jean-Pierre Jouyet* par šo jautājumu ir plaši runājis, es neatgriezīšos pie šī temata.

12. oktobrī tikās eirozonas valstu vadītāji un pirmo reizi vienojās par saskaņotu rīcības plānu, kura principus Eiropadome apstiprināja 15. un 16. oktobrī.

Visas dalībvalstis pašlaik ir pieņēmušas valsts pasākumus saskaņā ar šī plāna principiem, piemēram, kā jau zināt, ar garantiju mehānismiem banku finansēšanai un sistēmām, kas ļauj veikt to rekapitalizāciju.

Turklāt ECB ir pielikusi ievērojamas pūles, lai nodrošinātu likviditāti tirgū, dažādojot uzaicinājumus piedalīties konkursos un paplašinot nodrošinājuma klāstu.

Es uzskatu, ka mēs esam parādījuši solidaritāti, atbalstot tās dalībvalstis, kuras nonākušas finansiālās grūtībās. Mēs novembra sākumā palīdzējām vienai dalībvalstij — Ungārijai — tas bija jādara. Mēs tagad arī esam vienojušies par to, ka ir jāpaceļ aizdevumu maksimālā robeža aizdevumiem, ko Savienība var izsniegt saskaņā ar šo kārtību no 12 miljardiem eiro līdz 25 miljardiem eiro.

Es ticu, kā jūs jau teicāt, *Berēs kundze*, ka tagad ir pienācis laiks atjaunot mūsu ekonomiku. Dalībvalstīm un Savienībai ir jādabojas saskaņoti un jāveicina plašāka reakcija globālā līmenī.

Attiecībā uz Eiropas ekonomikas atveseļošanu Komisija ir uzņēmusies iniciatīvu un 26. novembrī publicējusi paziņojumu "Eiropas Ekonomikas atjaunošanas plāns izaugsmei un nodarbinātībai". Padome ir ļoti apmierināta ar šo paziņojumu, un es esmu apmierināts, ka jūs, *Berēs kundze*, uzskatāt to par soli pareizajā virzienā.

Lai pilnībā atrisinātu krīzi un jo īpaši gūtu no tās mācību, mums ir jāanalizē notikušais. Kā zināt, sākotnējā finanšu nestabilitāte parādījās augsta riska hipotekāro kredītu tirgū ASV. Tā pakāpeniski izplatījās, atklājot nopietnas nepilnības mūsu finanšu sistēmās.

No makroekonomiskā viedokļa šī krīze arī atspoguļo iekšējas nelīdzsvarotības ietekmi saistībā ar mājāsaimniecību parādēm un ārēju nelīdzsvarotību, īpaši pašreizējo ASV deficītu. Bet es vēlos uzsvērt, ka galvenokārt tā ir finanšu tirgu regulēšanas krīze, kas atklāj mūsu regulēšanas un uzraudzības sistēmu atsevišķu aspektu nepilnīgu darbību.

Liela daļa šo aspektu jau ir apspriesti, strādājot pie ceļvežiem un Ekonomikas un finanšu padomes darbā Francijas prezidentūras laikā. Bet papildus steidzamajiem pasākumiem, kas pieņemti Kopienas līmenī, lai atjaunotu uzticību finanšu tirgiem un aizsargātu noguldītāju depozītus, atbalstītu finanšu iestādes un sniegtu atbalstu grūtības nonākušām dalībvalstīm, galvenās reformas, kuras aicināt veikt, *Berēs kundze*, manuprāt, jau ir ceļā.

Attiecībā uz šo tematu es vēlētos paust gandarījumu par vienošanos, kas Padomē panākta par četriem direktīvu projektiem, kam būs izšķirīga ietekme uz finanšu nozares stabilitātes uzlabošanu, personu aizsardzību un iekšējā tirgus turpmāku nostiprināšanu. Tā ir direktīva par kapitāla prasībām bankām, direktīva par depozītu garantijām, Otrā maksātspējas direktīva un direktīva attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU).

Turklāt pašlaik notiek darbs pie to finanšu iestāžu uzraudzības, kas līdz šim nav tikušas uzraudzītas. Ir sācies darbs pie Eiropas noteikumiem saistībā ar kredītreitinga aģentūrām, un to ir paredzēts pabeigt 2009. gada pavasarī.

Es nešaubos, ka Parlaments atbalsta mūsu apņemšanos nodrošināt, lai šie dokumenti tiek pieņemti pēc iespējas ātrāk. Turklāt Padomes Francijas prezidentūra ir uzņēmusies uzsākt ilgtermiņa darbu pie finanšu noteikumu cikliskumu, lai pārskatītu uzraudzības un atskaišu sniegšanas sistēmu, un pie finanšu nozarē piedāvātiem stimuliem, pētot ļoti svarīgo jautājumu par vadītāju un tirgotāju atalgojumu. Attiecībā uz uzraudzību Eiropā dažos pēdējos mēnešos jau ir ziņots par konkrētu progresu: lielāka valstu uzraudzības sistēmu prakšu saskaņotība, lai katra no tām īsteno dokumentus līdzvērtīgi; pārrobežu grupu uzraudzības sistēmu nostiprināšana, izveidojot uzraudzības padomes; kā arī Eiropas uzraudzības komiteju efektīvāka darbība, ieviešot kvalificēta balsu vairākuma balsojumu to sanāksmēs, lai uzlabotu lēmumu pieņemšanas procedūras.

Tomēr es uzskatu, ka šajā jomā ir vajadzīgas radikālākas pārmaiņas, un mēs ļoti ceram uz darbu augsta līmeņa grupā, ko vada *Jacques de Larosiēre* un kas arī apspriedīs uzraudzību, īpaši jautājumu par ieguldījumu fondu uzraudzību.

Jebkurā gadījumā visi šie sasniegumi un šis darbs norāda uz to, ka Eiropas Savienība joprojām ir dzinējspēks starptautiskam darbam, kas tiek veikts, reaģējot uz finanšu krīzi. Savienība noteikti ir bijis virzošais spēks tai starptautiskajai darbībai, kuras mērķis ir globālās finanšu arhitektūras visaptveroša reforma, īpaši starptautisko finanšu iestāžu kapacitātes palielināšana, lai novērstu krīzes faktoru atkārtotu parādīšanos.

Šī krīze ir ļoti skaidri parādījusi, ka šīs problēmas, kuras ir globālas, ir jārisina globālā līmenī. Tāpēc Francijas prezidentūra ir uzņēmusies iniciatīvu ierosināt ASV organizēt starptautisku augstākā līmeņa sanāksmi, kurā piedalītos lielākās jaunattīstības valstis, lai definētu principus un sākotnējos pasākumus, kas jāveic, lai atjaunotu starptautisko finanšu arhitektūru.

Paturot prātā šo mērķi, prezidentūra iesniedza priekšlikumus dalībvalstīm. Šos priekšlikumus apsprieda Ekonomikas, un finanšu padomē, un pēc tam pieņēma valstu vai valdību vadītāji. Tādējādi Eiropa spēja, un es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi, paust vienotu nostāju 15. novembra sanāksmē Vašingtonā.

Pirms G20 sanāksmes Ekonomikas un finanšu padome pildīja savu uzdevumu, definējot Eiropas Savienības kopējo nostāju attiecībā uz starptautisko finanšu arhitektūru. Savā 4. novembra sanāksmē tā izskatīja visus attiecīgos jautājumus, lai lemtu par Eiropas reakciju uz krīzi, un tās priekšlikumu pēc tam apstiprināja valstu vai valdību vadītāji neoficiālā sanāksmē 7. novembrī.

Es uzskatu, ka šī Eiropas vienotība ir ļāvusi panākt ļoti ievērojamu progresu, sevišķi no mūsu partneru puses ASV un jaunattīstības valstīs, gan attiecībā uz globālās izaugsmes atbalstu, gan globālo finanšu tirgu regulēšanu un uzraudzību, kuru principi ir piemēroti visām ieinteresētajām pusēm, tirgiem un jurisdikcijām.

Es esmu pārliecināts, ka šī augstākā līmeņa sanāksme ir sākumpunkts, lai pārskatītu starptautisko finanšu iestāžu instrumentus un resursus. SVF ir jāapgādā ar lielu skaitu dažādiem instrumentiem, kas tam ļautu elastīgi un ātri sniegt atbalstu dalībvalstīm. Pasaules Banka ir jāsaliedē, lai sniegtu vajadzīgās finanses jaunattīstības un nabadzīgajām valstīm, dodot tām iespēju risināt tirgus resursu trūkumu un cenu palielināšanos.

Turklāt starptautiskajām finanšu iestādēm ir ne vien jābūt resursiem krīžu novēršanai — tām ir arī jāpilda galvenie uzdevumi to novēršanai. Jo sevišķi SVF kopīgi ar Finanšu stabilitātes forumu ir jāspēj identificēt risku un “burbuļu” uzkrāšanās finanšu sistēmā un jāiesaka attiecīga ekonomikas politika.

Tāpēc Padome bez atrunām atbalsta G20 valstu vai valdību vadītāju sagatavoto paziņojumu, kas tika publiskots 15. novembrī. Tagad ir ieviests viss, lai izstrādātu kopējas Eiropas nostājas, lai šo “Vašingtonas deklarāciju” varētu īstenot laika posmā, kas noteikta nākamajiem starptautiskajiem termiņiem.

Būtībā un noslēgumā, priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka papildus panāktajam progresam pamatjautājumos no tiem var izdarīt divus svarīgus secinājumus.

Pēc ļoti ātras sagatavošanās Eiropa Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmē puda vienotu nostāju. Tāpēc Eiropai ir jāpaliek par virzītājspēku pašreizējās debatēs par starptautiskās finanšu arhitektūras reformēšanu.

Mums ir jāturpina mūsu iekšējās diskusijas un reformas, kuras pieņemsim, lai virzītu šo procesu, kas ir tikai sākumā.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Novelli kungs, Jouyet kungs, Berès kundze, dāmas un kungi, mazāk kā pirms mēneša Strasbūrā mēs runājām par Vašingtonas sanāksmes rezultātiem un secinājumiem.

Šodien Berès jautā Padomei un Komisijai par to, kādi pasākumi jāveic, lai šos secinājumus ieviestu praksē, kam tie jāveic un kādai jābūt katras Eiropas iestādes darbībai, lai to sasniegtu.

Man viņai jāatzīst, ka es pilnībā piekrītu tam, ka šie lēmumi tāpat kā tie, kas ir pieņemti kopš 2007. gada septembra Ekonomikas un finanšu padomē Eiropadomē, ir ātri jāievieš, vienlaikus ievērojot visu Kopienas iestāžu uzdevumus. Visām Kopienas iestādēm ir jābūt iesaistītām vienprātības veidošanā, lai Eiropa var ieņemt vienotu nostāju par visiem jautājumiem, kas ir vajadzīgi, lai efektīvāk regulētu finanšu sistēmu un atrastu risinājumus tās problēmām. Tādējādi ES arī turpmāk uzņemsies vadību pasaulē, sniedzot risinājumus nākamajās sanāksmēs pēc Vašingtonas sanāksmes.

Komisija, protams, strādā šajā saistībā. No vienas puses, mēs pildām mūsu uzdevumus *de Larosière* grupā, un, no otras puses, mēs attīstām paši savas iniciatīvas. Komisija atjaunināja šos paziņojumus Ekonomikas un finanšu padomē tikai vakar. Turklāt Komisija noteikti izmantos savas pilnvaras, lai kopīgi ar Padomi un Parlamentu pēc iespējas ātrāk panāktu vajadzīgās vienošanās.

Ir ļoti svarīgi koordinēt ES darbību un nostājas finanšu nozarē, jo mēs piedalīsimies globālā koordinācijas procesā, un Eiropa nevar iesaistīties globālā koordinācijā, ieņemot vairākas atšķirīgas nostājas. Mums ir jāiesaistās ar vienotu nostāju, kas ir oficiāli pieņemta Eiropas Savienībā.

Saistībā ar ekonomikas atveseļošanas un reflācijas plānu, ko vakar apsprieda Ekonomikas un finanšu padomē, ministri piekrita Komisijas viedoklim, ka, ņemot vērā ekonomisko situāciju un recesiju, kas ietekmē ASV, Japānu, eirozonu un dažas lielās ES ekonomikas ārpus eirozonas, nodokļu stimulēšana ir būtiska. Monetārajai politikai ir jāturpina uzturēt pieprasījums, bet tā nevar uzņemties visu slogu viena pati, īpaši, ņemot vērā pašreizējo stāvokli finanšu un kredītu tirgos.

Stimuls ir arī jānodrošina fiskālajai un budžeta politikai. Komisija ierosināja stimulu, ko tā uzskata gan par nepieciešamu, gan iespējamu tādā situācijā, kādā atrodamies. Mēs precizējam apmēru, kādā mēs sniegsim atbalstu ar Eiropas resursiem un pasākumiem gan izmantojot ES budžetu, gan ar Eiropas Investīciju bankas, gan ERAB pasākumiem. Es atzīstu, ka vairāki Ekonomikas un finanšu padomes locekļi diemžēl nevērtēja atzinīgi mūsu priekšlikumu gan Padomei, gan Parlamentam ļaut elastīgāk izmantot neiztērētus līdzekļus, nemainot ES budžeta kopējo maksimālo robežu, tādējādi dodot iespēju veltīt 5 miljardus eiro ieguldījumiem infrastruktūrā un cīņā pret klimata pārmaiņā Eiropas līmenī.

Diemžēl šis priekšlikums neguva pietiekami vienprātīgu atbalstu. Tomēr mēs ceram, ka tas tiks turpināts. Papildus Eiropas centieniem (izmantojot ES budžetu, kā arī Eiropas Investīciju banku, un šajā gadījumā ministri patiesībā piekrita līdz 2009. gada beigām palielināt kapitālu, kā to bija ierosinājusi Komisija) mēs arī aicinājam dalībvalstis 2009. gadā ieguldīt 170 miljardus eiro, pieņemot tādus pasākumus, kurus tās uzskata par vispiemērotākajiem, lai palielinātu pieprasījumu pašreizējos apstākļos.

Šajā priekšlikumā ir ņemta vērā pašu dalībvalstu atbildība, jo tām ir budžets, lai finansētu atveseļošanu, izmantojot fiskālo politiku. Tajā ir arī ņemts vērā tas, ka ne visām dalībvalstīm ir vienāda rīcības brīvība. Mēs nevaram prasīt Ungārijai vai Latvijai pašlaik ieguldīt tikpat daudz, cik Vācijai vai Nīderlandei. Protams, tā nav Komisijas nostāja. Visām dalībvalstīm būtu jāgūst labums no palielinājuma un izrietošās atveseļošanas, kamēr ne visas var sniegt vienāda apmēra ieguldījumus, jo to sākuma situācijas ir atšķirīgas. Tāpēc būtiska ir koordinācija.

Koordinējot pasākumus, mēs varam panākt, ka viens plus viens ir trīs. Saskaitot viens plus viens bez koordinācijas, var tikt iegūts negatīvs rezultāts. Tas ir skaidrs piemērs, ka steidzami vajadzīga koordinācija. Dažām valstīm nav rīcības brīvības, kamēr citām ir jāizlemj, vai izmantot pieejamās manevrēšanas iespējas. Ja mēs nepalielināsim ikkatras valsts spēku un iespējas, galu galā zaudēsim mēs visi. Šāds ir vēstījums, ko Komisija vakar pauda Ekonomikas un finanšu padomes ministriem.

Es gribu runāt par trim ļoti konkrētiem jautājumiem.

Pirmkārt, iepriekšējās debatēs, šī Parlamenta deputāts teica, ka Stabilitātes un izaugsmes pakts vairs nav spēkā. Kā jau daudzkārt esmu teicis šim Parlamentam, un es vēlreiz atkārtoju — Stabilitātes un izaugsmes pakts ir spēkā pilnībā, un tas ir spēkā pilnībā, jo 2005. gadā mēs to pārskatījām un ieviesām vajadzīgo elastību, lai to izmantotu tādā situācijā kā šī. Pakts ir spēkā, jo mēs to pārskatījām 2005. gadā, un nav vajadzīgs to izgudrot no jauna vai mainīt. Mums tas ir jāisteno un jāievēro, bet mums tas ir jāievēro tā robežās un ar elastību, kas budžeta politikai vajadzīga tādos laikos kā šie.

Otrkārt, *Berēs* kundze atsaucās uz Eiropas parāda vērtspapīriem. Ir vairākas lielas valstis, kuras skaidri izslēdz šo iespēju un atsakās to apsvērt. Vai jābūt kopīgam jautājumam par valsts publiskajiem parāda vērtspapīriem? Ir vairākas lielas eirozonas valstis, kas noraida šo iespēju. Tomēr ir trešā iespēja, kas ir saņēmusi vienprātīgu atbalstu un ko mēs plānojam izmantot. Tā paredz, ka Eiropas Investīciju banka sniegs papildu un specifiskāku finansējumu tiem ieguldījumiem un pasākumiem, kurus uzskatīs par būtiskiem, lai uzturētu pieprasījumu un palielinātu šo visas Eiropas līmeņa centienu ietekmi tādā laikā kā šis.

Visbeidzot, es pilnībā piekritu *Berēs* aicinājumam pēc kvalitatīvām darba vietām. Kad Komisija atveseļošanas plānā iekļāva ne vien centienus nodokļu jomā, bet arī desmit prioritārus pasākumus gudriem ieguldījumiem, mēs vēlējamies panākt lielāku izaugsmi, lielāku ilgtspēju un kvalitatīvāku nodarbinātību, ko var sasniegt ar dažiem īstermiņa pasākumiem. Pieļaujams, ka šādi pasākumi varētu būt īslaicīgi, kas ir viena no palielināšanas prasībām. Tomēr tiem nepiemīt divas pārējās īpašības, lai tie būtu kvalitatīvi centieni nodokļu jomā, proti — tiem jāspēj veicināt un palielināt pieprasījumu īstermiņa, un tiem arī jāpaplašina iespējas mūsu tautsaimniecībai ekonomikas atveseļošanas laikā, kas noteikti sekos.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministri, komisār, pirmkārt, attiecībā uz šiem jautājumiem es vēlētos pateikt, ka tie skaidri parāda Parlamenta vēlmi būt informētiem un vairāk iesaistītiem finanšu tirgu arhitektūras reformu procesā. Parlaments ir arī pārliecināts, ka Eiropai jābūt ar vienotu nostāju, kā jau minēts iepriekš.

Attiecībā uz Eiropas ekonomikas atveseļošanu, saskaņota un koordinēta darbība, protams, ir būtiska, kā jau ticis norādīts. Mēs no savas puses atbalstām Komisijas priekšlikumu apvienot visus pieejamos Eiropas un valstu politiskos instrumentus, lai cīnītos pret šo krīzi. Patiesi, pašlaik uzdevums ir atjaunot eiropiešu un tātad — patērētāju — uzticību.

Mums arī ir jāpanāk ilgtermiņa un īstermiņa pareizais līdzsvars. Pasākumi, kas veikti īpaši saistībā ar banku nozari, ir noderīgi, lai cīnītos pret šo finanšu krīzi: kapitāla palielināšana, starpbanku aizdevumu garantijas

un garantijas aizdevumiem. Tomēr mums ir jābūt piesardzīgiem attiecībā uz šo pasākumu mērķu faktisku īstenošanu, par banku primārā uzdevuma atjaunošanu kā likviditātes un kredītu nodrošinātājam, īsi sakot, reālās ekonomikas finansēšanu.

Ir jānostiprina EIB un ERAB nozīme. Ir jāizmanto EIB rezerves, lai nostiprinātu tās kapitāla bāzi. Budžeta strukturēšana arī ir solis pareizajā virzienā. Tomēr, lieki nerunājot, būtiska ir plānoto pasākumu īstenošana. Mums ir jāizvairās no pastāvīgas viedokļu maiņas. Šajā sakarā es vēlētos pieminēt valsts atbalstu saistībā ar programmām banku nozarē. Šajā sakarā es arī vēlētos pieminēt — un jūs par to tikko runājāt — Stabilitātes un izaugsmes paktu. Mums ir jāsaprot, ka mūsu līdzpilsoņi, kuri šajā krīzes laikā cer, ka Eiropa piedāvās risinājumus, nedrīkst sajūst, ka Eiropa vienu dienu saka vienu, un pēc tam nākamajā dienā rīkojas gluži pretēji.

Visbeidzot, ministr, saistībā ar regulu par reitingu aģentūrām, attiecībā uz kuru esmu referents šajā Parlamentā, mēs centīgi strādāsim, lai īstenotu efektīvu un pragmatisku sistēmu, kas ne vien reaģē tikai uz pašreizējo situāciju, bet kas ļauj šīm aģentūrām darboties ilgtermiņā.

Poul Nyrup Rasmussen, PSE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos apstiprināt komisāram *Almunia*, ka “viens plus viens” ir nevis divi, bet trīs, ja mēs to darām kopīgi. Es to mēģināšu paskaidrot savam mazajam mazdēlam, un viņš sapratīs, jo kļūst par labu eiropieti.

Es nerunāšu par koordināciju, jo domāju, ka mana labā kolēģe *Berès* tāpat kā jūs uzsvēra šo jautājumu. Es tikai vēlētos pateikt vienu lietu par to — un tas ir arī adresēts Eiropas Savienības prezidentūrai un Padomei —, ka ir liels risks, ka mūsu dalībvalstis īsti vēl nav sapratušas to, cik ļoti nepieciešami ir finanšu ieguldījumi. Minēšu kādu piemēru: ja mūsu mērķis ir saglabāt pašreizējo nodarbinātības līmeni Eiropas Savienībā, tad mums ir jāiegulda par 1 % vairāk no IKP ne vien 2009. gadā, bet arī vēl viens papildu procents 2010. gadā, un vēl viens — 2011. gadā. To pierāda mūsu makroekonomiskie aprēķini, kas ietver visu Eiropas Savienību.

Es ceru, ka tas, ko mēs izdarīsim līdz Ziemassvētkiem, būs sākums — un es zinu, ka Francijas prezidentūrai ir šāds mērķis. Tāpēc, lūdzu, sagatavojiet tādu grafiku, kas paredz: izvērtēsim sekas pirms nākamā gada pavasara un pirms pavasara Eiropadomes. Būsim gatavi pirms pavasara Eiropadomes izveidot jaunus finanšu stimulus. Jo es baidos, ka Komisijas pašreizējo prognozi — un tā to ir sagatavojusi, cik labi vien spējama — papildinās jauna, kas mums parādīs, ka uzdevums, kas jāpaveic, ir vēl grūtāks.

Visbeidzot, es vēlētos parunāt par regulējumu. Es gribētu pateikt lielu paldies prezidentūrai par to, ka tā ir pateikusi, ka šī ir regulējuma krīze. Es piekritu. Tāpēc manī tik lielu vilšanos radīja informācija, kuru vakar saņēmu Ekonomikas un monetārajā komitejā, ko vada *Berès* kundze. Mēs šeit, Parlamentā, vienprātīgi vienojāmies par ziņojumu, kurā teikts, ka šīs regulējuma krīzes dēļ mums ir vajadzīgi jauni noteikumi, kas pilnvaro visus finanšu dalībniekus bez izņēmuma — tostarp riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus.

Vakar es saņēmu ziņu no komisāra *McCreavy*, kurā bija teikts: „Es aicinu visus dalībniekus uz jaunu apspriedi par riska ieguldījumu fondiem.” Pirms diviem gadiem mums bija pēdējās apspriedes par riska ieguldījumu fondiem, kurās tika runāts vienīgi par tiem finansistiem, kuri strādā Londonā. Tagad, pēc diviem gadiem, mums ir jauna apspriede. Mums nav vajadzīgs vairāk apspriežu. Mums ir vajadzīgi noteikumi. Mēs zinām, kāda tieši ir problēma. Tad *McCreavy* kungs vakar teica: „Starp citu, es neplānoju neko darīt attiecībā uz privātā kapitāla fondiem”. Tomēr viņš jautā privātā kapitāla fondu lobiju organizācijām, vai tās būtu tik laipnas un lūgtu tiem, uz kuriem neattiecas rīcības kodekss, to piemērot.

(Pārtrauc cits deputāts)

(FR) Dāmas un kungi, tagad ir mana kārta!

Es vēlos pateikt, lūk, ko: Lūdzu, man ir vajadzīga jūsu palīdzība — un es aicinu jūs, komisār *Almunia* —, es vēlos lai jūs saprastu, ka cilvēki vienkārši nesaprātīs, ja mēs, Eiropas Savienība, nespēsim pildīt savu pienākumu regulēt finanšu tirgu visaptverošā veidā, lai mēs varam būt droši, ka šāda situācija neatkārtosies, un lai mēs varam finansēt šo paplašināšanu tieši tā, kā aprakstīja komisārs *Almunia*.

Es patiešām vēlētos saņemt no jums atbildi līdz Ziemassvētkiem, lai savam mazajam mazdēlam varu teikt: “Darām to!”

Daniel Dăianu, ALDE grupas vārdā. — Ja vien mēs nepanāksim patiesi kopīgu nostāju Eiropas Savienībā par labu reālām reformām, finanšu tirgu adekvātu globālo noteikumu sasniegšana kļūs daudz grūtāka. Saprātīgi cilvēki teiktu, ka regulējuma un uzraudzības masveida trūkums kopā ar pārāk vienkāršotas ekonomiskās

paradigmas trūkumiem sniedz neapšaubāmu atbildi uz to, ko darīt. Bet daži joprojām strīdas, ka jaunās sistēmas standartam būtu jābūt nesaistošiem noteikumiem. Manuprāt, viņi kļūdās — lai tas patiešām būtu viņu viedoklis, vai arī to pamatā būtu aprobežotas intereses.

Viens no *Keynes* intelektuālajiem mantojumiem — ka ļoti nestabilas kapitāla plūsmas kaitē tirdzniecībai un labklājībai — ir pierādījis savu nozīmīgumu pašreizējā milzīgajā haosā un citās krīzēs, arī jaunajos tirgos. Jau gadu desmitiem visā pasaulē ir skandēta mantra, ka valstu politikas veidošanas līmenī daudz nevar izdarīt, jo globālie tirgi sodīs valdību. Bet, vai globālo finanšu tirgu sarežģītība ir Dieva radīta? Vai arī globālie tirgi bez to tehnoloģiskajiem dzinējspēkiem nav cilvēku lēmumu rezultāts, nosakot finanšu, tirdzniecības un ieguldījumu noteikumus? Apgalvojums, ka attiecībā uz finansēm neko nevar padarīt, kad tās rada postu, ir nepārliecinošs. Daudz ko var darīt, regulējot visas finanšu vienības (tostarp, riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus), ierobežojot ietekmi, strādājot pie cikliskuma un grāmatvedības, labāk koordinējot politikas jomas, strādājot pie reitinga aģentūrām.

Mēģinot veidot jaunu starptautisku finanšu sistēmu, ir jāpieredz tādas paradigmas beigas, kas pielīdzina tirgus ekonomikas bez jebkādiem noteikumiem, līdz ar multipolāras ekonomikas pasaules parādīšanos. No pēdējās ir atkarīgs atklātas pasaules ekonomiskās sistēmas liktenis. Ja vien mēs tagad nerīkosimies pareizi, mēs riskējam sakropļot savas liberālās demokrātijas. Es ceru, ka jaunā Amerikas administrācija šajā saistībā būs pretimnākoša. Bet mums savās mājās, Eiropā, ir jātiek galā ar šo ārkārtīgi nozīmīgo laika posmu.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlētos no visas sirds paust atbalstu *Rasmussen* kunga novērtējumam, ka attiecībā uz visu finanšu pasauli mēs runājam par pilnīgi jaunām attiecībām starp valsti un tirgu. Es uzskatu, ka šajā jautājumā mēs esam vienisprātis. Arī attiecībā uz *McCreavy* uzdevumu es teiktu, ka viņam ir jāuzņemas mazāk pienākumu nekā agrāk un ka viņam nekādā gadījumā nedrīkst ļaut kavēt notiekošo.

No finanšu tirgu sabrukuma mēs varam mācīties par to, kas notiek, ja valsts pārāk ilgi nogaida un neuzdrošinās piemērot noteikumus, kurus tā ir noteikusi kā pareizus.

Es vēlētos vēlreiz saistīt pašreizējās debates par jaunu zaļo kursu ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Manuprāt, Eiropas Padomē un Eiropas Komisijā joprojām ir pārāk daudz tādu, kas vilcinās un pieņem, ka ilgtspējīgas stratēģijas vai agresīva klimata aizsardzība tiks panākta uz darbavietu rēķina. Un tie paši spēki, kas aizkavē notikumus, mūsaprāt — arī mēs, Zaļie, esam nobažījušies par darbavietām —, aizkavē nākotnē izmantojamu ražošanas metožu, nākotnē izmantojamu ekonomikas sistēmu un jaunu produktu attīstīšanu, un tie bloķē mūsu ceļu ārpus Eiropas uz nākotnes globālajiem tirgiem.

Es uzskatu, ka tas ir ārkārtīgi bīstami, un domāju, ka vājā regula par automobiļiem, kuru pašlaik izstrādājam, ir slikta zīme tam, cik bailpilni esam. Atveseļošanās plānā ir nedaudz no *Keynes*, nedaudz no zaļajām idejām, bet patiesībā tā pamatā joprojām ir tas pats vecais.

Es nedomāju, ka pietiek ar to, ka Eiropa izdara tikai nelielas pārmaiņas. Varbūt koordinācija varētu gūt plašāku atbalstu, ja stratēģijas būtu saskaņotāk formulētas. Visa ES budžeta pārskatīšanas nākamā gada sākumā dos Komisijai iespēju pievērsties vairākām lielām krīzēm, kas mums jānovērš sistemātiskā un vienotā veidā.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, godājamie Parlamenta deputāti un viesi, es atzinīgi vērtēju Eiropas Savienības iestāžu iniciatīvu, kas deva impulsu finanšu krīzes risināšanai globālā līmenī. Tomēr ekonomiskā reakcija uz finanšu krīzes sekām, pamatojoties uz izaugsmes un nodarbinātības atjaunošanas plānu Eiropas Savienībā, man vairāk atgādina steidzīgu improvizāciju.

Plānā ir idealizēta situācija un tajā ir aizmirsts, ka Eiropas Savienība ir nacionālu valstu grupu, un katrā no tām ir atšķirīgi apstākļi un atšķirīgas prioritātes, un atšķirīgi risinājumi ekonomiskajām problēmām un ekonomikas attīstībai. Plānā par zemu ir novērtēta nozīme, kāda ir enerģētikas infrastruktūras koordinētai attīstībai kopumā — ne tikai videi draudzīgas enerģijas attīstībai — un arī autoceļu un dzelzceļa infrastruktūras attīstībai, kas ir ieguldījumu efektīvas sadales priekšnoteikums, kā arī nepieciešamībai risināt jautājumu par lauksaimniecības nozares finansēšanu. Tas ir tāpēc, ka līdzās finanšu krīzei pasaule saskaras arī ar enerģētikas un pārtikas krīzes risku.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es daudz nerunāšu par pašreizējās krīzes ārkārtējo, vēsturisko būtību. Visi mani kolēģi deputāti to pieminēja, un *Rasmussen* kungs to ļoti labi aprakstīja. Šajā sakarā es tikai vēlos piebilst trīs lietas: šī ir vissliktākā likviditātes krīze, ko jebkad esmu piedzīvojis, un es jau esmu krietni gados; šai krīzei nav navigācijas karšu vai ceļvežu un, treškārt, mēs visi labi zinām, ka finanšu krīze turpinās un tirgi ir iztukšoti.

Tāpēc pirmais, kas mums jādara, ir finanšu tirgu normalizēšana, un šajā saistībā es runāšu par Eiropas Centrālo banku.

Šajā Parlamentā ir tāda kā godbijīga cieņa pret Eiropas Centrālo banku. Es esmu nespeciālists daudzās jomās, arī šajā, bet man jāatzīst, ka ECB ir ātri un steidzami jāsamazina procentu likmes. Mehānismu nodošana labi nedarbojas, un tas bija redzams oktobrī, kad oficiālās procentu likmes samazinājums netika pietiekami attiecināts uz reālajām procentu likmēm.

Otrkārt, likviditāte ir jānodrošina ilgtermiņā, nekā tas ir pašlaik. Es apzinos, ka, lai tas notiktu, ir jāmaina garantiju sistēma, bet tas ir jādara. Finanšu iestādes aizdod naudu ilgtermiņā, un tām ir arī vajadzīgs uzticams finansējums ilgtermiņā.

Valstu bankas palīdz ar Centrālās bankas politiku nodrošināt likviditāti, un tas var radīt tādu valsts atbalstu, kas kropļo konkurenci. Tāpēc mums ir rūpīgi jāuzrauga šī joma.

Mans trešais un pēdējais komentārs ir tas, ka tieši tagad budžeta politika ir parādījusi, ka tai ir galvenā, vadošā loma — daudz vairāk, nekā monetārajai politikai. Budžeta politika rada ārēju ietekmi, un tas nozīmē, ka cieša koordinācija ir ļoti svarīga. Es no visas sirds piekrītu komisāra teiktajam.

Turpinot sacīto, es arī piekrītu, ka ir svarīgi tērēt, bet galvenokārt ir svarīgi tērēt apdomīgi — skaidriem mērķiem, kas uzlabo Eiropas ekonomikas konkurētspēju. Tas ir vienīgais veids, kā mēs vidējā termiņā atkal spēsim līdzsvarot mūsu budžetu.

Es piekrītu, ka Stabilitātes un izaugsmes pakts joprojām ir spēkā, un pirmā lieta, kas komisāram jādara, ir stāstīt mums, ko viņš saprot ar vārdiem “novirzīšanās no atsaucēs vērtības”. Vai tas nozīmē dažas simtdaļas, dažas desmitdaļas vai dažus procentu punktus? Ticiet man, komisār, es rūpīgi uzraudzīšu darbu, kas jums jādara, lai Stabilitātes un izaugsmes pakts paliktu spēkā. Ja jūs to panāksiet, lai Dievs jums atlīdzina, bet ja ne — lai sauc jūs pie atbildības.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Mēs šodien esam vairākkārt dzirdējuši, ka krīze parasti rada iespēju, un tas ir tiesa. Ja mēs vēlamies izmantot radušos iespēju, ir viegli lemt par rīcības veidu.

Pirmkārt, Eiropas Savienības līmenī mēs apzināmies nepieciešamību ieviest finanšu tirgu pārredzamības, regulēšanas un uzraudzības mehānismus. Nav vajadzības komisāram McCreevy sākt papildu apspriedes vai prezidentūrai analizēt un sniegt papildu pētījumus un priekšlikumus — mums nav jāskatās tālāk par sociālistu priekšlikumiem, kuri tika pausti pienācīgā laikā un daudzus no kuriem ir pārņēmis šis Parlaments.

Otrkārt, starptautiskā ziņā — Eiropa nevar piedalīties starptautiskajā arēnā pasīvi. Tai ir aktīvi jāpiedalās, veidojot jauno starptautisko kārtību, un tai ir jāaizstāv jauna arhitektūra, kas neatstāj “melnos caurumus” sistēmā, piemēram, pašreizējās nodokļu paradīzes.

Treškārt, mēs dzirdējam, kā Komisijas priekšsēdētājs šeit šodien teica, ka vairākas valstis nevēlas koordinēt stratēģijas. Ir tiesa, ka gadījumā, ja mēs nebūtu tik daudz reižu no Komisijas locekļiem dzirdējuši, ka tirgi paši neregulējas, ka valstij nav jāiesaistās un ka finanšu tirgiem nav nekādas ietekmes uz izaugsmi un nodarbinātību, varbūt starp vairākām valstīm būtu lielāks un aktīvāks solidaritātes gars.

Tomēr priekšlikums, ko šodien izskatām, ir tikai pirmā daļa ilgā procesā, ja to salīdzinām ar Ķīnas un ASV programmām; tajā arī nav pietiekami skaidri definēts tā mērķis, un šim mērķim jābūt nodarbinātībai; visbeidzot, Eiropas programma nevar būt valstu programmu apvienojums.

Tagad ir pienācis laiks mums parādīt Eiropas pilsoņiem, ka Eiropa ir tiesību tīkls, kas arī ietver ekonomisko jomu; ka tā viņus aizsargā krīzes laikos un ka tā veicina solidaritāti un izaugsmi, un atbalsta programmas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri pašlaik negūst labumu no tās intervences rezultātiem, kas tika veikta banku nozarē. Reālā ekonomika ir tieši tāda, un mēs kā eiropieši esam šeit, lai parādītu pilsoņiem, ka arī šeit ir Eiropa un jo īpaši — tā ir viņu pusē.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, man šķiet samērā dīvaini, ka pēdējos gados nekad nav bijuši pietiekami līdzekļi izglītībai, aprūpei, inovācijai un videi un ka tagad šajās jomās pēkšņi būtu jāliet miljardi. Labākais glābšanas plāns nākotnei ir stiprs Eiropas tirgus apvienojumā ar stabiliem valdības līdzekļiem, jo mēs nedrīkstam izšķiest nākamo paaudžu mantojumu.

Privāto parādu krīzi nedrīkst vienkārši iemainīt pret valsts parādu. Komisijai ir jāieņem stingra nostāja, lai strikti ievērotu Stabilitātes pakta un noteikumus par valsts atbalstu, un šajā saistībā es atzinīgi vērtēju *Almunia* kunga un *Kroes* kundze paziņojumus. Galu galā ne vien banķieriem, bet arī politiķiem pilsoņu nauda ir jātērē

apdomīgi. Ne tik daudz naudas spiestuves, cik Lisabonas stratēģija ir jāapriko ar jaunāko tehniku, jo no tās var gūt ļoti lielu labumu.

Piemēram, brīvs pakalpojumu tirgus bez papildu izmaksām var radīt simtiem tūkstošu jaunu darbavietu. Tāpēc, manuprāt, ir pārsteidzoši, ka dalībvalstis tik lēni ievieš Pakalpojumu direktīvu. Glābšanas plāns skolu nepabeigušiem jauniešiem bez kvalifikācijas ir vismaz tikpat smags kā plāns piekrāptiem taupītājiem, jo bez kvalifikācijas šiem jauniešiem dzīvē nav pilnīgi nekāda stāvokļa.

Tā vietā mums vajadzētu ieguldīt tajā, lai sasniegtu 3 % mērķi pētniecībai un attīstībai, kas tikai noteikts 2000. gadā. Galu galā, kamēr nozare nekad nesniedza solīto 2 % daļu, tā pašlaik saņem miljardiem lielu atbalstu.

Visbeidzot, ņemot vērā, ka brīvajā tirgū viss var noiet pavisam greizi, noteikumi un tirgus uzraudzības iestādes noteikti nav greznība, bet pat šādā gadījumā neko nevar salīdzināt ar ekonomiskajām un sociālajām drupām, kas palikušas pēc dažādiem eksperimentiem un ar nacionālistu un sociālistisku valsts ekonomiku.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es neesmu viens, kuram ir grūti piebiedroties šai topošajai Eiropas lēmumu pieņemēju uzpūtībai, kad runa ir par finanšu tirgus krīzes pārvaldību, jo, ja Eiropa, ja Eiropas Savienība būtu funkcionējoša demokrātija, vispirms būtu jāizvirza jautājums par atbildību un par to, kā tas viss varēja notikt.

Vienkārši nav taisnība, ka visas problēmas, ar kurām tagad saskaramies, ir kā cunami, kaut kas, ko izraisījusi daba. Tās ir radījuši cilvēki. Ar visu šo dedzīgo regulēšanu, kas raksturo šo Savienību, jājautā, kāpēc nekas netika darīts, kad bankas vērā ņemamos apmēros sāka darboties pāri valstu robežām? Kāpēc, neskatoties uz attiecīgiem brīdinājumiem, nekas netika darīts, kad parādījās atvasinātie finanšu instrumenti? Es skaidri atceros, ka Nobela prēmijas laureāts *Joseph Stiglitz* runāja pa visiem šiem jautājumiem. Tad bija klusums, tabu. Jums būtu jāšāķ no šīs vietas, jo pašu kļūdu atzīšana ir vienīgā atbilde, lai atrastu risinājumu nākotnē.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Eiropas Parlamentam ir jānodod skaidrs vēstījums par šāsdienas diskusijas abām pusēm: pirmkārt, saistībā ar pamatojumu finanšu sistēmai, kas mums nākotnē jāveido, un, otrkārt, saistībā ar mūsu sākotnējo reakciju uz atveseļošanas plānu, ko Komisija izvirzīja 26. novembrī. Pirmajā jautājumā nav šaubu, ka Komisija ir sapratusi, ka pašregulēšanas vai neregulēšanas laikmets ir pilnīgi un galīgi beidzies. Ja Komisijā vai pat šajā Parlamentā bija daži, kuriem bija iespaids, ka reālo ekonomiku varētu veidot bez noteikumiem, tad pašreizējie notikumi ir pierādījuši, ka viņi kļūdījās. Mums bija vajadzīgs zināms laiks, bet tagad mēs to saprotam. Es nedomāju, ka vainojams ir komisārs *Almunia*. Iespējams, Komisiju uz šādu pamatojumu rosināja citi, bet tagad ir par vēlu. Tagad jaunā ekonomiskā kārtība ir jāveido uz tāda loģiskā pamata, ko regulē noteikumi, noteikumi un vēlreiz noteikumi.

Otrā atveseļošanas plāna daļa, ko pagājušajā nedēļā izvirzīja Komisija, ietver dažus pozitīvus punktus, un mums jāatzīst, ka Komisijai ir izdevies (un es zinu, cik tas ir grūti), saskaņot viedokļu atšķirības un piedāvāt valdībām savstarpēji savienotu pasākumu sistēmu ar kopīgo loģisko pamatu. Tagad es varu dzirdēt, kā kreisie un labie saka tādas lietas kā “mēs gribējam, lai tas ir citāds”, “tas var būt pārāk dārgs” vai “mums tas nepatīk”. Tie ir tie paši cilvēki, kuri gadījumā, ja Komisija nebūtu darījusi neko, būtu teikuši: “Komisija neko nedara”, “mēs gaidām, kad Komisija mums iedos plānu”. Tāpēc es uzskatu, ka otrais vēstījums, kas mums jāšūta komisāram ir tas, ka šī pasākumu kopuma pamatojums ir pareizs — tas palīdzēs valdībām, un, iespējams, tas tikpat labi var būt par glābšanas plostu, uz kura krīzes pirmajās dienās var izdzīvot reālā ekonomika. Paldies!

Donata Gottardi (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, gatavojot glābšanas un atveseļošanas plānu Eiropas ekonomikai, Eiropas Savienība pauž sākotnēju vēstījumu saviem pilsoņiem, ne tikai tirgiem. Ir lielas cerības, un mēs nedrīkstam pievērst šīs gaidas. Laikā, kad finanšu nostiprināšanu un valsts parāda līmeni var kaitīgi ietekmēt valsts iejaukšanās gan attiecībā uz faktiski piešķirtajiem resursiem, gan garantētajiem, cenšoties glābt lielākos finanšu un rūpnieciskos dalībniekus, kam ir acīmredzams iespaids uz valsts finansēm un personīgajiem ienākumiem, mums ir vajadzīga koordinēta pieeja Eiropas līmenī — arī, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļiem un nodokļu paradīziem. Ir svarīgi, lai visas apropriācijas un valsts plāni tiek stingri un efektīvi koordinēti un vērsti uz vienu un to pašu mērķi.

Es varu gandarīti norādīt, ka ir plāni, kas precīzē Stabilitātes pakta elastīgu piemērošanu, kam jābūt par mērķi īslaicīgā un piemērotā veidā, iekļaujot mehānismus, kas vērsti uz strukturālu izmaiņu veikšanu, valsts līdzekļu piešķiršanu, valsts izdevumu pārstrukturēšanu un ieguldījumiem izaugsmē saskaņā ar Lisabonas stratēģijas mērķiem, īpašu uzmanību pievēršot mazo un vidējo uzņēmumu nozīmei. Kopējai pieejai ir arī jāietver makroekonomiska budžeta politika, kā arī algu politika un pakāpeniska, asa nodokļu sloga samazināšana

attiecībā uz nodarbinātību un pensijām. Tas ir jāsteno, izmantojot nodokļu atvieglojumus, pārskatītas nodokļu likmes un kompensāciju par fiskālo aizkavēšanos, lai samazinātu nabadzību, un ne vien galēju nabadzību, kā arī lai veicinātu patēriņu un ekonomisko izaugsmi, sagatavojot precīzisku reakciju uz pašreizējo ekonomisko krīzi, kas ir recesijas pazīme. Bet, izsakot piezīmi brīdinājuma nolūkā, ir jāveic ienākumu uzturēšanas un patērētāju pieprasījuma atjaunošanas uzdevumi, galveno uzmanību patiesībā pievēršot vides un sociālajai ilgtspējai, tādējādi izvairoties no nepieciešamības akli reproducēt tos modeļus un sistēmas, kas ir skaidri pierādījuši visas savas nepilnības.

Margarita Starkevičiūtē (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, man šajā atveseļošanas plānā trūkst atsaucē uz finanšu tirgiem. Šī gada sākumā, kad notika diskusijas par plašām ekonomiskām pamatnostādnēm, Parlaments ierosināja iekļaut pamatnostādnēs finanšu tirgus dimensiju.

Diemžēl tajā laikā Komisija bija pret šo priekšlikumu. Tomēr notikumu attīstība parādīja, ka mums bija taisnība. Es vēlētos mudināt jūs vēlreiz neatkārtot šo kļūdu un saistīt ekonomikas atveseļošanas plānu ar uzlaboto Finanšu pakalpojumu rīcības plānu. Ja mēs uzņemtos šo stratēģiju, ilgtermiņā būtu iespējams atspoguļot reālās ekonomikas vajadzības ES finanšu arhitektūras nepārtrauktā modernizācijā.

— (LT) Es arī vēlētos mudināt rūpīgi izskatīt jūsu priekšlikumus no finanšu tirgus dalībnieku viedokļa. Komisija pašlaik piedāvā tik daudz jaunu priekšlikumu, ka ar tiem ir grūti tikt galā pat mums, Parlamenta deputātiem. Tie nav pārāk labi koordinēti. Iedomājieties tikai par to, kā jābūtu finanšu tirgus iestāžu vadītājiem un ieguldītājiem, kuriem patiešām ir grūti izlemt. Nepavisam nav iespējams, ka mūsu tirgus ir stabils; tāpēc es uzskatu, ka ir vajadzīga lielāka koordinācija.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs esam diezgan daudz dzirdējuši par koordināciju, bet es sāku aizdomāties, vai koordinācija vairs vispār ir pietiekama, vai mums būtu jāpāriet pie solidaritātes, nevis tikai koordinācijas, jo krīze no banku krīzes, kas ja ir pietiekami slikti, ir pārvērtusies par valsts krīzi. Tāpat kā koordinācija pamatotā veidā ir pārgājusi no valsts Eiropas un no Eiropas globālā līmenī, varbūt mums tagad ir jāapsver tas, vai vajadzīga lielāka solidaritāte. Es vēlētos jautāt Komisijai un Padomei, vai tās patiešām risina jautājumu par globālajām iestādēm, jo jautājumā, uz kuru jāatbild mutiski, ir konkrēti prasīts par Starptautisko Valūtas fondu vai alternatīvām iestādēm, kuras varētu pildīt solidaritātes uzdevumu globālā mērogā.

Mans otrais jautājums ir saistīts ar stimula veidu, kas mums jāmeklē attiecībā uz fiskālo stimulu, ja tas patiešām ir izvēlētais virziens. Vai šis virziens būtu pievienotās vērtības nodoklis un vai noteiktās jomās ir jāļauj piemērot samazinātas pievienotās vērtības nodokļa likmes no augsta uz vidēju un no vidēja uz zemu likmi? Un ko mēs darām šajā saistībā? Un vai nav labāk, ja tas būtu šādi koncentrēts, nevis plaši izplatīts ar daudz mazāku samazinājuma līmeni?

Par noteikumiem: mēs daudz dzirdam, īpaši no mūsu kreisi noskaņotajiem draugiem, ka mums ir vajadzīgs arvien vairāk noteikumu, ka jāiznīcina riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi, kredītreitingu aģentūras un tā tālāk. Tomēr vai es varu mudināt Komisiju un Padomi apsvērt turpmāk izklāstīto priekšlikumu? Mums ir jāgaida, mums ir nopietni un rūpīgi jādomā, un par katru cenu mums ir jāizvairās no neparedzētām sekām. Ja jaunie noteikumi ir pamatoti — un tā var būt — tiem jābūt pareiziem noteikumiem, un nedrīkst izrādīties, ka tie kavē atveseļošanu un novērš vai aizkavē to. Savā ziņā es patiešām vēlētos atbalstīt McCreery kungu par viņa apdomīgo reakciju uz problēmām un nenosodīt viņu, kā, šķiet, vēlas darīt daudzi mūsu kolēģi.

Visbeidzot, valsts finanses. Stabilitātes un izaugsmes pakts ietelmē gan eirozonas valsts, gan valstis ārpus tās. Ja īslaicīgs pārmērīgs deficīts ir attaisnots — un tas ir būtisks jautājums — tam jābūt īslaicīgam, tam jābūt atgūstamam saskaņā ar reālistisku grafiku, un, ja dažas valstis var atļauties parādu, bet citas nevar, tad noteikti mēs atgriezīamies pie šī jautājuma par savstarpējo solidaritāti. Es vēlētos lūgt Komisiju un Padomi man pateikt, kādi, pēc to domām, ir reālistiski grafiki, lai risinātu šo jautājumu.

Paul Rūbig (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mans jautājums ir saistīts ar to, ko jūs domājat par iespēju, ka Islande un Ungārija varētu ieviest eiro kā otro valūtu? Vai uzskatāt, ka tas varētu atrisināt šo divu valstu problēmu?

Otrs jautājums ir: vai domājat, ka būtu iespējams ieviest riska prēmijas par atvasinātiem finanšu instrumentiem, ko pēc tam varētu izmantot, lai nostiprinātu banku paša kapitālu?

Mans trešais jautājums ir šāds: vai nedomājat, ka pievienotās vērtības nodokļa samazināšana veicinātu importu, sevišķi no Ķīnas un Indijas? Vai nebūtu prātīgāk apsvērt nodokļu samazinājumus mūsu uzņēmumiem

un mūsu darba ņēmējiem, maksāt ieguldījumu prēmijas, pievērst uzmanību progresīvai amortizācijai un jo īpaši — palielināt mazas vērtības aktīvus desmit reizes, lai izvairītos no nodokļu piemērošanas fiktīviem ieņēmumiem un lai saglabātu naudu uzņēmumā, tādējādi arī ļaujot daudz vieglāk izmaksāt algas?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) ES ekonomikas atveseļošanās plāns paredz nodrošināt saprātīgus ieguldījumus, tāpēc tas atbalsta budžeta piešķiruma palielinājumu nākamajam periodam par 200 miljardiem eiro saskaņā ar ekonomikas izaugsmes un stabilitātes paktu.

Es jo īpaši priecājos, ka Eiropas Centrālā banka ir gatava samazināt procentu likmes un nodrošināt banku sistēmas pieprasīto likviditātes līmeni, lai bankas varētu veikt ieguldījumus reālā ekonomikā.

Es arī īpaši novērtēju sagatavoto priekšlikumu, kas paredz grozīt finanšu struktūru, lai nākamajos divos gados varētu ieguldīt 5 miljardus eiro platjoslas infrastruktūras pilnveidošanai un Eiropas elektroenerģijas infrastruktūras objektu savienošanai.

Es atbalstu Eiropas Investīciju bankas un atsevišķu valsts banku iniciatīvu izveidot Eiropas fondu 2020, kura mērķis būtu piešķirt līdzekļus ar enerģētiku un klimata izmaiņām saistītām darbībām un transporta infrastruktūras pilnveidošanai.

Tādējādi būs iespējams izmantot valsts atbalstu tādās jomās kā pētniecība un tehnoloģiju izstrāde, inovācijas, saziņa un informācijas tehnoloģijas, transports un energoefektivitāte.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Es uzskatu, ka divu gadu ekonomikas atveseļošanās plāns var kļūt par labu, koordinētu Eiropas Savienības atbildes pasākumu ekonomiskās krīzes pārvarēšanai, ja vien tas tiks īstenots un ieviests saprātīgā veidā. Eiropas Savienības atbalstam piedāvātais finansējuma apjoms radītu tādu finanšu struktūru, kas būtu pietiekama, lai dalībvalstu ekonomikai dotu jaunus attīstības impulsus. No Eiropas Savienības budžeta un Eiropas Investīciju bankas vienādās daļās tiks piešķirti 30 miljardi eiro, kas pareizi jānovirza uz zināšanām pamatotas ekonomikas attīstībai un zema oglekļa emisiju ekonomikai, kā arī vidēja un ilgtermiņa energoefektivitātes programmām.

Attiecībā uz nodokļu atvieglojumu es uzskatu, ka šie pasākumi ir jāatstāj katras dalībvalsts ziņā. Personīgi es aizstāvu to viedokli, ka ir jāsamazina PVN likmes uz noteiktiem, ar energoefektivitāti cieši saistītiem produktiem, kas varētu dot stimulu lieliem enerģijas ietaupījumiem.

Noslēgumā man ir jāatzīst, ka man ir zināmas bažas attiecībā uz plānu piemērot maksimālu elastīgumu, ko tagad būs iespējams īstenot saskaņā ar pārskatīto Stabilitātes un izaugsmes paktu. Atsevišķām valdībām piemīt tendence šādus pasākumus izmantot ļaunprātīgi savu populistisko un klaji politisko mērķu sasniegšanai un bez jebkādas skaidras attīstības koncepcijas.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu izrādīt īpašu cieņu Vācijas kanclerei *Angela Merkel*, kas ir kļuvusi par jauno Eiropas *Margaret Thatcher*. Viņa līdzīgi kā Dzelzs lēdija uzskata, ka budžetam ir jābūt līdzsvarotam, un, lai izietu no kredītu atgūšanas krīzes un ekonomiskās krīzes, tēriņi nedrīkst būt bez finanšu nodrošinājuma. Savukārt Apvienotās Karalistes premjerministram *Gordon Brown* ir tieši pretējs uzskats, viņam ir vērienīga aizņemšanās un tērēšanas fiskālās reflācijas krīzes ekonomikas pakete, kas vērsta uz cenu pieauguma stimulēšanu, un tā nekādā veidā nerada līdzsvarotu budžetu.

Lai arī es atzīstu to, ka mēs esam nokļuvuši šajās grūtībās vispirmām kārtām mūsu pašu Apvienotās Karalistes banku neapdomīgās aizdevumu izsniegšanas dēļ, ko valdība vāji regulēja un uzraudzīja, es uzskatu, ka reizē ar šādu fiskālo politiku — kas ir klaji bezatbildīga — ir jābūt arī valsts sektora izdevumu samazinājumam un labi pārdomātiem valsts sektora ilgtermiņa finansēšanas plāniem. Pretējā gadījumā mēs panāksim to, ka pēc ekonomikas sarukuma perioda iestāsies vispārējās inflācijas periods, kas noēdīs visus mūsu ietaupījumus un iedragās Eiropas valstu ekonomiku.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju to darbu, ko dalībvalstis, Padome un Komisija dara saistībā ar šo grūto jautājumu. Daudzi no maniem kolēģiem jau ir sīki analizējuši, kāda rīcība ir nepieciešama. Tomēr šobrīd dalībvalstīm nevajadzētu mainīt savas saistības attiecībā pret jaunattīstības valstīm. ES dalībvalstīm ir jāturpina sniegt oficiālā attīstības palīdzība (OAP). Ir sagaidāms, ka finanšu krīze varētu smagi iedragāt finansējumu humānās palīdzības jomā, un daži analītiķi paredz, ka OAP varētu samazināties par trešdaļu vai vairāk.

ES dalībvalstīm nevajadzētu tagad kļūt pielaidīgākām attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, ļaujoties kārdinājumam samazināt izdevumus. Vispasaules finanšu sabrukums ir akcentējis mūsu pasaules savstarpēji atkarīgo un globalizēto raksturu. Pat tad, ja jaunattīstības valstis ir izvairījušās no daudzām finanšu

krīzes tiešām sekām, pateicoties tam, ka globālais tirgus tās ietekmē tikai daļēji, ekonomisti brīdina, ka sekos ķēdes reakcija, kas izpaudīsies kā atbalsta līdzekļu plūsmas, kā arī pārskaitījumu, ārvalstu tiešo ieguldījumu un ekonomiskās izaugsmes samazināšanās.

Mums var nākties redzēt, ka jaunattīstības valstis ievērojami cieš no finanšu jomas sajukuma, ko tās nav radījušas. Tāpēc dalībvalstīm ir jāsaglabā *status quo*.

Priekšsēdētājs. — Es atvainojos *Gollnisch* kungam un *Sikierski* kungam, kuri lūdza atļauju runāt, taču diemžēl mēs ļoti kavējamies un tāpēc noklausīsimies vēl tikai piecas runas.

Hervé Novelli, *Padomes priekšsēdētājs.* — (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pirmkārt, es gribētu pateikt *Almunia* kungam to, ka viņš ir pareizi akcentējis trīs atveseļošanās efektivitātes nodrošināšanai ļoti svarīgus aspektus.

Pirmkārt, pietiekami stingra rīcība. Raugoties no šāda viedokļa, atveseļošanās mērķiem ir paredzēts pusotrs procents no iekšzemes kopprodukta, kas, manuprāt, varētu būt visai būtiska finansējuma summa.

Otrkārt, jāņem vērā tas, ka situācija katrā dalībvalstī ir atšķirīga. Viņš pareizi uzsvēra, ka ne visas valstis, es uzdrīkstos to teikt, ir vienā laivā attiecībā uz ekonomisko situāciju vai situāciju budžeta jomā, taču tāpēc šīs valstis nedrīkst palikt malā, un tām jāpiedalās patiesi saskaņotu pasākumu īstenošanā. Prezidentvalsts tos ir paredzējusi izstrādāt līdz nākamās Eiropadomes sanāksmei. Es esmu pārliecināts, ka šādā veidā galu galā — kaut arī es vēl nezinu, cik ilgs būs šis laiks — mēs spēsim atdzīvināt izaugsmi un nodarbinātību.

Gauzès kungs, es gribētu Jums pateikt, Jūs pareizi uzsvērāt, ka visi mūsu centieni ir vērsti uz reālās ekonomikas finansēšanu. Ja mēs palīdzam bankām, to darām tāpēc, lai tās varētu veikt ieguldījumus šajā ekonomikā, un mūsu vienīgais mērķis — un Jums ir taisnība, to uzsverot — ir finansēt mazus un vidējus uzņēmumus. Es esmu pārliecināts, ka vakar Padome nodeva Komisijai savu vēstījumu par atbalsta sniegšanu bankām, un ir skaidrs, ka mēs vēlamies elastīgu un ātru lēmumu pieņemšanas kārtību attiecībā uz atbalstu, kas esošajos apstākļos būtu sniedzams bankām un finanšu iestādēm. Es ticu, ka Padomi sadzirdēs, un es vēlētos pateikt, *Gauzès* kungs, ka Padomes viedoklis saskan ar jūsējo, vēloties, lai kredītvērtējuma aģentūras Eiropas, un es piebilstu, starptautiskā līmenī tiktu efektīvi regulētas, kā to bija teikuši daudzi mani kolēģi un daudzi Parlamenta deputāti.

Rasmussen kungs, lai arī Jūsu runa vairāk bija adresēta Komisijai, es gribētu teikt, ka es Jums piekristu attiecībā uz viedokli, ko Jūs uzsvērāt, ka bez regulējuma un uzraudzības nedrīkst atstāt pilnīgi nevienu tirgus segmentu. Ja nu patiesi ir kāds vēstījums, ko mēs esam paņēmuši sev līdz, tas ir, ka atsevišķiem tirgus segmentiem trūkst regulējuma. Tāpēc šis regulējums ir jāuzlabo, un svarīgās situācijās dažkārt arī jārada. Tas bija nozīmīgs 15. novembra Vašingtonas samita vēstījums, un Eiropai, protams, ir jāstrādā, lai sasniegtu šos mērķus, kuros iekļauta arī spekulatīvo līdzekļu joma.

Dāianu kungs, ir taisnība, ka finanšu tirgu regulēšana ir jāsaskaņo starptautiskā līmenī, tāpēc pēc Eiropas Savienības iniciatīvas tika rīkots Vašingtonas samits. Es esmu pārliecināts, ka tā bija Eiropas, apvienotās Eiropas balss, kas bija izšķirošais šā samita faktors, kas garantēja, ka samitā tika iezīmēts kaut kas līdzīgs rīcības plānam attiecībā uz starptautiskās finanšu sistēmas patiesu regulēšanu, un tas ir tāpēc, ka Eiropa bija spējīga efektīvi izstrādāt pati savu programmu.

Harms kundze, precizēsim, atveseļošanas plāns paredz ilgtermiņa ieguldījumus, varbūt ne tik lielam periodam kā Jums patiktos, tomēr tieši tas tiek ierosināts.

Kozlík kungs, es vēlētos Jums pateikt, ka, jā, mums ir jāatbalsta lauksaimniecības politika, kā arī citas galvenās Eiropas politikas jomas. Jūs minējāt enerģētikas politiku; es uzskatu, Jums bija taisnība to darīt. Tās ir prioritātes, un tām ir tādām arī jābūt, arī šobrīd, šajā grūtajā laikā.

García-Margallo kungs, manuprāt, Eiropas Centrālā banka veica darbu, kam bija izšķiroša nozīme grūtību pārvarēšanā, ar kurām mēs saskārāmies pavisam nesen, un tās prezidents skaidri norādīja, ka inflācija Eiropā tiek ierobežota un ka viņš tāpēc cer, kā to atzīmēja vairāki Parlamenta deputāti, ka izveidosies jauna telpa manevriem monetārās politikas jomā.

Man likās, *Ferreira* kundze bija samērā skarba attiecībā uz Eiropas Savienības atbildes reakciju. Es uzskatu, ka pretēji tam, ko viņa teica, Eiropas Savienība, pateicoties mūsu iestāžu — Komisijas, Padomes un Eiropas Parlamenta — pozitīvajai sadarbībai, uz krīzi ir reaģējusi spēji, pieņemot stingrus lēmumus ļoti īsā laikā, un par to es jums pateicos.

Attiecībā uz atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem mēs sarīkosim īsas debates par lēmumiem, kas pieņemti Konkurētspējas padomē saistībā ar Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akta pieņemšanu, un es uzskatu, ka arī šajā jomā Eiropa ir piedalījies attiecībā uz mazu un vidēju uzņēmumu finansēšanu un prioritātes piešķiršanu tiem arī ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās laikā.

in't Veld kundze, Jums bija taisnība attiecībā uz viedokli, ka īslaicīgs atveseļošanās periods ir jābalsta uz ilgtermiņa strukturālajām reformām atbilstoši Lisabonas stratēģijai. Šī stratēģija vēl nekad nav bijusi tik izšķirīga kā tagad, tieši šajā ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās laikā, un ir jānodrošina, lai strukturālās reformas varētu sākties.

Martin kungs, es Jūs skaidri sadzirdēju, kad Jūs aicinājāt uz vienotu rīcību patiesu prioritāšu noteikšanai.

Schinas kungs, mums bija tiesību normas, taču šīs tiesību normas nedarbojās; tāda ir šīs lietas būtība. Tāpēc mums ir nepieciešamas tiesību normas, taču tādas, kas būtu efektīvas, protams, ne pārmērīgs regulējums, bet gan īsta struktūra, kas būtu piemērota Eiropas konkurētspējas nodrošināšanai.

Gottardi kundze, es vēlos pateikt, ka es pilnīgi pievienojos Jūsu vēlmei apkarot krāpšanu nodokļu jomā. Turklāt Francijas prezidentūras laikā šis jautājums ir padarīts par prioritāru Eiropas un starptautiskā līmenī. Es arī vēlos pateikt, ka es piekrītu Jūsu ļoti noderīgajām piezīmēm par nepieciešamību veikt efektīvu ekonomikas atveseļošanu.

Starkevičiūtē kundze, es piekrītu, ka normāla finanšu nozares izaugsmes palēnināšanās ir neatņemama Eiropas ekonomikas atveseļošanās procesa daļa un ka tā ir jākoordinē.

Purvis kungs, es piekrītu, mums nav jāiet lielākas solidaritātes virzienā — tas ir svarīgi. Turklāt tieši to mēs ierosinām, pamatojot starptautiskās finanšu sistēmas reformu uz Bretonvudsā izveidotajām organizācijām, jo īpaši, uz Starptautisko Valūtas fondu — vispārēju un politiski leģitīmu organizāciju, kuras nozīme, esmu pārliecināts, vēl pieaugs nākamajos gados. Jūs minējāt jautājumu par PVN. Prezidentvalsts faktiski atbalsta PVN samazināšanu jo īpaši tādām nozarēm, kas ir ļoti darbietilpīgas un kas nav pārvietojamas.

Rübig kungs, Jūs runājat par to pašu jautājumu. PVN ir instruments, kas var — protams, gadījumā, ja tiek samazināts — rosināt darbību un jo īpaši nodarbinātību, taču PVN samazinājumu var piemērot tikai kādai vienai mērķgrupai, un ar to es domāju, ka ir jāspēj pierādīt, ka tieši šī mērķgrupa ir pilnīgi atbilstoša. Taču, kā jūs zināt, debates šajā jautājumā vēl nav beigušās un nav izsīkušas.

Ţicau kundze, es uzskatu, ka viens no Komisijas priekšlikumu sagatavošanas principiem attiecībā uz ekonomikas atveseļošanu ir ieguldījumi, kas būtu reāli un savlaicīgi un arī ilglaicīgi un strukturāli, šai jautājumā es Jums pilnīgi pievienojos.

Hudacký kungs, jā, Eiropas Investīciju banka ir ļoti nozīmīgs instruments, kas palīdz īstenot ekonomikas atveseļošanu, tai skaitā ar dažādu ieguldījumu līdzekļu starpniecību. Es esmu pārliecināts, ka tas ir fundamentāls jautājums. Mums būs iespēja to ierakstīt protokolā nākamnedēļ Padomes debašu laikā.

Tannock kungs, es tāpat kā visa Padome esmu pārliecināts, ka atveseļošanās procesam ir jābūt saskaņotam, taču, sākoties izaugsmei, ir jābūt iespējai veikt tā virzienmaiņu.

Noslēgumā es gribētu jums, priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, teikt, ka šīs debates un visi jūsu jautājumi Padomei ir ļoti svarīgi un ļoti interesanti. Tie parāda, ka mūsu starpā ir plaša vienprātība attiecībā uz nepieciešamību pēc stingras un konsekventas Eiropas balss, kas tiktu sadzirdēta starptautiskajos forumos. Eiropas Parlamenta atbalsts ir nozīmīgs. Šajā sakarā es vēlos jums pateikties.

Mums vajag, un es esmu par to pārliecināts, pilnībā pārdomāt mūsu pieeju attiecībā uz finanšu sistēmu un tās regulējumu. Tas jādara Eiropas līmenī, ņemot vērā arī starptautiskā līmenī rastos risinājumus, taču, ja nu ir kāda mācība, ko varam gūt no šīs krīzes, tad tā ir sapratne, ka šodienas finanšu sistēmai patiesi ir starptautiska dimensija; tāpēc Eiropa mudina meklēt risinājumus starptautiskā līmenī.

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Novelli* kungs, dāmas un kungi, vispirms es esmu ļoti pateicīgs par jūsu piezīmēm un novērojumiem un par interesi, ko esat izrādījuši attiecībā uz Komisijas iniciatīvām, jo īpaši par atveseļošanās plānu, kas tika apspriests šo pēcpusdien. Es neatkārtošu daudzas no tām atbildēm, ko *Novelli* kungs tikko sniedza. Es piekrītu praktiski visām tām piezīmēm, ko viņš izteica tiem deputātiem, kas bija uzstājušies.

Es tikai ļoti ātri gribētu minēt sešus punktus. Pirmkārt, es piekrītu to viedoklim, sākot ar *Gauzès* kunga viedokli, kuri teica, ka krīze kredītu atgūšanas jomā ir ārkārtīgi smaga un ir radījusi tās smagās problēmas, ar kurām

reālā ekonomika šobrīd sastopas. Vēl tikai vakar Ekonomikas un finanšu padomē mēs apspriedām, kā uzlabot rekapitalizācijas un depozītu garantijas plānu efektivitāti, kurus ir izstrādājusi katra atsevišķa dalībvalsts un kas tām ir jāpieņem. Riska situācija ir saistīta ar lielu nodokļu maksātāju naudu: ievērojami naudas līdzekļi ir iepludināti, lai garantētu banku un finanšu iestāžu operācijas vai lai nodrošinātu tās ar kapitālu. Tagad jautājums ir par to, lai šis kredīts tiktu iepludināts atpakaļ ekonomikā, jo tas ir svarīgi ekonomikas pareizai darbībai.

Tā kā tā nedarbojas labi, *Rasmussen* kunga minētās ekonomikas prognozes, kuras es iesniedzu pirms mēneša, diemžēl vairs nav tās prognozes, ko es iesniegtu šodien. Tāpēc es arī ministriem vakar paziņoju, ka es 19. janvārī varētu iesniegt jaunas prognozes par ekonomiku.

Tikmēr Starptautiskais Valūtas fonds, ESAO un citas organizācijas ir publicējušas provizoriskus aprēķinus 2009. gadam, kas ir pat vēl satraucošāki par tiem, kas bija atspoguļoti Komisijas 3. novembra prognozēs. Eiropas Centrālās bankas prognozes sagaidāmas rīt, un tās arī ir drūmas.

Mana otrā piezīme ir par to, ka regulējums finanšu pakalpojumu jomā noteikti būs lielāks. Faktiski tas ir lielāks jau šobrīd. Tikai vakar pēc Komisijas iniciatīvas Padome, kā *Jouyet* kungs teica iepriekš, deva politisku atbalstu vismaz četrām — ja es pareizi atceros — Komisijas iniciatīvām attiecībā uz dažādu finanšu tirgu vai pakalpojumu aspektu regulējumu. Esošās regulas ir jāmaina, jomas, kas netika regulētas, jāregulē, un ir jāveic uzlabojumi attiecībā uz regulējuma kvalitāti un veidu, kādā šo tiesību aktu īstenošana tiek uzraudzīta Eiropā un pasaulē. Par visu to mēs runājam.

Tā kā Parlamentam tūlīt tiks iesniegts direktīvas „Maksātnespēja II” projekts, ļaujiet man jums pateikt, ka Padomes reakcija joprojām ne vienmēr saskan ar Padomes pašas sagatavotajām deklarācijām par to, kas ir jādara saistībā ar finanšu regulēšanu un uzraudzību. Parlaments to zina, jo ar Padomi ir risinājis sarunas par šo direktīvu. Nav panākta vienošanās par to, kā vislabāk koordinēt uzraudzības darbības apdrošināšanas nozarē. Mums steidzami jāvienojas par šādu uzraudzību Eiropas mērogā, un mēs jau runājam par uzraudzības iestādi tām organizācijām, kas darbojas pasaules mērogā.

Jautājumā par riska ieguldījumu fondiem mūsu viedoklis pamatots uz principu, ka to darbība ir jāregulē. Mēs tā esam pateikuši Komisijai, Padome tā ir pateikusi, un arī Vašingtonas sanāksmē tā ir pateikts.

Līdz ar citiem faktoriem to analizē augsta līmeņa grupa *Jacques de Larosière* vadībā. Komisārs *McCreevy* vakar tikās ar Ekonomikas un monetāro lietu komiteju.

Es manīju, ka Komisijas priekšsēdētājs, nesen ar jums tiekoties šajā sēžu zālē, vēlreiz atkārtoja, ka Komisija gatavojas regulēt riska ieguldījumu fondus, un tas ir tas, kas mums jādara. Šobrīd tiek debatēts par to, kādā apjomā, kādās jomās un kuras riska ieguldījuma fonda darbības daļas ir jāpakļauj regulējumam, kas ietekmēs ne tikai riska ieguldījumu fondus. Nozīmīgs ieguldījums šajās debatēs ir nācis no nodarbinātības jomas un no ziņojuma, ko sagatavojis Parlaments pēc *Rasmussen* kunga iniciatīvas.

Es pilnībā piekritu tiem no jums, kas pieminēja ieguldījumus un vajadzību saistīt nepieciešamos ieguldījumus vidējā termiņā un ilgtermiņā ar klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Es piekritu tiem, kas teica, ka mūsu monetārājam politikai ir manevrēšanas telpa, kas nerada apdraudējumu Eiropas Centrālās bankas un citu centrālo banku neatkarībai. Tas ir skaidrs. Saskaņā ar Statistikas biroja datiem inflācija eiro zonā novembra beigās bija 2,1 %. Tikai pirms pāris mēnešiem mēs runājām par inflācijas rādītājiem, kas bija divreiz augstāki, un tagad šī rezerve tiek lietota. Šeit Briselē rīt notiks Centrālās bankas sanāksme. Es nezinu, ko tā gatavojas darīt, bet esmu dzirdējis bankas prezidenta *Trichet* kunga paziņojumus, un tie šajā jautājumā ir diezgan skaidri.

Mans nākamais jautājums attiecas uz Stabilitātes un izaugsmes paktu. Pakts skaidri nosaka, ka, ja deficīts pārsniedz 3 % robežvērtību, tiek ierosināta pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, un ir tikai viens izņēmums, proti, ja ekonomiskā situācija ir ārkārtēja, un mums šobrīd ir ārkārtēja ekonomiskā situācija. Otrs nosacījums, ko piemēro reizē ar pirmo, ir, ka pārmērīgam budžeta deficītam ir jābūt pārejošam, un pārejošs nozīmē nevis vairākus gadus, bet gan tikai vienu gadu. Trešais nosacījums, ko piemēro reizē ar abiem pirmajiem, ir, ka deficīta pārsniegums nedrīkst būt ievērojami lielāks par atsaucē vērtību, un šeit, *García-Margallo* kungs — neiedziļinoties tehniskos sīkumos, kurus nav vajadzības izklāstīt auditorijas vairākumam, kas atrodas šajā Parlamentā — mēs runājam par apmēram dažām procenta punkta desmitdaļām.

Visbeidzot, atbildot *Parish* kungam un vēl dažiem, kas minēja pievienotās vērtības nodokļa jautājumu, Komisijas dokuments jeb plāns paredz virkni instrumentu, kurus var izmantot fiskālās stimulēšanas pasākumiem, un viens no tiem noteikti ir samazināt tādu būtisku nodokli jeb drīzāk nodokļa likmi tādām būtiskām nodoklim kā PVN. Tiesa, Komisija tomēr nevēlas nevienu piespiest to darīt. Izlasiet plānu un jūs redzēsiet, ka tajā nav ietvertas obligātas prasības, jo to patiešām nevar prasīt. Trešais punkts — un tā ir

informācija, kas izrietēja no vakardienas sarunām Ekonomikas un finanšu padomē — tikai viena dalībvalsts no 27 vakar bija labvēlīgi noskaņota izmantot šo līdzekli, un tā ir dalībvalsts, kas to jau ir izmantojusi.

Priekšsēdētājs. – Paldies, komisāra kungs, jo īpaši par to, ka aplūkojāt tematus no matemātikas līdz pat teoloģijai.

Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Finanšu krīze ir radījusi svarīgus izaicinājumus gan ES, gan pasaules ekonomikai. Saskaņoti dalībvalstu centieni ir bijuši efektīvi, stabilizējot ES banku sistēmu, bet vēl aizvien ir daudz darāmā, lai neļautu krīzei izplatīties ekonomikā vēl vairāk un lai pasargātu māsasaimniecības, uzņēmējdarbību un darbavietas. Savstarpēji atkarīgajā pasaulē šādu izaicinājumu pieņemšana varētu būt laba iespēja ES uzņemties vadību, lai viestu skaidrību, veidotu sociālo atbildību un prognozējamību attiecībā uz globālo finanšu sistēmu.

Jānodrošina, lai mīkstinošo pasākumu ieviešana būtu savlaicīga un visaptveroša un lai reizē ar to būtu izstrādātas atbilstošas normatīvās darbības, kas būtu vērstas uz krīzes cēloņu novēršanu. Īpaša uzmanība ir jāpievērš regulējumam, kas attiecas uz jauniem finanšu produktiem, piemēram, nedrošiem hipotekārajiem kredītiem un to atvasinājumiem, kā arī uz iestādēm, kas ir iesaistītas to pārdošanā, piemēram, bankām, riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem. Ir jāpārskata kredītvērtējuma aģentūru uzņēmējdarbības modelis un to vērtējuma tiesiskais statuss.

Atvēršanās procesā mums prioritāte jāpiešķir risinājumiem, kas pasargā darbavietas, izaugsmi un vismazāk aizsargātos, kas veicina ekonomikas spēku un stabilitāti, vienlaikus nodrošinot to, lai partijas, kurām ir savtīgas intereses saglabāt *status quo*, tiktu turētas drošā attālumā.

Gábor Harangozó (PSE), rakstiski. – (HU) Es atzinīgi vērtēju Eiropas apvienotos centienus pārvarēt krīzi un iniciatīvas, kuru mērķis ir pasargāt un radīt jaunas darbavietas Eiropā.

Tomēr es gribētu vērst uzmanību uz to, ka to valstu rīcībā, kas ir tādā galējā fiskālā situācijā kā Ungārija, nav nekādu monetāru vai citu nozīmīgu fiskālu vai nodokļu samazināšanas instrumentu. Tāpēc šajās valstīs ekonomikas stimulēšana ir iespējama galvenokārt Eiropas resursu pārdales un efektīvas izmantošanas veidā, kā arī samazinot algu fonda izmaksas, uzlabojot konkurētspējas regulējuma efektivitāti un samazinot administratīvās izmaksas.

Es esmu jo īpaši gandarīts, ka mūsu kopīgos centienus šajā sakarā ir atbalstījis komisārs *Joaquín Almunia*. Tāpēc es uzskatu, ka iniciatīvām, kas attiecas uz strukturālajiem fondiem, ir jābūt primāri svarīgām, un stingri atbalstu to tūlītēju pieņemšanu. Paātrinot galveno projektu pieņemšanu, kā arī sniedzot atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem kredītu piešķiršanas veidā, var palīdzēt stimulēt pieprasījumu.

Vienlaikus es uzskatu, ka mūsu centieni, kas tiek īstenoti vistrūcīgāko interesēs, vēl joprojām nav pietiekami, un tādēļ es uzstāju, ka zemes attīstības un jaunas celtniecības jautājumi arī ir jāietver grozījumos, kas tiek piedāvāti mājokļu atbalsta jomā. Vāji attīstītos reģionos un apdzīvotās vietās ir atsevišķi zemes gabali vai apbūvētas teritorijas, kuru renovēšana nav lietderīga, tāpēc mums ir jāveicina atjauninātu, energoefektīvu mājokļu būvniecība. Tādā veidā mēs varam sniegt savu ieguldījumu Eiropas Savienības mērķu sasniegšanā, kas vērsti uz enerģijas taupīšanu un darbavietu radīšanu, vienlaikus palīdzot tiem, kam šis atbalsts ir visvairāk nepieciešams.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), rakstiski. – Pasludinot krīzes pārvarēšanas rīcības plānu, Eiropas Komisija ir reaģējusi uz patiesu Eiropas Savienības vajadzību rīkoties, lai stabilizētu un atdzīvinātu ekonomiku. Tomēr tas tika pasludināts dažas dienas pēc tā saucamās samierināšanas procedūras, kurā tika noteiktas Eiropas Savienības 2009. gada budžeta aprises. Budžets neparedz piešķirt papildu līdzekļus krīzes pārvarēšanai, un ir grūti iedomāties 200 miljardus vērtu plānu, kas būtu pilnīgi neitrāls attiecībā pret budžetu.

Ilgie strīdi par finansējuma avotiem, lai piešķirtu atbalstu 1 miljarda eiro vērtībā valstīm, kurām draud trūkums, parādīja, ka 27 valstīm nebūs viegli vienoties par papildu finansējumu, proti, maksājumiem vairāk nekā 116 miljardu eiro vērtībā 2009. gadam, par kuriem 21. novembrī ir vienojies Eiropas Parlaments un Padome. Pat tikai šā iemesla dēļ *Barroso* kunga plāns nav nekas vairāk kā valstu centienu rezumējums, ko papildina solījumi būt pielaidīgākiem pret budžeta deficītu un izveidot valsts atbalsta regulējumu.

Tomēr es ceru, ka jebkāda iespējamā Stabilitātes un izaugsmes pakta mīkstināšana nebūs vienīgais rezultāts, ko panāks Eiropas Komisijas plāns. Tas būs tādā gadījumā, ja mēs izpildīsim solījumu palielināt aizdevumus un racionalizēt strukturālos fondus, kuriem 2009.-2010. gadā būs jādarbojas kā lokālam un katrai konkrētai nozarei atbilstošam krīzes novēršanas pasākumu kompleksam. Tas varētu izbeigt postošo tendenci, kad apņemšanās un faktiski apgūtie līdzekļi reģionālās politikas jomā veido aizvien lielāku plaisu.

14. Eiropas stratēģija romu jautājumā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par Padomes un Komisijas deklarācijām attiecībā uz ES stratēģiju romu jautājumā.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, Padome pilnībā atzīst to, cik svarīgi ir atbilstoši rīkoties, lai uzlabotu romu situāciju un nodrošinātu viņu pamattiesības, kā to pieprasīja Parlaments savā 31. janvāra rezolūcijā.

Kā jūs zināt, Francijas prezidentūras laikā tika panākts reāls progress nediskriminējošas attieksmes un sociālās integrācijas jomā, un šajā sakarā bija iespējams ņemt vērā romu situāciju, kas nebija mazsvarīgākais jautājums Sociālās programmas paketē, ko 2. jūlijā bija iesniedzis komisārs V. Špidla.

Komisija ir iesniegusi paketi, kuras mērķis ir dot svaigu impulsu politikai, lai apkarotu nabadzību, atstumtību un diskrimināciju, kas skar visneaizsargātākās grupas, un no šāda viedokļa Komisijas sagatavotie priekšlikumi un tas, ka tika kritiski izvērtēti esošie līdzekļi, kas romu tautai palīdz nodrošināt labāku sociālo integrāciju, ir patiesi ļoti labs ieguldījums.

Tomēr Padome pauž nožēlu, ka dalībvalstis nevarēja vienprātīgi vienoties par finansējumu attiecībā uz paketē piedāvātajiem nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanas pasākumiem. Uztājoties šajās debatēs, arī es vēlos to paust.

Pirmais Eiropas samits, kurā tika skatīts romu jautājums, notika 16. septembrī. To atbalstīja Komisijas priekšsēdētājs un Eiropas Savienības prezidentvalsts Francija. Pieņemot deklarāciju, tika pasvītota dalībvalstu atbildība nodrošināt romu pilnvērtīgu sociālo integrāciju, uzsvāru liekot uz cilvēku individuālo tiesību stiprināšanu un romu organizāciju dalības nozīmību.

Otrais līdztiesības samits notika 2008. gada 29. un 30. septembrī. Šajā samitā mēs akcentējām tās problēmas, ar kurām romu tautības cilvēkiem ir jāsastopas ļoti bieži gan saistībā ar izglītības, darba vai profesionālās izglītības pieejamību, gan arī saistībā ar citu preču un pakalpojumu pieejamību, un tas ļāva mums ieraudzīt, kā efektīvāk apkarot diskrimināciju, no kuras šī tauta cieš.

Mēs esam gandarīti par to, ka Eiropas Savienība ir iekļāvusi romu jautājumu debatēs un nodrošinās, ka šis būs viens no prioritārajiem Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras jautājumiem.

Prezidentvalsts Francija nesen sagatavoja secinājumu projektu par romu tautas īpašo stāvokli. Šie secinājumi nākamajā pirmdienā un otrdienā tiks iesniegti Ārlietu ministru padomei un Vispārējo lietu un ārējo sakaru padomei. Otrdien man jūsu Ārlietu komitejai ir jāiesniedz to pārskats.

Secinājumu projektā ir izteikts aicinājums Komisijai un dalībvalstīm ņemt vērā romu tautas situāciju, izstrādājot un īstenojot politiku tādās jomās kā pamattiesību aizsardzība, nabadzības un diskriminācijas apkarošana, dzimumu līdztiesība un izglītības, mājokļa, veselības aprūpes, darbavietu, likuma un kultūras pieejamība. Šajā secinājumu projektā mēs aicinām Komisiju un dalībvalstis noteikt reālas darbības 2009. un 2010. gadam.

Šajā sakarā ir sagatavoti arī nosacījumi labākai struktūrfondu izmantošanai. Šā iemesla dēļ Padome aicina Komisiju 2010. gadā iesniegt ziņojumu par panākto progresu, lai turpinātu debates un organizētu nepieciešamo apmaiņu ar romu organizācijām.

To es vēlējos pateikt Parlamentam, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmais romu jautājumam veltītais Eiropas samits, kas notika Briselē 16. septembrī, bija ārkārtīgi nozīmīgs partnerattiecību veidošanai starp galvenajiem dalībniekiem šajā jomā. Tajā piedalījās vairāk nekā 500 augstākie ES struktūru, dalībvalstu un nevalstisko organizāciju pārstāvji, un tas atspoguļoja mūsu šodienas nostāju uzlabot centienus stāties pretī romu sociālajai atstumtībai.

Attiecībā uz vispārējo mērķi tas bija skaidrs vēstījums, ka romi ir pilnībā jāintegrē Eiropas ekonomiskajā, sociālajā un kultūras dzīvē un jānodrošina vienlīdzīgas iespējas ikvienam, kas dzīvo ES, arī romiem. Šajās partnerattiecībās ir jāiesaistās visai pilsoniskajai sabiedrībai. No tā izriet, ka romiem ir jāpiedalās attiecībā uz viņiem veidojamās politikas priekšlikumu izstrādē, īstenošanā un monitoringā. Komisija tāpēc atzinīgi vērtē nevalstisko organizāciju devumu samita veidošanā, piemēram, deklarāciju, ko sagatavoja organizācija „EU Roma Policy Coalition”. Romu integrācija šogad ir sasniegusi vēl nebijušu progresu, pateicoties ES un dalībvalstu kopīgajiem centieniem un sadarbībai, kas veidota uz savstarpējas uzticības un labas gribas pamatiem.

Pēc Komisijas atzinuma, visnozīmīgākie secinājumi, kas tika izdarīti samitā, bija: apņemšanās veicināt romu vīriešu, sieviešu un bērnu individuālās tiesības; fakta atzīšana, ka ES un dalībvalstīm ir kopīgi jādalā atbildība par atbalsta sniegšanu romu integrācijai dažādajās viņu darbības jomās; apliecinājums, ka ES ir jāatbalsta dalībvalstu īstenotās politikas virzieni, nodrošinot saskaņošanu un finansiālo atbalstu no struktūrfondu līdzekļiem; vienošanās, ka attiecībā uz romu kultūru ir jāatbalsta īpaša pieeja, lai veicinātu romu integrāciju vispārējā izglītības, nodarbinātības un sabiedrības plūsmā, neizstumjot citus līdzīgi nelabvēlīgus sabiedrības locekļus.

Komisija samitā deva arī skaidru vēstījumu, ka tā savā darbības jomā veiks visus būtiskos pasākumus, lai uzlabotu romu stāvokli, un ka tā centīsies nodrošināt, lai romi varētu pilnībā izmantot visas hartā garantētās pamattiesības. Komisija nevilcinoties iejauksies, ja tiks pārkāptas Kopienas tiesības un ja šis pārkāpums skars pamattiesības.

Saistībā ar samitā izdarītajiem secinājumiem priekšsēdētājs J. M. Barroso un es ieteicām izveidot platformu romu sociālajai integrācijai. Tas varētu nodrošināt augsta līmeņa divpusēju sanāksmju struktūru, lai, piemēram, finanšu instrumentus, kas paredzēti kohēzijas un lauku attīstības politikas atbalstam, varētu labāk novirzīt romu integrācijai. Turklāt šī platforma varētu būt konkrēta Komisijas solījuma izpilde izstrādāt efektīvākus Kopienas instrumentus un politikas virzienus, kā arī sniegt ziņojumu par sasniegtajiem rezultātiem.

Saistībā ar secinājumiem, kas tika izdarīti Eiropadomes jūnija sanāksmē, dalībvalstīm tagad vajadzētu novērtēt līdz šim panākto progresu un palielināt savus centienus attiecībā uz pilnīgu romu integrāciju. Protams, Komisija sniegs atbalstu dalībvalstīm. Turklāt Komisija ar nepacietību gaida Vispārējo lietu padomes 8. decembra sanāksmi, kurā tiks apspriesti priekšlikumi attiecībā uz secinājumiem par romu integrāciju.

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

Livia Járóka, PPE-DE grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisār, ministr, dāmas un kungi, pēdējā gada laikā ir panākts nozīmīgs progress tam, lai Eiropas līmenī tiktu atzīts fakts, ka 10 miljonu romu ES dalībvalstīs dzīvo trūkumā, un viņu integrācija un pilnīga tiesību īstenošana ir visas Eiropas sabiedrības interesēs.

Tomēr man šķiet, ka šobrīd šis process ir apstājies. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un nevalstisko organizāciju teikto ir nepieciešams profesionāls monitorings un Eiropas Kopienas uzraudzība, jo, lai arī dalībvalstis savos plānos, kas tika iesniegti Eiropas Savienībai, ir norādījušas nodomus integrēt savā teritorijā dzīvojošos romus, šīs deklarācijas neatspoguļojas pieņemtajos valsts budžetos un sasniegtajos rezultātos.

Atsevišķi projekti, kas tika finansēti no ES avotiem, nav devuši būtiskus rezultātus. Eiropas romi tiek izstumti no ekonomikas un no mājokļiem, viņiem nav pieejama kvalitatīva izglītība, uztraucošie rādītāji veselības aprūpes jomā nevis uzlabojas, bet pat pasliktinās, un Eiropas sociālā kohēzija aizvien pavājinās.

Ir nepieciešamas nevis uz projektiem balstītas pieejas, kā tas ir bijis līdz šim, bet gan profesionāli centieni, kas būtu daudz plašāki, un tie ir jāvērs gan uz romu sabiedrību, gan arī uz to sabiedrības daļu, kas nav romi, lai pilnveidotu minētās jomas tādā veidā, kas iziet ārpus partiju un ciklu robežām. Pamatnosacījums tam, lai šie centieni būtu sekmīgi, ir nodrošināt, ka arī nākamās prezidējošās valstis apņemas īstenot Francijas prezidentūras laikā sagatavotās Eiropas vienotās rīcības programmas.

Ir būtiski uzsākt neatliekamus pasākumus, kuru mērķis ir panākt to, lai romi tiktu pieņemti un lai viņu ekonomiskais potenciāls tiktu izmantots Eiropas attīstībai. No kohēzijas politikas uzsākšanas līdz brīdim, kad notika 2004. gada paplašināšanās, bija gūti zināmi panākumi, taču gaidīt vēl trīs desmitgades ir pārāk ilgs laiks. Šajā situācijā ir nepieciešams nekas cits, kā tikai krīzes pasākumi. Romu geto var novērst tikai tad, ja tajos mītošie vairāki tūkstoši iedzīvotāji tiks integrēti darba tirgū un ja maksimāli tiks izmantotas jaunas un neattīstītas ekonomikas jomas – piemēram, atjaunojamie un alternatīvie enerģijas resursi vai vides aizsardzība – kā arī radot kvalitatīvu integrētu izglītību.

Vienlaikus ir jāstiprina pašu romu identitāte, viņu valstiskā identitāte, kas sakņojas viņu mītnes zemes identitātē, un viņu sociālā un ekonomiskā identitāte. 5 miljoni eiro, kas 2009. gada budžetā ir paredzēti pilotprojektam, nodrošina to, ka mēs varam runāt par šo jautājumu, taču process ar to vien nevar beigties. Divpusējo sarunu vietā mums ir nepieciešama ES stratēģija, kas varētu radīt jaunus elementus, juridisku pamatu un iespējamās sankcijas, kā arī monetāros mehānismus.

Jan Marinus Wiersma, PSE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, nesen Eiropas Parlaments uzsvērti runāja par labu ilgtermiņa stratēģijas attīstīšanai, kas būtu vērsta uz romu integrāciju Eiropā. Pagājušajā gadā kļuva skaidrs, ka šajā jomā ir jādara vairāk, pirmkārt, pašām dalībvalstīm un arī Eiropas Savienībai. Padome šo jautājumu drīz iesniegs atkal. Jau tas vien norāda, ka mūsu valdību vadītāji, izstrādājot efektīvus politiskos risinājumus, izveido lielisku politisko resursu ar domu apkarot romu diskrimināciju un viņu sociālo un ekonomisko atstumtību.

Šis jautājums atrodas arī Komisijas prioritāro darbu saraksta augšgalā. Septembrī tā organizēja pirmo romu samitu, kurā dalībvalstu un Komisijas pārstāvjiem, un jo īpaši romu pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem tika dota iespēja iesniegt ieteikumus attiecībā uz Eiropas politiku romu jautājumā.

Šādām augsta līmeņa politiskajām sanāksmēm, kas ir daļa no kopējās Eiropas stratēģijas romu jautājumā, būtu jānotiek ik gadu, lai varētu pārliecināties par politikas virzību, veikt pozitīvās pieredzes apmaiņu un vajadzības gadījumā izteikt arī kritiskas piezīmes. Es ceru, ka komisārs var šodien to apņemt.

Tomēr ir jāizdara vēl kas vairāk. Tāpēc Eiropadome ir devusi Komisijai skaidru un konkrētu uzdevumu izstrādāt plašu stratēģisku ilgtermiņa politikas struktūru, lai pārrautu atstumtības burvju loku, kas apjož Eiropas romus paaudžu paaudzēs.

Nav iemesla ilgāk kavēties ar politikas priekšlikumu izstrādi. Darāmie darbi ir acīmredzami: neskaitāmi pētījumi un politiskie ieteikumi ir iezīmējuši vājas vietas. Eiropas Parlamenta rezolūcijas dod skaidru un konkrētu iespējamo politisko iniciatīvu kopsavilkumu.

Viktória Mohácsi, ALDE grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, 31. janvārī šajā sēžu zālē mēs ar lielu vairākumu pieņēmām Parlamenta rezolūciju, kas skaidri pieprasa Eiropas Komisijai izstrādāt ES stratēģiju romu jautājumā. Tika identificētas četras prioritārās jomas, kurās ir jānodrošina materiālie un cilvēkresursi – izglītība, mājoklis, nodarbinātība un veselības aprūpe.

Komisijas paziņojums, ko mēs tikko kā dzirdējām, nav visai pārliecinošs, un man godīgi jāpasaka, ka man tas atgādināja baisos Austrumeiropas sociālistiskās diktatūras propagandas paziņojumus. Tāpat kā toreiz, arī tagad mēs nedzirdam neko citu, izņemot pozitīvus vēstījumus par panākumiem un attīstību, tomēr reālajā dzīvē romi joprojām dzīvo nometnēs un geto, ik dienu sastopas ar pazemojumu, diskrimināciju un ļaunākajā gadījumā cieš no rasistiskiem uzbrukumiem, kā rezultātā gandrīz 30 tūkstoši tikai Itālijā vien dzīvojošo romu klist pa Eiropas Savienības teritoriju, lai beidzot atrastu sev mājvietu vismaz kādā no dalībvalstīm.

Priekšsēdētāja kungs, manās rokās ir priekšsēdētāja vietnieka Barrot kunga 6. novembra vēstule, kurā viņš man un četriem mani kolēģiem deputātiem apgalvo, ka – es citēju – „saistībā ar ES stratēģiju romu jautājumā mēs varam būt droši, ka viņš strādās ciešā sadarbībā ar komisāru V. Špidlu, lai pārliecinātos, ka tā atbilst romu nevalstisko organizāciju vēlmēm”. Tomēr šeit nav minēta stratēģija, bet gan tikai romu integrācijas platforma. Kā lai to izskaidro?

Attiecībā uz Eiropas samitu romu jautājumā es esmu dzirdējusi no nevalstiskajām organizācijām tikai kritiku par to, ka viņi bija cerējuši sagaidīt daudz vairāk no šā vēsturiskā samita, un ka viņi nebija uzaicināti piedalīties sagatavošanā. Taču es iešu vēl tālāk: vēl joprojām nav skaidrs, kādu pārskatu S. Berlusconi valdība ir sniegusi Eiropas Komisijai par rezultātiem attiecībā uz pirkstu nospiedumu noņemšanu.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisija, Padome, šīs debates ir nedaudz liekulīgas. Lietas ir jāsauc īstajā vārdā. Mums ir problēma ar romiem, un šī problēma ir, ka sabiedrības lielākā daļa dažādās pakāpēs pret viņiem izturas ļoti noraidoši. Tika minēta Itālija, Čehu Republikai un Rumānijai ir labi zināmi reālu grautiņu un rasistisku uzbrukumu gadījumi.

Šajā situācijā Eiropas Savienībai būtu jādara viena lieta, proti, jāpiespīd romiem Eiropas mazākumtautības statuss. Citiem vārdiem, lai apkarotu atstumtību, pirmais solis, kas jāspēr, ir oficiāla atzīšana. Otrkārt, pēc tam mums vajadzētu pilnveidot stratēģiju romu jautājumā, kurai tomēr ir jābilst no divām daļām. Stratēģija attiecībā uz romiem, kas ir nometinājušies uz pastāvīgu dzīvi, un stratēģija attiecībā uz romiem, kas pārvietojas. Tos, kas ceļo apkārt, nevar ar varu piespiest dzīvot vienā vietā, savukārt, tos, kas dzīvo pastāvīgās dzīves

vietās, nevar piespiest ceļot. Tā ir smaga problēma. Es biju sešus gadus atbildīgs par romu jautājumu Frankfurtē un es zinu, cik grūts ir šis ikdienas darbs.

Taču pamatproblēma ir – un tāpēc tas, kas tika pateikts par organizāciju, arī atbilst patiesībai: ja mēs neizveidosim struktūras, kurās būtu pārstāvētas romu organizācijas, mēs visu sabojāsim, jo mēs vienmēr par viņu problēmām runāsim aizbildnieciski, nevis mēģināsim risināt viņu problēmas ar viņiem kopā – tai skaitā viņu iebildumus. Piemēram, mēs runājam par skolām. Taču ir romu ģimenes, kuras negrib, lai viņu bērni ietu skolā, un ir tādas, kas to grib. Tās ir atšķirīgas problēmas. Tāpēc es piekritu, ka mums ir jābeidz iesniegt tādi pozitīvā statusa ziņojumi, kā „mēs esam nobažījušies” un „mums ir programmas”, un tā tālāk, ja mēs zinām, ka tie nedarbojas.

Īsumā, vispirms apzināsim skaidrāk problēmu un, otrkārt, radikālāk integrēsim romu organizācijas šajā procesā.

Roberta Angelilli, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es pilnībā piekritu pieejai, ko attiecībā uz romiem ir pieņēmusi Komisija. Es saprotu pragmatisku pieeju, kas ir brīva no jebkādas politiskas un ideoloģiskas iejaukšanās, tādu pieeju – kā minēja priekšsēdētājs J. M. Barosso 16. septembra samītā Briselē – kas nodrošinātu visu līderu iesaistīšanos bez izņēmuma, sākot ar romu kopienu līdz pat valsts iestādēm, lai tās visas darbotos Eiropas Komisijas vadībā.

Politiku attiecībā uz romiem, protams, veido dalībvalstis, taču ir labi, ka tā beidzot tiek koordinēta Kopienas līmenī. Labas prakses piemēri ir jākoordinē un ir regulāri jāuzrauga finanšu līdzekļu izmantojums. Cik daudz resursu ir izšķērdēts pēdējo dažu gadu laikā? Cik daudz iespēju zaudēts? Skatoties uz patieso situāciju un ņemot vērā attiecīgos izņēmumus, budžets diemžēl ir ar deficītu. Pārāk daudz līdzekļu netika izmantots, pārāk daudz tika izmests vājā par pasākumiem un projektiem, kas nav devuši rezultātus. Ja mēs šajā jautājumā vēlamies būt nopietni, mēs nevaram izlikties, ka tā nav noticis. Šajā sakarā mēs patiesi varam teikt: „ja kāds ir bez grēka, lai pirmais ņem akmeni”. Komisija dalībvalstīm ir izstrādājusi noderīgu dokumentu. Tagad katram ir jāpieliek klāt savs gabaliņš, sākot ar to, ka ir nelokāmi jāapkaro jebkāda veida rasisms un diskriminācija un jāaizstāv nopietna integrācijas politika, kurai galvenokārt ir trīs prioritāras jomas: izglītība, vakcinācijas un veselības aprūpe, kā arī profesionālā izglītība un darba uzsākšanas programmas, izmantojot arī mikrokredīta fondus.

Taču mums ir jāprasa, lai romi uzņemtas savus pienākumus. Ļaujiet man minēt kādu piemēru. Mums ir jāizbeidz būt pielaidīgiem pret tiem romu tautības vecākiem, kas atrauj savus bērnus no mācībām, lai piespiestu viņus ubagot. Eksploatacija un prettiesīgas darbības nav pieļaujamas nekādās izpausmes formās. Tikai tad, ja solidaritāte, integrācija un noteikumu ievērošana būs apvienota vienā kopumā, mēs varēsim atrast pareizo stratēģiju šo problēmu risināšanai.

Giusto Catania, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc tam, kad Parlaments bija pieņēmis rezolūciju, mēs devāmies apmeklēt romu nometnes, un mēs savām acīm varējām redzēt, kā viņi uzņem cilvēkus un kā viņi dzīvo. Mēs apmeklējām nometnes Romā un mēs varējām pārliecināties, ka faktiski romiem patiešām ir nepieciešama īpaša aizsardzība, kaut vai tāpēc vien, ka pēc ES paplašināšanās viņi ir kļuvuši par vienu no lielākajām Eiropas Savienības mazākumtautībām. Mums jānodrošina, lai šī mazākumtautība tiktu nepārprotami atzīta par Eiropas mazākumtautību.

Šajos pēdējos gados īstenotie centieni ir bijuši jucekļīgi, un Eiropas Savienība tos nav koordinējusi. Tik daudz naudas ir izšķērdēts un izgāzts, lai attiecībā uz romu situāciju izstrādātu strukturālus un noturīgus uzlabojumus, jo īpaši tādās jomās, kā izglītība, mājoklis un nodarbinātība. Mēs ik dienas esam liecinieki rasu diskriminācijai gan vietējā līmenī, gan programmās, kas nav vērstas integrācijas virzienā. Mēs pastāvīgi esam liecinieki diskriminācijai, ko īsteno policija, vai valdību rasistiskiem stereotipiem, kas domā par romu reģistrēšanu, izmantojot pirkstu nospiedumus vai citas reģistrācijas formas. Pret romu kopienu Eiropā tiek veikta patiesa kriminalizācijas kampaņa. Katru dienu mēs dzirdam gan kreiso, gan labējo politisko personu paziņojumus, kas uz to vērsti.

Es ceru, ka Angelilli kundze var pārliecināt savas partijas vadītāju, kurš ir arī Itālijas Deputātu palātas priekšsēdētājs, ka, neskatoties uz to, ko viņš teica publiski, romus ir iespējams integrēt.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos iepriekšējam runātajam, bet spriedums, ka galvenās problēmas, kas rodas, dzīvojot ar romiem, var vienkārši reducēt uz diskrimināciju vai aizspriedumiem, varbūt arī ir politiski korekts, taču faktiski tas neiztur nekādu kritiku.

Romu cilvēki dzīvo pēc daudzām ieražām, kuras ir grūti, varbūt pat neiespējami, saskaņot ar vairumā Eiropas valstu pieņemtajiem pamatstandartiem. Milzīgais bezdarbs pieaugušo vidū un šokējošais skolu neapmeklējuma līmenis romu bērnu vidū nav tomēr uzskatāms par diskriminācijas sekām.

Pagājušajā nedēļā Itālijas Kasācijas instances tiesa nolēma, ka ubagošana, ko piekopj čigāni, it neatņemama romu kultūras sastāvdaļa, tāpēc to nevar aizliegt. Es gribu zināt, uz kuriem tas mūs ved. Personīgi es gribētu pārliecināt par to, ka ir nepieciešama cienīga un humāna, taču vienlaikus arī viennozīmīga pieeja.

Katram, kas vēlas dzīvot mūsu sabiedrībā, ir jāievēro tās likumi un standarti. Ubagošana, izvairīšanās nodrošināt bērniem veselības aprūpes pamatpakalpojumus vai, vēl ļaunāk, sistemātiska skolas neapmeklēšana, tas viss kopumā mūsu sabiedrībā nav pieņemams.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, šodienas debates ir daļa no procesa, kurā joprojām ir jāpieņem svarīgi lēmumi, un tāpēc es vēlreiz uzsveru, ka Eiropas lielākās mazākumtautības dzīves apstākļi ir droši salīdzināmi ar apstākļiem, kādos cilvēki dzīvo jaunattīstības valstīs. Protams, var turpināt viņus nomelnot, sakot, ka tā ir viņu pašu vaina, taču tieši situācija izglītības, mājokļa, veselības aprūpes un nodarbinātības jomā ir tas, kas pielīdzina viņus jaunattīstības valstu situācijai. Neveicot tūlītējus, koncentrētus un mērķtiecīgus ārējas palīdzības pasākumus, 10–12 miljoniem cilvēku nav cerību izlauzties no nabadzības un atstumtības loka. Šī sociālā atstumtība traucē realizēt pamata pasākumus, kas vērsti uz cilvēka cieņas un vienādu iespēju nodrošināšanu romiem.

Ir pagājušas jau vairākas desmitgades, kopš Eiropa varēja no attāluma vērot to, ka līdzās milzīgajam ekonomiskajam potenciālam tās teritorijā ir tik liels iedzīvotāju skaits, kas no paaudzes paaudzē dzīvo sociālā atstumtībā. Nevienā ekonomiskās attīstības posmā netika pavērts reāls ceļš tam, lai tie, kas atrodas sociālo kāpņu pašā apakšā, varētu no šīs vides izrauties.

Mums ir kopīgi jādala atbildība, pirmkārt, jau tāpēc, ka romu situācija jaunajās dalībvalstīs, kas ir iestājušās, vai kandidātvalstīs, kas gaida jaunu paplašināšanos, nav būtiski mainījusies. Vienlaikus aizvien atklātāks kļūst pret romiem vērstais noskaņojums, Eiropā izvērsot naidīgus ekstrēmistisku viedokļu lozungus, tas ir process, kas mums ir jāapstādina. Tas, ka šis jautājums ir ielikts darba kārtībā, norāda, ka mums ir daudz darāmā: komisārs V. Špidla ir uzskaitījis daudzus veicamos uzdevumus, ko papildinājuši mani kolēģi deputāti. Apvienosim mūsu uzdevumus, un šis jautājums februārī atkal tiks skatīts Parlamentā.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Dāmas un kungi, kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ēnu referents es gribētu izteikt milzīgu pateicību par darbu, ko veikusi Komisija un referents, centīgi meklējot pozitīvu risinājumu problēmai, kas skar vienu no Eiropas Savienības mazākumtautībām. Debates ir parādījušas, es baidos, ka komisāra V. Špidla vārdus Mohácsi kundze un Cohn-Bendit kungs ir vai nu slikti iztulkojuši, vai arī slikti sapratuši. Es esmu no Čehijas, no valsts, kas bieži un, manuprāt, diezgan nepamatoti ir kritizēta šajā kontekstā un kas ir guvusi lielu pieredzi saistībā ar šo problēmu. Ņemot to vērā, es gribētu atzīmēt četrus punktus. Es piekřitu Komisijai, ka problēmu var atrisināt tikai tad, ja reģionālās, valstu un Eiropas struktūras izveido iespējami ciešākas saites. Otrkārt, es piekřitu viedoklim, ka šobrīd mūsu rīcībā ir pietiekami daudz instrumentu, lai īstenotu integrācijas politiku. Treškārt, es pilnībā piekřitu Komisijas un dažu manu kolēģu deputātu viedoklim, ka tas, vai tiks atrasts veiksmīgs risinājums, ir atkarīgs arī no pašu romu kopienas pārstāvju sadarbības.

Adrian Severin (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, romi ir etniska kultūras kopiena, kas dzīvo visā Eiropas teritorijā, un kurai ir dramatiskas sociālas un ekonomiskas problēmas. Šīs problēmas jārisina, pirmkārt, Eiropas Savienībai, īstenojot atbilstošu kopēju politiku, kurai ir nepieciešams skaidrs tiesiskais pamats.

Mēs nevaram pārvērst īstenībā izdomājumu par valsts pilsonību romiem, ja romi izvairās pieņemt attiecīgās valsts pilsonību. Romi ir Eiropas pilsoņi, kuriem nav savas valsts. Tāpēc modeļi, ko parasti piemēro mazākumtautībām valsts līmenī, nedarbojas. Romu sociālā un kultūras integrācija ir starptautisks jautājums, un tāpēc tas pirmām kārtām ir Eiropas Savienības pienākums.

Protams, arī dalībvalstīm attiecībā uz romiem ir jāuzņemas sava atbildības daļa, kas vērsta uz nediskrimināciju, sociālo integrāciju un pozitīviem vietēja mēroga pasākumiem. Taču šim atbildības līmenim ir sekundārs raksturs. Ja Komisija uzsver, ka lielākā atbildības daļa ir jāuzņemas dalībvalstīm, faktiski tā atsakās uzņemties pildīt savus tiešos pienākumus un atgriežas atpakaļ pie modeļa, kas jau ir pierādījis sevi kā neefektīvu.

Mums ir jāizveido, mums ir jārada romiem Eiropas sabiedriskā telpa, mehānisms, ar kura palīdzību romi var efektīvi piedalīties politikas veidošanā un tās īstenošanā. To nedarot, mēs patiesībā nevaram atrisināt šo problēmu. Mēs nevaram sagatavot īstu stratēģiju.

Katalin Lévai (PSE). - (HU) Neskatoties uz to, ka Eiropas iestādes ir demonstrējušas savu apņemšanos ievērot Eiropas vērtības un pamattiesības un apkarot diskrimināciju, reālā situācija attiecībā uz romu integrāciju Eiropā liek vilties. Lielākā daļa romu Eiropā dzīvo nabadzīgos sociālos apstākļos, un problēmas, ar kurām viņi cīnās, paliek nemainīgas gadiem ilgi: galvenās ir sociālā atstumtība, nodarbinātības trūkums, skolu segregācija un romu sieviešu neizdevīgais stāvoklis daudzās jomās.

Eiropas ekonomiskās krīzes laikā ir viegli meklēt grēkāzi to vidū, kas pārstāv visneaizsargātākās sociālās grupas, un tāpēc pieaug vardarbība pret romiem, par kuras mērķi kļūst nevainīgi cilvēki, un šiem uzbrukumiem ne vienu reizi vien ir bijušas fatālas sekas.

Šādā situācijā risinājums nav jāmeklē, etniski diskriminējošā veidā ņemot pirkstu nospiedumus vai veidojot tiesībsardzības iestādes vai milicijas, kuras darbojas, lai iedvestu bailes piedienīgiem cilvēkiem un aizbiedētu viņus prom. Īstā atbilde ir Eiropas stratēģija romu jautājumā, kurai ir piecas darbības jomas: izglītība, nodarbinātība, mājoklis, veselības aprūpe un aktīva līdzdalība sabiedriskajā dzīvē no romu puses. Ja nebūs Eiropas politikas romu jautājumā, nevar būt arī valsts politikas romu jautājumā.

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Eiropas Savienībai ir pienākums pieņemt stratēģiju romu jautājumā, tomēr arī dalībvalstīm ir jābūt aktīvākām šajā jomā. Es pati dzīvoju Slovākijas reģionā, kurā apmēram 10 % iedzīvotāju ir romi. Tāpēc es ļoti labi zinu par viņu īpašo sociāli nelabvēlīgo situāciju. Galvenā atbildība gulstas uz vietējās pašpārvaldes pārstāvju pleciem, kuri bieži vien ir atstāti vieni paši risināt ļoti sarežģītus, galvenokārt ar nodarbinātību saistītus jautājumus, kas ir romu tautības cilvēku zemā izglītības līmeņa sekas.

Ja mēs gribam atrast līdzsvarotus risinājumus, mums, pirmkārt un galvenokārt, dialogā ir jāiesaista romu mazākumtautības pārstāvji, kas vislabāk pārzina savas kopienas problēmas. Tikai tad mūsu risinājumi būs efektīvi. Eiropas Sociālais fonds ir visbūtiskākais instruments cilvēku integrācijai darba tirgū. Es aicinu dalībvalstis nelikt nesamērīgus birokrātiskus šķēršļus, lai neatturētu NVO un vietējās pašpārvaldes meklēt Eiropas Sociālā fonda finansējumu projektiem, kas palīdzētu efektīvi risināt romu jautājumu.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Es kopumā atbalstu Komisijas nostāju. Neskatoties uz to, ka problēma saistībā ar romu kopienu tika bieži apspriesta, mēs joprojām neesam atraduši vispiemērotākos risinājumus, kas ļautu mums nodrošināt viņu pastāvīgu integrāciju sabiedrībā. Manuprāt, tas attiecas uz visām dalībvalstīm. Pamatcēlonis joprojām ir problēmas etnocentriskums. Tā būtība ir, ka mēs "etniskojam" romu sociālās problēmas un risinām šīs problēmas, pieņemot, ka tās attiecas tikai uz vienu atsevišķu etnisko grupu. Mums ir jāmaina pieeja. Jā, lielais vairums romu ir nabadzīgi, un viņiem nav kur patverties un nav pietiekamas izglītības, taču šīs problēmas neskar tikai viņus vien. Šo sociālo problēmu apvienošana vienā atsevišķā etniskā problēmā rada atklātu diskrimināciju. Šā iemesla dēļ viņu integrācija ir kļuvusi vēl sarežģītāka un spraigāka, un problēmu risināšana ir kļuvusi vēl grūtāka. Tāpēc ir svarīgi, ka mēs īstenojam politiku, kas vērsta uz indivīda tiesību aizsardzību, un ka mums ir pamatinstruments: subsidēšana.

Bulgārijā mums ir daudz problēmu, kuras mēs saistām ar romiem, un tas mums ir līcis rīkoties, lai sagatavotu pamatprogrammu to sociālo priekšnosacījumu risināšanai, kas izraisa viņu etnisko diskrimināciju. Mēs piedāvājam par šīs pamatprogrammas pamatelementiem veikt viedokļu apmaiņu ar citām dalībvalstīm, kuras arī šī problēma būtiski skar.

Elly de Groen-Kouwenhoven (Verts/ALE). - (NL) Manuprāt, jautājumam attiecībā uz romiem ir līdzība ar rasisma jautājumu ASV. Kamēr viņi ir mēģinājuši to atrisināt – vismaz daļēji – un ir guvuši manāmu progresu līdz ar B. Obamu uzvaru, Eiropā skandāls – nevaru atrast labāku vārdu – pastāv joprojām.

Kāpēc mēs visi pieņemām šo rezolūciju šeit janvāra plenārsēdē? Tam bija labs iemesls. Rezolūcijā cita starpā bija teikts, ka mēs atbalstām romu struktūrvienības izveidošanu Komisijas sastāvā, Eiropas stratēģiju romu jautājumā, kopējo pieeju, kas vērsta uz to, lai veicinātu dalībvalstu sadarbību ar Komisiju, kā arī EDSO (Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas) izstrādāto pieeju romi romiem. Tam visam nav bijis nekāda rezultāta, izņemot to, ka ir noticis samīts, kurā ir bijis vēl vairāk runu, kas gatavotas bez sadarbības ar romiem.

Es jums varu pateikt, ka romu kopiena, ar kuru man ir bijusi laime cieši sadarboties desmit gadus, bija ļoti neapmierināta ar rezultātu. Atvainojiet, komisār V. Špidla, ka es nevaru izrādīt sajūsmu par jūsu platformu, kas ir vēl viens, lai arī augsta līmeņa, debatē foruma divpusējo sarunu shēmā. Mēs esam pietiekami daudz runājuši. Ja nu mums ir kas nepieciešams, tad tā ir rīcība.

Nesen es izlasīju rakstu, kas sākas ar šādiem vārdiem: „mēs esam asinspirts gaidās”. Vairākās dalībvalstīs ir modras, formās tērptas patruļas, kas provocē romus. Vai mums būtu jāgaida, līdz notiek kaut kas līdzīgs tam, kas notiek Itālijā, kur visas nometnes pārņem liesmas?

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atvainoties Parlamentam un priekšsēdētājam par to, ka esmu ieradies tik vēlu, jo īpaši tāpēc, ka es esmu tas, kas savas grupas kolēģus vienmēr brīdinu būt punktuāliem. Tāpēc man tas sagādā divkārsas raizes.

Es gribētu izteikt tikai vienu apsvērumu. Es noklausījos, ko teica gan Joyet kungs, gan komisārs. Mēs pilnībā esam vienojušies par mērķiem, taču Eiropas Savienības neatlaidība, uzstājība attiecībā uz dalībvalstīm — un arī uz kandidātvalstīm vai iespējamajām kandidātvalstīm — nav pietiekami stipra.

Tas, ko mēs nesen redzējām Beogradā un, piemēram, citās valstīs, bet kas arī ir Eiropas Savienības valstis, jau ir minēts. Tas ir apkaunojoši, ka mēs šodien joprojām runājam par romu noņemšanu. Tāpēc es gribētu nekavējoties pieprasīt, lai gan Padomes, gan Komisijas pārstāvji izteiktu brīdinājumu dalībvalstīm un stingrāk aicinātu tās beidzot pilnībā veikt savus uzdevumus. Aina nebūt nav tik rožaina, kā dažreiz to šeit attēlo.

Es esmu pateicīgs Cohn-Bendit kungam par to, ka viņš ir bijis tik pielaidīgs un ļāvis man runāt.

Priekšsēdētājs. – Šo sēdi vadu es, nevis Cohn-Bendit kungs. Mēs tikko esam uzsākuši brīvā mikrofona procedūru. Tāpēc jums tika ļauts uzstāties, un jums it nemaz nav dotas privilēģijas.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikt, ka šīs bija Padomei ļoti svarīgas debates. Tas, ko es no tām esmu guvis, ir, kā daudzi no jums to ir uzsvēruši, ka romi kā grupa ir neizdevīgā situācijā un ir ļoti neaizsargāti attiecībā uz nabadzību, diskrimināciju un rasistiskiem uzbrukumiem. Par to tika runāts un diemžēl, tā ir taisnība, kā daudzi no jums to uzsvēra.

Kā Severin kungs, Cohn-Bendit kungs un Mohácsi kundze diezgan pareizi teica, ir skaidrs arī tas, ka mums nav jālolo viltus optimisms un ka šo stratēģiju īstenot būs ārkārtīgi grūti. Kā jūs uzsverāt, mums mūsu ikdienas darbā ir jānoskaidro tie, kas dzīvo pastāvīgā dzīves vietā, no tiem, kas joprojām piekopj klejotāju dzīves veidu. Tas nav viens un tas pats: viņu ieražas un dzīves apstākļi nav vienādi. Strādājot ikdienā, lai arī mēs tiešām vēlamies viņiem palīdzēt, tas reālajā dzīvē ir patiesi ļoti grūti. Mēs nedrīkstam kļūt par naiva optimisma upuriem: mums ir jāturpina noteiktās, iesāktās darbības, un es gribētu Jums teikt, Severin kungs, ka tas, ka Padomes darbu šajā jomā ir ierosinājusi Rumānija, arī ir laba zīme, un tas, ka Padome ir sākusi nodarboties ar šo jautājumu pēc jūsu novadnieku ieteikuma, ir ļoti svarīgi.

Manuprāt, mums ir jāzina, ka mums ir garš ceļš ejams: mums ir jābūt par to skaidrībā, tāpat kā jūs esat skaidrībā par to. Es uzskatu, ka vienīgā pareizā atbilde ir, kā tika teikts, izveidot struktūras un asociācijas. Mēs to cenšamies darīt, bet tas patiesi ir ārkārtīgi grūti.

Otrkārt, kā jūs pasvītrotāt, ir svarīgi, ka mēs izmantojam Eiropas pieeju šim jautājumam, jo tā lielā mērā ir pārrobežu problēma, nevis tikai tīri valstiska. Ir acīmredzams arī tas, ka — un es to saku Komisijai un saistībā ar izteiktajām piezīmēm — mums ir jābūt diezgan pārliecinātiem par to, ka arī dalībvalstīm ir konkrēta atbildība šajā jautājumā. Eiropas līmenī mēs varam pieņemt tikai likumdošanas iniciatīvas, ja tās attiecas uz kompetences jomām, kas Eiropas Savienībai ir piešķirtas saskaņā ar pašreizējiem primārajiem tiesību aktiem. Mums — un es to gribētu pateikt Angelilli kundzei un Járóka kundzei — ir jāveic reālas darbības arī valsts līmenī.

Tāpēc, apkopojot iepriekš teikto, es uzskatu, ka šogad mēs redzam, ka šī problēma aizvien vairāk tiek atzīta — pat, ja, kā jūs sakāt, tas notiek pārāk lēni. Es neesmu pārliecināts, vai mums attiecībā uz mazākumtautību problēmu ir jāievēro viss, kas tika teikts, un ar kādu pamatojumu mēs to varam darīt. Turklāt Padomei ir jāturpina savs darbs un, pāri visam, jāstiprina valsts un vietējā līmenī īstenotās dalībvalstu darbības un pasākumi, jo pašreizējā situācija ir nehumāna un nepieņemama. Mums ir arī jāatzīst tomēr, ka reālajā dzīvē šī ir ļoti sarežģīta problēma. Liels paldies par jūsu piezīmēm.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi, Komisija uzskata, ka romu stāvoklis ir ētiski un politiski aktuāls, un tā, protams, ir gatava darīt visu savu pilnvaru robežās, lai veicinātu visaptverošu pieeju un stiprinātu Eiropas līmenī un dalībvalstu līmenī īstenotās politikas sinerģiju, lai dalībvalstis vairāk koncentrētos uz tādu politiku, kas vērsta uz romu integrāciju, nevis uz tādu, kas bieži vien veicina viņu turpmāko sociālo atstumtību. Komisija mudina dalībvalstis to risināt kulturāli saudzīgā veidā, ņemot vērā romu īpašās vajadzības, bet vienlaikus cenšoties nodrošināt viņiem iespēju integrēties sabiedrībā un piekļūvi izglītībai, darba tirgum un mājoklim. Tomēr Komisija nevar izlikties, ka tā var pārstāvēt dalībvalstis šajā jomā, jo tas būtu ne tikai neefektīvi, bet arī negodīgi.

Dāmas un kungi, ir skaidrs, ka mums ir jādivkāršo mūsu centieni, bet neskatoties uz to, ka mēs joprojām esam tālu no mūsu mērķa, ir skaidrs, ka lietas ir sākušas kustēties, jo pirmais Eiropas forums, kas veltīts romu jautājumam, pats par sevi iezīmē izmaiņas. Tas, ka Eiropas Savienība ir sākusi risināt romu jautājumu un ka

tas tagad būs regulārs jautājums visaugstākajā līmenī, arī iezīmē izmaiņas. Ja mēs varēsim sakārtot romu platformu un nodrošināt tās efektīvu darbību, mēs būsīm radījuši pareizu pamatu, stāvot uz kura mēs spēsim uzraudzīt, kā notiek attīstība, sniegt ieteikumus un nodrošināt daudz labāku sadarbību politikas jomā, nekā tas ir bijis līdz šim. Dāmas un kungi, ļaujiet man atgriezties uz runas sākumu. Komisija uzskata, ka romu stāvoklis ir ētiski un politiski aktuāls, un tā darīs visu savu spēju un pilnvaru robežās.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Mums ir jāatzīst, ka nekāds nozīmīgs progress romu integrācijā kopš 2005. gada, kad Komisija pirmo reizi izdeva šādu aicinājumu, nav panākts.

Pirmais solis šajā virzienā varētu būt izstrādāt politiku, kas veicinātu romu izglītību. Šo politiku vajadzētu īstenot ne tikai valstij, bet arī nevalstiskajām organizācijām, kurām vairs nebūtu par savu galveno mērķi jāizvirza diskriminācijas gadījumu identificēšana, bet gan etnisko grupu izglītošana. Šis risinājums ne tikai valsts iestādēm liks pievērsties saviem pienākumiem, bet arī romu kopienām.

Daži no romu bezdarba iemesliem ir analfabētisms, izglītības un profesionālo iemaņu trūkums, nemaz jau nerunājot par informācijas pieejamības trūkumu.

Izglītības reformu attiecībā uz šo etnisko grupu var īstenot trīs virzienos: samazināt analfabētisma līmeni, nodrošināt to, lai mācības tiek pabeigtas, un nodrošināt profesionālo specializāciju un pārkvalifikāciju. Īstenojot šo reformu, ir jāņem vērā romu īpašā kultūra un tradīcijas, vienlaikus izglītības sistēmu saistot ar Eiropas kultūras un civilizācijas vērtībām.

Es aicinu Komisiju sagatavot vienotu plānu romu integrācijai Eiropas līmenī, kas būtu balstīts uz esošo starpvaldību un NVO projektu sadarbību. Tas ietver arī projektus, kuros iesaistītos pārstāvji no izglītības iestādēm. Mērķim ir jābūt paaugstināt pieejamības statusu augstākajai izglītībai, lai tas kļūtu par Kopienas politikas pamatmērķi.

15. Izraēlas dalība Kopienas programmās - Izraēlas dalība Kopienas programmās (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopējas debates par:

- *De Keyser* kundzes ziņojumu (A6-0436/2008) Ārlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes lēmumam par protokola noslēgšanu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Kopienām un Izraēlas Valsti, ar ko nosaka vispārējos principus Izraēlas Valsts dalībai Kopienas programmās (05471/2008 – C6-0180/2008 – 2007/0241(AVC)), un

- Padomes un Komisijas paziņojumiem par Izraēlas Valsts dalību Kopienas programmās.

Véronique De Keyser, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Plenārsēdē mēs lūdzām atlikt balsojumu, un es par to esmu gandarīta, taču domāju, ka man kā referentei ir jāpaskaidro sava nostāja.

Taisnība, kā iepriekš norādīja *Salafranca* kungs, ka 6. novembrī Parlamenta Ārlietu komiteja pieņēma divus priekšlikumus par Izraēlas dalību Kopienas programmās — viens no tiem bija piekrišana, bet otrs — rezolūcija. Abus priekšlikumus pieņēma ar lielu balsu vairākumu, balsojums par rezolūciju patiesībā bija vienprātīgs.

Kāds bija šo dokumentu saturs, un kādu vēstījumu Ārlietu komiteja vēlējās nosūtīt Izraēlai? Piekrišana bija labvēlīga — tajā tiek piekrist Izraēlas dalībai Kopienas programmā, jo tā jau piedalās Septītajā pētniecības pamatprogrammā, tās pieteikums ir saistīts tikai ar „jauninājumu un tehnoloģijas” programmu, un visām kaimiņattiecību politikas dalībvalstīm ir tiesības pieteikties dalībai, tādējādi piekrišana nav ne īpašs pakalpojums Izraēlai, ne arī tās politiskā statusa atkārtota izvērtēšana.

Asociācijas nolīgumu pamatā ir cilvēktiesību ievērošana. Tādēļ dalībnieki vēlējās šai piekrišanai nodrošināt politisku pamatu ļoti stingras rezolūcijas veidā; tajā aicināts atzīt pagaidu asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Palestīnas Atbrīvošanas organizāciju (PAO), stingrākas kontroles un sankciju piemērošanu Izraēlas produktu importam no okupētajām teritorijām, ko veic saskaņā ar preferenciālu importēšanas kārtību, kā arī izmantot zinātniskās sadarbības rezultātus civilā nolūkā. Komisijai vajadzētu izstrādāt gada ziņojumu, kas ļautu Parlamentam novērtēt šo nosacījumu ievērošanu. Īsumā, rezolūcija ir labvēlīga, taču

stingra, un tā ir rezultāts ilgām sarunām, kurās piedalījās dažādas puses, kas izrādīja īpaši lielu apņēmību, un es par to esmu pateicīga.

Tad kādēļ mēs pašlaik vilcināmies, palielinām savas bailes un beigu beigās atliekam balsojumu? Īstenībā tādēļ, priekšsēdētāja kungs, ka humānā situācija Gazā ir kļuvusi nepanesama. Kad Eiropas Parlamenta delegācija, kurā piedalījās arī es, vasaras sākumā devās uz Gazu, cilvēku dzīves apstākļi tur jau bija satraucoši; novembrī uz okupētajām teritorijām devās cita delegācija, un tā atgriezās ar tieši tādu pašu ziņojumu. Nekas nemainās, situācija ir katastrofāla, un blokāde, kas nebūt nevājina *Hamas* kustību, to ir radikalizējusi.

Pirms trim dienām *Louis Michel* norādīja, ka pastāvīgā Gazas robežšķērsošanas vietu slēgšana ir veids, kā kolektīvi sodīt palestīniešu civiliedzīvotājus, ar ko tiek pārkāpti starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā — to teica mūsu pašu komisārs. ANO Palīdzības un darba aģentūra (*UNRWA*) — aģentūra, kas strādā ar bēgļiem Gazā, — ir izteikusi aicinājumus palīdzēt, tāpat kā *Oxfam*, organizācija *Amnesty International*, *Médecins sans frontières* un vairākas citas NVO, kas šobrīd nevar izmantot pat šķērsošanas punktu Erezu.

Tieši šodien es uzzināju, ka Gazā ir pilnībā pārtraukta mūsu instrumenta *Pegase* darbība, ka tas vairs nevar garantēt energoapgādi, ka amatpersonām Palestīniešu pašpārvaldē vairs netiek izmaksātas algas un pensijas un ka ir pārtraukti arī maksājumi nabadzīgākajiem cilvēkiem. *UNRWA* arī nācās pārtraukt palīdzības programmu nabadzīgākajiem Gazas iedzīvotājiem. Priekšsēdētāja kungs! Tas ir nepieņemami, to nedrīkst paciest, un tādēļ es pret savu gribu atbalstīju šī balsojuma atlikšanu.

Šobrīd Padomē ļoti strauji un pilnīgi neskaidri tiek apspriesta politisko attiecību ar Izraēlu „pastiprināšana”; un tieši šī pastiprināšanas iespēja šodien, tieši šobrīd izceļas reģiona politiskajā kontekstā un liek mums saņemt simtiem un simtiem e-pastu no pilsoņiem. Tādēļ Padomei ir jāuzlabo pārredzamība saistībā ar pašreiz notiekošajām debatēm un jāspēj atbildēt Eiropas pilsoņiem.

Parlamentam šobrīd ir diezgan skaidrs — mēs vēlamies, lai palestīniešiem būtu humāni dzīves apstākļi un tiktu pārtraukta Gazas blokāde. Šī blokāde nekādi nepalīdz vājināt *Hamas* kustību, taču rada nepanesamas ciešanas nevainīgiem cilvēkiem, no kuriem puse, starp citu, 2006. gada vēlēšanās balsoja par *Fatah*. Patiesībā šis balsojums joprojām ir spēkā. Mēs pasniedzam savu roku Izraēlai, taču mēs neatteiksimies no vērtību pamatiem, uz kuriem ir veidota Eiropas Savienība. Bumba tagad ir Izraēlas laukumā.

Es izmantošu šo iespēju — atvainojiet, priekšsēdētāja kungs, jūs drīkstat atvilkt šo laiku no man vēlāk piešķirtajām divām minūtēm —, es izmantošu šo iespēju nosodīt politisko spiedienu, apmelojošās kampaņas un apsūdzību antisemitismā, ar ko pēdējā laikā tiek apveltītas dalībvalstis, kas vienkārši vēlas aizstāvēt mieru un taisnīgumu. Es arī vēlos paust atzinību visiem mūsu ebreju draugiem gan no Izraēlas, gan citurienes, šiem jauniešiem, taisnīgajiem vīriem, kuri ārkārtīgi sarežģītos apstākļos arī vēlas mieru un aicina ievērot starptautiskos tiesību aktus. Darbosimies kopā, lai to panāktu! Mums ir jāsadragā Gazas blokāde, un militāra pieeja šim jautājumam, ko esmu dzirdējusi kā ieteikumu, būtu tīrais neprāts.

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Verheugen* kungs, *De Keyser* kundze, dāmas un kungi! Es gribētu sākt, izsakot pateicību *De Keyser* kundzei par šo lielisko ziņojumu. Tāpat kā viņa arī es ievēroju, ka viņas minēto iemeslu dēļ Parlaments ar balsu vairākumu iepriekš nobalsoja par balsojuma atlikšanu.

Padome uzskata, ka Izraēlas dalība Kopienas programmā ir jāaplūko no Savienības divpusējo attiecību ar Izraēlu pastiprināšanas aspekta, tādēļ 16. jūnijā 8. Izraēlas Asociācijas padomē Padome nosūtīja signālu. Šī pastiprināšana ietilpst Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanā.

Padome ir pārliecināta, ka no pastiprināšanas iegūs abas puses un ka tā nenotiek tikai tās valsts interesēs, ko pielaižam tuvāk Eiropas saimei. Tā atbilst arī Eiropas interesēm, jo ļauj mums veidot ciešāku saikni un panākt lielāku uzticību Izraēlas iedzīvotāju jaunāko grupu vidū, piemēram, tās studentu, tās pētnieku, tās uzņēmumu vai tās tehniku vidū.

Tādējādi Eiropa varēs sniegt konkrētus pierādījumus tam, ka ieguvumi no daudzpusējas sadarbības ir miers un labklājība. Es gribētu teikt *De Keyser* kundzei, ka tādā reģionā kā Tuvie Austrumi par šādām mācībām ir jāmaksā. Eiropa tādā veidā varēs stingrāk un ticamāk teikt taisnību, tādējādi izraisot lielāku uzticību.

Saistībā ar to es uzmanīgi klausījos, kādas cerības, pēc *De Keyser* kundzes vārdiem, valda Ārlietu komitejā. Es, protams, runāju par viņas pieminēto vēsti par pilnīgu un tūlītēju apmetņu likvidēšanu, par nepieciešamību panākt progresu miera procesā ar Palestīniešu pašpārvaldi, par Gazas un Rietumkrasta iedzīvotājiem noteikto ierobežojumu atcelšanu un par būtisko nepieciešamību uzlabot blokādes ietekmēto Gazas iedzīvotāju likteni, ko Eiropas Parlaments nesen redzēja.

Dāmas un kungi, esiet droši, ka uz to cer arī Padome un, esmu drošs, arī Komisija. Saistībā ar to 2008. gada 16. jūnija paziņojumā ir iekļauti daži ļoti skaidri paziņojumi gan par politisko kontekstu, kas attiecas uz attiecību pastiprināšanu, gan vēstījumiem, ko saistībā ar šo notikumu Eiropa grasās nosūtīt Izraēlai.

Kā jūs jau zināt, taisnība, ka Izraēla par šiem vēstījumiem bija informēta daudzus gadus. Es esmu viens no tiem cilvēkiem, kam ir žēl, ka šie vēstījumi nav pienācīgi uzklausi, taču Padomes mērķis, izdarot „gājienu” jūnijā, bija izmantot divpusējo attiecību pastiprināšanu, lai nosūtītu spēcīgākus vēstījumus augstākā līmenī un plašākam adresātu lokam. Tas ir tas, ko Padome dara.

Jūs arī pieskārtāties jautājumam par to, ka Eiropas aicinājums pievienoties atsevišķām Kopienas programmām ir paplašināts ne tikai attiecībā uz Izraēlu, bet uz visām kaimiņattiecību politikā ietilpstošajām valstīm, tostarp tā reģiona valstīm.

Priekšsēdētāja kungs, *Verheugen* kungs, dāmas un kungi! Eiropas Parlamentam šodien ir iespēja dot ieguldījumu reģionālās sadarbības procesā, ko Eiropa ir uzsākusi reģionā, kuram ir būtiska nozīme pašas Eiropas drošībā un labklājībā.

Es ceru, ka, ņemot vērā tikko notikušo balsojumu, vajadzīgajā brīdī jūs ievērosiet savas referentes ieteikumu un ka rezolūcijā, ko līdzīgā sakarā vēlaties pieņemt par nostājām, kas saistībā ar šo tematu paustas par Asociāciju padomes darbības jomām, jūs atbalstīsiet nostājas, kuras — Prezidentūra ir pārliecināta — atspoguļo saprātīgu līdzsvaru, ko ilgstoši ir izstrādājušas dalībvalstu valdības un kas kalpos par miera un stabilitātes izraisītāju reģionā.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! 2006. gada decembrī Komisija ierosināja pilnībā iekļaut Eiropas kaimiņattiecību politikas partnerus atsevišķu politikas jomu īstenošanā un vairākās Kopienas programmās. Dažas no jomām, kas bija mūsu apsvērumu augšgalā, bija pētniecība un attīstība, jauninājumi, konkurētspēja, patērētāju aizsardzība un informācijas sabiedrība.

Vairākos gadījumos Padome ir akceptējusi šo priekšlikumu. 2007. gada martā tā atbalstīja Komisijas priekšlikumu par to, ka visām partnervalstīm vienmēr jāatļauj piedalīties atsevišķās Kopienas programmās.

Izraēla ir pirmā no mūsu kaimiņattiecību politikas partnervalstīm, kura šogad ar Eiropas Kopienas oficiāli noslēdza protokolu par pamat nolikumu par vispārīgiem principiem tās dalībai Kopienas programmās.

Komisija atzinīgi vērtē šo rezultātu, jo tas uzsver mūsu ilgstošo un ciešo sadarbību ar mūsu partneri — Izraēlu. Kopš 1995. gada Izraēlai ir bijis pilnvērtīga dalībnieka statuss Pamatprogrammā pētniecības un attīstības jomā. Vairāku gadu gaitā šīs ciešās sadarbības ietvaros ir īstenoti vairāki kopēji projekti, kam, starp citu, bija nozīmīgi rezultāti, kurus, pagājušajā gadā atrodoties Izraēlā, es pats varēju novērtēt.

Izraēlas pētnieku un Izraēlas universitāšu darba augstā kvalitāte padara Izraēlu par ļoti interesantu un vērtīgu partneri. Arī jauninājumu jomā Izraēla var sniegt nozīmīgu devumu, kas ir izdevīgi abām pusēm, jo vidējā laika posmā paversies ceļš daudz ciešākai rūpnieciskajai sadarbībai. Tikmēr arī dialogs starp ES un Izraēlas uzņēmumiem, ko tajā laikā uzsāku es un premjerministrs *Olmert* kungs, ir sācies veiksmīgi un dod rezultātus.

Pie tam Izraēla jau tagad piedalās Uzņēmējdarbības un jauninājumu programmā, vienā no trim mūsu konkurētspējas un integrēšanas programmas pilāriem. Tā ir programma, kas ir īpaši nozīmīga maza un vidēja lieluma uzņēmumiem. Abas puses apvieno lielas cerības un pastiprinātu sadarbību. Tādēļ pēdējā ES-Izraēlas Asociācijas padomē, kas notika pagājušajā gadā, tika uzsvērtā vēlme nostiprināt attiecības ar Izraēlu, pamatojoties uz kopēju rīcības plānu.

Mūsu attiecības nenoliedzami ir iespējams paplašināt. Viss, kas palīdz atvieglot cilvēku tikšanos, sadarbību starp žurnālistiem, māksliniekiem, pētniekiem un uzņēmējiem, viss, kas veicina dialogu un mudina uz abpusēju sapratni, ir pelnījis mūsu beznosacījuma atbalstu. Tam būs labvēlīga ietekme uz mūsu pašreizējo dialogu par cilvēktiesībām.

Turpmāka attiecību stiprināšana ar Izraēlu — Eiropas kaimiņattiecību politikas centrālo valsti — ir Eiropas Savienības stratēģiskajās interesēs. Padomes lēmums, kas šodien tiek šeit apspriests, atbilst šim kontekstam, tādējādi sniedzot ievērojamu ieguldījumu mūsu sadarbības ar Izraēlu nostiprināšanā. Tādēļ, dāmas un kungi, es lūdzu jūs atbalstīt rezolūcijas priekšlikumu un balsot par Komisijas priekšlikumu.

Jana Hybášková, PPE-DE grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka šodien notikušais ir nepieredzēta parlamenta procedūras izmantošana. Mūsu Eiropas

Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupa bija gatava pilnībā atbalstīt sociālistu grupas ziņojumu, tostarp sociālistu grupas priekšlikumus grozījumiem. Tieši sociālisti bija tie, kas atteicās balsot par savu ziņojumu. Tomēr Ārlietu komiteja ziņojumu ir nodevusi, tas tiek apspriests, un ir būtiski nobalsot par ziņojumu šā Parlamenta pilnvaru termiņa laikā. Mūsu grupa ir pilnībā apņēmusies apspriest un pieņemt šo ziņojumu.

Tas, kas šodien notika, kaitē Eiropai. Eiropa vēlējās nodrošināt atdevi no tās finansiālajiem ziedojumiem, tā vēlējās nostiprināt ietekmi Tuvajos Austrumos, un tā vēlējās nostiprināt iespēju piedalīties miera procesā. Šodien mēs esam aizmetuši prom instrumentu, kas apmaiņā pret mūsu naudu nodrošinātu mums šādu pozīciju. Eiropa ir arī aizmetusi prom lielu atbalstu pētniecības un attīstības jomā, tā ir aizmetusi prom atbalstu, kas ir saistīts ar zinātnes, pētniecības un attīstības jomas un tehnoloģijas attīstību, terorisma apkarošanu un cilvēktiesību ievērošanas uzlabošanu Vidusjūras valstu reģionā. Es uzskatu, ka sarunas par rīcības plānu, ko ierosināja Komisija un Padome, turpināsies. Es arī uzskatu, ka manas valsts prezidentūras laikā uzlabosies Eiropas un Izraēlas attiecības. Taču fakts ir tāds, ka mūsu Parlaments ir atteicies no savas ietekmes, šodien kļūstot par vietu, kurā triumfē tumšie, ārpuseiropas spēki, spēki, kuri nevēlas, lai situācija Tuvajos Austrumos uzlabotos. Un, es uzskatu, ka ir absurdi novietot Eiropas Parlamentu opozīcijā mūsu pašu dalībvalstīm un mūsu pašu plāniem. Tādēļ mēs turpināsim.

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, *Hybášková* kundze! Stāvēsim ar abām kājām uz zemes. Arī jūs domājat, ka mēs šodien nebalsosim. Mums patiešām vajadzētu pievērsties faktiem. Mēs kā Sociāldemokrātu grupa stāvam tieši aiz referentes un mūsu pārliecības par šo jautājumu dēļ komitejā arī balsojam apstiprinoši. Patiesībā to teica arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks un arī jūs pati.

Taču mēs nedzīvojam hermētiski noslēgtā telpā, mēs dzīvojam politiskā situācijā. Iedomājieties, kā būtu, ja mēs vienkārši nepiekrītu jūsu vai manis teiktajam saistībā ar šo katastrofālo, necilvēcīgo situāciju Gazā un uzvestos tā, it kā tur nekas nenotiktu? Tomēr reālā situācija tāda nav. Padomes priekšsēdētāja kungs! Jūs sacījāt, ka tā ir miera veicināšana. Vai jūs tiešām domājat, ka pašreizējā situācijā tā ir miera veicināšana? Diemžēl ir iespējams, ka situācija nemainīsies. Kaut kad mēs balsosim, lai gan situācija nav nopietna. Tomēr mums vismaz ir jānosūta signāls.

Padomes priekšsēdētāja kungs, joprojām neatbildēts ir jautājums — kā pēc cilvēku domām tas tiks uztverts reģionā kopumā? Kā pēc cilvēku domām tas tiks uztverts Palestīnā un citās valstīs, ja tieši šobrīd pirmā valsts, ar ko panākam vienošanos ir Izraēla, kamēr, no otras puses, tiek brutāli samīdītas cilvēktiesības, un to dara ne tikai Izraēla. Ir diezgan skaidrs — mūsu grupa to vienmēr ir apliecinājusi —, ka jebkāda veida terorisms neatkarīgi no tā, vai tas izpaužas kā raķešu vai cita veida uzbrukumi, ir pilnībā jānosoda.

Mūsu grupa ir atbalstījusi šo Zaļo/Eiropas brīvās apvienības grupas un Eiropas Apvienoto kreiso spēku konfederālās grupas priekšlikumu, jo šobrīd vēlamies dot vismaz vienu signālu par to, ka mēs vienkārši nevaram pieņemt situāciju Tuvajos Austrumos. Jā, šī sadarbība tiks īstenota. Neuztraucieties, jūs diezgan skaidri zināt, ka šī sadarbība tiks īstenota un ka tās nav procesa beigas, bet gan skaidrs signāls. Jā, mēs vēlamies sadarboties ar Izraēlu, taču mēs arī vēlamies, lai šajā reģionā beidzot iestātos miers un nenotiktu cilvēku apspiešana.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE grupas vārdā. – (NL) Komisāra kungs, *Jouyet* kungs! Kā jau atbildīgai grupai piedien, mēs ilgi apspriedām jautājumu — balsot vai nebalsot par to, lai atliktu balsojumu par rezolūcijas priekšlikumu un protokola apstiprināšanu; mūsu grupas viedokļi dalījās. Balsu sadalījums bija 50/50, un beigu beigās ar nelielu balsu vairākumu tika nolemts tomēr balsot, tādējādi mana grupa, balsojot par šo jautājumu, nebija vienprātis.

Šo atšķirīgo nostāju daļēji iespējams izskaidrot ar mūsu lielajām bažām par situāciju Tuvajos Austrumos un Izraēlas un Palestīnas konfliktu. Es nepazīstu nevienu, kurš ir apmeklējis okupēto teritoriju un atgriezies bez lielām bažām un dūsmām par šajā teritorijā pastāvošo situāciju — to vidū esmu arī es.

Mulsinošākais un satraucošākais ir tas, ka kopš Anapoles līgumu noslēgšanas Izraēlas politika ir kļuvusi tikai sliktāka, striktāka un stingrāka. Nav jābūt naidīgi noskaņotam, lai vēlētos uzzināt, vai Izraēla vai arī atsevišķi šīs valsts spēki, ko atbalsta Izraēlas armija, neveido okupētajās teritorijās tāda mēroga nenovēršamas situācijas, ka divu valstu risinājums kļūst neiespējams.

Tādēļ es varu saprast, ka mēs vēlējamies nosūtīt Izraēlai vēstījumu, atliekot balsojumu, jo nevēlamies radīt iespaidu, ka atalgojam šo valsti laikā, kad vairāk nekā miljonam Gazā dzīvojošo palestīniešu pasliktinās

ikdienas situācija. Es ceru, ka turpmākajās nedēļās un mēnešos notiks tādas pārmaiņas, ka mēs varēsim ar lielāku pārliecību apstiprināt abus dokumentus.

David Hammerstein, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Nozīme ir faktiem, nevis vārdiem. Fakti ir vērti tūkstoš reižu vairāk nekā vārdi. Šajā Parlamentā mēs esam pieņēmuši daudz rezolūciju. Jā, daudzās mūsu pieņemtajās rezolūcijās ir pausta kritika un labi nodomi, taču fakti ir svarīgāki.

Fakts ir tāds, ka gadu ilgušās sarunas Anapolē procesa ietvaros nav izdevušās. Fakts ir tāds, ka turpinās konflikta risināšanas process. Fakts ir tāds, ka situācija Gazā ir sliktāka nekā jebkad agrāk. Fakts ir arī tāds, ka šodien, kamēr mēs runājam, notiek apmetņu veidotāju un pašas Izraēlas armijas konfrontācijas.

Es gribu varēt balsot par šo rezolūciju dažu mēnešu laikā. Es vēlos, lai mēs varētu padziļināt mūsu attiecības ar Izraēlas Valsti. Tādēļ, ka Izraēlas patiesie draugi, tie no mums, kuri mīl Izraēlu, uzdrošinās teikt patiesību. Patiesība ir šāda — tāda okupācija, kāda šobrīd pastāv, nedrīkst ilgāk turpināties. Tā vairs nedrīkst turpināties. Mums ir jānosūta vēstījums, ka Eiropas Savienības rīcība ir atkarīga no miera procesa un galveno cilvēktiesību ievērošanas. Tādā veidā mēs varēsim virzīties uz priekšu. Mēs vēlamies intensīvākas un labākas attiecības ar Izraēlu, un mums tas jādemonstrē ar skaidriem nosacījumiem un skaidrām darbībām, nevis tikai ar vārdiem.

Luisa Morgantini, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nebija viegli lūgt atlikt balsojumu, taču, manuprāt, tas bija vajadzīgs pasākums, kas — es patiešām tam ticu — vairo uzticību Eiropas Parlamentam.

Izraēla nedrīkst vienmēr būt tā, kas neievēro starptautiskos tiesību aktus. Es gribētu teikt *Hybášková* kundzei, ka sadarbība ar Izraēlu un dažādie projekti šobrīd nav pārtraukti. Tā vienkārši ir tādu attiecību pastiprināšana, kas tika bloķētas un pārtrauktas, nevis sadarbība, kas joprojām virzās uz priekšu. Es tikai ceru, ka tā var turpināties, jo ir svarīga; pat es atzīstu tās noderīgumu. Taču es gribētu vēlreiz atkārtot — Izraēlai ir jāsaprot, ka tai ir jāievēro starptautiskie tiesību akti. Uz kārts ir likts arī gods un cieņa.

Tādēļ es ceru, ka Ministru padome ieklausās Eiropas Parlamentā un šoreiz izrāda nedaudz vienprātības, sakot Izraēlai, ka tai jāsniedz vairākas konkrētas zīmes, kas liecina, ka tā vēlas mieru, un ka tai jāpārtrauc Rietumkrasta apdzīvoto vietu blokāde, kas ietekmē Gazas pilsoņu dzīves apstākļus.

Mūsu Eiropas Savienības projekti ir bloķēti. Piemēram, tika pārtraukta projekta *Pegase* darbība. To kavē blokādes, kas neļauj teritorijā ievest preces. Ritdien netiks izmaksātas algas. UNRRA (Apvienoto Nāciju Palīdzības un rehabilitācijas administrācijas) nākas bloķēt palīdzību nabadzīgākajām ģimenēm. Tas, ka tā notiek, ir apkaunojoši! Tomēr es nekritizēju tikai Izraēlu, ne tuvu tam! Draudzēties ar Izraēlu nozīmē arī likt tai palūkoties uz tās pienākumiem, kā arī paskatīties uz mūsu pašu pienākumiem. Tādēļ es ceru, ka mēs varēsim sākt vēlreiz, taču šodien nosūtītais vēstījums ir svarīgs. Mēs esam to nodevuši palestīniešiem un visiem tiem izraēļiem, kuri stingri tic mieram, taču tādā mieram, kurā saskaņā ar likumu tiek ievērots taisnīgums.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es ar gandarījumu apstiprinu visus Padomes un Komisijas centienus padarīt intensīvākas attiecības ar Izraēlas ebreju valsti atbilstoši mūsu abpusējām interesēm; balsojuma atlikšana, manuprāt, nosūta tiem pilnīgi nepareizu vēstījumu.

Neskatoties uz to, es veros uz Padomes priekšsēdētāju ar ļoti dalītām jūtām, jo Padomes dokuments ir nonācis Izraēlas dienas avīzē *Ha'aretz* — skatiet pagājušās pirmdienas numuru. Ņemot vērā dokumenta „noplūdi”, es gribētu viņam uzdot trīs jautājumus.

Vai jūs piekrītat, ka šā dokumenta nosaukums — „Rīcības stratēģija miera panākšanai Tuvajos Austrumos”, ir ceļš uz priekšu? Ja tā, vai jūs liksiet Izraēlai no jauna atvērt palestīniešu iestādes, tostarp „Austrumu namu” (*Orient House*) Izraēlā? Visbeidzot, es gribētu jums jautāt — ja stratēģija ir šāda, kā jūs plānojat to savienot ar attiecību ar jaunievēlēto Izraēlas valdību neatkarīgi no tās formas — uzlabošanu? Es gaidu jūsu atbildes.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietniece *Morgantini* kundze, dāmas un kungi! Šoreiz es nepiekrītu, jo es teiktu, ka Parlaments šodien, nododot *De Keyser* kundzes ziņojumu atpakaļ komitejai, ir radījis sliktu iespaidu — un jūs visi noteikti piekritīsiet, jo īpaši par debašu un balsojuma organizēšanu tik neticamā ātrumā. Tas man liek domāt, ka kreisie spēki, izmantojot attaisnojumu, plānoja bloķēt Izraēlas pieeju jauninājumu un pētniecības partnerības programmai. Es tikai gribētu šeit uzsvērt, ka mēs runājam par vienu no dažām valstīm, ja ne vienīgo valsti, saistībā ar kuru atbalsta piedāvāšana ir ne tikai solidaritātes pazīme, bet arī ietver pašas Eiropas uzņēmumu izaugsmi un attīstību.

Līdz šim neviens nav varējis pajautāt Palestīniešu pašpārvaldei ne to, cik lielu atbalstu tā saņem no Arābu līgas un kā to izmanto, ne arī to, kāda daļa no tā tiek ieguldīta dialogā, abpusējā izpratnē, kā arī kultūras un zinātnes attīstībā. Ņemot vērā to, ka no ļoti lielā centra labējo partiju biedru skaita ir mobilizēts tik neliels cilvēku skaits, man jāteic, ka kreisie spēki, aizbildinoties ar cilvēktiesību aizstāvēšanu, labi padarīja darbu, lai gūtu panākumus balsojumā. Tomēr man ir radies priekšstats, ka tas viss kavē reģionālo attīstību un, iespējams, pat miera procesu. Jebkurā gadījumā tas apdraud valsts tiesības uz drošību, tiesības, kuru ievērošanu mums vajadzētu garantēt.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

priekšsēdētāja vietnieks

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Referenti, kas runāja pirms manis, sniedza labu paskaidrojumu par paketes, ko šodien iesniedzām balsojumam par atlikšanu, mērķi. Taču es gribētu jums atgādināt, ka šīm attiecībām ir arī papildu aspekti, jo īpaši politiski aspekti, kurus Eiropas Savienības un Izraēlas attiecību attīstības kontekstā pārskata Padome.

Vēl ir arī tādi aspekti, kas ietekmē iekšējo tirgu. Tādēļ es uzskatu, ka mēs visi pamatā atbalstām Izraēlas un Eiropas Savienības attiecību attīstību, tāpat kā mēs atbalstām attiecību ar Palestīniešu pašpārvaldi attīstību. Tomēr šajā ziņojumā abām pusēm ir jāpauz skaidrība un jāuzņemas saistības. Šodienas situācijā mēs nevaram teikt, ka šie kritēriji ir ievēroti. Es gribētu jums atgādināt ne tikai par traģisko situāciju Gazā, bet arī par pastāvīgajām nelikumīgajām apmetnēm teritorijās. Tas ir jautājums, kas ietekmē tirdzniecību ar izstrādājumiem no okupētajām teritorijām un citus jautājumus, par kuriem esam labi informēti.

Es uzskatu, ka Padomei ir jāpauz skaidri saprotama nostāja, kaut vai tikai tādēļ, ka, manuprāt, Francijas prezidentūra ir apņēmusies nākamajā Padomes sanāksmē iepazīstināt ar dokumentu par miera panākšanas izredzēm Tuvajos Austrumos. Tas mūs varētu ļoti interesēt, pat kā iespēja izveidot konstruktīvas attiecības. Tādēļ es domāju, ka pieprasīt atlikšanu bija gudrs lēmums, ja mēs visi pratīsim izmantot šo laiku, lai atvieglotu Palestīnas un jo īpaši Gazas iedzīvotāju ciešanas. Es gribētu piebilst, ka mums arī vajadzētu izmantot laiku, lai pārveidotu attiecības starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, pamatojoties uz kopēju iniciatīvu atrisināt situāciju Tuvajos Austrumos.

Neaizmirstiet, ka 2008. gads bija — vai būtu — pasludināts par Palestīnas Valsts konstitūcijas izsludināšanas gadu. 2008. gads ir beidzies, un situācija joprojām ir sausmīga.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Ja šodienas debašu temats būtu situācija Gazas joslā, es, iespējams, pievienotos *De Keyser* kundzei un visiem pārējiem kolēģiem, kas uzstājās, pieprasot tādu pašu nostāju. Taču es baidos, ka politiskā saikne, kas izriet no vienas EKP valsts un jo īpaši Vidusjūras reģiona valsts dalības pastiprināšanas, ir radījusi precedentu, un es nezinu, pie kā tas novedīs. EKP politikas divpusējo attiecību aspektos mēs neesam iekļāvuši politiskos nosacījumus. Piemēram, Marokas gadījumā mēs nekad neesam pieminējuši Dienvidsahāru vai cilvēktiesības. Tas pats attiecas uz Ēģipti un jebkuru citu Vidusjūras reģiona valsti. Es nespēju saprast, kādēļ šoreiz mēs esam izvēlējušies šo politisko saikni.

Otrkārt, es uzskatu, ka, jo lielāka ir iesaistīšanās dialogā, sadarbībā un uzticībā — kā sacīja *Jouyet* kungs — ar kādu no valstu partneriem, jo lielāka ir uz tiem gūtā ietekme. Šodien mēs esam aizvēruši durvis, un es nezinu, kā mēs tās atvērsim.

Treškārt, esmu pārliecināts, ka šodienas sēdē esam noteikuši nosacījumu. Mēs sacījām, ka tā ir tikai atlikšana un ka mēs pie tā atgriezīsimies. Kā mēs grasāmies pie tā atgriezties? Kad situācija Gazas joslā būs tik neapmierinoša, ka mēs nolemsim pie tās atgriezties? Kā *Napoletano* kundze sacīja par jautājumu par kolonistiem, līdzīgi kā ar tik daudziem citiem jautājumiem, saistībā ar kuriem vēlamies pozitīvu ietekmi Izraēlā — kad mēs būsim pietiekami politiski apmierināti, lai atgrieztos pie šīs Ārlietu komitejā sagatavotās veiksmīgās rezolūcijas?

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Eiropa nevar pilnveidot attiecības ar Izraēlu, kamēr tās valdība pārliecinoši demonstrē virziena maiņu. Tai jābeidz palestīniešu kolektīvā sodīšana, pārtraucot Gazas blokādi, un jāpauz apņēmība nopietni sadarboties ar palestīniešu vadību, lai rastu darbīgu un ilgtspējīgu divu valstu risinājumu.

Mēs visi vēlamies normālas attiecības ar Izraēlu, taču pašreizējos apstākļos tas ir neiespējami. Es bez ierunām atbalstu Izraēlas tiesības sevi aizsargāt, taču šādai aizstāvēbai ir jāatbilst pieņemtajiem starptautiskajiem tiesību aktiem un pienākumiem, ko, iebrūkot citā valstī, uzņemas okupētāja valsts.

Tik daudz reižu ir konstatēts, ka ar savu izturēšanos pret palestīniešiem Izraēlas Valsts, kas lepojas ar savu demokrātisko sistēmu, pārkāpj starptautiskos tiesību aktus, ka vairumam cilvēku pacietība ir gandrīz izsīkusī. Nesen notikušajā vizītē uz Gazu, Jeruzalemi un Rietumkrastu es pats savām acīm redzēju, cik nopietni ir pasliktinājušies vienkāršo palestīniešu ikdienas dzīves apstākļi.

Viņu ekonomika ir sagrauta. Ir izveidotas 210 nelikumīgas apmetnes. Nemitīgi tiek sagrābta palestīniešu zeme un mājas. Ir apcietināti 11 000 palestīniešu un aizturēti 40 ievēlētie Palestīnas Likumdošanas padomes biedri. Ir aizturēti vairāk nekā 300 jauniešu, kas ir jaunāki par 18 gadiem, dažiem no viņiem ir tikai 12 gadu. Gaza ir aplenkta, un tai draud militārs iebrukums, un jau 50% tās iedzīvotāju ir atkarīgi no pārtikas palīdzības. Saraksts turpinās. Izraēlas īstenotais nežēlīgais kolektīvais sods un teritorijas sagrābšana ir milzīgs starptautisko tiesību aktu pārkāpums, un tas iznīcina iespēju, ka iestāsies miers.

Tāpēc tagad nav īstais laiks, kad Parlamentam piekrist attiecību pastiprināšanai. Patiesībā es uzskatu, ka tā ir jāatliek līdz brīdim, kad 2009. gada sākumā Izraēlā un Palestīnā būs pagājušas vēlēšanas. Tikmēr starptautiskajai sabiedrībai ir jāpieliek visas pūles, lai atvieglotu situāciju un radītu apstākļus, kuros palestīnieši un izraēļi var dzīvot mierā.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs! Mērķis tādu nolīgumiem kā par attiecību ar Izraēlu pastiprināšanu ir pārliecināt konflikta dalībniekus, ka tie ir iesaistīti saprātīgā procesā, kas garantē to iekšējo stabilitāti un sniedz tiem pārliecību par turpmāku sadarbību un pastāvēšanu. Šodien esam palaiduši garām iespēju radīt šādu pārliecību. Esam palaiduši to garām un tādējādi, manuprāt, pielaiduši liesmām papildu uguni.

Arī mana attieksme pret Izraēlu daudzos jautājumos ir kritiska un konkrēts piemērs ir jautājums par politiku attiecībā uz apmetnēm. Tomēr, kad šodien šeit dzirdu, ka galvenais iemesls ir situācija Gazas joslā, es esmu ļoti pārsteigts, īpaši tādēļ, ka tikai puse vai pat ceturtdaļa no apsvērumiem patiešām ir patiesi. Jo, ja tiks izmantots šāds apsvērums, mēs redzēsim, ka pēc trim mēnešiem, lai novērstu lēmuma pieņemšanu, tiks atrasts cits alibi un pēc tam vēl kāds. Jo, ja pareizi atceros, Izraēla atstāja Gazu. Ja pareizi atceros, *Hamas* kustība gāza ievēlētās prezidenta *Abbas* iestādes un, pārkāpjot visas tiesības, vardarbīgas sacelšanās laikā sagrāva valdību. Ja pareizi atceros, tieši *Hamas* radītajiem apstākļiem ir tik izšķiroša nozīme Gazā notiekošajā. Ja pareizi atceros, ik dienu no Gazas uz Izraēlu tiek regulāri raidīti šāviņi. Un ja šajās debatēs tam nav nozīmes un tiek vainota tikai Izraēla, man nešķiet, ka tas ir veids, kā Eiropas politikai gūt Jeruzalemes uzticību.

Tādēļ es uzskatu, ka šodien esam pieļāvuši lielu kļūdu. Mēs būsim mieru veicinošs spēks reģionā tikai tad, ja pilnībā turēsimies pie patiesības, nevis vienkārši izstrādāsim politiku. Es esmu pārliecināts, ka šī politika nepalīdzēs arī prezidentam *Abbas* kungam, bet vēl vairāk veicinās jau tā veiksmīgo radikalizāciju Gazā. Tādēļ es uzskatu, ka šodien pieņemtais lēmums ir nepareizs.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ilgstošais konflikts sniedz iespēju pārdomāt un analizēt tā cēloņus un agresīvās izpausmes, kā arī meklēt risinājumus. Es varu saprast izmisušos palestīniešu raķešu raidītājus, kuri gluži kā žurkas ir iedzīti būra stūrī, taču es arī varu saprast izraēļu bailes par to, ka viņu bērni varētu vairs nekad nepārnākt mājās no skolas, jo tiek pieņemts, ka gandrīz visi palestīnieši ir teroristi. Šajā lietā nekas nav melns vai balts.

Palestīniešu vidū ir cilvēki, kas vēlas panākt izlīgumu, un spītīgi ekstrēmisti, gluži tāpat kā starp izraēļiem ir dūjas un vanagi, kā lika noprast *Tzipi Livni*. Iekšējā šķelšanās ir diezgan nozīmīga konfliktā, un jo lielāka ir tās loma, jo spēcīgāks kļūst viens no konflikta dalībniekiem. Manuprāt, izraēļi ir spēcīgāki, jo viņiem ir valsts, uz kuru viņiem, protams, ir pilnīgas tiesības, un es to atbalstu. Tādējādi viņiem ir visi valsts atribūti.

Tas paredz arī lielāku atbildību, kā arī pienākumu spert soļus, kas var būt riskanti, taču var radīt cerības uz mieru nākotnē. Tādēļ Izraēlas prasība Palestīnai neraidīt raķešu uzbrukumus, lai varētu turpināt divu valstu projektu, ir tas pats, kas teikt, ka mēs būtu gatavi audzināt bērnus, ja viņi visi būs intelligenti un iegūs doktora grādu vai arī nodibinās ieņēmīgus uzņēmumus.

Netradicionālās situācijās ir vajadzīga drosme pieņemt netradicionālus lēmumus, un es ceru, ka Izraēla tieši tā rīkosies. Mums, Eiropas Savienībai, ir jāpalīdz viņiem pieņemt šos lēmumus. Citiem vārdiem sakot — *Virzības plāns divām valstīm*.

Runājot par ES un Izraēlas attiecību nostiprināšanu, man šķiet, ka tā ir laba stratēģija, jo tā mums sniegtu lielāku ietekmi un ilgākā laika posmā ļautu mums konstruktīvi piedalīties šī traģiskā konflikta mazināšanā. Es atbalstu mūsu attiecību nostiprināšanu.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Kā EKP ziņojumu referents esmu ilgi atbalstījis lielāku Izraēlas iesaistīšanos ES programmās un aģentūrās, kas ir abpusēji izdevīga, ņemot vērā Izraēlas kā valsts privilēģēto statusu tādās jomās kā zinātniskā un jo īpaši vides pētniecība. Pēdējo nedēļu laikā esmu saņēmis daudzus e-pastus, kuros lūgts balsot pret uzlaboto ES-Izraēlas sadarbības nolīgumu. Tomēr es uzskatu, ka ES un Izraēla ir dabiski partneri, jo tām ir kopīgas vērtības — demokrātija, tiesiskums un personiskā brīvība, un jo īpaši brīva prese un neatkarīga tiesu vara.

Ne visi ES stratēģiskie partneri var teikt to pašu. Piemēram, Ķīna — kura, es zinu, ir tuva priekšsēdētāja sirdij —, šīs vērtības neievēro, bet dīvainā kārtā es nesaņemu daudz lūgumu padarīt vājākas ES attiecības ar Pekinu. Diemžēl tā ir tādēļ, ka sabiedrība un Parlaments joprojām ir spēcīgi noskaņoti pret Izraēlu. Ja šāda uzskata pamatā ir apsvērumi, es varu to respektēt, pat ja nepiekrītu. Tomēr bieži vien tā pamatā ir antisemitisms un antiamerikānisms, jo ASV ir Izraēlas tuvākais sabiedrotais.

Pagājušajā nedēļā Indijā ebrejus speciāli uzmeklēja Mumbajā, lai džihāda teroristi tos nogalinātu. Tas parāda, ka rietumu valstīm ir jāstāv plecu pie pleca, solidarizējoties ar ebreju valsti, jo Izraēlu gaida eksistenciāla kauja ar islāma teroristiem, piemēram, *Hamas*, *Hezbollah* un islāma džihādu, kas ir apliecinājuši savu apņemšanos iznīcināt Izraēlu un mūsu dzīvesveidu.

Diemžēl šodien Eiropas Parlaments nupat balsojumā nolēma neizteikt viedokli par šo nolīgumu — kas ir svarīgs gaidāmajai Čehijas prezidentūrai —, manuprāt, tas ir ļoti slikti un svarīgajā vēlēšanu periodā nosūtīs Izraēlas sabiedrībai ļoti nepareizus signālus, un nenovēršami nostiprinās pretnieku pozīcijas Izraēlā.

Priekšsēdētājs. – Manai sirdij tuva ir nevis Ķīna, bet gan demokrātija un cilvēktiesības Ķīnā, gluži tāpat kā Izraēlā un Palestīnā.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Daži gribētu likt mums ticēt, ka Parlamentu šodien vadīja sirdsapziņas krīze. Jāteic, ka man tas izskatās dīvaini, ņemot vērā to, cik reižu šis Parlaments bez iebildumiem ir apstiprinājis nolīgumus ar valstīm, kurās patiešām ir satraucoša situācija cilvēktiesību jomā un kurās patiesi ir tādas valdības struktūras, kas ne tuvu nav demokrātiskas.

Man šķiet, ka šodien Parlamentu novirzīja no ceļa sagatavota iekšēja un ārēja kampaņa, kas ietver ļoti lielu nepatiku pret Izraēlas Valsti, un ka mēs ļāvām tai sevi pārmērīgi ietekmēt. Aklais fanātisms, ko daži no mums ir izrādījuši pret Izraēlu, ir diezgan satraucošs. Izraēla ir demokrātiska valsts reģionā, kurā demokrātisku valsti ir ļoti maz un tās atrodas tālu. Tā akceptē divu valstu risinājumu. Tā ir cietusi no visbiežāk arējā un iekšējā terorisma, un tādējādi tai ir neapšaubāmas tiesības sevi aizstāvēt.

Daži cilvēki šajā Parlamentā izskatās tik pārņemti ar savām dusmām un naidu pret Izraēlu, ka spēj attaisnot teroristu uzbrukumus un, patiesi, attaisnot *Hamas* kustības pārmērības Gazā, saskatot vainu tikai valstī, kurai tiek uzbrukts. Manuprāt, tas ir nepareizi.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Tie no mums, kuri runā atbalstīja lēmuma par šo jautājumu atlikšanu, šo debāšu laikā vairākkārt tika vainoti antisemitismā.

Tas ir pilnīgi nevietā. Nevienš šajā debāšu pusē nav apsūdzējis kādu no otras debāšu puses ļaunprātībā vai motīvos, kas neietver bažas par Izraēlas iedzīvotāju un palestīniešu nākotni.

Mums visiem vajadzētu šeit atzīt, ka mēs uztraucamies par cilvēkiem, un tādēļ mēs pieņemam tādu nostāju, kādu pieņemām. Tās pamatā nav nekāda antisemitisma ideoloģija.

Priekšsēdētājs. – *De Rossa* kungs, priekšsēdētājs pilnībā atzīst jūsu nostāju un pievienojas tai.

Hannes Swoboda (PSE). - (*DE*) Priekšsēdētāja kungs! Jā, ir saņemti vairāki e-pasti, taču Izraēlas vēstniecība ir arī īstenojusi lobiju. Tas nav iemesls, kādēļ pieņemam kādu konkrētu lēmumu. Iemesls bija mūsu stingra pārliecība par to, ka šobrīd balsot nebūtu pareizi.

Daudzi kolēģu deputātu — gan *Kasoulides* kunga, gan *Brok* kunga, gan *Zaleski* kunga vai citu — paustie argumenti ir ļoti vērā ņemami. Manuprāt, pēc šīs viedokļu dažādības, kādu dzirdējām, ir pienācis pēdējais brīdis atgriezties pie vienotas nostājas, kas pauž atbalstu Izraēlai, taču tai pat laikā arī atbalsta miera procesu saistībā ar palestīniešu tiesībām uz eksistenci. Tas ir tas, kas mums ir svarīgi, ne vairāk un ne mazāk.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (*FR*) *Verheugen* kungs, dāmas un kungi! Padomes pienākums nav komentēt procedūras jautājumus vai šā Parlamenta pieņemtos lēmumus šajā jomā.

Swoboda kungam es teiktu, ka ir skaidrs, ka Padome atbalsta šos mērķus un piekrīt tam, ko teicāt savā pēdējā runā, jo īpaši attiecībā uz stabilizāciju. ES un Padome nosoda visa veida vardarbību, jo īpaši raķešu raidīšanu uz civiliedzīvotājiem, kas ir jāpārtrauc. Ir jāturpina nenogurstoši cīnīties pret terorismu, un Eiropas Savienību un, ja drīkstu tā teikt, īpaši Francijas prezidentūru sevišķi satrauc kaprāļa *Shalit* liktenis.

Kad tas ir pateikts, jāpiemin, ka Eiropas Savienība joprojām nosoda un ir ļoti norūpējusies par nesen notikušo apmetņu paātrināto paplašināšanu. Pastāvīgā apmetņu izveidošana, ieskaitot dabisku paplašināšanos, ir steidzami jāpārtrauc — arī Austrumjeruzalemē. Tā ir pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un kavē dzīvotspējīgas Palestīnas Valsts izveidi; lai veicinātu ekonomisko attīstību, ir jālikvidē šķēršļi kustībai uz okupētajām palestīniešu teritorijām un tajās. Steidzami ir jāuzlabo humānā situācija Gazā, mēģinot panākt pamieru, atverot šķērsošanas punktus un piegādājot preces un sniedzot pakalpojumus, lai palīdzētu iedzīvotājiem un palīdzētu palīdzības aģentūrām, jo īpaši ANO Palīdzības un darba aģentūrai (*UNRWA*) darīt savu darbu; svarīgi ir arī atbrīvot lielāku skaitu ieslodzīto palestīniešu, piešķirot prioritāti nepilngadīgajiem.

Tādēļ — pēc iespējas skaidrāk vēlos uzsvērt šim Parlamentam — mums ir vieni un tie paši mērķi. Grūtākais ir saprast, kā vislabāk izdarīt spiedienu, lai panāktu jums vēlamo rezultātu, proti, izveidotu divas līdzās pastāvošas valstis, kurās drošība pastāv saskaņā ar stabilu miera procesu — situāciju, kurā svarīga loma ir Eiropas Savienībai. Mums ir jānoskaidro, vai mēs spēsim stingri ievērot principus, kurus tikko izklāstīju un kurus Izraēlai ir jāievēro, ar dialoga un uzticības palīdzību vai arī spēsim panākt saprātīgu līdzsvaru ar dialoga palīdzību, kā uzskata un pēc šo debašu noklausīšanās turpina uzskatīt Padome.

Noslēgumā es gribētu jums atgādināt, ka attiecību pilnveidošana ir jāaplūko vispārīgākā kontekstā, kas saistīts ar Vidusjūras reģiona valstu savienības izveidi un Eiropas kaimiņattiecību politikas attīstību. Neaizmirstiet, ka pirms ierosinātās pastiprināšanas tika nostiprināta mūsu partnerība ar Maroku, kas nosūtīja spēcīgu politisko vēstījumu mūsu arābu kaimiņiem Vidusjūras dienvidu krastos; es arī gribētu atgādināt, ka Palestīniešu pašpārvalde nav atstāta novārtā mūsu sarunu ar Izraēlu dēļ un ka 2008. gada vasarā notika Eiropas Savienības un Palestīniešu pašpārvaldes tikšanās, lai izveidotu jaunas darba grupas 2005. gadā noslēgtā rīcības plāna īstenošanai. Es arī gribētu vēlreiz uzsvērt, ka mēs kā prezidentūra esam apņēmušies panākt progresu visās jomās, tostarp politikā, kas joprojām ir neatņemama mūsu attiecību ar Izraēlas Valsti daļa.

ES attiecību ar Izraēlu pilnveidošanai jēgu piešķir kopējā nostāja, un tieši šis politiskais dialogs, mūsaprāt, ļaus nodrošināt, ka tiek labāk ievēroti un aizstāvēti principi, ko vairāki no jums minēja, un ka ES piedalās Izraēlas un palestīniešu konflikta risinājuma meklēšanā.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Es diezgan īsi gribētu jums izklāstīt trīs lietas, ko pārdomāt šo debašu beigās.

Pirmkārt, debatēs par mūsu sadarbību ar Izraēlu, kurās pamatoti tiek apspriestas cilvēktiesības un palestīniešu humānās problēmas, tomēr nevajadzētu aizmirst, ka mums ir īpaša atbildība pret Izraēlu. Mūsu politiku attiecībā uz Izraēlu nosaka ne tikai intereses, to nosaka fakts, ka Izraēlas Valsts pastāvēšana ir saistīta ar Eiropas vēsturi, un tas rada īpašu atbildību.

Otrkārt, no tā izriet, ka partnerībai, kuru vēlamies izveidot ar Izraēlu vai kuru, iespējams, jau esam izveidojuši, ir jābūt uzticamai. Mēs pieprasām uzticību no saviem izraēļu partneriem, un Izraēlai ir tiesības pieprasīt uzticību arī no mums. Izraēlai ir piedāvāts sadarboties šajos projektos un politikā. Jūs varētu gribēt zināt, ka ir pamatoti iemesli tam, ka Izraēla bija pirmā valsts — pati pirmā valsts —, kurai piedāvāja rīcības plānu saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku. Tas notika 2003. gadā. Es pats to izdarīju.

Pēdējais, ko es gribētu teikt — šīs programmas un politikas, par kurām runājam nav pašmērķīgas. Tām ir dziļāks politiskais pamats. Šis dziļais politiskais pamats ir parādīt Izraēlai, ka tai ir izredzes uz ilgstošu sadarbību ar Eiropas Savienību, izredzes, kas Izraēlai būs vajadzīgas pēc konflikta. Un Izraēlai tas ir vajadzīgs, lai vispirms varētu pārtraukt konfliktu. Vēl viens aspekts — neatkarīgi no tā, cik nelielas ir šīs iniciatīvas, tajās ir vairākas lietas, kas ļauj mums veicināt divpusējus un trīspusējus projektus. Es pats nesen biju Jordānijā, Izraēlā un Palestīnā runāt par iniciatīvu, kas ļautu mums izstrādāt politiku maza un vidēja lieluma uzņēmumiem trīspusējā sistēmā. Mums ir arī pētniecības projekti, kas ir divpusēji. Tas nozīmē, ka mums ir pamatinstruments, kas mums ļauj šķērsot robežas un panākt tieši to, ko vēlamies — sadarbību un situācijas normalizēšanos šajā krīzes reģionā.

Es atturēšos no secinājumu izdarīšanas par to, ko tikko teicu. Es tikai lūdzu jūs ņemt to vērā nākamajos lēmumos.

Véronique De Keyser, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu atbildēt jums, *Verheugen* kungs. Jūs diezgan pareizi teicāt, ka mēs esam īpaši atbildīgi par Izraēlu.

Mēs esam uzņēmušies šo atbildību kolektīvi, un tas ir svarīgi. Pie tam jums jāpiekrīt, ka tieši tādēļ, ka mēs esam atbildīgi Izraēlas priekšā, mums ir vismaz vienlīdz liela atbildība par palestīniešu pašreizējo situāciju.

Jouyet kungs, mums ir vienādi mērķi, un jūs pamatotu iemeslu dēļ uzskaitījāt veselu virkni sarežģītu jautājumu, kas ir jāatrisina ilgā, vidējā vai īsā laika posmā. Sakot „situācija Gazā ir steidzami jāuzlabo”, jūs izmantojāt ārkārtīgi svarīgu vārdu. Jūs izmantojāt vārdu „steidzami”. Mēs esam lūguši lēmuma atlikšanu. Mēs dodam sev laiku, lai redzētu, vai realitātē šī steidzamība tiek ņemta vērā. Jūs uzskatāt — un jums ir visas tiesības uz savu viedokli —, ka Izraēlas statusa palielināšana atvieglos sarunas ar to. Es ļoti gribētu, lai tā ir, taču neredzu tam nevienu pierādījumu, un jebkurā gadījumā pēc Anapolis mūsu sarunas ir ilgušas vairāk nekā gadu. Kā jūs zināt, Parlamentam ir ļoti maz resursu.

Mēs izmantojam mums pieejamos līdzekļus, lai nosūtītu Izraēlai draudzīgu signālu, sakot „Lūdzu, virzieties uz priekšu!”. Diemžēl vakar no *Tzipi Livni* es nedzirdēju ne mazāko norādi, ka tā notiks. Es gaidu un ceru.

Es arī gribētu pateikties jums, *Hybášková* kundze — jūsu nebija klāt, kad es sāku runāt —, es gribētu jums pateikt, ka jūs bijāt priekšzīmīga partnere, kas ievēroja savas saistības, tāpat kā mēs ievērosim savējās, un es neļaušu tiem deputātiem, kuri apstrīdēja cilvēktiesību nozīmi šodienas lēmuma pieņemšanā pārliecināt mūs, ka viņiem ir taisnība. Tas ir nepieņemami! Runājot par apvainošanu antisemitismā un citu kritiku, ko jau šodien dzirdēju un ko, man jūs jābrīdina, mēs dzirdēsim vēl vairāk, es atkārtoju — tas nav Eiropas Parlamenta cienīgi!

Kādēļ tad, kad runājam par cilvēktiesībām, Eiropas Parlamentā mūs vajadzētu turēt aizdomās par taktikas izmantošanu? Ja ir taisnība, ka šīs tiesības tiek pārkāptas, tas ir steidzami risināms jautājums.

Es ievēroju saistības, ko ar saviem politiskajiem partneriem esam uzņēmušies ārlietās. Es domāju, ka tās joprojām ir spēkā, taču, manuprāt, ņemot vērā realitāti, nav pienācis īstais brīdis. Mēs esam devuši Izraēlai draudzīgu mājienus. Mēs to, protams, turpināsim darīt. Taču mūsu satraukums par palestīniešu likteni nav noplacis un ir liels.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Es esmu saņēmis priekšlikumu rezolūcijai⁽¹⁾ noslēgt debates, kas iesniegts saskaņā ar 103. panta 2. punktu

Balsojums par *De Keyser* kundzes ziņojumu un balsojums par priekšlikumu rezolūcijai notiks pēc nākamās sesijas.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), *rakstiski*. – (GA) – Ja ES šobrīd uzlabotu attiecības ar Izraēlu, tā būtu slikta zīme. Tas liecinātu, ka ES vēlas ignorēt lielus, pastāvīgus un nemitīgus cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu pārkāpumus.

Tas būtu gandrīz tāpat kā teikt, ka ES piešķir Izraēlai brīvību turpināt represīvās un nelikumīgās darbības, kas ietver iedzīvotāju piespiedu pārvietošanu, ārpustiesas slepkavības, Palestīnas okupāciju un nelikumīga mūra un apmetņu izveidošanu.

Mums vajadzētu izdarīt tik lielu spiedienu uz Izraēlu, cik spējam, lai tai nāktos pildīt savus solījumus, kas paredzēti starptautiskajos tiesību aktos un ANO rezolūcijās. Šodien kā visas Eiropas deputātiem mums ir jānosūta Izraēlai stingrs vēstījums, lai darītu viņiem zināmu, ka mums ir gana.

2002. gadā Eiropas Parlaments nobalsoja par ES-Izraēlas Asociācijas nolīguma atlikšanu, jo Izraēla izdarīja nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus. Neskatoties uz to, šobrīd tiek runāts par Izraēlas piedalīšanos ES programmā, kas darbojas konkurētspējas un ekonomisko jauninājumu jomā, lai gan Izraēla apzināti iznīcina Gazas ekonomiku un infrastruktūru.

Es atzinīgi vērtēju lēmumu atcelt balsojumu par ES un Izraēlas attiecību uzlabošanu.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Padomes priekšlikums piemērot prioritāru attieksmi jau šobrīd spēcīgajai ES un Izraēlas sadarbībai un pastiprināt to — neatkarīgi no fakta, ka Eiropas Parlaments balsojums par to ir atlikts — ir izaicinājums eiropiešiem un visām pasaules nācijām, apvainojums tūkstošiem Izraēlas barbarisma upuru.

Šis priekšlikums efektīvi veicina izraēļu īstenoto aparteīdu un apbalvo Izraēlu par tās veiktajiem starptautisko noteikumu un palestīniešu tautas cilvēktiesību masveida pārkāpumiem, Gazas joslas, Rietumkrasta un Austrumjeruzalemes okupāciju un nepārtraukto „Kauna mūra” celtniecību un masu apmetņu veidošanu, un ignorē ANO rezolūcijas, kurās nosodīta Izraēla, kā arī 2002. gadā pieņemto Eiropas Parlamenta rezolūciju par Eiropas Savienības un Izraēlas Sadarbības nolīguma atcelšanu.

Lai gan attiecībā uz palestīniešiem Izraēla 60 gadus ir saglabājusi nemainīgu politiku un nācijas un ANO to ir nosodījušas, ir ierosināts provokatīvs priekšlikums, kurā aicināts izlikties neredzam acīmredzamos cilvēktiesību pārkāpumus, ko veic okupējošie izraēļu spēki.

Tas vēlreiz apliecina, ka ar liekulīgu attieksmi pret cilvēktiesību ievērošanu ES atkarībā no savām interesēm katrā konkrētā gadījumā piemēro savā politikā dubultstandartus.

Marian Złotea (PPE-DE), rakstiski. – Apstiprinot ierosināto Kaimiņattiecību nolīgumu ar Izraēlas Valsti, Izraēla tiktu iekļauta atsevišķās Eiropas Kopienu programmās, kas ietilpst Eiropas kaimiņattiecību politikā (EKP) — politikā, kas izstrādāta, lai veicinātu reformas un stabilitāti Eiropas Savienības kaimiņvalstīs. Nolīgumā, kurā paredzēta tūlītēja stāšanās spēkā, Izraēlai tiktu pieprasīts veikt finanšu iemaksas Eiropas Savienības budžetā apmaiņā pret dalību atsevišķās Kopienu programmās. Pēc tam, kad abas valstis to būs apstiprinājušas, šis nolīgums tiks pārskatīts ik pēc trim gadiem. Šī Kaimiņattiecību nolīguma atbalstīšanas pamatā būtu jau pastāvošais Asociācijas nolīgums, un tas būtu solis pretī sadarbībai tirdzniecībā un izraēļu un palestīniešu miera procesa atrisinājuma panākšanai.

Ņemot vērā Izraēlas ārlietu ministres neseno Eiropas Parlamenta apmeklējumu, kurā viņa atbalstīja Izraēlas-ES attiecību politisku nostiprināšanu, un pašreizējo rīcības plānu, ko nupat pabeidza Augstais pārstāvis, šā Kaimiņattiecību nolīguma apstiprināšana būtu izdevīga abām pusēm, palielinot abu pušu abpusējo izpratni un paātrinot miera un stabilitātes sākšanos Tuvajos Austrumos un Vidusjūras reģionā.

16. Par pasākumiem vides uzlabošanai MVU ar Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par jautājumu Padomei par pasākumiem vides uzlabošanai MVU ar Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru iesniedza *Nicole Fontaine* un *Giles Chichester*, EPP-ED grupas vārdā, un *Edit Herczog*, PES grupas vārdā, (O-01113/2008 – B6-0485/2008).

Edit Herczog, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi šajā Parlamentā atzinīgi vērtējam sasniegumus, ko pēdējo piecu gadu laikā panākusi Komisija un jo īpaši *Verheugen* kungs kopā ar Eiropas Parlamentu un Eiropas uzņēmumiem — mūsu sasniegumu saistībā ar pieejas Eiropas uzņēmumiem mainīšanu, sasniegumu, kuram tagad ir nosaukums — princips „priekšroka mazajiem”, kas ir noteikts Mazās uzņēmējdarbības aktā. Mums pie šī akta ir jāstrādā.

Pašreizējā ekonomikas krīze pastiprina vajadzību pieņemt Mazās uzņēmējdarbības aktu pēc iespējas drīzāk. 23 miljoniem Eiropas uzņēmumu un divām trešdaļām tajos iesaistīto Eiropas darba ņēmēju ir vajadzīgs nepārprotams vēstījums par to, ka izmaiņas mūsu tiesiskajā pieejā principam „priekšroka mazajiem” ir reāls pamats mūsu turpmākajam darbam un rīcībai.

Pats pirmais signāls, ko raidām, ir „mazais MVU” tests. Tāpēc tā kā ir vajadzīgs nepārprotams vēstījums, mums ir ļoti žēl, ka Padome nepiešķir saistošu spēku Mazās uzņēmējdarbības akta nosacījumiem.

Mēs patiešām ceram, ka nākamnedēļ Eiropadomē jūs pie šī jautājuma atgriezīsieties un ka dalībvalstu premjerministri šim Mazās uzņēmējdarbības aktam piešķirs noteiktu saistošu spēku. Taču mēs atzinīgi vērtējam Padomes lēmumu par prioritārajām darbībām. Mēs uzskatām, ka ir ļoti svarīgi dot priekšroku mazajiem, lai uzlabotu piekļuvi finansējumam; ir ļoti svarīgi dot priekšroku mazajiem, lai vienkāršotu reglamentējošo vidi; un ir ļoti svarīgi dot priekšroku mazajiem, lai veicinātu pieeju tirgum.

Mēs lūdzam Komisiju un Padomi strādāt kopā. Ir vajadzīgāka lielāka Eiropas reakcija. Daudzvalstu atbildes var būt ļoti efektīvas, taču tās var izraisīt divergenci, nevis kohēziju, ko vēlamies panākt idejas par Eiropu

ietvaros. Tādēļ ir būtiski, lai Komisija uzlabo procedūras dalībvalstu gada pārskata iesniegšanai ar Lisabonas pārskata palīdzību, un es jautāju Padomei, vai tā ir gatava to darīt.

Eiropas pilsoņiem, uzņēmējiem un darba ņēmējiem ir vajadzīgas idejas, taču viņiem vajag vairāk. Viņiem ir vajadzīgi mūsu procedūru jauninājumi, taču ar to nepietiks. Viņiem ir vajadzīga rīcība, taču arī ar to nepietiks. Mums ir vajadzīgi rezultāti, kuru pamatā ir mūsu idejas, jauninājumi un darbības. Lūdzu, dariet to! Parlaments jūs tajā atbalstīs.

Nicole Fontaine, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Verheugen kungs, dāmas un kungi! Mūsu grupa aizrautīgi atbalsta Mazās uzņēmējdarbības akta projektu, ko pagājušajā jūnijā mums iesniedza Komisija.

Tā ir tiesa, ka kopš 2000. gada ir uzsāktas ar maza un vidēja lieluma uzņēmumiem saistītas iniciatīvas — īpaši prātā nāk *Vlasto* kundzes izcilais darbs pie MVU hartas —, iniciatīvas, kas ir atzinīgi novērtētas, taču uzskatītas par nepietiekamām, jo pārāk bieži tās nebija nekas vairāk par veltām cerībām.

Šodien mums ir jādodas tālāk. Nopietnā ekonomikas krīze, ko piedzīvojam savās valstīs un kuras ietekme uz MVU ir īpaši satraucoša, skubina mūs darboties jomā, kurā bija vajadzīgs pamudinājums. Šajā ziņā Mazās uzņēmējdarbības akts ir daļa no jaunas, apņēmīgas un aktīvas pieejas.

Pāris nedēļu laikā mēs pārskatīsim *Herczog* kundzes ziņojumu par Komisijas paziņojumu, taču šodien, iesniedzot šo jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, mēs izvēlējamies izteikt aicinājumu Padomei.

Jouyet kungs, mēs ar interesi piefiksējam secinājumus, ko vakar pieņēma Konkurences padome, un mēs gribētu zināt, vai Eiropadome 11. un 12. decembra sanāksmē patiešām atkārtoti pieņems šos secinājumus un mēģinās panākt vispārējā vadošā principa „priekšroka mazajiem” ātru pārņemšanu dalībvalstu tiesību aktos.

Mēs ceram, ka Padome turpinās, pamatojoties uz pievienoto rīcības plānu, un ka to papildinās praktiski pasākumi. Saistībā ar to man piešķirtajā isajā laika posmā es gribētu uzsvērt trīs jomas, kurās mums ir nepieciešama spēcīga vadība.

Pirmkārt, sistemātiski ietekmes novērtējumi un regulāras pārbaudes, ko uzrauga Eiropas Parlaments, par Mazās uzņēmējdarbības akta statusu dalībvalstīs. Otrkārt, pieeja valsts līgumiem. Labas rīcības kodeksam nav saistoša spēka; kopā mums ir jābūt izdomas bagātākiem un radošākiem un jāierosina piemēroti un praktiski pasākumi, kas patiešām nodrošinās MVU pieeju šiem līgumiem. Visbeidzot, piekļuve finansējumam, kas pašreizējā situācijā ir svarīgāka nekā jebkad agrāk.

Jūsu priekšlikumi ir saprātīgi, *Jouyet* kungs, tajos vajadzētu iekļaut arī piedāvājuma atbalstu. Vairs nav laika, ko tērēt. Lūdzu, pārlieciniet mūs par Padomes nodomiem.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, McMillan kungs, Verheugen kungs, godātie deputāti! Kā jūs, dāmas un kungi, norādījāt, pirmsdien Padome pieņēma secinājumus par Komisijas ierosināto Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu. Šis Mazās uzņēmējdarbības akts ir spēcīgs politisks solījums 23 miljoniem maza un vidēja lieluma uzņēmumu. Kā uzsvēra *Fontaine* kundze, tā ir arī svarīga reakcija uz ekonomikas krīzi, ko pašlaik piedzīvojam. Tādēļ kopā ar *Hervé Novelli*, kurš pauž nožēlu, ka nevar būt kopā ar mums, es ar pārliecību vēlreiz apgalvoju *Fontaine* kundzei un *Herczog* kundzei, ka Eiropadome paudīs stingru politisku atbalstu šim Mazās uzņēmējdarbības aktam.

Kā jūs uzsvērāt, Mazās uzņēmējdarbības akts nevar atrisināt visas pašreizējās ekonomiskās problēmas, taču tam vajadzētu nodrošināt, ka tiek sperti būtiski soļi, lai cīnītos pret finanšu krīzi un no tās izrietošo ekonomikas lejupslīdi. Tādēļ pirmsdien mēs arī pieņemām rīcības plānu, kurā dalībvalstīm noteikts pienākums īstenot šos steidzamos pasākumus. Šis akts ir ārkārtīgi nozīmīgs un Francijas prezidentūra ir īpaši gandarīta par ļoti saprātīgo plānu. *Fontaine* kundze sniedza labu pārskatu par tajā iekļautajiem spēcīgajiem ieteikumiem.

Pirmkārt un galvenokārt, mums ir jāaplūko MVU finansējuma problēma. No šī aspekta mums ir jānovērtē Eiropas Investīciju bankas centieni, jo laikā no 2008. gada līdz 2011. gadam tā grasās ieguldīt 30 miljardus eiro. Tomēr papildus tam mums arī jānodrošina Direktīvas par maksājumu kavējumiem pārskatīšana, lai atvieglotu uzņēmumu skaidras naudas plūsmas problēmas. Mazās uzņēmējdarbības aktā un rīcības plānā ir ierosināts nodrošināt, lai MVU saņem samaksu trīsdesmit dienu laikā. Es nezinu, vai mēs šo mērķi sasniegsim, taču esmu pārliecināts, ka tas ir virziens, kurā mums vajadzētu doties. Maksājumu kavējumu samazināšana nozīmē MVU skaidras naudas plūsmas atvieglošanu laikā, kad katru ceturto maksātnespējas gadījumu Eiropā izraisa pārmērīgi maksājumu kavējumi.

Vēl viens svarīgs faktors ir riska kapitāla tirgus stimulēšana, jo, kā jūs zināt, Eiropā šis tirgus, salīdzinot ar Amerikas Savienotajām Valstīm, ir pārāk ierobežots. Mēs plānojam izveidot Eiropas riska kapitāla mehānismu, kā arī panākt riska kapitāla fondu atzīšanu dalībvalstīs.

Kā jūs, dāmas un kungi, norādījāt, vēl viena mūsu prioritāte ir vienkāršošana. MVU no birokrātijas un dažādiem administratīvajiem uzdevumiem, kas tiem ir jāveic, cieš pat vairāk nekā lielle uzņēmumi. Tādēļ mums patiešām ir jāisteno un jāpiemēro princips „priekšroka mazajiem”, kas nozīmē visas Eiropas Savienības tiesību aktos ņemt vērā MVU intereses.

Mēs arī ceram izveidot MVU testu, un, es jums garantēju, ka tiks veikti un publiskoti ietekmes novērtējumi par katru Kopienas dokumentu, kas ietekmē MVU, un būtu vēlams, lai dalībvalstis darītu to pašu. Pie tam mēs apņemamies nepieprasīt MVU vienu un to pašu informāciju vairākas reizes, citiem vārdiem sakot, mēs mēģināsim visu izdarīt vienā piegājienā.

Attiecībā uz finansējumu un vienkāršošanu pastāv nozīmīgāki pasākumi. MVU ir jāvar pilnībā izmantot vienotā tirgus sniegtās priekšrocības un jo īpaši iespēju eksportēt. Tādēļ Eiropas uzņēmēj sabiedrību statūtu pieņemšana palīdzēs MVU gūt šajā tirgū lielāku labumu, dažādos Eiropas tirgos izveidojot filiāles.

Lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem un, ņemot vērā Konkurences padomes prasību Eiropadomei, Padome augstākajā līmenī un Komisija ir apņēmušas rūpīgi uzraudzīt šo rīcības plānu Lisabonas procesā ietilpstošo valstu reformu programmu kontekstā.

Mēs patiešām esam ļoti gandarīti par stimulu, ko ar pagājušajā pirmdienā pieņemto rīcības plānu izdevās sniegt šim darbam. Padome patiešām uzskata, ka MVU politika ir viena no galvenajām jomām mūsu kopīgajā cīņā pret ekonomikas krīzi un ātrā Eiropas Savienības ekonomikas atlabšanas panākšanā.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, krīzes sākumposmā — un patlaban mēs esam krīzes sākumposmā — jautājums par mūsu mazo un vidējo uzņēmumu nākotni Eiropā ir kļuvis vēl būtiskāks. Tāpēc mums ir visnotaļ skaidri jāatzīst tas, ka no šīs krīzes vairāk cietīs nevis lieli, bet gan mazi un vidēji uzņēmumi tāpēc, ka maziem uzņēmumiem nav kapitāla bāzes, kas palīdzētu tiem pārvarēt ilgāku ekonomikas stagnācijas periodu.

Tas nozīmē, ka ir ārkārtīgi būtiski sniegt pārliecinošu un skaidru vēstījumu maziem un vidējiem uzņēmumiem Eiropā. Tāpēc es esmu patiešām pateicīgs *Jean-Pierre Jouyet* kungam un Francijas prezidentūrai par īpašo atbalstu Mazās uzņēmējdarbības aktam, un es vēlos pateikties *Herczog* kundzei un *Fontaine* kundzei par to, ka viņas šodien uzņēmās iniciatīvu diskutēt par šo jautājumu.

Tas ir būtiski, jo ar lielu nepacietību tiek gaidīta Eiropadomes sanāksme, kas notiks nākamajā nedēļā. Eiropas iedzīvotāji nākamnedēļ vērtējoši uzlūkos valstu vai valdību vadītājus un gaidīs no viņiem atbildes, atbildes uz šādiem jautājumiem — kā mēs pārdzīvosim šo krīzi, vai mēs saglabāsim labklājību, kā mēs saglabāsim mūsu darba vietas, kā mēs saglabāsim savu drošību? Arī 23 miljoni Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu skatīsies Briseles virzienā un gaidīs atbildes no valstu vai valdību vadītājiem. Tieši tāpēc mani patiesi iepriecina *Jean-Pierre Jouyet* kunga teiktais, ka Eiropadomes atbalsts būs pārliecinošs un skaidrs. Un katrā ziņā mēs abi varam apliecināt, ka tas nozīmē, ka secinājumos par šo jautājumu nebūs pateikti tikai daži vārdi. Tas mani patiesi iepriecina.

Patiesībā arī šī politika ir tikai īstenošanas sākumposmā. Eiropas Parlamentam ir ļoti liela nozīme šai sakarībā. Arī saistībā ar šo jautājumu Parlaments uzskata, ka vārdi ir vārdi, bet tikai rīcībai ir nozīme. Un pirmām kārtām pasākumi mazu un vidēju uzņēmumu atbalstam ir jāisteno dalībvalstu, reģionu un pat vietējā līmenī. Mums ir jānodrošina, lai principi, kas mums ir būtiski Eiropā, tiktu īstenoti dalībvalstīs un visos mūsu reģionos.

Mazie un vidējie uzņēmumi nav lūdzēji, bet gan būtiska Eiropas ekonomikas daļa. Tikai tad, ja mēs nodrošināsim šiem uzņēmumiem pamata noteikumus, kas tiem patlaban ir nepieciešami, šie uzņēmumi spēs veikt savu uzdevumu mūsu Eiropas ekonomikā.

Giles Chichester, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā mazo uzņēmumu nozīmi ekonomikā saistībā ar nodarbinātību un jaunu darbavieta izveidi, uzņēmumu dibināšanu un pārticības nodrošināšanu, inovācijām, jaunu produktu un pakalpojumu izstrādi, patlaban ir piemērots brīdis, lai mēs kaut ko darītu un atbalstītu šo uzņēmumu centienus grūtā laikā. ES ir vērojama tendence aizrautīgi runāt par MVU potenciālu un veikumu. Patiesi, būtu diezgan grūti pateikt ko negatīvu. Taču šā jautājuma un rezolūcijas priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai mēs ne tikai runātu, bet arī veiktu konkrētus pasākumus.

Viena no noteiktajām prioritātēm ir nepieciešamība uzlabot MVU piekļuvi finansējumam. Šis aicinājums ir izskanējis jau sen, un tā jau ilgu laiku ir problēma. Taču tagad finanšu krīzes laikā, kad kredītēšanas apjoma samazinājuma dēļ cieš visi uzņēmumi, visgrūtāk noteikti klājas tieši MVU, kuri, ciktāl tas attiecas uz pasūtījumiem un maksājumiem, parasti atrodas „barības ķēdes” pašās beigās. Tāpēc es stingri atbalstu aicinājumu uzlabot finansējuma un kredītu pieejamību. Bet nav zināms, vai to atbalstīs bankas.

Pamatojoties uz pieredzi, ko es guvu, strādājot mazā uzņēmumā un vēlāk arī vadot šādu uzņēmumu, es vēlos teikt, ka ir samērā grūti noteikt palīdzības un atbalsta veidus, kas būtu piemēroti visiem MVU, jo tie ir ārkārtīgi daudzveidīgi. Pēc manām domām, efektīvākā palīdzība ir nodrošināt piekļuvi informācijai, un es uzskatu, ka kopš tā laika, kad es nodarbojos ar uzņēmējdarbību, internets ir ieviesis lielas pārmaiņas šajā jomā.

Otra efektīvākais atbalsta veids ir nodrošināt iespēju netraucēti veikt uzņēmējdarbību. Tāpēc, lai gan es apzinos, ka nav iespējams iztikt bez regulējuma, es arī atbalstu labāka regulējuma būtisko nozīmi, jo šāda regulējuma izstrāde ir mazākais, ko var darīt likumdevēji un valdība. Es atbalstu aicinājumu Komisijai un dalībvalstīm rīkoties.

Neena Gill, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, manis pārstāvētajā reģionā maziem uzņēmumiem ir izšķiroša nozīme. Rietummidlendas uzņēmumi atzinīgi vērtēs principu — vispirms domāt par maziem uzņēmumiem. Taču pašreizējās finanšu krīzes dēļ daudzi mazie uzņēmumi saskaras ar ārkārtīgi lielām grūtībām. Kā jau mēs esam dzirdējuši, tie risina naudas plūsmas un nenomaksātu parādu problēmas un nevar saņemt aizdevumus. Saskaņā ar jaunāko informāciju par maksātnespējīgiem uzņēmumiem manis pārstāvētajā reģionā pēdējos trīs mēnešos ir bankrotējuši 500 uzņēmumi. Tāpēc es atzinīgi vērtēju EIB atbalstu.

Taču es nedomāju, ka līdz šim izstrādātie priekšlikumi ir pietiekami atbilstīgi attiecībā uz to saistošo būtību, kas nodrošinātu reālu atbalstu MVU. Tāpēc es vēlos jautāt Eiropadomei — kā jūs risināsit šo jautājumu nākamajā nedēļā? Es esmu dzirdējusi to, ko saka Konkurētspējas padome, bet būtiski ir tas, ka, ja priekšlikumi nebūs saistoši, Konkurētspējas padome šajā brīdī nespēs nodrošināt atbalstu maziem uzņēmumiem; tā nepalīdzēs šiem uzņēmumiem piekļūt tirgiem vai finansējumam.

Man šķiet, ka jau daudzus gadus Konkurētspējas padome norāda, ka ir ļoti būtiski, lai Padome paustu skaidru apņemšanos mazināt administratīvo slogu. Maziem uzņēmumiem nākas segt ievērojamas izmaksas. Ja lielie uzņēmumi sedz izmaksas 1 eiro apmērā uz katru darbinieku, maziem uzņēmumiem nākas segt izmaksas līdz pat 10 eiro uz katru darbinieku.

Nobeigumā es vēlos izteikt vēl tikai vienu piezīmi. Lai gan ir ļoti būtiski pārvaldīt finanšu krīzi, patlaban aktīvāk ir jāpalīdz MVU, jo tie ir reālās ekonomikas balsts.

Šarūnas Birutis, ALDE grupas vārdā. – (LT) Mazie un vidējie uzņēmumi ir mūsu ekonomikas DNS; tie ir jāatbalsta, vienlaicīgi veicinot konkurētspēju un paaugstinot nodarbinātības līmeni Eiropā. Mazās uzņēmējdarbības akts ir iniciatīva, kurai šodien ir nepieciešams visu politisko partiju atbalsts. Mazās uzņēmējdarbības akts nodrošinātu būtisku atbalstu Eiropas maziem un vidējiem uzņēmumiem pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes apstākļos.

Mēs izskatām rezolūcijas projektu, kas atspoguļo Eiropas Parlamenta nostāju un Padomes uzdevumus.

Mums ir jānodrošina, lai Mazās uzņēmējdarbības akts tiktu efektīvi īstenots visās dalībvalstīs. Lai to panāktu, tā noteikumi ir jāiekļauj dalībvalstu rīcības plānos un juridiskajos dokumentos un dalībvalstīs ir jāizveido šā dokumenta izpildes uzraudzības sistēma.

Mums ir jāveic papildu pasākumi, lai nodrošinātu, ka Mazās uzņēmējdarbības aktu nepiemeklē Eiropas MVU hartas bēdīgais liktenis. Mums ir jāsaprot, ka pamatnostādņu dokumenti dalībvalstīs bieži vien tiek nolikti birokrātu plauktos un tāpēc netiek sasniegti tajos noteiktie mērķi:

nodokļu kredīti un stimuli uzņēmumu veidošanai, mikrokredīti, kredītu garantijas, riska kapitāls, bezmaksas informācijas un konsultāciju nodrošināšana, nepārtraukta uzņēmumu tēla uzlabošana un ietekmes palielināšana u. c.

Mērķi attaisno līdzekļus, taču, lai tos sasniegtu, ir nepieciešamas pūles un drosme. Es esmu pārliecināts, ka Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošana Kopienas līmenī palīdzēs novērst ekonomisko un sociālo lejupslīdi Eiropā un mazināt finanšu krīzes sekas.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Vispirms es vēlos paust atzinību Francijas prezidentūrai par to, ka tā nekavējās izdarīt atbilstīgus secinājumus attiecībā uz šo Mazās uzņēmējdarbības aktu, lai beidzot varētu

sākt procesa virzību. Mēs šajā Parlamentā nekavējoties uz to reaģējam, grozot procedūru. Galu galā šīs ekonomiskās krīzes laikā mums visiem ir jāiestājas par MVU Eiropā, jo tieši šie uzņēmumi ir Mazās uzņēmējdarbības akta *raison d'être*.

Mums ir daudz efektīvāk jāizmanto Eiropas uzņēmēju potenciāls. Šodien es īpaši vēlos pievērst jūsu uzmanību sieviešu uzņēmējdarbībai, jo tā ir interesants paradokss. Sievietes ir daudz labākas uzņēmējas. Pastāv daudz mazāka iespēja — par to liecina kaut vai dažādi rādītāji —, ka sievietes vadīts uzņēmums varētu bankrotēt.

Taču, neskatoties uz to, sievietēm uzņēmējām joprojām ir daudz grūtāk saņemt aizdevumu, lai sāktu uzņēmējdarbību. Šī situācija ir jāmaina, jo tas ir ārkārtīgi būtiski. Tas nozīmē, ka ir jāuzlabo sieviešu uzņēmēju piekļuve finansējumam un esošo fondu atbalstam.

Arī mikrokredīts ir ļoti būtisks līdzeklis sieviešu, it sevišķi sieviešu, kas pārstāv minoritātes, ekonomiskā stāvokļa uzlabošanai un neatkarības nodrošināšanai. Pašreizējās kredītēšanas krīzes apstākļos, kad bankas nevēlas izsniegt aizdevumus, ir daudz grūtāk saņemt finansējumu, un tas ir vēl viens iemesls, kādēļ ir jānodrošina Eiropas Investīciju bankas garantiju pieejamība, it sevišķi mikrokredītu saņēmējiem un sievietēm uzņēmējām.

Ir būtiski nodrošināt iespēju sievietēm dibināt mazus uzņēmumus, lai viņas varētu veiksmīgi apvienot darbu un ģimenes dzīvi. Tas ir ļoti būtiski arī Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupai. Es atzinīgi vērtēju to, ka Padomes secinājumos jau ir īpaši uzsvērtas sieviešu uzņēmējdarbība. Es novēlu turpināt šo pozitīvo darbu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Mēs ar interesi gaidām, kad tiks pieņemts Eiropas tiesiskais regulējums maziem un vidējiem uzņēmumiem. ES ekonomikas atveseļošanas plāns nodrošinās iespēju izmantot jaunus finansējuma avotus mazu un vidēju uzņēmumu finansēšanai.

Administratīvā sloga mazināšana, arodizglītības finansēšana un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveide ir pasākumi, kas palīdzēs aizsargāt darbavietas un veicinās uzņēmējdarbību. Eiropas Investīciju banka nodrošinās 30 miljardus eiro MVU pieprasīto aizdevumu finansēšanai. Taču, pēc manām domām, šāds finansējuma apjoms nav pietiekams.

Es uzskatu, ka patlaban krīzes laikā ir jāveic šādi steidzami pasākumi — jāvienkāršo valsts atbalsta piešķiršanas procedūra, jānosaka trīs dienu termiņš uzņēmumu dibināšanai un jānodrošina, lai valsts iestādes veiktu MVU pienākošos maksājumus ne vēlāk kā 30 dienu laikā.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu veicināt rēķinu piesūtīšanu elektroniski, kā dēļ būs jāveic ieguldījums 18 miljardu eiro apmērā. Arvien biežāk ir vērojama nepieciešamība attīstīt konkurētspējīgus uzņēmumu pudurus, iesaistot tajos uzņēmumus, kas veic ieguldījumus jauno tehnoloģiju izpētē un izstrādē.

Dominique Vlasto (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Verheugen kungs, mēs visi zinām, ka mazie un vidējie uzņēmumi ir Eiropas Savienības pamats, jo tie nodarbina vairāk nekā 70 % ES darbaspēka un veido 99 % no Eiropas uzņēmumiem.

Kā jau mēs dzirdējām, miljoniem MVU ir noraizējušies, un tos apdraud finanšu krīze, jo tās ietekmē pasliktinās mājāsaimniecību pirkstspēja un uzticēšanās, tādējādi ietekmējot pasūtījumus. Tieši tāpēc ir apdraudēta MVU naudas plūsma, un mums ir jāatbalsta šo uzņēmumu darbība, nodrošinot, ka bankas garantē efektīvu piekļuvi nepieciešamajam finansējumam, lai MVU varētu turpināt pastāvēt.

Tieši tāda ir Jouyet kunga minēto 1. decembra Konkurences padomes secinājumu un Eiropas finanšu ministru pieņemtā ekonomikas atveseļošanas plāna būtība. Ir svarīgi noteikt, ka MVU vajadzības ir pastāvīga Eiropas Savienības politikas prioritāte, un es atzinīgi vērtēju rīcības plānu, atbalstot Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu. Tas atspoguļo nodomu nodrošināt būtiskākā principa piemērošanu — vispirms domāt par maziem uzņēmumiem, proti, Eiropas MVU.

Tomēr, kā jau komisārs teica, un mēs visi tam piekrītam, Padomei ir jāsadarbojas ar citām Eiropas iestādēm, lai šis princips tiktu īstenots dzīvē; mums ir jāvirzās no vārdiem pie darbiem, lai šo principu iekļautu visās politikas jomās un visās Eiropas programmās.

Taču mēs varam teikt, ka šis rīcības plāns ir reāls sarežģītās situācijas risinājums. Jouyet kungs, es vēlos izmantot šo iespēju un paust atzinību Francijas prezidentūrai par tās aktīvo rīcību, kas nodrošināja iespēju idejas ātri īstenot dzīvē.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ*priekšsēdētāja vietnieks*

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu iespēju uzstāties, lai paustu atzinību Komisijai par šo iniciatīvu, kas ir būtisks pasākums, lai mazinātu birokrātiju un likvidētu citus šķēršļus, ar kuriem katru dienu nākas saskarties Eiropas maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

Plānā ir uzsvērtā MVU lielā nozīme Eiropas ekonomikā. Kā jau tika minēts iepriekš, mēs nedrīkstam aizmirst, ka ES darbojas aptuveni 23 miljoni mazu un vidēju uzņēmumu, kas nodrošina 70 % no visām darbavietām un aptver visas nozares.

Rīcības plānā administratīvā sloga mazināšanai ir noteikts mērķis līdz 2012. gadam to samazināt par 25 %. Mēs nevaram ietekmēt spēkā esošo tiesību aktu radīto administratīvo slogu, 2006. gadā veidojot izmaksas 3,5 % apmērā no Eiropas IKP. Šis tālejošais uzdevums ir daļa no plašākas uzņēmējdarbības veicināšanas politikas, kuras mērķis ir veicināt mūsu MVU piekļuvi citiem tirgiem, uzlabojot izaugsmes potenciālu un popularizējot uzņēmējdarbību.

Tā ir lieliska ideja — palīdzēt mūsu MVU attīstīt darbību aiz Eiropas Savienības robežām. Turklāt kopēja uzņēmumu dibināšanas procedūra ES atvieglos meitas uzņēmumu izveidi citās ES dalībvalstīs un ļaus efektīvi izmantot vienotā tirgus sniegtās iespējas.

Mana pēdējā piezīme attiecas uz to, ka mūsu MVU būtiskākā problēma šodien ir finansējums. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Investīciju bankas priekšlikumu dažādot MVU atbalsta instrumentus, vienkāršot to izmantošanu un paplašināt to izmantošanas jomas.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Jouyet kungs, kad Nicole Fontaine uzdeva jautājumu, Padome jau sniedza uz to atbildi. Šādi gadījumi notiek tik reti, ka tas ir pieminēšanas vērts.

Patiesībā pirms 48 stundām Konkurētspējas padome izskatīja un atbalstīja Komisijas jūlijā iesniegto plānu, bet mūsu Parlaments joprojām to izskata. Tas ir neapstrīdams Padomes panākums Francijas prezidentūras vadībā, un es vēlos pateikties jums, Jouyet kungs un paust atzinību par lielisko darbu, ko jūs un jūsu kolēģi, it sevišķi Novelli kungs, esat paveikuši.

Padomes veikums ir vērtējams īpaši atzinīgi tāpēc, ka saskaņā ar Komisijas plānu jums bija jāizstrādā arī rīcības plāns, ņemot vērā tajā noteiktos principus un nosakot mērķus turpmākajiem 3, 5 un 10 gadiem.

Es saprotu, ka faktiski mums tagad, izstrādājot jebkuru tiesību aktu un pasākumu, vispirms ir jādomā par maziem un vidējiem uzņēmumiem. To mēs arī darīsim, izstrādājot Eiropas privātā uzņēmuma statūtus, Kavētu maksājumu direktīvu un, cerams, izskatot jautājumu par PVN likmju samazinājumu, kā arī veicot citus pasākumus.

Taču nobeigumā es tikai vēlos teikt, ka visbūtiskākais ir, lai MVU netiktu norobežoti, jeb, citiem vārdiem sakot, mūsu pieņemtās tiesību normas attiecībā uz MVU nedrīkst būt tik unikālas, ka tās galu galā kļūst par apgrūtinājumu. Es piekřītu tam, ko tikko teica Vlasto kundze. Ir skaidri redzams, ka pašreizējā situācijā, kad šiem uzņēmumiem tik ļoti ir nepieciešams finansējums un finansējumu iegūt ir tik grūti, mēs nedrīkstam viņu vārdā veikt pasākumus, piemēram, noteikt izņēmumus attiecībā uz garantijām, kas mazinātu to uzticamību un tādējādi liegtu tiem iespēju iegūt finansējumu darbības nodrošināšanai.

Tieši tāpēc mazi un vidēji uzņēmumi nav mazāk svarīgi uzņēmumi. Tiem ir jābūt tikpat būtiskiem Eiropas ekonomikā, cik būtiski ir jebkuri citi uzņēmumi.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Mazās uzņēmējdarbības aktā skaidri noteiktais un galvenais mērķis ir atzīt mazu un vidēju uzņēmumu būtisko nozīmi un aktīvi tos atbalstīt, risinot problēmas, kas var kavēt šo uzņēmumu izaugsmi.

Kā jau jūs zināt, maziem uzņēmumiem, nenoliedzami, ir būtiska nozīme Eiropas ekonomikā. Šādu nenovērtējamu atbalstu uzņēmumu izveidē un uzņēmējdarbības garu Eiropā veicina Komisijas ieviestais princips — vispirms domāt par maziem uzņēmumiem.

Kurš gan var būt noskaņots pret to? Ko īsti tas nozīmē? No visiem uzņēmumiem uz 99 % pašlaik attiecas šis vērienīgais plāns. Jebkurā uzņēmumā divi būtiskākie aspekti netiek atspoguļoti tā bilanci — uzņēmuma reputācija un darbinieki.

Kādēļ es citēju *Henry Ford*? Es vēlējos pateikt, ka, lai gan mūsu nolūks ir atvieglot MVU darbību, darbinieki katrā ziņā ir uzņēmuma sirds un ka Mazās uzņēmējdarbības aktam ir jānodrošina arī iespēja pievērst lielāku uzmanību darbinieku vietai šo uzņēmumu pārvaldē. Patiesi, Mazās uzņēmējdarbības aktam ir jābūt kā svaiga gaisa vēsmai šajos uzņēmumos, veicinot darbinieku nozīmes atzīšanu uzņēmumā, nodrošinot, ka vairāk tiek ņemti vērā viņu centieni, un nekādā ziņā mēs nedrīkstam pieļaut, ka Mazās uzņēmējdarbības akts ir pielaidīgāks attiecībā uz darba tiesībām.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Finanšu krīzes laikā ar skaļiem saukļiem nepietiek — pēc tiem ir jāseko konkrētām darbībām. Šajā grūtajā laikā mums ir jānodrošina mazu un vidēju uzņēmumu piekļuve finanšu resursiem, lai šie uzņēmumi varētu veikt inovatīvus pasākumus nolūkā izmantot arvien modernākas tehnoloģijas un tādējādi uzlabot konkurētspēju.

Šajā jomā ir jāstiprina mikrokreditu programma un riska kapitāla fonds. Ir jārada labvēlīgi apstākļi ieguldījumiem tehniskajā infrastruktūrā tās izpētei, attīstībai un inovāciju ieviešanai saistībā ar mazu un vidēju uzņēmumu darbību. Tāpēc es atzinīgi vērtēju 30 miljardu eiro vērtu tiesību aktu kopumu, kas attiecas uz mazu un vidēju uzņēmumu kreditēšanu, par ko vienojās Ekonomikas un finanšu padome.

Patlaban es gatavoju ziņojumu par regulējumu celtniecības materiālu ieviešanai tirgū. Es intensīvi sadarbojos ar maziem un vidējiem uzņēmumiem, un es esmu pārliecināta, ka spēšu izstrādāt kvalitatīvu tiesību aktu maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Maziem un vidējiem uzņēmumiem ir jāstrādā atbilstoši tiesību aktiem tāpat kā citiem uzņēmumiem, kaut gan parasti tie nevar noālgot juriskonsultu vai augsti kvalificētus finanšu padomniekus. Tajā pašā laikā mazi un vidēji uzņēmumi nodrošina lielāko daļu darbavietu. Tieši tāpēc ir tik būtiski atbalstīt šos uzņēmumus, vienkāršojot tiem saistošo regulējumu, piedāvājot apmācību un veicot citus pasākumus. Krīzes laikā ir īpaši būtiski atvieglot aizdevumu iegūšanu, iespējams, šai sakarībā varētu palīdzēt Solidaritātes fonds, nodrošinot garantijas šādiem aizdevumiem. Es atbalstu Eiropas Mazo uzņēmumu hartas pieņemšanu un sveicu Francijas prezidentūru.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem steidzami ir nepieciešams atbalsts un tāpēc ir jāveic ievērojamas izmaiņas pašlaik īstenotajās politikas jomās, lai radītu labvēlīgākus apstākļus, it sevišķi, lai uzlabotu iedzīvotāju pirktspēju un palielinātu strādājošo atalgojumu.

Taču nepietiek ar to, ka tiek paziņoti pasākumi un atvērtas kredītlīnijas. Ir jānodrošina, lai šis atbalsts patiešām sasniegtu mikrouzņēmumus, mazus un vidējus uzņēmumus, nevis pazustu birokrātijas gaitēņos. Mēs nevaram samierināties ar to, ka tiek nodrošināts atbalsts tikai dažiem vidējiem uzņēmumiem un tiek aizmirsti mikrouzņēmumi un mazi uzņēmumi, kuriem ir liela nozīme, nodrošinot saimniecisko darbību un nodarbinot darba ņēmējus, kuru tiesības šajā procesā ir jāgarantē.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, šā punkta nosaukums liek domāt, ka tas attiecas uz MVU darbības vides uzlabošanu. Es vēlos teikt, ka, ja ES patiešām grib palīdzēt, nevis tikai nodoties paredzamai retorikai, ir jāizmanto kāds patiešām nozīmīgs un tūlītējs risinājums. Kāpēc gan mēs pašreizējās globālās krīzes apstākļos nevarētu noteikt MVU „regulējuma piemērošanas brīvdienas”? Atbilstības nodrošināšana katrai ES tiesību akta rindiņai ir tik pagēroša, tik apgrūtināša un dārga, ka tā ierobežo ES veikspēju un labklājību. Izmaksas ir ārkārtīgi augstas. Tās katru gadu sasniedz miljardus eiro. Nosakot „regulējuma piemērošanas brīvdienas”, mēs nekavējoties ietaupītu uzņēmumiem vairākus miljardus eiro gadā un ļautu tiem attīstīties.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlos uzdot jautājumu komisāram *Verheugen* kungam — vai Komisija ir gatava izstrādāt tiesisko pamatu 2009. vai 2010. gada budžeta pozīcijai? Otrais jautājums ir šāds — vai ir iespējams piešķirt prioritāti rīcības plāniem, kas patlaban kļūst aktuālāki nekā jebkad agrāk finanšu krīzes dēļ, kā arī tāpēc, ka tieši tagad ir jānodrošina atbalsts maziem un vidējiem uzņēmumiem un tieši tagad finanšu krīzes dēļ šis Mazās uzņēmējdarbības akts ir īpaši nozīmīgs? Vai, pēc jūsu domām, mēs spēsim nekavējoties sākt īstenot rīcības programmu šajā jomā?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties daudzajiem runātājiem, kuri šo debašu laikā, no vienas puses, atbalstīja Mazās uzņēmējdarbības aktu un, no otras puses, uzstāja, lai tiktu nodrošināta stingra un obligāta uzraudzība. Es arī vēlos apliecināt tiem, kuri vēlējās noskaidrot, vai finansiālais atbalsts tiks novirzīts maziem un vidējiem uzņēmumiem, ka Eiropas Investīcijas bankas atbalsts patiešām tiks piešķirts.

Jūs varat būt droši par to, ka, ciktāl tas ir Eiropadomes kompetencē, ministri sniegs šo informāciju valstu vai valdību vadītājiem, un mēs kā prezidentvalsts uzstāsim, lai noteikumi tiktu piemēroti pēc iespējas stingrāk. Mēs darīsim visu, kas būs mūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz Mazās uzņēmējdarbības aktu un ar to saistīto rīcības plānu tiktu pausts skaidrs politiskais atbalsts augstākajā līmenī. Kā jau *Toubon* kungs minēja, ir jānodrošina, lai īpašo pasākumu un vienkāršošanas metožu piemērošanas dēļ netiktu samazinātas garantijas maziem un vidējiem uzņēmumiem. Es uzskatu, ka tas ir būtiski.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka piekritu *Wortmann* kundzei, es vēlos viņai teikt, ka patiešām apzinos, kāds atbalsts mums ir jāsniedz sievietēm uzņēmējām; man par to tiek atgādināts katru vakaru, izņemot šo, jo mana sieva arī vada mazu uzņēmumu. Tāpēc es esmu labi informēts par šo jautājumu, un jūs varat paļauties uz prezidentvalsts un manu personīgo apņemšanos nodrošināt, ka jūsu teiktajam sekos rīcība, neapšaubāmi, ne mazākajā mērā nepieļaujot interešu konfliktu, ko es jums apsolu.

Es sirsnīgi pateicos *Verheugen* kungam un ikvienam Komisijā par visu, ko viņi ir paveikuši — mēs veiksmīgi strādājām kopā šīs prezidentūras laikā mazu un vidēju uzņēmumu interesēs, es vēlos jums pateikties par to, ka piedalījāties šajā debatē, kā arī es vēlos pateikties *Fontaine* kundzei par uzdotajiem jautājumiem un vēlreiz pateikt to, ka Eiropas Parlamentam būs liela nozīme šā procesa īstenošanā un arī turpmāk.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies jums par plašo vienprātību, kas bija vērojama šo debatju laikā ne tikai attiecībā uz mūsu mazo un vidējo uzņēmumu politikas mērķiem, bet arī attiecībā uz mūsu veiktajiem pasākumiem, lai mērķus sasniegtu.

Es vēlos sniegt īsas atbildes uz uzdotajiem jautājumiem. *Chichester* kungs, Eiropas Investīciju banka jau ir sniegusi pozitīvu atbildi. Līdz 2011. gadam kredītēšanai paredzētais finansējums bija 15 miljardi eiro, bet tagad šis finansējums ir noteikts 30 miljardu apmērā, proti, finansējums ir divkārsots. Turklāt MVU Eiropas Savienībā, protams, ir pieejami arī citi finanšu instrumenti, it sevišķi saistībā ar struktūrfondiem. Es vēlos arī uzsvērt, ka visi lielie Eiropas projekti tiek izstrādāti tādā veidā, lai pirmām kārtām nodrošinātu to pieejamību maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Attiecībā uz jautājumu par izmaksu samazināšanu es ar prieku jūs informēju par to, ka Rīcības programma administratīvā sloga mazināšanai Eiropas Savienībā tiek īstenota saskaņā ar plānu. Nākamais būtiskais programmā paredzētais solis cita starpā ir arī priekšlikuma izstrāde par elektronisko rēķinu izrakstīšanu, kas maziem un vidējiem uzņēmumiem faktiski ļaus ietaupīt līdz par 18 miljardiem eiro gadā.

Attiecībā uz priekšlikumu direktīvai par kavētiem maksājumiem — Kavētu maksājumu direktīvai — ir paveikts liels darbs, un tieši šim Parlamentam būs iespēja izskatīt šo priekšlikumu.

Attiecībā uz *Rübig* kunga pēdējo jautājumu par to, kura izpildiestāde noraidīs priekšlikumu, ja Parlaments piedāvās finansējumu, es baidos, ka jūs nepiedāvājat mums finansējumu, jūs piedāvājat budžeta pozīciju, kurai nav paredzēts finansējums. Ja jūs varat piedāvāt budžeta pozīciju, kurai paredzēts ievērojams papildu finansējums, lūdzu, dariet to, bet es nedomāju, ka tas ir iespējams.

Tāpēc es uzskatu, ka patlaban saprātīgāk ir uzlabot jau esošās programmas un projektus tādā veidā, lai tie palīdzētu nodrošināt nepieciešamo finansējumu saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu. Tas īpaši attiecas uz Konkurētspējas un inovācijas veicināšanas programmu, par kuru es esmu atbildīgs, kā arī uz lielāko struktūrfondu programmu, pat uz Lauku attīstības programmu un Izpētes un attīstības pamatprogrammu. Kopumā es uzskatu, ka pastāv lielas iespējas izmantot šīs programmas, lai atbalstītu mazus un vidējus uzņēmumus Eiropas Savienībā.

Priekšsēdētājs. – Noslēdzot debates, es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽²⁾ saskaņā ar EP Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 4. decembrī, sākot no pulksten 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Lai attīstītu uzņēmējdarbību un Eiropas Savienības ekonomiku, ir ļoti būtiski uzlabot mazu un vidēju uzņēmumu situāciju Eiropā un atbalstīt Eiropas Mazo uzņēmumu hartu. Tas ir īpaši būtiski tāpēc, ka mazi un vidēji uzņēmumi nodarbina vairāk nekā pusi Eiropas Savienības iedzīvotāju

(2) Sk. Protokolu

un ka 99 % no visiem uzņēmumiem Eiropas Savienībā ir tieši mazi un vidēji uzņēmumi. Taču diemžēl es saskatu vairākas problēmas saistībā ar Eiropas Mazo uzņēmumu hartas īstenošanu.

Piemēram, Polijā tika solīts īstenot vērīgus plānus, lai mazinātu administratīvo slogu, vienkāršotu noteikumus un atceltu nevajadzīgos tiesību aktus. Patiesībā situācija valsts iestādēs nav mainījusies. Uzņēmējiem joprojām nākas saskarties ar nekompetentiem ierēdņiem un nevajadzīgām procedūrām. Turklāt uzņēmēji joprojām cieš no nevajadzīgas birokrātijas, kas ievērojami ierobežo uzņēmējdarbību.

Līdz šim nav izveidoti valsts pārvaldes interneta portāli. Šādu portālu izveides mērķis bija atvieglot uzņēmumu reģistrāciju, nodokļu vai muitas deklarāciju iesniegšanu un statistikas datu bāzu izmantošanu. Visas šīs darbības var veikt elektroniski. Ja mēs neuzlabosim procedūru efektivitāti un neveiksim reformas valsts iestādēs, mēs nespēsīm sasniegt Eiropas Mazo uzņēmumu hartā noteiktos mērķus. Tātad mēs nespēsīm nodrošināt pienācīgu atbalstu MVU.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Mazi un vidēji uzņēmumi (MVU) ir ļoti būtiski Eiropas ekonomikai, tās konkurētspējai un nodarbinātībai. Nodrošinot 100 miljonus darbavietu, MVU veicina ekonomikas izaugsmi. Turklāt tiem ir lielākā nozīme reģionu un inovāciju attīstībā, kā arī tie veicina dzimumu līdztiesību.

Eiropas Savienības MVU ražīgums un pieauguma koeficients joprojām ir zemāks nekā ASV, kur šādi uzņēmumi palielina darbavietu skaitu caurmērā par 60 % pirmajos septiņos darbības gados, salīdzinot ar aptuveni 10–20 % Eiropā.

Eiropas Mazo uzņēmumu harta, ko Eiropas Komisija pieņēma pagājušajā jūnijā, pirmo reizi ievieša visaptverošu MVU politikas struktūru, nodrošinot MVU vienlīdzīgus apstākļus un cenšoties uzlabot to tiesisko un administratīvo darbības vidi ES.

Šai sakarībā steidzami ir jārod atbilde uz šādiem jautājumiem — vai Padomes nolūks ir oficiāli atbalstīt Eiropas Mazo uzņēmumu hartu, un vai dalībvalstis apņemsies to īstenot?

Ir ārkārtīgi būtiski noteikt, kādus pasākumus Padome ierosina veikt, lai nodrošinātu MVU netraucētu piekļuvi finansējumam šajā finanšu krīzes laikā.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Vairāk nekā 23 miljoni mazo un vidējo uzņēmumu tiek atbilstīgi dēvēti par Eiropas Savienības ekonomikas pamatu. Neskatoties uz MVU nozīmi, tie joprojām nevar pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības un nereti saskaras ar birokrātiskiem šķēršļiem. Mazās uzņēmējdarbības akts ir būtisks solis uz priekšu, lai uzlabotu MVU konkurētspēju un nodrošinātu iespēju šiem uzņēmumiem izmantot to potenciālu. Šai sakarībā „labāka likumdošanas procesa” principa panākumi nav vienīgais izšķirošais aspekts. Mazos un vidējos uzņēmumos ir jāuzlabo arī informētība par Eiropas integrācijas sniegtajām iespējām. Šai sakarībā Uzņēmēju apmaiņas programma ir pozitīvi vērtējama pieeja.

Mazās uzņēmējdarbības aktā paredzētie finanšu instrumenti ir īpaši būtiski MVU atbalstam. Ņemot vērā pašreizējo sarežģīto ekonomisko situāciju, MVU ir jā saglabā savi darbinieki. Iepirkumu procedūras vienkāršošana, maksājumu kavējumu novēršana vai aizdevumu saņemšanas atvieglošana un jaunu uzņēmumu izveides veicināšana ir efektīvi pasākumi šai sakarībā. Kopumā var teikt, ka Mazās uzņēmējdarbības akts aizsargā rūpīgi izstrādāto Eiropas korporatīvo struktūru un uzlabo Eiropas MVU konkurētspēju starptautiskos tirgos.

17. Ieroču eksports (ētikas kodekss) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes paziņojums par ieroču eksportu (Rīcības kodekss).

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā jau jūs minējāt, mēs patiešām kavējamies, un šai sakarībā ar vēlos atvainoties deputātiem.

Es ievadišu šīs debates, bet diemžēl man ir jāveic citi pienākumi, un, ņemot vērā to, ka kavēšanās ir neplānota, es nevaru no tiem atteikties. Tāpēc es aicināšu Padomes Ģenerālsēkretariāta darbiniekus aizstāt mani debašu laikā un acīmredzot arī sniegt prezidentvalstij plašu ziņojumu par debašu secinājumiem.

Dāmas un kungi, es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka Rīcības kodeksa pārveidošana par kopējo nostāju ir būtisks Francijas prezidentūras mērķis un ka ir jānodrošina juridiskais pamats attiecīgajai dalībvalstu

pieņemtajai pieejai attiecībā uz ieroču eksportu un jāpalielina to jautājumu skaits, par kuriem valstis ir vienprātīgas.

Jūsu 13. marta rezolūcija parāda, ka arī jūs atbalstāt mūsu nostāju attiecībā uz šo jautājumu. Pēdējo nedēļu laikā ir atsākušās diskusijas. Mēs darām visu, kas ir mūsu spēkos, lai panāktu progresu šā jautājuma risināšanā līdz Francijas prezidentūras termiņa beigām. Pieņemot kopējo nostāju, tiks radīts instruments, kas veicinās atbildīgas politikas īstenošanu, it sevišķi, lai izvairītos no ieroču eksporta izmantošanas iekšējai apspiešanai vai iekšējai agresijai un lai novērstu reģionālās nestabilitātes veicināšanu.

Mēs esam pārliecināti par to, ka, ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas pasākumus, Eiropas Savienības iniciatīva izstrādāt nolīgumu par ieroču tirdzniecību gūs atsaucību pēc tam, kad juridiski saistoša kļūs mūsu ieroču tirdzniecības kontroles sistēma, un mēs atbalstām šā Parlamenta viedokli, uzsverot nepieciešamību steidzami pārveidot rīcības kodeksu par juridiski saistošu instrumentu.

Mēs atbalstām arī jūsu viedokli par nepieciešamību izveidot efektīvu ieroču tirdzniecības starpniecības kontroli. Dalībvalstis ir vienojušās, ka 2003. gada Padomes nostājā noteiktie solījumi attiecībā uz informācijas apmaiņu ir jāpilda, izmantojot mehānismu, kas izveidots, pamatojoties uz Rīcības kodeksu.

Tāpēc, lai gan dažas dalībvalstis vēl nav pieņēmušas tiesību aktus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šo solījumu transponēšanu valsts tiesību aktos, es varu jums apgalvot, ka visās dalībvalstīs ir spēkā noteikumi, kas regulē šo jomu. Tagad ir jāatjaunina šie noteikumi, lai nodrošinātu to pilnīgu atbilstību Padomes kopējai nostājai.

Kopīgu noteikumu pieņemšana par ieroču eksporta kontroli kopējās nostājas veidā arī ļaus dalībvalstīm stiprināt to kontroli pār ieroču tirdzniecības starpniecību. Nelikumīgi ieroču sūtījumi ir vēl viena problēma, kas attiecas uz mums, un ES stratēģija attiecībā uz kājnieku un vieglajiem ieročiem skaidri nosaka, ka ir jārikojas, lai apturētu vai aizkavētu nelikumīgu ieroču plūsmu. Šāda nepieciešamība tika nostiprināta Vīnē, 2007. gada 6. decembra sanāksmē, kurā 40 dalībvalstis piedalījās Vasenāras vienošanās sarunās par ieroču un divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontroli.

Prezidentvalsts atbalsta priekšlikumu izvērtēt iespēju paplašināt šo labāko praksi, attiecinot to arī uz kājnieku un vieglo ieroču pārvadāšanu, it sevišķi pa jūru, kas apdraud stabilitāti. Neskatoties uz kavēšanos saistībā ar kopējās nostājas pieņemšanu, es vēlos uzsvērt to, ka Rīcības kodekss patiešām ir efektīvs instruments, kas ir devis būtisku ieguldījumu dalībvalstu ieroču eksporta kontroles politikas saskaņošanas jomā, un šai sakarībā es vēlos arī uzsvērt, ka saskaņošanu veicina arī lietotāja rokasgrāmata, kas nosaka pamatnostādnes par šo jomu atbildīgajām valsts amatpersonām. Šī rokasgrāmata tiek regulāri atjaunināta, un tāpēc tā ir patiešām efektīvs un praktisks instruments tiem, kuri saskaņo dalībvalstu politiku šajā jomā.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka mēs sadarbojamies, lai izstrādātu atbildīgu pieeju ieroču eksportam, un es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par sniegto palīdzību šai sakarībā.

Gan Padome, gan arī prezidentvalsts atbalstīs šo pieeju.

Stefano Zappalà, PPE-DE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, diemžēl kopš 2001. gada veiktie teroristu uzbrukumi, no kuriem pēdējais šajās dienās notika Indijā, un daudzie konflikti, kas risinās visā pasaulē, padara šo ieroču tirdzniecības jautājumu par īpaši būtisku tā plašākajā nozīmē gan tagad, gan arī nākotnē. Pārāk bieži cēlajiem mērķiem, kas noteikti principu veidā, neseko konkrēta rīcība. Tas ir acīm redzami ikvienam, ka šis ir sensitīvs jautājums, kas ir saistīts ar nozīmīgiem procesiem rūpniecībā un tirdzniecībā. Tāpēc ir saprotams, kādēļ visām valstīm, it sevišķi dalībvalstīm, ir tik sarežģīti ratificēt kontroles un regulēšanas sistēmu. Taču nesenie notikumi un apziņa, ka notiek nelegāla iekšēja un ārēja ieroču tirdzniecība, padara šīs jomas tiesiski efektīvas kontroles nodrošināšanu par neatliekamu prioritāti. Drīza Rīcības kodeksa ratifikācija arī piešķirtu lielāku nozīmi direktīvai, kas tiek izstrādāta, par tādu ražojumu sūtījumiem Kopienā, kuri saistīti ar aizsardzību.

Man ir žēl, ka Padomes priekšsēdētājs devās prom, lai gan, ņemot vērā viņa teikto, varētu šķist, ka viss ir kārtībā. Tāpēc es izlaidīšu dažus citus jautājumus, ko biju sagatavojis. Patiesībā es nedomāju, ka viss ir pilnīgā kārtībā. Tāpēc es uzskatu, ka ministra šovakar dotajam solījumam, kā arī neskaitāmiem citu dotiem solījumiem citos apstākļos, tuvojoties Francijas prezidentūras termiņa beigām un it sevišķi nākamās nedēļas sanāksmei, ir jāklūst par tālejošiem pamudinājumiem, lai Rīcības kodeksu varētu ratificēt vismaz visas dalībvalstis. Tas būtu patiešām ievērojams panākums, ja Francijai to izdotos ratificēt, nevis tikai sniegt paziņojumus šeit Parlamentā, nespējot norādīt uz konkrētiem rezultātiem.

Priekšsēdētājs. – *Zappalà* kungs, *Jouyet* kungam patiešām bija jādodas prom. Es vēlos atvainoties viņa vārdā, jo viņam bija jāpaspēj uz vilcienu. Patiesībā tikai tāpēc, ka šīs debates ir pārāk ieilgušas, viņš nevar būt šeit. Mēs visi zinām, cik apzinīgi *Jouyet* kungs veica savu darbu šos sešus mēnešus, un patiesībā tieši šis Parlaments ir tas, kas kavējas. Jūs varat būt drošs, ka Padomes pārstāvji, kas atrodas šeit, informēs prezidentvalsti par visiem jūsu un citu deputātu sniegtajiem komentāriem.

Ana Maria Gomes, PSE grupas vārdā. – (PT) Rezolūcija, par kuru mēs šodien debatējam, parāda, ka šajā Parlamentā pastāv vienprātība attiecībā uz to, kādai ir jābūt Eiropas Savienības dalībvalstu ieroču eksporta politikai. Sešas lielākās politiskās grupas ir vienotas, atbalstot kopīgu juridiski saistošu kritēriju kopumu attiecībā uz ieroču eksportu Eiropā — astoto Rīcības kodeksa kritēriju.

Pastāv vienprātība attiecībā uz to, ka Francijas prezidentūrai ir jāatrod izeja no strupceļa, kurā esam jau trešo gadu un no kura izeju var rast tikai Francija. Pirms neilga laika mēs dzirdējām *Jouyet* kunga apgalvojumu, ka Francija patlaban atbalsta juridiski saistošu Rīcības kodeksu. Vakar Ārlietu komitejas sanāksmē mēs dzirdējām Francijas aizsardzības ministra teikto, ka Francijas nesen iesniegto priekšlikumu pieņemt Rīcības kodeksu kā kopējo nostāju apdraudēja vienprātības trūkums Padomē. Ministrs nepieminēja to, ka Francijas priekšlikums bija saistīts ar ieroču embargo atcelšanu Ķīnai, un tieši tāpēc vairākas dalībvalstis noraidīja Francijas priekšlikumu. Ja šī stratēģija tiks apstiprināta, tā kļūst par kauna traipu Francijas prezidentūrai drošības un aizsardzības jomā, kas citkārt tiek slavēta par tās mērķtiecību un dinamiku, atbalstot Eiropas ideju.

Attīstoties Eiropas integrācijai ārpolitikas jomā, politika „katrs pats par sevi” attiecībā uz ieroču eksportu kļūst arvien nepiemērotāka. Tas tā patiešām ir, ka daudzas valstis jau tagad pret Rīcības kodeksu izturas nopietni, bet mēs nevaram pieļaut, ka arī turpmāk pastāv situācija, kad Eiropas valstis, kuras sistemātiski izmanto cilvēktiesību, ilgtspējīgas attīstības un reģionālās stabilitātes kritērijus, lai regulētu eksportu, nokļūst neizdevīgākā situācijā nekā to partneri, kuri šos pašus kritērijus piemēro selektīvi.

Katras Eiropas valsts prezidentūras termiņš reiz beidzas, taču Eiropai joprojām ir nepieciešami kopēji kritēriji attiecībā uz ieroču eksportu; joprojām pastāv arī vienprātība šajā Parlamentā attiecībā uz atbalstu kopējai nostājai.

Renate Weber, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šogad mēs atzīmējam ES Rīcības kodeksa attiecībā uz ieroču eksportu pieņemšanas desmito gadadienu. Bet, neskatoties uz to, ka šis kodekss bija veiksmīgs instruments, mēs vēlamies paust neapmierinātību un sarūgtinājumu par to, ka tas nav kļuvis juridiski saistošs.

Pirms trīs gadiem Padomes Ieroču eksporta darba grupa panāca tehnisku vienošanos par kopējo nostāju. Cik gadi vēl būs nepieciešami Eiropadomei, lai to pieņemtu? Kā gan mēs — Eiropas Savienības pārstāvji — varam panākt, lai cilvēki mums uzticas jautājumos par nelikumīgu ieroču tirdzniecību, ja mēs nespējam ieviest kārtību savā mājā?

Viegli veicama ieroču pārvadāšana Kopienā var mudināt starpniekus meklēt vājākos ķēdes posmus Eiropā. Ja mēs vēlamies to novērst, mums ir nepieciešams juridiski saistošs Rīcības kodekss. Runājot par ieroču eksportu, mums vienlaikus ir jādomā arī par apdraudētajām cilvēku dzīvībām nestabilās valstīs. Mūs viegli var apsūdzēt par to, ka, tā vietā, lai nodrošinātu mieru, mēs veicinām vietējos konfliktus nestabilākos pasaules reģionos.

Es atzinīgi vērtēju Francijas aizsardzības ministra paziņojumu, ka Francija atsauc savus iebildumus pret kopējo nostāju. Vai Francijas prezidentūra spēs pārliecināt citas dalībvalstis, kuras joprojām ir pret to? Es varu tikai cerēt, ka tā notiks, un novēlēt Francijas prezidentūrai, lai kopējās nostājas pieņemšana nākamo divu nedēļu laikā būtu vēl viens tās darbības laikā augsti novērtēts sasniegums.

Raül Romeva i Rueda, Vets/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, patiesībā es esmu sašutis, jo es daudz labprātāk būtu teicis jūsmīgu runu, sveicot Francijas prezidentūru par to, ka tai beidzot ir izdevies atrisināt jautājumu, kuram mēs esam veltījuši jau deviņu prezidentvalstu darbības termiņus, proti, jautājumu par kopējās nostājas pieņemšanu attiecībā uz ieroču eksportu. Es teicu, ka mēs deviņu prezidentvalstu darbības termiņu laikā esam skatījuši vienu un to pašu jautājumu, jo mums sola paveikt šo darbu jau kopš Nīderlandes prezidentūras 2004. gadā.

Mēs zinām, ka tehniski darbs saistībā ar COARM (Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu) ir pabeigts. Šodien es gribēju dzirdēt to, ka jau ir pieņemts lēmums, lai ministri beidzot varētu parakstīt dokumentu.

Tāpēc ir skumji uzzināt, ka mēs vēl neesam sasnieguši šo posmu, un vēl skumjāk ir uzzināt, ka iemesls šādai situācijai ir šā lēmuma piesaiste citam lēmumam, kas rada pamatu bažām, — lēmumam par ieroču embargo atcelšanu Ķīnai. Šie divi jautājumi, kā mēs vairākkārt esam teikuši, ir skatāmi atsevišķi, un tiem nav nekā

kopīga. Pēc manām domām, tas, ka viena lēmuma pieņemšana kļūst par priekšnoteikumu otra pieņemšanai, negatīvi ietekmē jautājumus, par kuriem mēs diskutējam, proti, miers un ieroču eksporta kontrole.

Tobias Pflüger, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ieroči ir paredzēti, lai nogalinātu. Mūsu patlaban apspriestā ieroču eksporta mērķis ir nogalināt citus cilvēkus — oponentus. Šajās debatēs šis aspekts nekad netiek pieminēts.

Jau desmit gadus notiek debates par to, vai šim Rīcības kodeksam būtu jābūt juridiski saistošam. Tāpat kā mani kolēģi deputāti arī es cerēju, ka šodien visbeidzot dzirdēšu atbildi „jā, mēs esam sasnieguši šo posmu”. Taču acīmredzot mums tas vēl nav izdevies. Turklāt es esmu informēts arī par to, ka direktīvā tiks paredzētas arī atteikšanās tiesības, lai atvieglotu ar aizsardzību saistīto ražojumu nosūtīšanu ES, tādējādi acīmredzot kāds vēlas radīt nepilnības ieroču eksporta juridiski saistošajā regulējumā. Tas nav pieļaujams. Direktīvas darbības jomā ir jāiekļauj arī divējāda lietojuma ražojumi.

Es vēlreiz gribu skaidri uzsvērt, kas mēs runājam par to, ka Eiropas Savienība piegādā ieročus — Eiropas Savienība pašlaik ir kļuvusi par pasaules lielāko ieroču eksportētāju, un, ja šie ieroči tiek piegādāti, tie galu galā tiks arī izmantoti. Kad tos izmantos, mēs birdināsim krokodila asaras. Ir jānodrošina, lai šis Rīcības kodekss beidzot kļūtu juridiski saistošs. Es ceru, ka to izdosies panākt līdz Padomes Francijas prezidentūras termiņa beigām.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Pirms desmit gadiem Eiropas Savienība vienojās par Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu. Diemžēl tas netiek īstenots. Padome, tiekoties slēgtā sanāksmē, nespēj pieņemt kopējo nostāju. Būtu ļoti svarīgi uzzināt, kuras valstis bloķē tās pieņemšanu, nodrošinot sev iespēju gūt ārkārtīgi lielu peļņu uz cilvēku asiņu un asaru rēķina.

Martā Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par šo jautājumu. Taču pašlaik, kad mēs šeit runājam, Eiropas Savienības valstīs izgatavotu ieroču nelegāla un arvien pieaugoša straume plūst uz konflikta zonām un nonāk noziedznieku rokās. Tas ir paradoksāli, ka šie ieroči nonāk arī valstīs, kurām ES sniedz ārkārtīgi lielu atbalstu attīstības veicināšanai.

Eiropadomes prezidentvalstīm — Francijai un, iespējams, beigu posmā arī Čehijai — ir jādara viss iespējamais, lai tiktu apstiprināts Rīcības kodekss attiecībā uz ieroču eksportu un novērstā bezatbildīga ES ieroču nosūtīšana noziedzniekiem. Ja to nav iespējams panākt, ir jāatklāj valstis, kas kavē šo procesu.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kad mēs atzīmējam ES Rīcības kodeksa attiecībā uz ieroču eksportu pieņemšanas desmito gadadienu, mēs secinājam, ka diemžēl nav panākts progress attiecībā uz to, lai šis brīvprātīgas piemērošanas kodekss kļūstu par juridiski saistošu instrumentu. Ņemot vērā arvien pieaugošo bruņojuma rūpniecības internacionalizāciju, jau gadiem ilgi Eiropas Parlaments aicina pieņemt šo Rīcības kodeksu kā dalībvalstīm saistošu tiesību aktu.

Eiropas Parlaments pašlaik izskata direktīvas priekšlikumu, lai izveidotu ar aizsardzību saistīto ražojumu iekšējo tirgu. Diskusijās par šo jautājumu Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā aicināja uzlabot pārredzamību un paredzēt efektīvas sankcijas, ja netiek nodrošināta atbilstība noteikumiem. Šai sakarībā mūsu grupa vēlreiz atsauca uz Rīcības kodeksu, bet tiesiskā regulējuma trūkuma dēļ mēs patlaban nevaram darīt neko vairāk kā tikai aicināt dalībvalstis rīkoties saskaņā ar Rīcības kodeksu.

Mums ir nepieciešami stingrāki noteikumi attiecībā uz ieroču detaļu eksportu, ražojumu pārvadāšanu, piesaistot kopuzņēmumus, un Eiropas militāro preču atpakaļizvešanu un trešām valstīm. Pagājušajā gadā vien rietumu valstis pārdeva ieročus jaunattīstības valstīm par aptuveni 42 miljardiem USD; puse no šiem ieročiem bija ražoti Eiropā. Šī situācija ir jāmaina. Eiropas Savienībai būtu jārada labs piemērs it īpaši šajā jomā.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, Rīcības kodeksa pieņemšanas desmitā gadadiena ir gan iemesls svinēt, gan arī stimulēt turpināt strādāt, lai tas kļūtu par obligāti piemērojamu instrumentu. Taču tas, ka desmit gadus pēc pieņemšanas šis kodekss joprojām ir brīvprātīgs, norāda uz sarežģīto ekonomisko, komerciālo un politisko interešu tīklu, ar ko mums nākas saskarties. Tāpēc, neskatoties uz mūsu morālo pārkāpumu, aicinot noteikt šā kodeksa piemērošanu par obligātu, ar to nepietiek. Mums ir nepieciešams plašs speciālistu veikts šā jautājuma izvērtējums, lai noteiktu veidus, kā pārliecināt ieroču ražotājus, eksportētājus un politiķus mainīt viņu nostāju. Tāpēc, kā jau es teicu, ar vienkāršiem, uz ētiskiem apsvērumiem pamatotiem aicinājumiem, lai arī cik daļrunīgi tie būtu, nepietiks.

Priekšsēdētājs. – Noslēdzot debates, es esmu saņēmis četrus rezolūciju priekšlikumus⁽³⁾ saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 4. decembrī, sākot no pulksten 12.00.

18. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Es būšu ļoti stingrs un pārtraukšu runātājus tieši pēc vienas minūtes. Sarakstā ir iekļauts 31 deputāts, kaut gan daudzu vai vismaz dažu no viņiem šeit nav. Netiks piemērota brīvā mikrofona procedūra, bet tās vietā mēs vadīsimies pēc to runātāju saraksta, kuri vēlējās teikt vienas minūtes runas.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Novembrī Eiropas Komisija nāca klajā ar 2008. gada ziņojumu par Maķedoniju. Šajā ziņojumā ir uzsvērts pagājušajā gadā panāktais progress, bet nav noteikts konkrēts pievienošanās sarunu sākšanas datums.

Es uzskatu, ka panāktais progress ekonomikas, administratīvo reformu un tiesu reformu jomā, kā arī pašreizējā situācija Rietumbalkānos ļauj Maķedonijai cerēt, ka pievienošanās sarunas varētu sākties 2009. gadā. Maķedonijas parlamenta un valdības ziņā ir īstenot ilgtspējīgākus un atbildīgākus pasākumus, lai veicinātu demokrātiju nolūkā nodrošināt pārredzamu un demokrātiski vidi 2009. gada martā paredzētajām vietējo pašvaldību un prezidenta vēlēšanām.

Tajā pašā laikā es vēlos aicināt Eiropas Komisiju ņemt vērā Maķedonijas panākto progresu pēdējos gados, kā arī saistības, ko ir uzņēmis Maķedonijas parlaments un valdība. Komisijai arī būtu jāizstrādā rīcības plāns, lai atceltu vīzu režīmu Maķedonijas pilsoņiem...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Es vēlos pievērst uzmanību sankcijām, ko Paplašināšanās ģenerāldirektorāts piemēroja Bulgārijai, atsaucot akreditāciju divām aģentūrām, kurām tika piešķirts finansējums no ES pirmspievienošanās fondiem. Bulgārijas valdības īstenotie pasākumi ir uzskatāmi par ES uzstādīto noteikumu beznosacījumu pieņemšanu. Uzlabots tiesību aktu saskaņošanas līmenis, Likuma par atklātiem konkursiem un Krimināllikuma grozījumi, jaunais Likums par interešu konfliktu, amatpersonu maiņa un valsts resursu novirzīšana ES finansējuma pārvaldes un uzraudzības uzlabošanai ir garantija valdība patiesai apņēmībai. Es šaubos, vai akreditācijas atsaukšana bija efektīvākais pasākums, ko varēja piemērot, lai gan tas drīzāk izskatījās pēc brīdinājuma saistībā ar nākamo ES paplašināšanās kārtu. Pienākamam nodrošināt atbilstību ES kritērijiem ir jāatbilst vienlīdzīgas attieksmes principam attiecībā uz visām valstīm, kā arī sadarbības principam problēmu risināšanā. Bulgārijas valdība īsteno stingru politiku cīņā pret...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Tibetas trimdas valdības pārstāvji pieņēma memorandu — dokumentu un priekšlikumus — ar aicinājumu piešķirt Tibetai faktisku autonomiju, ko tie iesniedza Ķīnas pārstāvjiem sarunu laikā. Šis memorands ir reāls pierādījums tam, ja tāds jebkad ir bijis nepieciešams, ka Ķīnas pārstāvji meloja un dara to joprojām, apgalvojot, ka *Dalai Lama* un Tibetas pārstāvju patiesais mērķis ir panākt neatkarību. *Dalai Lama* rīt būs mūsu viesis un uzrunās šo Parlamentu. Pēc pusnakts trīsdesmit pieci mūsu kolēģi sāks bada streiku — gavēni *Dalai Lama* atbalstam. Viņa Svētība mūs šodien informēja par to, ka arī viņš piedalīsies šajā gavēnī. Es uzskatu, ka šajā brīdī šis ir visreālākais veids, kā Parlamenta Prezidija locekļi var atbalstīt un īstenot...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments neievēro diskriminācijas novēršanas principu. Netiek ievērots arī daudzvalodības princips šajā Parlamentā. Parlamenta komiteju un delegāciju sanāksmju laikā ir pieļauti diskriminācijas gadījumi valodas dēļ. Īpaši apgrūtinotā ir iepriekš nepaziņota piekļuves ierobežošana mutiskās tulkošanas pakalpojumiem uz klausīšanas vai balsojuma laikā,

(3) Sk. Protokolu

izskatot mutiskos grozījumus. Lai gan Reglamentā ir noteikts, ka ir aizliegts sākt sanāksmi, kamēr nav nodrošināta atbilstība prasībām attiecībā uz mutisko tulkošanu, šādi gadījumi joprojām tiek pieļauti.

Turklāt finanšu dienesti nesniedz informāciju to EP deputātu valodā, kuriem šī informācija ir paredzēta. Šādas rīcības rezultātā radušos pārpratumu finansiālās sekas ir jāuzņemas EP deputātiem. Tīša diskriminācija valodas dēļ tiek pieļauta arī kanālā *EuroNews*. Tāpēc es ierosinu, lai kanālam *EuroNews* līdzfinansējumu piešķirtu tikai tās valstis, kuru valodā šis kanāls raida ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot šo iespēju, lai paustu nosodījumu un aicinātu aizsargāt ar ražošanu un nodarbinātību saistītās tiesības tekstilpreču un apģērbu ražošanas nozarē.

Es vēlos paust nosodījumu par pieaugošo tādu uzņēmumu skaitu, kuri tiek slēgti vai kuru ražotnes tiek pārvietotas, kā arī par pieaugošo bezdarbu un situācijām, kad nesaudzīgi tiek ekspluatēti strādājošie, kas raksturo šīs būtiskās nozares liberalizāciju.

Es aicinu Eiropas Parlamentu steidzami ielānot debates par tekstilpreču un apģērbu ražošanas nozari dažādās dalībvalstīs. Īpaša uzmanība ir jāpievērš vienotas uzraudzības sistēmas starp Eiropas Savienību un Ķīnu darbības termiņam, kas beidzas 2008. gada 31. decembrī, kā arī jāizvērtē, cik efektīvi tiek pildīti ieteikumi, ko EP pieņēma gandrīz pirms gada.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot iespēju uzstāties Eiropas Parlamenta tribīnē, lai aicinātu atbalstīt Polijas patriotu iniciatīvu nodēvēt 25. maiju — dienu, kad tika nošauts kapteinis *Pilecki*, — par Eiropas Varoņu dienu cīņā pret totalitārismu.

Britu vēsturnieks profesors *Michael Foot* nodēvēja kapteini *Pilecki* par vienu no sešiem drosmīgākajiem Otrā pasaules kara pretošanās kustības dalībniekiem. Polijas armijas virsnieks *Witold Pilecki*, kurš piedalījās septembra kampaņā laikā, kad Vācija okupēja Poliju, organizēja pretošanās kustību Aušvicē, brīvprātīgi kļūstot par ieslodzīto.

Pēc tam kad *Witold Pilecki* izbēga no nacistu nometnes, viņš cīnījās Varšavas nemieros, kā arī Otrajā poļu korpusā Itālijā, bet pēc atgriešanās komunistiskajā Polijā viņu apcietināja komunistu drošības dienests un ieslodzīja cietumā, kur viņu spīdzināja, piesprieda viņam nāves sodu un 1948. gada 25. maijā nošāva.

Kapteinis *Pilecki* veltīja savu dzīvi cīņai pret 20. gadsimta noziedzīgajiem diktatūras režīmiem.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, pagājušā pirmdienā, apmeklējot Belfāstu, priekšsēdētājs *Pöttering* kungs sajūsminājās par to, ka ES atbalsta centru, kas eifēmistiski tiek saukts par „konfliktu transformācijas centru” un atrodas bijušā *Maze* cietuma vietā, kur taisnīgi tika ieslodzīti visnekrietnākie un ļaunākie teroristi. Tieši šajā vietā desmit notiesāti IRA teroristi izdarīja pašnāvību bada streika laikā. Priekšsēdētājs, iespējams, pietiekami nenovērtēja to, ka šādu pagātnes notikumu dēļ īru republikāņi, kuriem patīk nodoties sevis žēlošanai, ir apņēmības pilni īstenot paši savu centru pārveidošanu un pārvērst tos par tādām kā svētnīcām dažiem šīs paaudzes ļaunākajiem teroristiem. Tāpēc šajā slazdā iekritušās ES muļķīgā rīcība, piešķirot finansējumu šādas nelietības īstenošanai, un priekšsēdētāja muļķība...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Svētdien, 30. novembrī Rumānija piedzīvoja vēsturisku notikumu, jo vispārējās vēlēšanās, kas pirmoreiz notika, balsojot pēc viena kandidāta sistēmas, kreisie cieta sakāvi.

Visvairāk vietu parlamentā ieguva Liberāli demokrātiskā partija un kopā ar citām labējām centra partijām — Nacionālajiem liberāļiem un UMDR etnisko ungāru partiju varētu izveidot ērtu vairākumu, lai atbalstītu valdību, ko vada premjerministrs no liberāli demokrātiskas partijas.

Diemžēl Rumānijas sociālisti priekšlaicīgi ir paziņojuši par savu uzvaru vēlēšanās. Patiesībā šī informācija ir maldinājusi noteiktus sociālistu līderus Eiropas Parlamentā un pat valdību vadītājus. Tāpēc, ņemot vērā Rumānijas vēlēšanu patiesos rezultātus, ir acīmredzami, ka šo vadītāju pozīcija mainīsies.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, Delegācijas attiecībām ar Indiju vārdā es, pirmkārt, vēlētos izteikt patiesu līdzjūtību visu to ģimenēm un draugiem, kas tika nogalināti šausmīgajos terora aktos Mumbajā pagājušonedēļ, un visiem ievainotajiem vēlēt drīzu atveseļoanos. Es izsaku arī līdzjūtību kolēģiem un Eiropas Parlamenta ierēdņiem, kurus skāruši šie briesmīgie un nežēlīgie uzbrukumi. Es esmu nosūtījusi Indijas premjerministram un Maharaštras Pirmajam ministram mūsu līdzjūtības apstiprinājumu.

Šādi plānoti uzbrukumi ir paredzēti, lai sētu bailes un neuzticību pilsoņu vidū un pārbaudītu demokrātijas uzticību dziļi lolotām vērtībām. Uz šādiem uzbrukumiem stingri jāreaģē visiem tiem, kam dārga demokrātijas un starptautiskie likumi. Tāpēc es atzinīgi vērtēju priekšsēdētāja Pöttering stingros paziņojumus Indijas atbalstam. Mums kā Parlamentam tagad jābeidz runāt un jānodrošina konkrēta rīcība, kas var atbalstīt Indijas vajadzības.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka pašlaik mums būtu vairāk jāapzinās, ka, runājot par Tibetu un Dalai Lamu, mēs patiesībā galvenokārt runājam paši par sevi. Pirms dažām dienām parādījās vienkāršs paziņojums, ka prezidents Sarkozy ļoti vēlas tikties ar Dalai Lamu Polijā. Tomēr mums, to pat neuzklausot, netika dota nekāda tikšanās iespēja. Plašākai Eiropas kopienai ir atļauts sveikt, uzrunāt, uzņemt un uzklausīt Dalai Lamu. Kāpēc tā, priekšsēdētāja kungs? Es uzskatu, ka atbilde ir pilnīgi skaidra. Mēs zinām, ka 80 % eiropiešu, ja ar viņiem apspriestos kā ar atsevišķām personām, sniegtu savu atbalstu Dalai Lamam ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, pirms tūkstoš gadiem, 1009. gadā Ungārijas karalis Svētais Stefans nodibināja *Gyulafehérvár* bīskapiju Transilvānijā. Šis svarīgais notikums baznīcas vēsturē ir simbolisks tādā nozīmē, ka Ungārija, pievēršoties kristietībai, kļuva par to laiku Eiropas locekli. 16. un 17. gadsimtā *Gyulafehérvár* bija Transilvānijas neatkarīgās grāfistes galvaspilsēta, un reģions kļuva par iecietības un reliģiskās brīvības simbolu. 1918. gadā *Gyulafehérvár* sasauktā Rumānijas Nacionālā Asambleja pasludināja ungāru minoritātes Transilvānijā tiesības uz pašnoteikšanos pēc Transilvānijas aneksijas Rumānijā. Saskaņā ar šo lēmumu Rumānijai joprojām ir saistības pret Eiropu. Ņemot vērā *Gyulafehérvár*, es iesaku arhibīskapijas tūkstošgadi ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) 27. decembrī mēs svinēsim *Wielkopolska* sacelšanās 90. atceres dienu. Pateicoties sacelšanās uzvarai, vecā Polijas province *Wielkopolska* vai Lielā Polija kļuva par daļu no jaunizveidotās Polijas. Par šiem panākumiem bija dārgi jāsamaksā. Par to tika samaksāts ar vairāk nekā 2 000 nogalināto un 20 000 ievainoto asinīm. Mēs godinām viņu piemiņu!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Aizbildinoties ar kapitālisma krīzi, pieaug strādnieku šantāžas gadījumi, kuros tiem tiek uzspiesti apstākļi, kas noved viņus pie iegūto tiesību zaudēšanas. Nozīmīgi piemēri tam ir *Peugeot/Citroen* ražošanas centrs *Mangualde* un *Renault* ražotne *Cacia, Aveiro*; abas tās ir daļa no Portugāles automobiļu rūpniecības.

Abos gadījumos ievērojamu finansiālu palīdzību darbavietu aizsardzībā sniedza gan valdība, gan ES, ar noteikumu radīt vairāk amatu. Tomēr *Peugeot/Citroen* ražošanas centrs *Mangualde* pašlaik vēlas iznīcināt tiesības, kas tika izcīnītas un iekļautas darba likumdošanā, piespiežot strādājošos pieņemt bīstamus noteikumus, kas apdraud viņu dzīvības. *Renault* ražotnē *Cacia* vadība nolēma šogad samazināt ražošanu un gatavoties neatjaunot līgumus, kas noslēgti uz laiku, neskatoties uz to, ka bija apņēmusies paplašināt ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Šā gada 27. novembrī palika 89 gadi, kopš Bulgārija tika pazemota ar *Neuilly* līguma parakstīšanu, saskaņā ar kuru no mūsu dzimtenes tika atdalītas teritorijas, kurās līdz pat šodienai dzīvo cilvēki ar bulgāru pašapziņu. Šīs teritorijas, kas atrodas tādu mūsdienu valstu robežās, kā Serbija un Maķedonija, jāatgriež Bulgārijas jurisdikcijā, jo šīs valstis nevar uzskatīt par Serbijas-Horvātijas-Slovēnijas valsts pēctecēm. ANO un starptautiskā kopiena neatzina Serbiju par Dienvidslāvijas pēcteci, kamēr bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai neatzina pat tās konstitucionālo nosaukumu. Mēs, Atakas patrioti, pieprasām, lai, pirms uzsākt ES sarunas par Serbijas dalību ES, tiktu nokārtots jautājums par Rietumu teritoriju atgriešanu, kamēr Maķedonijas iestāšanās ES var notikt tikai pēc jautājuma par Strumicas reģiona atgriešanu Bulgārijas valstij atgriešanas.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Es vēlētos pateikt dažus vārdus par Komisijas ieplānotajiem pasākumiem, par kuriem es izlasīju plašsaziņas līdzekļos un uz kuriem norādīja arī daži vēlētāji. Paredzams, ka šie pasākumi nodrošinās finansējumu pilsoņiem, lai iegādātos jaunas automašīnas. Šie pasākumi patiesībā veicinās patērnieciskumu, tie nodrošinās tiešo atbalstu automobiļu rūpniecībai un darbosies pretēji mūsu vides politikai. Mani mājās bažas arī par to, kas būs atbildīgs par šo automobiļu demontāžu un pārstrādi.

Tāpēc es aicinu Komisiju sākt, kā tas jau bija iepriekš, ar „tīro transportlīdzekļu” attīstības un ražošanas veicināšanu, pakāpeniski īstenojot nomaļu, pamatojoties uz vides kritērijiem, tajā pašā laikā iedzīvotājiem nodrošinot skaidru informāciju par to, kā ekonomikas atveseļošanas plāns atbilst mūsu vides un klimata politikai.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, iemesls, kāpēc es šovakar vēlējos uzstāties vienu minūti, ir bažas par to, ka Īrijā uzņēmums „Ryanair” ir iesniedzis priekšlikumu apvienoties ar nacionālo avioliņiju „Aer Lingus”. Ja šo priekšlikumu apstiprinās, tad Īrijas tirgū izveidosies privāto avioliņiju monopols.

Iepriekšējo reiz Komisija noraidīja šo priekšlikumu, un es vēlētos mudināt komisāru *Neelie Kroes* noraidīt to atkal. Pēc manām domām, tas ir plēsīgs priekšlikums un šīs avioliņijas nodošana „Ryanair” rokās nedos Īrijas ekonomikai nekādu labumu, jo šī kompānija nekādā gadījumā nav tai lojāla.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievērst Parlamenta uzmanību ārkārtējam notikumam, kas pagājušā gada jūlijā notika Brodī, Ukrainā. Šeit tika uzstādīts piemineklis par godu slepkavnieciskās *Waffen SS* Galīcijas nodaļas karavīriem. Es to uzskatu par neticamu skandālu, ka 21. gadsimtā — tautu samierināšanās laikmetā — cilvēku grupa ar atklāti nacionālistiskām un fašistiskām simpātijām var slavināt slepkavniecisku vienību, kas ir atbildīga par miljonu eiropiešu, tostarp manu tautiešu, nāvi, kuri cieta laika posmā no 1943.-1945. gadam kā daļa no plānotā genocīda Rietumukrainā.

Man nav šaubu, ka lielākā daļa ukraiņu man piekritīs šajā jautājumā. Man arī šķiet, ka Ukrainas iestādes nevar palikt vienladzīgas šajā skandalozajā mēģinājumā pārrakstīt vēsturi. Es arī vērsos pie Parlamenta un ES iestādēm ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) 10. decembrī visā pasaulē atzīmēs Vispārējās Cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienu. Viņa Svētība Dalai Lama rīt apmeklēs mūsu Parlamentu. Ķīna ir viena no valstīm, kas ir parakstījusi Deklarāciju, tomēr pārkāpj vīriešu, sieviešu un bērnu tiesības.

Es kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas priekšsēdētāja vēlos jums atgādināt par vienbērņa politiku, kas ir skaidra liecība Ķīnas režīma totalitārajai un antidemokrātiskajai dabai. Šī politika skaidri pārkāpj vairākas cilvēktiesības. Ļaujiet man nosaukt tikai dažas no tām: meiteņu nogalināšana, kas nav vēlamas dzimumu atlases sakarā, cilvēku tirdzniecība un seksuālā verdzība, bērnu zādzība, otrās un turpmāko grūtniecību bērnu juridiskās eksistences noliegums, pamesti bērni, vardarbība pret grūtniecēm, piespiedu aborti, problēmas pēc abortiem, sieviešu pašnāvības gadījumi. Demokrātiskajai pasaulei skaidri jāpauž savi iebildumi pret Ķīnas politiku un jāuzrauga ...

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Rumānijā kreisie uzvarēja vēlēšanas, jo saņēma vislielāko balsu skaitu un tiem bija vislielākais procents svētdienas vēlēšanās. Šo faktu nevar ignorēt vai izkropļot.

3. decembris ir Starptautiskā Invalīdu diena. Katrā ceturtajā ģimenē ir kāds invalīds. Šajos ekonomiskās un finansiālās krīzes apstākļos mēs gandrīz katru dienu dzirdam par tūkstošiem atlaišanas no darba gadījumiem dalībvalstīs. Šajā sarežģītajā atmosfērā invalīdu stāvoklis aizvien pasliktinās.

Kā invalīdi spēs atrast darbu, kas ļaus viņiem pienācīgi iztikt no algas, kad tūkstošiem cilvēku bez invaliditātes zaudē darbu? Es aicinu Komisiju nekavējoties pieņemt īpašus pasākumus, kuru mērķis būtu atbalsta sniegšana invalīdiem.

Īpaša uzmanība jāveltī retajiem gadījumiem, kad tiek izraisīta fiziska vai garīga invaliditāte. Es ceru, ka 2009. gadā — inovāciju gadā — mēs vairāk ieguldīsim pētniecībā, kuras mērķis ir noteikt ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, visās ES dalībvalstīs jābūt likumdošanai, kas nosaka kriminālbildību par sieviešu ģenitāliju kropļošanas praktizēšanu. Jāveic arī pasākumi, lai risinātu to sieviešu un meiteņu problēmas, kas nāk no jaunajām migrantu kopienām un kurās pastāv sieviešu ģenitāliju kropļošanas risks.

Es atzinīgi vērtēju neseno Īrijas apņemšanos kā vienai no 15 ES dalībvalstīm ieviest nacionālo rīcības plānu pret sieviešu ģenitāliju kropļošanu. Tiek lēsts, ka vairāk nekā 2500 Īrijā dzīvojošās sievietes ir piedzīvojušas sieviešu ģenitāliju kropļošanu citās valstīs. Īrijas plānā ir uzsvērts, kāds risks ir sieviešu ģenitāliju kropļošana sievietēm un meitenēm un izvirza politiskus mērķus, lai novērstu šī riska kaitīgo iedarbību.

Skaitļi arī parāda, ka 26.9 % no 9624 pašlaik Īrijā dzīvojošām sievietēm, kas sākotnēji ieradušās no valstīm, kurās praktizēta sieviešu ģenitāliju kropļošana, ir piedzīvojušas sieviešu ģenitāliju kropļošanas formu. Likuma par galīga aizlieguma uzlikšanu sieviešu ģenitāliju kropļošanai stāšanās spēkā ir būtiska tās novēršanā.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Patiess dialogs starp kultūrām un tautām ir iespējams, ja visi var brīvi runāt savā mātes valodā un izmantot savas individuālās vai kolektīvās tiesības. Šodien un rīt Eiropas Parlaments pauž savu solidaritāti Tibetas tautai. Vairāk nekā 500 cilvēku ir pievienojušies klusajai demonstrācijai par tibetiešu brīvību runāt savā mātes valodā, praktizēt savu reliģiju un īstenot patiesu autonomiju.

ES ir tradicionālās etniskās minoritātes, kas nevar brīvi mācīties vai lietot savu mātes valodu un kurām nav kulturālās vai teritoriālās autonomijas. Vēl vairāk, ir valstis, kurās atkal valda kopīgās vainas apziņa, kavējoties atmiņās par Otro pasaules karu, vai valstis, kas joprojām vēlas paļauties uz 1940. -to gadu komunistu likumiem, lai garantētu tradicionālo etnisko minoritāšu tiesības.

ES rīcība to minoritāšu labā, kas dzīvo Ķīnas teritorijā, var būt efektīva, ja ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Mēs dzīvojam lielu iespēju, kā arī draudu laikā. Cilvēks var daudz ātrāk iznīcināt nekā uzcelt. Teroristu uzbrukumī Mumbajai, Indijā, kas paņēma divsimt nevainīgu civiliedzīvotāju dzīvības, vēlreiz parādīja, ka cilvēka spējai iznīcināt nav robežu. Terorisms ir jauns karš bez robežām un bez frontēm, tāpēc bažas par kodol- un bioloģiskajiem ieročiem nav bez pamata.

Eiropa ir paraugs dažādu kultūru un reliģiju tautu līdzāspastāvēšanai. Tās kristietības mantojums piešķir Eiropai atbildību par mieru pasaulē un iespēju kļūt par cerību avotu mierīgai līdzāspastāvēšanai un savstarpējai cieņai. Tāpēc Benedikta Eiropa kultūru krīzes laikā ir ieteikumu kopums, ko Pāvests Benedikts sniedz savā grāmatā. Es ticu, ka Eiropa nevis ignorēs, bet izpildīs šos ieteikumus.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības pārstrādes nozares apgrozījums ir 24 miljardi euro, bet strādājošo skaits 500 000. To veido 60 000 uzņēmumu un ES aizņem apmēram 50 % atkritumu apstrādes un pārstrādes rūpniecības daļas pasaulē.

Tomēr pašlaik šajā nozarē pārstrādāto materiālu cenu sabrukuma pasaules tirgū rezultātā ir krīze, un atkritumu biznesam kļūst ekonomiski neiespējami turpināt savu darbību.

Ņemot vērā šīs nozares svarīgumu ES ilgtspējīgā patēriņā un ražošanā, es vēlētos mudināt Komisiju nekavējoties īstenot tās īpašās komisijas atkritumu apstrādes jautājumos, kas tika izveidota paziņojuma „Vadošā tirgus iniciatīva Eiropai” sagatavošanas laikā, ziņojuma ieteikumus.

Priekšsēdētājs. – Ar to šis jautājums ir izsmelts.

19. Mehānisms ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir G. Mitchell ziņojums (A6-0396/2008) Attīstības komitejas vārdā
 P a r
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20081203+ITEM019+DOC+XML+V0//LV&language=LV>
 (COM(2008)0450 – C6-0280/2008 – 2008/0149(COD)).

Gay Mitchell, referents. – Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā pārtikas cenu pieaugumu, kas izraisīja nemierus dažās valstīs, mehānisms ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos bija Komisijas priekšlikums izmantot 1 miljardu euro no pārpalikušās lauksaimniecības subsīdijas naudas, lai atvieglotu situāciju jaunattīstības valstīs, izmantojot lauksaimniecības investīcijas un ārkārtas drošības tīklus. Tika paredzēts, ka nauda šādā formā tikai papildinās jau esošos attīstības fondus. Tagad, pēc pieciem mēnešiem mums ir mūsu miljards, bet tā ir pilnīgi cita forma, nekā sākotnēji tika paredzēts.

Pirms divām nedēļām piektdien es kopā ar saviem kolēģiem no Budžeta komitejas un Padomes piedalījos budžeta saskaņošanas sanāksmē, kur mēs visbeidzot spējam panākt kompromisu par finansējumu pārtikas cenu regulēšanas mehānismam. Pēdējie šaubīgie jautājumi tika noregulēti nākamajā pirmdienā, satiekoties trim iestādēm — Parlamentam, Komisijai un Padomei.

Pēdējais kompromisa finansējums izskatās šāds: 1 miljards euro jāfinansē trīs gadu laikā, no 2008-2010. gadam, izmantojot elastīguma instrumentu, kas ir 420 miljoni euro; pārdalījums ar 4. posteni „Ārējās darbības”, kas dod papildus vēl 240 miljonus euro; un neatliekamās palīdzības rezerves palielinājums par 240 miljoniem euro līdz 2008. gadam. Šim palielinājumam ir nepieciešams pārskatīt Iestāžu nolīgumu. Šī summa tiek piešķirta papildus vēl 100 miljoniem euro, kas tiek izmantoti no esošās neatliekamās palīdzības rezerves. Tā kā neatliekamās palīdzības rezerves tiek veidotas no dalībvalstu piešķirumiem, finansējums tiks palielināts tikai tādā gadījumā, ja dalībvalstis nekompensē savus piešķirumus, attiecīgi samazinot nacionālo budžetu.

Ir dzirdēts, ka Ārlietu komiteja un citi ir nepamierināti ar to, ka tas daļēji tiek finansēts no Stabilitātes fonda. Ārlietu komitejai tas var nepatikt, bet tas, iespējams, bija vislabākais darījums, ko varēja panākt šajos apstākļos.

Lai gan es atbalstu pašlaik panākto kompromisu, es gribētu pievērst uzmanību dažiem procesa un rezultātu trūkumiem divu iemeslu dēļ — gan, lai tas būtu godīgi, gan, lai izceltu — kā es to esmu darījis iepriekšējos gadījumos — smieklīgo situāciju, kad valdības visā pasaulē gādā vairākus miljardus dolāru, lai galvotu par bankām, bet tajā pašā laikā tām jāizlaiž gars, lai starp 27 dalībvalstīm un šīs Savienības budžetā atrastu 1 miljardu euro pasaules nabadzīgākajiem cilvēkiem.

Es domāju, ka mēs esam izdarījuši maksimālo, ko šajās simts dienās varēja izdarīt. Mēs esam atraduši naudu un esam sakārtojuši regulu, bet tas nav tikai papildu miljards. Šajā ziņojumā ir ietverts fakts, ka kompromisa tekstu jau ir apstiprinājušas visas dalībvalstis COREPER, un tajā ir būtiskas mana ziņojuma sastāvdaļas, kā arī manu kolēģu no Attīstības komitejas ierosinātie grozījumi.

Regula ir spēkā ierobežotu laika periodu. Pašlaik tās darbības termiņš ir līdz 2010. gada beigām. Tā koncentrējas uz īstermiņa krīzes risināšanu, tās mērķi ir veicināt lauksaimniecības ražošanu. Tā iebilst pret finansējuma izkaiššanu, aprobežojoties ar tā izmantošanu ierobežotam skaitam augstas prioritātes valstīm. Tā arī paplašina iespējamo īstenošanas organizāciju loku un nodrošina parlamentāro atbildību. Regulai ir divi pielikumi, kas palīdz nodrošināt tās pienācīgu īstenošanu.

Visbeidzot, es domāju, ka mēs — Padome, Parlaments un Komisija esam izdarījuši vislabāko iespējamo. Mēs to esam paveikuši simts dienās. Mēs esam iesnieguši likumu Parlamentam. Mēs rīt par to balsosim. Par to jau ir panākta vienošanās. Mēs esam atraduši naudu. Šajā sakarībā es vēlētos uzteikt sadarbību, kāda mums bija ar Padomi un Komisiju, jo īpaši no komisāra *Michel* puses, kurš patiesi vēlējās šo papildu naudu.

Es vēlētos arī pateikties Attīstības komitejas sekretariātam, jo īpaši *Guido Van Hecken* un *Anne McLauchlan* un saviem kolēģiem *Eoin Ó Seanáin* un *Oliver O'Callaghan*, kas man ļoti palīdzēja visā. Darbu nobeidzot, es uzskatu, ka darbs ir labi paveikts un mēs darījām maksimālo iespējamo.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Mitchell* kungs, un apsveikumi jums par jūsu ziņojumu un tiešām svarīgu un cienījamu tematu, kas kā progresa un solidaritātes nosacījums veicinās Eiropas Parlamenta reputāciju pasaulē.

Tagad vārds komisāram *Michel*. Viņš tāpat kā *Oviir* kundze, *Goudin* kundze un es pats, ir tikko atgriezies no otras pasaules malas, 14 000 kilometru attāluma, un viņš Komisijas vārdā mums pastāstīs par sanāksmi, kāda mums bija Āfrikas un ES valstu kopīgajā parlamentārajā asamblejā. Es redzu, jūs šodien esat labā formā, komisār.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Mitchell* kungs, dāmas un kungi, pārtikas krīze ir nopietni ietekmējusi jaunattīstības valstis.

Kā jūs teicāt un kā jūs to parādījāt ar savu darbību, es domāju, ka Eiropai ir morāls pienākums ātri reaģēt, un tas vēl jo vairāk ir tāpēc, ka šai krīzei līdztekus nāk arī ļoti nopietna finansiāla un ekonomiska krīze, kuras postošo ietekmi uz jaunattīstības valstīm mēs diemžēl drīz vien jutīsim, jo tas var būt ļoti saistīts vislabākajā gadījumā ar valsts attīstības palīdzības atcelšanu. Tomēr mums vēl būs iespēja atgriezties pie šī jautājuma.

Man šķiet, ka trīs mūsu iestādes — Parlaments, Padome un Komisija ir sekmīgi izpildījušas uzdevumu ātri strādāt pie šī mehānisma, kas paredz veicināt drīzu reaģēšanu uz pārtikas cenu pieaugumu jaunattīstības valstīs.

Es vēlētos jums pateikties Komisijas un tās priekšsēdētāja *Barroso* vārdā. Mana īpašā pateicība referentam *Mitchell* kungam par viņa izcilo darbu, kā arī *Böge* kungam un *Le Foll* kungam par viņu ieguldījumu no Budžeta komitejas puses un attiecīgi Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas puses.

Kā jūs zināt, mēs nožēlojam, ka bija jāatsakās izmantot 2. postenī pieejamo rezervi. Tomēr mēs skatījāmies reāli, ņemot vērā izredzes līgumam ar labu tekstu. Man jāsaka, ka kompromisa teksts, par ko jūs rīt balsosiet, ir labs: no vienas puses tāpēc, ka tajā ir pienācīgi iekļauti jūsu un Padomes veiktie grozījumi, un no otras tāpēc, ka tajā ir saglabāti trīs galvenie mūsu nostājas elementi.

Pirmais, atbilde 1 miljarda euro veidā, un šķiet, nevienam nav nopietnu šaubu par mūsu vērtējumu prasībām. Otrais, vienmēr ir bijis skaidrs, ka tas jākoncentrē ļoti īsā laika periodā. Mēs ierosinājām divu gadu periodu, bet varētu pieņemt trīs. Visbeidzot, mērķis bija atjaunot lauksaimniecisko ražošanu valstīs, ko visvairāk ietekmējis cenu pieaugums. Citiem vārdiem, bija nekavējoties jāsaglabā raža.

Kādi būs nākamie soļi pēc jūsu balsojuma rīt un pēc Padomes lēmuma 16. decembrī? Es domāju, ka vissvarīgākais būs ieviešana praksē. 2009. gada janvārī Komisija ierosinās lēmumus projekta sākotnējai finansēšanai, jo es uzskatu, ka mums noteikti jārikojas, cik drīz vien iespējams. Galvenais mērķis ir saglabāt 2009. gada ražas lauksaimniecības produkciju. Tāpēc mēs darīsim visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka lielākā daļa finansiālo saistību tiek izpildītas 2009. gadā un tām ir ietekme uz lauksaimniecības investīcijām, piemēram, 2009. gada sezonā.

Kā jau tika panākta vienošanās, mehānisma ieviešanas ģenerālplāns tiks jums iesniegts vistuvākajā laikā un jebkurā gadījumā līdz 2009. gada aprīlim. Šis mehānisms nāca klajā, pateicoties mūsu triju iestāžu politiskajai gribai, un tā drīza un efektīva īstenošana noteikti prasa tādu pat gribu.

László Surján, *Budžeta komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Budžeta komiteja apzinājās Eiropas Savienības morālo pienākumu pret valstīm, kas nonākušas grūtībās. Tomēr jums, komisār, ne mīkli nav jānožēlo, ka mēs nespējam atrast naudu šim cēlam mērķim 2. sadaļā.

Nav jēgas to nožēlot, jo mums ir tāds pats morālais pienākums pret Eiropas zemniekiem, kuriem mēs mēnešiem esam teikuši, ka tam nav naudas un, otra lieta, ka zemniekiem jaunajās dalībvalstīs būs jāgaida 10 gadi, līdz viņi sagaidīs līdzvērtīgu atbalstu. Finansējums bija jāatrod citur, atbilstīgā vietā, un kā referents teica, mēs tiešām panācām, ka tas tika atrasts. Es domāju, ka mēs esam izdarījuši labu darbu, un mēs varam ar to lepoties.

Tomēr Budžeta komiteja sastapās ar vēl vienu problēmu. Kā jau komisārs arī to teica, mēs nebijām pārliecināti, ka Komisija reaģēs nekavējoties un Eiropas Komisijas priekšlikums ir lietderīgs visādā ziņā. Mēs bijām vīlušies, ka oriģinālajā dokumentā netika minēts mikrokredīta jēdziens. Budžeta komiteja uzskata, ka Briselē vai jebkuras starptautiskas iestādes centrālajā birojā ir ļoti grūti noteikt, kā viens vai otrs reģions vai zemnieks, kas nonācis grūtībās, var rast izeju no šīs situācijas.

It pierādīts, ka mikrokredītu sistēma ir ļoti sekmīga un ir daudzām valstīm palīdzējusi grūtībās, un mēs esam ļoti pateicīgi, ka Attīstības komiteja ir apstiprinājusi Budžeta komitejas ieteikumus šajā sakarībā. Komisār, es nevaru garantēt, bet es varu paredzēt, ka, ļoti iespējams, rīt balsojuma rezultāts apmierinās jūs un visas ieinteresētās puses. Paldies par jūsu cieņas pilno atbalstu.

Stéphane Le Foll, *Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi. Pirmkārt, es vēlētos pateikties komisāram par ieguldījumu un pateikt, ka pārtikas krīzi nevar tā vienkārši pārvarēt divos vai trijos gados, bet tā vēl ilgi būs problēma.

Es kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas pārstāvis vēlētos piebilst vienu lietu. Proti, piecpadsmit gadu laikā lauksaimniecībai piešķirtais atbalsts ir regulāri samazinājies. Kā teica *Diouf* kungs, tas ir samazinājies no 15 uz 4 %. Ir laiks apsvērt domu, ka attīstība nozīmē arī lauksaimniecības atbalstīšanu un, ja šim mehānismam nākotnē ir paredzēta nozīme, tad es personiski vēlos to tai piešķirt.

Colm Burke, *PPE-DE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *Mitchell* kungam par ziņojumu. Es atzinīgi vērtēju šī pārtikas cenu regulēšanas mehānisma pasaules nabadzīgākajiem zemniekiem izveidošanu, par ko pēc ilgām sarunām ir panākta vienošanās.

Daži Padomes locekļi nevēlējās piešķirt neizlietoto lauksaimniecībai paredzēto naudu jaunattīstības valstu atbalstam. Kamēr viena sestā daļa pasaules iedzīvotāju cieš badu, dažas Eiropas dalībvalstis iebilda (lai gan lielākā daļa locekļu bija par KLP līdzekļu izmantošanu), aizbildinoties ar vājiem argumentiem attiecībā uz precedenta izveidošanu.

Naudu atrada citur, divgadu perioda vietā pārceļot par trim gadiem no 2008. uz 2010. gadu. Žēl, ka šī nauda visvairāk bija vajadzīga pirms dažiem mēnešiem, kad pārtikas cenas cēlās. Dažās no tām pašām valstīm pārtikas cenas vairs nepieauga.

Kopš pārtikas cenas sāka celties, bada cietēju skaits ir pieaudzis gandrīz līdz vienam miljardam iedzīvotāju. Šogad 100 miljoni cilvēku nonāca nabadzībā pārtikas un degvielas krīzes rezultātā, un šis skaitlis turpina pieaugt. Iedzīvotāji jaunattīstības valstīs līdz pat 80 % no saviem ienākumiem tērē pārtikai, tas ir pierādījums, ka pārtikas cenām jāpaliek pieejamām.

Pārtikas cenu regulēšanas mehānisms palīdzēs atrisināt dažas īstermiņa vajadzības, nodrošinot lauksaimniecības investīcijas un nostiprinot drošības tīklus. Tomēr jauna pārtikas krīze būs nenovēršama, ja vien ES dalībvalstis un citas bagātās valstis nerisinās strukturālās problēmas, kas izraisīja pārtikas krīzi.

Josep Borrell Fontelles, PSE grupas vārdā. – (ES) Apsveicu, komisār. Ja jūs pilnībā nebūtu pievērsies šim jautājumam, tas nebūtu nonācis līdz šādām laimīgām beigām. Jūs smagi strādājāt, lai sasniegtu šo mērķi. Es pateicos arī savam kolēģim referentam *Mitchell* kungam. Jūs abi izglābāt Eiropas Savienību no liela izsmiekla, kāds būtu piedzīvots, ja mēs neatrastu šo miljardu pēc tam, kad tik bieži visā pasaulē bijām to solījuši.

Varbūt tas nebūs precīzi miljards un tas nebūs pilnībā no papildu līdzekļiem, lai gan liela daļa tāda būs. Tas nenāks no lauksaimniecības finansējuma, kā jūs ierosinājāt, komisār, un to visu nevarēs saņemt uzreiz vienā gadā, bet gan divos vai trijos gados. Tomēr reālās pasaules nepilnības neatturēja jūs no tā mērķa sasniegšanas, ko jūs pats izvirzījāt ar, ja tā drīkst teikt, Attīstības komitejas un Eiropas Parlamenta sociālistu grupas palīdzību.

Tā nav liela naudas summa, tikai viens euro katram trūkumcietējam pasaulē, viens euro izsalkušam iedzīvotājam. Tomēr tas var palīdzēt samazināt to skaitu nākotnē, ar nosacījumu, ka dalībvalstis nesamazinās papildu finansējumu, kas tām bija, lai nodrošinātu šo ārkārtas atbalstu no savas attīstības palīdzības.

Tāpēc, komisār, es aicinu visas dalībvalstis nesamazināt piešķirto papildus summu, samazinot savus nacionālos budžetus. Viena dalībvalsts jau ir devusi mājienu, ka tā rīkosies. Citas, piemēram, Spānija, tieši pretēji ir stingri noteikušas, ka tā nerīkosies. Nav nekādas jēgas aplaupīt Pēteri, lai samaksātu Paulam, citiem vārdiem, apgrozīt naudu un rezultātā būs tā pati summa. Es esmu pārliecināts, ka jūs, komisār, būsi pirmais, kas par to sūdzēsies, ja tā notiks.

Kyösti Virrankoski, ALDE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *Mitchell* kungam par viņa izcilo ziņojumu. Mana grupa vienmēr ir bijusi par pārtikas palīdzības sniegšanu nekavējoties. Komisija jūlijā iesniedza priekšlikumu sniegt palīdzību viena miljarda euro apmērā. Diemžēl tas bija pretrunā ar Iestāžu līguma principiem attiecībā uz budžeta disciplīnu. Tas bija pārsteidzoši, tā kā Komisija parasti aizstāv Līgumu un tiesiskumu. Bet pirms budžeta saskaņošanas posma Komisija mainīja savu priekšlikumu, lai tiktu ievēroti spēkā esošie tiesību akti. Tad tika panākta vienošanās.

Mūsu pateicība pienākas arī Francijas prezidentūrai. Tā panāca, ka dalībvalstis apstiprināja nostāju pārtikas atbalsta jomā. 760 miljoni euro no 1 miljarda ir jauniegūta nauda un Eiropas Parlamenta pārliecinoša uzvara.

Viena no problēmām ir nodrošināt, lai palīdzība sasniegtu paredzēto mērķi. Skeptiķi uzskata, ka tikai daļa palīdzības sasniedz mērķi, bet pārējais paliek starpnieku rokās. Šī problēma cieši jāuzrauga. Cita problēma jaunattīstības valstīs lauksaimniecības jomā ir nevis mēslošanas līdzekļu vai sēklas pieejamība, bet gan izglītības trūkums un primitīvās darba metodes, iekārtas un telpas. To nevar atrisināt vienā gadā ar miljardu euro. Tāpēc pārtikas palīdzība, pirmkārt, ir aicinājums, lai lauksaimniecības attīstība un pārtikas ražošanas veicināšana kļūtu par attīstības sadarbības prioritāti.

Jaunattīstības valstīs lauksaimniecība bieži tiek praktizēta sarežģītos apstākļos, tipiski neauglīgā, noplicinātā zemē un skarbos klimata apstākļos. Šādos apstākļos ir nepieciešamas izcili labas profesionālās zināšanas un modernas lauksaimniecības metodes. Šā iemesla dēļ jāatīsta profesionālā apmācība. Pašlaik tādas praktiski nav. Ražošanas metodes jāpiemēro ierobežojumiem, ko rada nabadzība. Lēciens no arkla uz augstāko tehnoloģiju traktoru nebūt nav piemērota metode. Lauksaimniecības attīstība jāīsteno soli pa solim.

Marie-Hélène Aubert, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tagad, kad mani kolēģi deputāti ir mums atgādinājuši par šīs izcilās iniciatīvas mazliet sarežģīto attīstību, mēs ceram, ka tā sāks ieņemt daudz konkrētāku veidolu.

Es no savas puses, komisār, vēlētos jums uzdot divus jautājumus. Pirmkārt, tika teikts, ka daļu finansējuma papildu fondiem nodrošinās, izmantojot fondus, kas paredzēti stabilitātes instrumentam, kas tika izveidots, lai nepieļautu konfliktus un nostiprinātu mieru. Šī pārdaļīšana man šķiet ārkārtīgi problemātiska. Vai tā ir apstiprināta? Un, ja tas tā ir, vai ir paredzēta kāda kompensācija? Es domāju, ka jūs, bez šaubām, raizēsieties par šī nestabilā instrumenta nākotni ilgtermiņā.

Otrkārt, tagad, kad šis 1 miljards eiro, šķiet, ir sagādāts, kādi kanāli tiks iesaistīti, lai nodrošinātu, ka fondi ātri un efektīvi tiek novirzīti daudzajiem dažādiem un plaši izvietotajiem šīs jomas dalībniekiem, kā arī simtiem lauksaimniecības organizāciju, kuras galvenokārt veido ģimenes? Kā jūs paredzat tieši sadarboties ar šiem jomas dalībniekiem un nepieļaut zaudējumus, kas, kā mēs labi zinām, ir saistīti ar daudzo starpnieku iesaistīšanos?

Wiesław Stefan Kuc, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība cenšas izveidot mehānismu, kas ļaus tai piedāvāt ātru palīdzību nabadzīgajām un neattīstītajām valstīm, lai nodrošinātu, ka to iedzīvotāji var izdzīvot, ja pārtikas cenas ceļas. Šajā sakarībā mēs esam teikuši, ka pārtikas trūkums šajās valstīs ir pastāvīgs, tas nav vienkārši saistīts ar neražas gadiem vai spekulatīvu pārtikas cenu celšanu. Tāpēc attiecīgi var secināt, ka īstermiņa reaģēšana un pārtikas palīdzība neatrisinās problēmu.

Apmācības piedāvājumi un jaunu ražošanas metožu ieviešana, labākas kvalitātes sēklas un mēslošanas līdzekļi, ko gadiem ilgi praktizē PLO un Pasaules banka, nav devuši gaidītos rezultātus. Šā iemesla dēļ uzskatīt 1 miljarda euro piešķiršanu par mehānismu, kas ļaus strauji reaģēt uz pārtikas cenu pieaugumu jaunattīstības valstīs, nav samērojami ar gaidītajiem rezultātiem, jo īpaši ņemot vērā veidu, kādā darbojas mūsu Savienība.

To precīzi uzrādīja un saprata referents *Mitchell* kungs, bet, šķiet, ka to neuztvēra konsultatīvo komiteju un Budžeta kontroles komitejas referenti.

SĒDI VADA: M. ROTHE

priekšsēdētāja vietniece

Konstantinos Droutsas *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Pasaules pārtikas krīze un cenu pieaugums ir rezultāts tam, ka pārtika drīzāk kļūst par kopējo preci, kapitālistu spekulācijas objektu, nevis iztikas līdzekli. Eiropas Savienība, piešķirot obligātos fondus un norādot to izmantošanas termiņus, grib farizejiski mazgāt rokas nevainībā attiecībā uz to, kas oficiāli tiek raksturots kā noziegums pret cilvēci. Mēs uzskatām, ka šis finansējums nonāks daudznacionālo uzņēmumu kabatās, kas kontrolē attīstības programmas. Šīs problēmas risinājumā jāievēro tiesības uz pārtikas drošību un pietiekamu daudzumu, atbalstot mazos un vidējos zemniekus un restrukturizējot vietējos un reģionālos tirgus. Īsi sakot, mums ir nepieciešamas kardinālas izmaiņas kopējā lauksaimniecības politikā, kura pašlaik veicina zemes nodošanu dažās rokās, dabas resursu nekontrolētu ekspluatāciju un pārtikas graudaugu aizvietošanu ar citām kultūrām.

Hélène Goudin, *IND/DEM grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, nabadzība, posts un bads ir ikdiena vairāk nekā diviem miljardiem iedzīvotāju uz zemes, kuru dienas iztika ir mazāk nekā divi dolāri. Nesenais dramatiskais cenu pieaugums, galvenokārt rīsiem, kukurūzai un citiem pamatproduktiem, protams, ir vēl viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc daudziem iedzīvotājiem nepietiek pārtikas. ES arī ir ņēmusi vērā šo problēmu un tāpēc vēlas izveidot fondu, lai pārvarētu krīzi.

Jautājums, kas mums jāuzdod sev pašiem, dāmas un kungi, ir, kāpēc mēs atbalstām ES kaitīgo lauksaimniecības politiku, kas ir viena no vaininiekiem šajā sakarībā. Šī protekcionistiskā politika laupa nabadzīgo iedzīvotāju ienākumu iespējas un tādējādi spēju izvairīties no bada. Neskatoties uz to, šis Parlaments vienmēr balso par kopējo lauksaimniecības politiku. Tā ir traģēdija, un es sev jautāju, vai tas ir apzināts vai neapzināts solis no ES puses.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Mēs visi zinām, ka pārtikas krīzes, kas turpinās, dēļ daudzi iedzīvotāji, jo īpaši tie, kas dzīvo ļoti nabadzīgās jaunattīstības valstīs, piedzīvo lielas grūtības. Tā vietā, lai sasniegtu ANO Tūkstošgades mērķus, vairāki miljoni krīt nabadzībā.

Eiropas Savienība nedrīkst atturēties no palīdzības sniegšanas. Es ceru, ka lielākā daļa no šeit sēdošajiem man piekritīs. Šo valstu atbalstīšana ir mūsu morālais pienākums, solidaritātes apliecinājums nabadzīgākajām tautām. Mums tām jāparāda pareizais ceļš, kā pārvarēt krīzi, un jāpalīdz nodrošināt pietiekamus pārtikas daudzumus, un, vissvarīgākais, atbalstot viņu lauksaimniecisko ražošanu.

Es vēlētos arī uzsvērt, ka palīdzība ir vajadzīga ne tikai ārpus Eiropas Savienības. Arī pašā Eiropas Savienībā miljoni sastopas ar augstu pārtikas cenu un pārtikas trūkuma problēmu. Tāpēc es lūdzu, lai, palīdzot citiem, piemēram, Āfrikā, mēs neaizmirstu tos, kas gaida mūsu palīdzību tepat blakām. Tāpēc mums jāatbalsta Eiropas Komisijas priekšlikums palielināt finansējumu pārtikas sadales programmai Eiropas trūcīgākajiem iedzīvotājiem. Žēl, ka dažas dalībvalstis ir pret šo programmu.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā pašreizējo krīzi, Apvienotās Nācijas ir brīdinājušas mūs par traģisko situāciju, kāda valda 22 īpaši neaizsargātās valstīs, un Pasaules Banka ziņo, ka 850 miljoniem iedzīvotāju, kas pasaulē jau cieš badu, krīzes rezultātā pievienosies vēl 100 miljoni.

Šī situācija prasīja drīzu, kopīgu rīcību no Eiropas Savienības, un jūlijā Komisija ierosināja īpašu finanšu mehānismu, lai palīdzētu zemniekiem jaunattīstības valstīs un mēģinātu samazināt pieaugošās pārtikas cenas.

Tika meklēts risinājums, lai gan palielinātu lauksaimniecisko ražošanu šajās valstīs, kur cenu pieauguma ietekme ir jūtama visspēcīgāk, apdraudot iespēju izpildīt Tūkstošgades attīstības mērķus, un, cik vien iespējams, nepieļaut nestabilitāti un saspīlējumu, kas varētu apdraudēt gadiem ilgā ieguldījuma procesa attīstības un miera uzturēšanas politiskajā jomā rezultātus.

Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam panākto vienošanos, lai tiktu izpildīts solījums pievienot 1 miljardu euro, kas tika sasniegta, kā es saku, visaugstākajā politiskajā līmenī ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt visus šajā ziņojumā iesaistītos, un tas ir ļoti nozīmīgs sasniegums: referentu *Gay Mitchell*, visas politiskās grupas, tostarp manējo, un komisāru *L. Michel*.

Pārtikas cenām un brūkošajai pasaules ekonomikai būs postoša ietekme uz iedzīvotājiem jaunattīstības valstīs. Tiek prognozēts, ka katrs 1% pasaules nacionālā kopprodukta krituma iedzīs 40 miljonus iedzīvotāju nabadzībā. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai šis priekšlikums pārvarēt pārtikas cenu celšanos tiek nekavējoties īstenots. Jaunattīstības valstīs nav atbildīgas par pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes rašanos. Ja mēs negribam pieļaut vēl vienas paaudzes nolemtību galējai nabadzībai un badam, mums jāizvairās no tuvredzīgas skopošanās attīstības palīdzības jomā. Kā jau tika norādīts, skaitlis 1 miljards euro var šķist liels, bet tas ir nenozīmīgs, salīdzinot ar naudas summām, kādas mēs pumpējam bankās un stimulēšanas paketēs. Es mudinu, lai šis ziņojums tiktu īstenots, cik drīz vien iespējams.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eiropas Savienības Padomei jāveic saskaņotāka nacionālā un starptautiskā politika attiecībā uz pārtikas apgādes iedzīvotājiem garantēšanu.

Augstās pārtikas cenas nopietni skar nabadzīgākos iedzīvotājus un apdraud Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Regulā ierosinātā mehānisma ieviešana ir zemāku lauksaimniecības izdevumu rezultāts.

Eiropas Kopienai jāveicina lauksaimnieciskās ražošanas izaugsme jaunattīstības valstīs īsā un vidējā termiņā, tajā pašā laikā samazinot pārtikas cenu pieauguma negatīvo ietekmi uz nabadzīgākajiem iedzīvotāju slāņiem jaunattīstības valstīs.

Kopienas palīdzība netiks tērēta, lai maksātu nodokļus, nodevas vai citus maksājumus. Tajā pašā laikā šai regulai jānodrošina Eiropas zemnieku aizsardzība.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, nodrošinot miljardiem eksporta progresīvo maksājumu, mēs esam iznīcinājuši lauksaimniecību jaunattīstības valstīs un esam iedragājuši pārtikas drošības sistēmu šajās valstīs. Ja mēs domājam, ka varam to kompensēt ar vienu miljardu, tad tas ir smieklīgi! Es esmu par šī viena miljarda maksāšanu, saprotiet mani pareizi, bet 850 miljoni izbadējušos cilvēku nav mūsu augsto pārtikas cenu rezultāts, bet gan mūsu rīcības rezultāts, ar savām eksporta progresīvajām samaksas sistēmām nodzenot cenas tik zemā līmenī šajās valstīs, ka lauksaimniecība vairs neatmaksājas. Iztikas līdzekļu ekonomika, privātā zemniecība un pašuzturēšana ir iznīcinātas.

Pēc šādas loģikas, ja mēs viņiem tagad iedosim vienu miljardu, tas neko nedos, tas vienīgi veicinās sabrukumu. Tāpēc mums ļoti uzmanīgi jāraugās, kā tas tiek piešķirts.

Es esmu par to, lai pārtikas drošība tiktu ilgtermiņā nostiprināta šajās valstīs. Tas nozīmē, ka mums jāizbeidz eksporta dempings uz šiem tirgiem.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, runājot par šo un dažiem citiem pabalstiem, es vēlētos ļoti skaidri noteikt vienu svarīgu jautājumu. Šis 1 miljards euro nekādā gadījumā nav strukturāla atbilde uz problēmu, ko rada pārtikas krīze jaunattīstības valstīs.

Patiesībā tā ir ātra reaģēšana, kas paredzēta kā ārkārtas rīcība, lai saglabātu gaidāmo ražu, tā sakot, 2008-2009. gada un es domāju, ka daudz reālāk mēs varētu runāt par 2009., 2010. un, iespējams, 2011. gada ražu.

Es gribētu arī piebilst, ka pamatideja ir tāda, ka kaut kad nākotnē, dabiski, šī ātrā reaģēšana spētu kļūt regulāra. To sakot, es noteikti satraukšu vairākas dalībvalstis. Tāpēc es esmu teicis, ka tā ir ātra, veselīga reakcija. Tā nav strukturāla reaģēšana.

Par strukturālo atbildi pamatā varēja nojaust *Le Foll* kunga teiktajā, kad viņš tieši pauda savas bažas par to, ka jau daudzus gadus lauksaimniecībai un lauku attīstībai piešķirtā attīstības palīdzības budžeta daļa pastāvīgi sarūk. Skaidrāk sakot, es pāriešu pie jautājuma par atbildību attiecībā uz visu šo. Es uzskatu, ka, lai gan starptautiskā kopiena nešaubīgi rīkojas pēc labas gribas, tā savā ziņā ir slepeni vienojusies par šo samazinājumu. Skaidrāk sakot, tā tad mums tagad jākoncentrējas uz šo jautājumu. Progress ir panākts. Man jau bija iespēja jums ziņot par šiem skaitļiem. Devītais Eiropas attīstības fonds: četras valstis izvēlas lauksaimniecību vai lauku attīstību kā nozari, uz kuru vērst uzmanību vai koncentrēties sadarbībā ar Komisiju. Četras, kas pārstāv 650 miljonus euro devītajā Eiropas attīstības fondā, un pēc ilgām diskusijām, daudziem priekšlikumiem un lielas neatlaidības mēs tagad esam 1,25 miljardu līmenī 25 valstīm. Tomēr divdesmit piecas valstis ir tikai viena trešdaļa no kopējā. Tāpēc vēl ir ko darīt.

Es uzskatu, izejot no tā, ko teica *Le Foll* kungs, ka ideja, ko ierosināja vairāki Eiropas Savienības attīstības ministri, ka piecu gadu laikā divpusējās attīstības palīdzības budžeti, kas koncentrēti uz lauksaimniecību, ir jāpalielina vidēji sākot no 10–15 %, ir laba. Šie skaitļi nepārprotami ir jāapspiež. Tas acīmredzami dos iespēju strukturālām atbildēm. Tāpēc šis 1 miljards euro nav paredzēts kā strukturāla atbilde, vai vismaz ne lielā mērogā. Tas ir paredzēts ārkārtas gadījumiem.

Man jums jāsaka, ka atsaucies uz Eiropas zemnieku stāvokli salīdzinājumā ar mazajiem zemniekiem jaunattīstības valstīs manī rada morālu problēmu. Pirmkārt, es nedomāju, ka ir pareizi viņus salīdzināt. Es uzskatu, ka Eiropas zemnieku kopiena vai, katrā gadījumā, ģimenes uzņēmumi sastopas ar vairums grūtību, bet gadījumā ar 1 miljardu euro, par ko mēs šeit runājam, ar ko tas sākas? Tas sākas ar ideju, ka, tā kā cenas cēlās, kompensējošajam mehānismam, kas bija paredzēts cenu krišanās un Eiropas zemnieku ienākumu krišanās regulēšanai, vairs nebija nekāda pamata. Tāpēc radās ideja izmantot šīs summas tīri simboliski, piešķirot tās pārējām valstīm, kas tika plānotas Eiropas zemniekiem, bet nebija nepieciešamas.

Es nedomāju, ka šīs situācijas būtu jāsalīdzina. Es patiesi tā nedomāju. Protams, es domāju, ka Eiropas patērētājiem un pilsoņiem ir tiesības uz to, lai mēs visu pilnībā izvērtētu, turklāt, es nožēloju, ka ir tik grūti palīdzēt tiem Eiropā, kam nepieciešama palīdzība, jo īpaši tāda, par ko mēs pašlaik diskutējam un kuras attīstībā, šķiet, ir panākts pavisam maz.

Mums nevajadzētu izveidot saikni, un mums nevajadzētu rīkoties par labu kādiem, kas ir atkarīgi no mūsu iespējamās paralēlās darbības par labu citiem. Šīs divas lietas nav viens un tas pats, patiesībā tās ir pavisam atšķirīgas. Pirmkārt, mēs nerunājam par vienādu nabadzības līmeni un, otrkārt, es uzskatu, ka mums jāpaliek konsekvencēm.

Tas ir pamatjautājums, kas savā būtībā precīzi formulē Eiropas politikas konsekvences problēmu lauksaimniecības jomā. Šo problēmu izvirzīja *Borrell* kungs. Ir skaidrs, ka pašlaik aktuālais jautājums, kas mums tagad ļoti cieši jākontrolē un no mums prasīs lielu atbildību gan Parlamenta līmenī — kurš, es zinu, darbosies šajā virzienā — gan Komisijas un pat dažu Padomes locekļu līmenī, attiecas uz dalībvalstīm, kas ir apstiprinājušas šo formulu kopā ar vairākām citām dalībvalstīm, kas bija spiestas to pieņemt pret savu gribu, jo mums bija jācīnās. Es izsaku Parlamentam patiesu pateicību, jo es uzskatu, ka bez jūsu palīdzības tas nebūtu bijis iespējams. Es pat domāju, ka dažos jautājumos mēs negūsim sekmes, tik maz ticami un uz intelektuālā godīguma robežas bija izvirzītie argumenti.

Protams, *Borrell* kungs, būs nepieciešama pilnīga modrība, lai uzraudzītu, vai dalībvalstis vai kāda no dalībvalstīm nekompensēs saistības, ko tās šeit ir uzņēmušas. Ja tam jānotiek, tad tas būs nekas vairāk kā muļķu darījums un mums nešaubīgi vajadzēs turpināt mūsu centienus.

Es esmu tikko atgriezies no Dohas. Man jāsaka, ka es neizjūtu mežonīgu optimismu attiecībā uz valsts attīstības palīdzības palielināšanu. Man jāsaka, ka pēc stundām ilgām sapulcēm — man jāpiebilst, ka dažreiz es esmu diezgan nepacietīgs, bet, neskatoties uz to, es sevi spēju kontrolēt — var būt grūti to visu ciest. Ir grūti paciest negodprātību, runas, kurās tiek paziņots, ka ir nepieciešama lielāka valsts attīstības palīdzība, bet, kad tiek izstrādāts piemērots teksts, lai apstiprinātu iepriekš nolemto, pēkšņi vairs nav vienotības un cilvēki izdomā visdažādākos iemeslus, lai nepildītu savu apņemšanos vai, jebkurā gadījumā, atstātu pietiekamus

atkāpšanās ceļus, lai varētu pagriezt muguru saviem pienākumiem un atbildībai visnegodīgākajā veidā. Tāpēc mums būs jācīnās. Nelolosim ilūzijas par to. Mums vajadzēs apsūdzēt, atmaskot, aicināt tos, kas ir atbildīgi, pildīt savus pienākumus un, pats galvenais — jo es gribu piebilst, ka es to vairāk nevaru ciest — nepieļaut, pārtraukt divkosīgo runāšanu, jo visšausmīgākais ir tas, ka savās runās šie runātāji pauž apbrīnojamu nesavtību, bet tajā pašā laikā viņi nodevīgi dara visu iespējamo, lai šīs saistības netiktu pildītas. Tāpēc mēs vēl redzēsim šādus gājienus, par to es esmu pārliecināts.

Virrankoski kungs, palīdzībai jānonāk paredzētajā vietā, un es patiesi ticu, ka gadījumā, par kuru mēs diskutējam, tas tā arī notiks. Neskatoties uz to, man kaut kāda veidā jāprasa konsekvence cīņā, ko mēs kopā vēlamies uzsākt. Kad mēs sakām, ka palīdzībai jānonāk paredzētajā vietā, mēs nosūtām vissliktāko iespējamo ziņu sabiedrībai, kura mums ir vajadzīga, lai palīdzētu mudināt valstis palielināt savu valsts attīstības palīdzību.

Mums jāizbeidz teikt pirmo, kas mums ienāk prātā par šo jautājumu. Es domāju, ka valsts palīdzība, ko Komisija jūsu uzraudzībā un visu to iestāžu kontrolē, kuru uzdevums tas ir, piešķir, sasniedz paredzēto mērķi. Mēs varam apspriest mūsu procedūras, mūsu likumus, to, ka ir nepieciešams īstenot konsultācijas, revīzijas, pētījumus un tā tālāk, un kas zināmā mērā prasa izdevumus, naudu, bet no otras puses, tā nešaubīgi ir cena, kas jāmaksā par īstu kontroli un tā arī ir cena, kas jāmaksā, lai nodrošinātu obligāto kvalitātes līmeni pakalpojuma piegādē.

Tāpēc mums jāzina, ko mēs gribam, bet es neticu, ka jūs varat pateikt, ka palīdzība nerasnēgs paredzēto mērķi. Konkrētajā gadījumā es varu apstiprināt, ka to visu var pārbaudīt un noskaidrot un mēs esam veikuši visas procedūras, kuras jums un vēl jo vairāk man ir zināmas. Tāpēc es patiesi uzskatu, ka mums par to nevajadzētu pārāk raizēties.

Aubert kundze, es uzskatu, ka pamatā jūs ar savu jautājumu vai ierosinājumu esat skārusi jautājumu, kas man arī šķiet viena no šīs vienošanās negatīvajām pusēm, viena no dažām tiešām negatīvajām lietām, neapšaubāmi, jo, apspriežot stabilitātes instrumentu, jūs precīzi esat pamanījusi, ka no stabilitātes instrumenta ir paņemta nauda, kurai nav obligāti jābūt pieejamai citām lietām un ka pašos pamatos, taisnību sakot, tā ir maiņa. Turklāt tas ir kaut kas, kas mūs, jebkurā gadījumā mani attur no tā, lai pieprasītu, ka tam jābūt papildu 1 miljardam euro. Mēs tiešām nevaram teikt, ka tas ir papildu 1 miljards euro, un *Mitchell* kungs savā inteligenta godīgumā to uzsvēra. Tomēr, lai būtu pilnīgi objektīvs, es tomēr uzskatu, ka tam nevajadzētu mūs traucēt būt apmierinātiem, jo es tiešām necerēju, ka mēs tik tālu tiksim.

Tātad no stabilitātes instrumenta tiks novirzīti 240 miljoni euro, bet 2009. gadā 70 miljoni euro. Plašāk rēķinot, pieejamā bilance būs 2008. gada līmenī, kas bija 135 miljoni euro. Tomēr tas tiešām nav arguments. Ja visas lietas būtu vienādas, tad tas, protams, ir arguments. Ja šim instrumentam tiktu izvirzītas kādas jaunas prasības, mums būtu problēma. Tomēr, kas attiecas uz 2010. gadu, Komisija ir aicināta budžeta saskaņošanas posmā iesniegt pārskatītu finanšu programmu, kas izstrādāta, lai nodrošinātu sakārtotu pāreju summām, kas plānotas laika periodam no 2010.–2013. gadam, saglabājot nemainīgu gada rezerves līmeni. Šī pārskatītā programma tiks iesniegta, ņemot vērā gada politisko stratēģiju, un mēs, dabiski, to cieši uzraudzīsim.

Pievēršoties jautājumiem, ko jūs uzdevāt attiecībā uz īstenošanu: atkarībā no valsts, izvēle tiks izdarīta, pamatojoties uz efektivitātes kritērijiem. Ar ko te varētu sadarboties? Nepārprotami, ar starptautiskajām un reģionālajām organizācijām, pašām valstīm, dalībvalstīm un decentralizētajām iestādēm, nevalstiskajām organizācijām, kā arī ar dalībvalstu aģentūrām. Turklāt, ja tiek paplašināts operatoru veidu skaits, tas notiek pēc Parlamenta pieprasījuma. Es personiski atzīstu, ka biju pret to, bet tāda bija jūsu vēlme, un es to varu saprast. Kā kritērijs tiks ņemta vērā efektivitāte, bet ja mēs gribam rīkoties nekavējoties, jums jāzina, ka labākais veids, kā to izdarīt, ir par prioritāti izvirzīt darbu ar tām organizācijām, kas izveidotas tieši šinī nolūkā un ar kurām mēs varam virzīties uz priekšu ātrāk, jo mums ir noteikumi sadarbībai ar šīm iestādēm, kas ir spējīgas uz ātru rīcību. Tomēr es varu jūs pārliecināt, ka mēs pilnībā ņemsim dalību šajos centienos, kā to nolēma jūsu Parlaments un kā tas tika apstiprināts galīgajā nolīgumā.

Es personiski domāju, ka Eiropa ir sevi parādījusi, ka spēj izpildīt šo uzdevumu, jo es ticu, ka mēs šeit runājam par 1 miljardu euro šai ātrajai rīcībai, lai saglabātu ražu. Es vēlētos arī atgādināt jums par tiem simtiem miljonu euro, kas jau ir piešķirti un iztērēti un ko mēs turpināsim tērēt saskaņā ar mūsu ārkārtas humanitārās palīdzības sistēmu vai ārkārtas pārtikas palīdzības sistēmu. Eiropa ir bijusi ārkārtīgi atsaucīga šajās jomās. Es tikai gribēju jums atgādināt — un es esmu gandarīts to darīt šeit — ka 2007. gadā Eiropas ieguldījums bija 46 miljardi gadā. Es vēlētos redzēt vēl kādu ziedotāju, kas sniedzis tik lielu attīstības palīdzību.

Kas attiecas uz *Droustas* kungu, teikt, ka Eiropas Savienība kratās vaļā no šī jautājuma un ka visu pievāks biznesmeņi, ir uzskats, kam es nevaru pievienoties un kas man šķiet pārspīlēts. Es nesaku, ka viss ir pilnīgi nepareizi. Piemēram, ir skaidrs, ka mēs varam diskutēt par un apspriest mēslošanas līdzekļu un sēklas cenas.

Mēs patiesi varam censties iegūt objektīvu viedokli šajā jautājumā. Tā varbūt nebūs lieki tērēta enerģija — kā daļu no strukturālās reaģēšanas censties lielāko starptautisko organizāciju līmenī — un es par to domāju aizvien vairāk — apspriesties ar šiem vadošajiem uzņēmumiem, kas pamatā ražo sevišķi efektīvas sēklas, bet par pārmērīgi augstu cenu. Tas pats attiecas uz mēslojuma līdzekļiem. Ir iniciatīvas, ko mums noteikti vajadzētu apsvērt, vismaz, piemēram, mēslojuma līdzekļu vietējo ražošanu. Ir vietas, kur tas būtu izdarāms. Mēs varētu arī izveidot piegādes koridorus, kas lielā mērā dotu iespēju samazināt transporta izmaksas. Es nesen tikos ar ražošanas organizāciju, lai saprastu, uz ko viņi ir gatavi, un mums būs arī sanāksme ar viņiem mūsu uzņēmējdarbības forumā, lai redzētu, ko viņi varētu dot mūsu strukturālās reaģēšanas stratēģijai. Es pamatoti uzskatu, ka tas ir svarīgi.

Goudin kundze, es bieži esmu vienisprātis ar jums, bet man jāsaka, ka es neuzskatu, ka protekcionistu politika ir risinājums valstīs, kur valda šī problēma. Taisni pretēji, es domāju, ka interesants būtu — jo es uzskatu, ka protekcionistu politikai ir risks izjaukt visā līdzsvaru, vai vismaz risks nereaģēt uz problēmām reģionālā līmenī, lai gan tas ir ekonomikas jautājums, ko es pašlaik neskaršu — un kur es vēlētos jūs atbalstīt un pie kā mēs pašlaik intensīvi strādājam, jo īpaši kopā ar Francijas prezidentūru, ir šāds jautājums: kā mēs varam organizēt lauksaimniecības specifisko raksturu jaunattīstības valstīs tādā pašā veidā — šķiet, ka mums Eiropā ir diezgan īsa atmiņa — kā Eiropa ir to darījusi savai lauksaimniecībai? Eiropā lauksaimniecība nekad nav uzskatīta par ražošanas nozari vai ekonomisku produktu, kas ir identisks visiem pārējiem ekonomiskajiem produktiem. Pret lauksaimniecību vienmēr ir bijusi īpaša attieksme. Es neteikšu, ka tā ir mana galīgā izvēle, bet, kad mēs apsveram reģionālo kopējo lauksaimniecības politiku, tā, pēc manām domām, ir pētījuma objekts, ko būtu interesanti virzīt diezgan drīz, protams, ne jau ar mērķi īstenot protekcionismu, bet aizsardzību — tas patiesi ir pavisam kas cits. Es dodu priekšroku aizsardzības jēdzienam, nevis protekcionismam un nemieram, ko tas rada.

Nobeigumā es vēlētos vēlreiz jums pateikties — es ceru, ka mana atbilde bija pietiekami izsmeļoša — par sadarbību un jūsu uzticību. Bez jums tas nebūtu bijis iespējams. Mēs tikai pārliecinoši parādījām, ka, ja Eiropas Parlaments un Komisija var strādāt saskaņoti, valstis tam nevar pretoties.

Gay Mitchell, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos komisāram, priekšsēdētājam un citiem deputātiem, kas runāja, par labajiem vārdiem attiecībā uz manu ieguldījumu šajā ziņojumā. Es vēlētos pateikties arī *Reimer Böge* par viņa darbu Budžeta komitejā pie ziņojuma un manam ēnu referentam *Thijs Berman*, kurš mani ļoti atbalstīja un palīdzēja to pārskatīt.

Jaunattīstības valstīs 78 bērni no tūkstoša mirst dzemdībās. Eiropas Savienībā šis skaitlis vidēji ir 5 no tūkstoša. Tūlīt pēc Otrā pasaules kara Īrijā šis skaitlis bija 45 no tūkstoša. Jaunattīstības valstīs mēs esam to samazinājuši līdz 78 un ar apņemšanos un saistībām varam to samazināt vēl, lai dabūtu tādu koeficientu kā Īrijā, kāds tas Īrijā ir patlaban.

Ja arī viņi izdzīvotu, divi miljoni no šiem bērniem mirtu, nerasniedzot piecu gadu vecumu vakcīnu trūkuma dēļ, kas rietumos ir pieejamas jau vairāk nekā 30 gadu. Šajā sakarībā, un redzot, kādā trūkumā šie bērni dzīvo, cik vājas ir izglītības un medicīniskās aprūpes iespējas, daži no šeit šovakar izteiktajiem apgalvojumiem jau robežojas ar nehumānismu. Deputātu spēles nacionālajās galerijās uz šo ļaužu rēķina ir piedauzīgi, un ir pienācis laiks to pateikt ļoti skaidri.

Līdz 2050. gadam šīs planētas iedzīvotāju skaits būs pieaudzis no kādiem 6 miljardiem līdz kādiem 8 miljardiem. Deviņdesmit procenti šo ļaužu būs dzimuši pasaulē, kas tagad ir jaunattīstības valstis. Ja šie ļaudis turpinās eksistēt pašreizējos apstākļos, tas radīs šīs planētas trešo lielo ugunsgrēku, kā rezultātā būs milzīga migrācija un lielas problēmas.

No otras puses, ja mēs ieguldīsim un darbosimies ar šiem cilvēkiem solidāri, viņi kļūs par mūsu tirdzniecības partneriem. Tādas ir iespējas, kas mums paveras, un tāpēc es domāju, ka ir svarīgi, ka mēs varam atbildēt ar šādu mehānismu.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 4. decembrī plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *rakstiski*. – (FR) Es atbalstu šo iniciatīvu, kas Eiropas Savienībai nodrošina jaunu attīstības politikas instrumentu, lai risinātu galvenās problēmas saistībā ar pārtikas cenu celšanos, kas ir izraisījusi dumpi, nemierus un nestabilitāti vairākās valstīs, apdraudot ilgu gadu ieguldījumu politikā, attīstībā un miera uzturēšanā rezultātus.

Simtiem miljonu iedzīvotāju ir pieredzējuši nabadzības saasināšanos. Progress, kas tika panākts Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā, ir iedragāts. Eiropas Savienība plāno finansēt 10 % no prasītās summas, tas ir apmēram 1,8 miljardi euro un, ņemot vērā jau pieejamo finansējumu, ir nepieciešama papildu pakete 1 miljards euro. Tomēr es nepiekrītu Eiropas Komisijas priekšlikumam izmantot lauksaimniecībai rezervēto finansējumu, un es ceru, ka Padome tam iebildīs un panāks kompromisu par šo finansējumu. Politiski tā būtu katastrofa, ja, izmantojot finanšu līdzekļus vai vēl sliktāk — simbolus, Eiropas pilsoņiem būtu jājūt, ka mūsu attīstības politikai, jo īpaši jautājumos, kas saistīti ar badu, jādarbojas uz kopējās lauksaimniecības politikas rēķina, kas ir cits jautājums.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pēc manām domām, Komisijas priekšlikums ietver ierobežotu izvēli attiecībā uz to, kā var piešķirt finansiālu palīdzību, jo tas paredz, ka iniciatīvas jāsteno tikai ar reģionālo un globālo organizāciju palīdzību. Es aiz šiem ierobežojumiem saskatu motīvus, bet es atbalstu visu dalībnieku — patērētāju, ražotāju un arī vispārējās sabiedrības aktīvu iesaistīšanu.

Tas ir pats par sevi skaidrs, ka zemkopības apstākļi jaunattīstības valstīs ir atšķirīgi. Tomēr mehānisms jāpiemēro konkrētajiem vietējiem apstākļiem, lai konsolidētu un pilnveidotu tirgus. Sīkie zemnieki jāaizsargā pret iespējamo dominējošo stāvokli tirgū.

Šāda mehānisma ieviešana ir labvēlīga un nodrošina iniciatīvu zemniekiem jaunattīstības valstīs. Tas ir arī piemērots pašreizējās globālās ekonomiskās un finanšu krīzes sakarībā. Tomēr es vēlētos uzsvērt, cik svarīgs ir apstāklis, ka finansējums tiek piešķirts kā papildinājums un tas nekaitē citās jomās nepieciešamajiem attīstības pasākumiem. Mums stingri jāievēro saistības, ko esam uzņēmušies. Mums arī jāaizsargā zemnieki, jo īpaši no jaunajām dalībvalstīm, kas joprojām nesāņem tādu pašu atbalstu kā zemnieki no pārējām 15 dalībvalstīm.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Jau gadiem ilgi ANO eksperti jautājumos par tiesībām uz pārtiku, Pasaules Banka un Starptautiskais monetārais fonds ir brīdinājuši pasaules sabiedrību par iespējamo trūkumu.

Laikā, kad bagātās rietumvalstis sadedzina pārtiku, vairāk nekā 850 miljoni iedzīvotāju cieš badu visā pasaulē. Ik pēc piecām sekundēm kāds bērns līdz 10 gadu vecumam mirst no bada. Straujš pārtikas produktu cenu kāpums katru dienu ietekmē 2,1 miljardu iedzīvotāju visā pasaulē, no kuriem daudzi cenšas izdzīvot ar mazāk nekā 2 ASV dolāriem dienā.

Nemitīgi pieaugošais biodegvielas ražošanas apjoms ir arī bijis cēlonis pārtikas cenu pieaugumam, kas, savukārt, ir plaši ietekmējis iedzīvotājus visā pasaulē. Pārtikas produktu cenas pasaules tirgū ir strauji cēlušās, jo nemitīgi paplašinātās aramzemes teritorijas tagad tiek izmantotas, lai audzētu eļļas augus, ko var izmantot kā izejvielas biodegvielas ražošanā (piemēram, 50 litru degvielas ražošanai ir nepieciešams 200 kilogramu kukurūzas, ar ko Zambijas vai Meksikas bērns varētu iztikt veselu gadu). Turklāt daudzas valstis ir cietušas no sausuma vai plūdiem, kas ievērojami samazināja ienākumus no ražas.

Mans uzskats ir, ka Eiropas Savienībai būtu jāgrib dot daudz stingrāku ieguldījumu ANO Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā: līdz 2015. gadam uz pusi samazināt trūkumu pasaulē.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas iniciatīvu novirzīt 1 miljardu euro, lai risinātu pārtikas produktu krīzi. Tas dos iespēju nodrošināt ES pārtikas atbalstu visneaizsargātākajiem iedzīvotājiem, lai apmierinātu viņu primārās uztura vajadzības un dotu ieguldījumu jaunattīstības valstu spējas palielināšanā pašām ražot savus pārtikas produktus.

Pašlaik Eiropā no ēdamaugiem tiek ražots salīdzinoši maz automobiļu degvielas. Tomēr mums nevajadzētu upurēt cilvēku pārtikas produktus tikai tam, lai ražotu „zaļo enerģiju”. Drīzāk jāsniedz atbalsts zinātniskajai pētniecībai ar mērķi ražot automobiļu degvielu no alternatīviem avotiem. Tas palīdzētu izvairīties no pārtikas produktu cenu kāpuma un palīdzētu arī pārvarēt trūkumu un globālo sasīšanu.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Pēdējo divu gadu laikā ir paaugstinājušās lauksaimniecības produkcijas un pārtikas cenas. Vissāpīgāk šīs pārmaiņas ir izjutušas nācijas, kas ir visgrūtākā ekonomiskā situācijā un valstīs, kurās risinās kara darbība.

Apmēram 2,1 miljardam iedzīvotāju visā pasaulē jādzīvo no mazāk nekā diviem dolāriem dienā, kas nozīmē, ka viņi apmēram 50 % no saviem ienākumiem tērē pārtikai. Tie ir cilvēki, ko visvairāk apdraud slimību un nāves risks tāpēc, ka viņu ikdienas pārtika, proti, tādi graudaugi kā rīsi, kukurūza un kvieši ir sasniegusi rekordaugstas cenas. Tam ir tieša ietekme uz lielu daļu badacietēju, kas tikai 2007. gadā vien pieauga vēl par 50 miljoniem. Krīzi vēl vairāk pastiprina klimata pārmaiņu negatīvā ietekme un tādu dabisko resursu kā ūdens un enerģija trūkums.

Kā daļu no mūsu palīdzības un centieniem risināt šo izšķirošo jautājumu mums jāiegulda finansējums, kas paredzēts, lai uzlabotu piekļuvi lauksaimnieciskās ražošanas resursiem un pakalpojumiem un palielinātu lauksaimnieciskās ražošanas spēju, lai apmierinātu pārtikas pamatvajadzības jaunattīstības valstīs.

Eiropas Savienībai arī jāpalielina tās izdevumi lauksaimniecībai, tā kā attīstības politikai līdz šim piešķirtie 4 % noteikti ir par maz.

Tikpat svarīgi ir atgriezties pie starptautisko tirgu obligātā regulējuma, nodrošināt piegādes un vismaz relatīvu stabilitāti visu patērētāju un ražotāju interesēs visā pasaulē.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju savlaicīgo ziņojumu par priekšlikumu regulai, kas nosaka m e h ā n i s m u <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20081203+ITEM-019+DOC+XML+V0//LV&language=LV>. Šogad pasauli satricināja dažādas krīzes, kas nesušas briesmīgus zaudējumus pasaules visnabadzīgākajiem iedzīvotājiem.

Tiek ierosināts, lai laika posmā no 2008. līdz 2009. gadam viņu situācijas uzlabošanai tiktu izmantots viens miljards euro, kas ir ievērojama summa no Eiropas Savienības budžeta. Bet es vēlētos atgādināt jums, ka lielākā daļa Eiropas Savienības humānās un attīstības palīdzības netiek novirzīta no Komisijas, bet no dalībvalstīm. Ja dalībvalstis būtu izpildījušas savas saistības attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķiem, Komisijai nebūtu vajadzējis šādi rīkoties.

Referents ir pareizi atzīmējis, ka nevar vēlēties efektīvāku kopējo politiku, nenodrošinot vairāk budžeta resursu, tomēr dalībvalstis, šķiet, ne īpaši vēlas to darīt.

Pēc manām domām, dalībvalstīm vajadzētu sākt apvienot resursus Komisijas aizbildnībā, lai īstenotu patiesi efektīvu kopējo humāno un attīstības politiku.

Daniel Strož (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Kas attiecas uz ziņojumu par <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20081203+ITEM-019+DOC+XML+V0//LV&language=LV> (A6-0396/2008), es noteikti esmu par tā apstiprināšanu, tā kā jaunattīstības valstīm ir nepieciešama šāda palīdzība. Tomēr tajā pašā laikā es vēlētos uzsvērt, ka ziņojumā starp citiem krīzes cēloņiem nebija iekļauts viens, pēc manām domām, daudz svarīgāks cēlonis nekā lielāks gaļas patēriņš Ķīnā un Indijā, vai sausums Austrālijā. Es gribētu jums atgādināt, ka pārtikas cenas aug arī Eiropas Savienībā, un ir pārpārēm skaidrs, ka pašreizējais pieaugums ir saistīts ar enerģijas cenu pieaugumu, kas, savukārt, tiešā veidā atsaucas uz daudznacionālo enerģijas uzņēmumu peļņas pieaugumu. Neoliberālisms ir kļuvis par modeli visiem ES politikas virzieniem, bet patiesībā tas nekur pasaulē neatrisinās pārtikas pietiekamības problēmu.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Pirmās nepieciešamības pārtikas rekordaugsto cenu, kas ievērojami ietekmē daudzus iedzīvotājus, kas cieš badu pasaulē, cēloņi ir vairāki vispārzināmi faktori. Līdztekus konkrētai situācijai dažās valstīs (piemēram, Ķīnā un Indijā) bez šiem faktoriem vēl ir globālās laika apstākļu izmaiņas, pāreja no labības audzēšanas patēriņam uz labības audzēšanu biodegvielas ražošanai, kā arī mazi labības krājumi pasaulē.

Šajā sakarībā es uzskatu, ka ir būtiski, lai ES attīstītu vienotu, saskaņotu un efektīvu reaģēšanas mehānismu. Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu dibināt fondu pārtikas krīzes pārvarēšanai, jo īpaši laikā, kad augstākas pārtikas cenas palielina pārtikas atbalsta izmaksas, jo palielinās šādu cilvēku skaits. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka attīstības palīdzībai mēs izmantojam ES nodokļu maksātāju naudu. Nedz straujais pārtikas cenu pieaugums jaunattīstības valstīs, nedz šā pieauguma ietekme uz nabadzīgākajiem iedzīvotājiem nevar būt par attaisnojumu tam, ka mēs nevaram nodrošināt šo fondu efektīvu un pārredzamu piešķiršanu. Ņemot vērā nestabilos režīmus daudzās jaunattīstības valstīs, demokrātijas pārkāpumus un korupciju, es ļoti nevēlos stiprināt viņu nacionālos budžetus. Es dotu priekšroku tādu projektu un programmu atbalstīšanai, ko pārvalda nevalstiskās vai daļēji valstiskās organizācijas, konsorcijs vai to pārstāvošās apvienības. Es pirms diviem gadiem iesniedzu priekšlikumu, ko pieņēma plenārsēdē, lai atbalsts tiktu uzraudzīts un izvērtēts divreiz gadā, un tad to parakstītu Komisija, vietējās valsts iestādes un atbalsta saņēmēji.

20. Cīņa pret nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem (kopējā PVN sistēma) - Cīņa pret nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas

iekšējiem darījumiem - Eiropas Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 8/2007 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā (debates)

Priekšsēdētāja. – Darba kārtības nākamais punkts ir kopīgās debates par

– ziņojumu (A6-0448/2008) par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Padomes Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, lai apkarotu nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem (COM(2008)0147 – C6-0154/2008 – 2008/0058(CNS)), ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavojis *José Manuel García-Margallo y Marfil*;

– ziņojumu (A6-0449/2008) par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1798/2003, lai apkarotu nodokļu krāpniecību, kas saistīta ar Kopienas iekšējiem darījumiem

(COM(2008)0147 – C6-0155/2008 – 2008/0059(CNS)), ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavojis *José Manuel García-Margallo y Marfil*;

– ziņojumu (A6-0427/2008) par Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 8/2007 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā

(2008/2151(INI)), ko Budžeta kontroles komitejas vārdā sagatavojis *Bert Staes*.

José Manuel García-Margallo y Marfil, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Man jāsāk ar nožēlu, ka šeit kopā ar mums nav atbildīgā komisāra, tomēr es neesmu pārāk pārsteigts, jo šajā jautājumā ir daudz trokšņa un maz jēgas: vareni, pompozi paziņojumi par krāpniecības apkarošanu saistībā ar PVN un ļoti maz pasākumu, ar kuru palīdzību to darīt.

Komisāra paziņojumi, ar kuriem viņš mūs ir iepazīstinājis – pēdējais bija šā gada 1. decembrī, – pauž lielu satraukumu par zaudējumiem, ko rada nodokļu krāpniecība. Tā ietekmē pietiekamību, tā ietekmē vienlīdzību un rada tirgus kroplojumus ar tiešām lielām naudas summām. PVN krāpšana katru gadu ir saistīta ar EUR 60 līdz EUR 100 miljardiem.

Kā apturēt krāpšanu? Šajos paziņojumos izteiktā diagnoze arī ir vispārēji pareiza, pompoza un skanīga. Ziņojumos teikts, ka dalībvalstu iestāžu pienākums ir cīnā pret krāpniecību, bet darījumos, kad piegādātājs un klients neatrodas vienā valstī, ir vajadzīga dalībvalstu sadarbība. Paziņojumos uzsvērts, ka Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā Nr. 8 konstatēs, ka šī sadarbība ir absolūti neapmierinoša un kā tādēļ ir jārikojas. Grūtības uzrodas, kad komisārs sāk mums stāstīt, kāda veida rīcība ir nepieciešama. Viņš ļoti pamatoti saka, ka ir divas stratēģijas: viena, ko viņš sauc par vērienīgu, nozīmē pievienotās vērtības nodokļa ievērojamu reformu, kas būtu saistīta vai nu ar apgrieztās nodokļu iekasēšanas mehānisma ieviešanu vai arī nodokļu uzlikšanu Kopienas iekšējiem darījumiem, tostarp arī tīrvērtes iestādi, bet otro stratēģiju komisārs dēvē par „konvencionālo pasākumu kopumu”.

Pēc komisāra uzstāšanās šeit 24. jūnijā mēs secinājām, ka viņš nekādā gadījumā nedomā sākt vērienīgu reformu un apmierināsies ar „konvencionāliem pasākumiem”. Tomēr pēc tam, kad viņš aprakstīja šos konvencionālos pasākumus, viņš minēja četrus pasākumus, kas principā nav slikti. Viņš runāja par obligāto deklarāciju termiņu saīsināšanu, nodokļu iestāžu sadarbības uzlabošanu, iespēju ieviest dalītu atbildību gadījumos, ja preču pircējs nav deklarējis, kas ir šo preču pārdevējs, un informācijas uzlabošanu par PVN maksātājiem. Nobeigumā viņš teica, ka tajos konkrētajos pasākumos, ko viņš ir nodomājis pieņemt, nav pat šo četru pasākumu. Šodien viņš nāk klajā ar diviem direktīvas un regulas grozījumiem. Viņš saka, ka pirmā grozījuma mērķis ir saīsināt PPVN maksātāju deklarāciju iesniegšanas termiņu no trim līdz vienam mēnesim, un otrā grozījuma mērķis ir no trim līdz vienam mēnesim saīsināt laiku, kā tiek nodota informācija dalībvalstīm, kurām jāiekasē nodoklis. Punkts. Tas ir viss, ko izsaka šis priekšlikums.

Ekonomikas un monetārā komiteja ir mēģinājusi nedaudz sapiparot šo tiešām bezgaršīgo stāstu, un mēs iesniedzām šādus grozījumus. Mēs apstiprinājam grozījumu, kurā atbalstīti mazie un vidējie uzņēmumi un kura mērķis ir savienot cīņu pret nodokļu krāpniecību ar mazo uzņēmumu administratīvā sloga samazināšanu, ko pilnībā atbalsta šis Parlaments un visa ES. Tādēļ mēs sakām, ka Komisijai drīzumā – divu gadu laikā – ir jāsniedz mums ziņojums par to, kā šie pasākumi ir veikti, kā tie ir ietekmējuši uzņēmējdarbības administratīvās izmaksas un kādā mērā tie ir bijuši noderīgi nodokļu krāpniecības apkarošanā.

Mēs norādām arī, ka Komisijai nedaudz vairāk nekā līdz šim jāiesaistās tiesību aktu izstrādē. Komisijai biežāk jāuzņemas vadītājas loma. Mēs aicinām Komisiju centralizēt ar dalībvalstīm saistīto datu pārraidi, izveidot labākās prakses rokasgrāmatu, lai nodokļu iestādes varētu darboties labāk, izstrādāt rādītājus, kas parādītu

riskantās un neapdraudētās jomas, un pastāstīt mums, kurš rīkojas atbilstoši un kurš nē. Visbeidzot, lai izsekotu krāpniekus, mēs veidojam to personu reģistru, kuri nevar izvairīties no nodokļu maksāšanas, dibinot uzņēmumus.

Man žēl, ka komisārs nevar reaģēt un mūsu iesniegtajiem grozījumiem.

Bart Staes, *referents*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Nodokļu krāpniecība un PVN krāpniecība ir sodāmi pārkāpumi. Tie var būt amatpersonu noziegumi, taču tie ir noziegumi, un reizēm tie ir saistīti ar organizēto noziedzību.

Par kādām summām ir runa, jo tas vienmēr ir interesanti? 2007. gadā komisārs L. Kovács lēsa, ka nodokļu krāpniecība divas līdz divas ar pusi reizes pārsniedz Eiropas budžetu vai summu starp EUR 200 un 250 miljardiem. Lēš, ka PVN krāpniecības daļa ir EUR 40 miljardi. Iespējams, ka tas ir ļoti nepāriezs vērtējums, jo Revīzijas palātas vērtējumā 2005. gadā zaudējumi PVN nemaksāšanas rezultātā Vācijā bija EUR 17 miljardi un Apvienotajā Karalistē EUR 18.2 miljardi, tātad kopā tas ir jau vairāk nekā EUR 35 miljardu PVN ieņēmumu zaudējums.

Tādēļ apsveicami, ka Komisija ir finansējusi pētījumu, ka šis pētījums notiek un ka tā rezultāti būs publiski pieejami, lai mēs varētu redzēt šī problēmas patiesos apmērus.

Ir divas galvenās problēmas, kas saistītas ar politiku. Pirmkārt, ir jāuzlabo dalībvalstu nodokļu iestāžu sadarbība, un otrkārt, mums tiešām ir jācenšas panākt, lai dalībvalstu pārvaldes iestādes apkopo informāciju un savstarpēji apmainās ar to īsākos termiņos, tādējādi dodot iespēju daudz ātrāk izskatīt lietas.

Manā ziņojumā galvenokārt ir analizēts Revīzijas palātas pētījums par PVN krāpšanu. Revīzijas palāta veica pārbaudi septiņās dalībvalstīs: Francijā, Itālijā, Luksemburgā, Nīderlandē, Polijā, Slovēnijā un Apvienotajā Karalistē. Šīs valstis labprāt sadarbojās. Taču Vācija attiecās no jebkādas sadarbības. Septembrī Komisija ierosināja pārkāpuma procedūru pret Vāciju, un man jāsaka, komisāra kungs, es to atbalstu.

Revīzijas palāta konstatēja, ka dažās dalībvalstīs nav pilnīgi nekādu priekšnoteikumu, kas ir svarīgi sadarbībai, lai kontrolētu šo krāpniecības veidu. Otrais referents norādīja, ka informācijas pieprasījumu apstrādei vajag vairāk nekā trīs mēnešus. Patiesībā tas ir nepiedodami, jo šie noziegumi ir jāapkaro reālā laikā. Kaut gan var asi kritizēt arī valstu iekšējo organizāciju. Kaut ko labāku varētu gaidīt īpaši no Nīderlandes un Vācijas. Turklāt nav pilnīgi nekāda pietiekama kontroles mehānisma.

Man joprojām ir noslēpums, kāpēc dalībvalstis atsakās ieņemt stingru pozīciju, pat ja tās zina, ka zaudē miljardiem lielus ieņēmumus. Tas patiešām ir ārpus manas sapratnes. Noziedznieku brīva pārvietošanās ir realitāte. Vienota Eiropa cīņā pret nodokļu krāpniecību lielā mērā joprojām ir nepiepildīts sapnis.

Tomēr ir arī labas ziņas. Mana dalībvalsts – Beļģija – ir izveidojusi *European Carousel Network (Eurocanet)*, kas nodrošina spontānu informācijas apmaiņu. Taču arī tajā ir nepilnības, jo tikai 24 dalībvalstis ir piekritušas sadarbībai, un trīs no lielākajām dalībvalstīm, divvainā kārtā Vācija, Itālija un Apvienotā Karaliste, ir atteikušās sadarboties.

7. oktobra *Ecofin* Padome izveidoja jau mehānismu, proti, *Eurofisc* mehānismu, lai uzlabotu dalībvalstu sadarbību cīņā pret PVN krāpniecību. Tā ir ierosme, kas, manuprāt, ir laba, taču tā būs vērtīga tikai tad, ja piedalīsies visas dalībvalstis un ja tas būs kaut kas vairāk par valdību sadarbību. Esmu cieši pārliecināts, Komisijai ir jāiesaistās šajā jaunajā ierosmē. Jebkurā gadījumā, tā var piedalīties un pat uzņemties koordinatores funkcijas.

Visbeidzot, es uzskatu, ka mums ir jāsadarbojas daudz ciešāk arī tiesu iestāžu jomā. Nekavējoties jālikvidē visi šķēršļi dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz pārrobežu kriminālvajāšanu. Ziņojumā es esmu iekļāvis virkni veicamo pasākumu. Es gribētu saņemt atbildi vai reakciju no Komisijas, un man žēl, ka nav Padomes pārstāvju, jo, galu galā, tā būs Padome, kas rīkosies šajā jomā.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlētos pateikt Eiropas Parlamentam un jo īpaši abiem referentiem – *García-Margallo y Marfil* kungam un *Staes* kungam – par konstruktīvajiem ziņojumiem, kurus viņi ir sagatavojuši tik delikātā jautājumā kā cīņa pret PVN krāpniecību Eiropas Savienībā tieši saistībā ar Komisijas pirmo konkrēto priekšlikumu šajā jomā.

Šodien mēs atrodamies pagrieziena punktā, īstenojot mūsu stratēģiju PVN krāpniecības apkarošanai. Šajos trīs ziņojumos, kurus Parlamentam rīt jāpieņem, ir daudz ieteikumu par to, kā uzlabot cīņu pret krāpniecību, un ir atspoguļots mūsu viedoklis par pirmo no daudziem turpmāk īstenojamajiem pasākumiem.

1. decembrī Komisija pieņēma paziņojumu, kurā ir norādīti pasākumi, ar kuriem tā iepazīstinās turpmākajos mēnešos, kā arī sākotnējā direktīva, kurā iekļauti daži no šiem pasākumiem. Paredzētie priekšlikumi atbilst arī *Staes* kunga izteiktajām bažām un rekomendācijām.

Pasākumus, ko Komisija ir nodomājusi pieņemt, var sadalīt trīs kategorijās.

Pirmajā kategorijā ir apvienoti pasākumi, kuru mērķis ir novērst krāpniecību ar PVN. Viens no šiem pasākumiem ir obligāto normu noteikšana reģistrācijai valsts datu bāzēs un izslēgšanai no tām, lai uzlabotu tajās esošās informācijas uzticamību un salīdzināmību.

Ir ielānoti arī uzlabojumi procedūrā, ko lieto PVN maksātāju numuru elektroniskā apstiprinājuma un attiecīgo nosaukumu un adresi saņemšana, lai garantētu piegādātājiem lielāku tiesisko drošību.

Visbeidzot, Komisija ierosina vienkāršot un racionalizēt rēķinu izrakstīšanas noteikumus attiecībā uz nodokļu iekasēšanu, lai nodrošinātu šo noteikumu uzlabotu piemērošanu; šis pasākums atvieglos kontroli.

Otrā kategorijas attiecas uz pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot nodokļu iestāžu darba efektivitāti, atklājot PVN krāpniecību. Šajā kategorijā ir iekļauti pasākumi saistībā ar termiņu saīsināšanu, kas aplūkota *García-Margallo y Marfil* kunga divos ziņojumos. Lai veicinātu krāpniecības atklāšanu, ir jānodrošina arī importam piemēroto PVN atbrīvojumu labāk pārraudzība, kā pagājušajā pirmdienā ierosināja Komisija, un ir jāpaplašina informācijas apjoms, kas dalībvalstīm būs jānodod citu dalībvalstu nodokļu iestāžu rīcībā, nodrošinot automātisku pieeju savām datu bāzēm.

Visbeidzot, kā jūs norādījāt, šajā kategorijā ir iekļauta arī Eiropas tīkla, tā dēvētā *Eurofisc*, izveide. Tā uzdevums ir uzlabot dalībvalstu operatīvo sadarbību cīņā pret PVN krāpniecību pēc *Eurocanet* parauga, ko izveidoja Beļģijas nodokļu iestādes un ko atbalsta Komisija un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai.

Trešajā kategorijā ir iekļauti pasākumi, kuru mērķis ir nostiprināt nodokļu iestāžu iespējas noteikt un iekasēt nodokļus. Konkrētāk runājot, tie ir pasākumi, kas nosaka, kādos gadījumos piegādātāji un klienti, kas veic pārrobežu darījumus, ir kopīgi atbildīgi par nodokļu samaksu. Bez šaubām, tas paredzēts pārrobežu nodokļu iekasēšanas tiesiskās sistēmas nostiprināšanai.

Visbeidzot, šajā kategorijā ir iekļauti pasākumi dalībvalstu kopīgas atbildības noteikšanai, lai aizsargātu vispārējos nodokļu ieņēmumus.

Komisija ievēro arī to, ka Parlaments ir izrādījis arvien lielākas bažas par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību, jo PVN krāpniecība ietekmē arī paša Eiropas budžeta līdzekļus.

Es atzinīgi vērtēju atbalstu, kas izteikts regulas priekšlikumam par administratīvo sadarbību cīņā pret krāpniecību, un jo īpaši pret PVN krāpniecību.

Komisija atzinīgi vērtē arī Parlamenta pieprasījumu Padomei turpināt sarunas par šo priekšlikumu, kas nodrošinās detalizētu sistēmu, ar kura palīdzību Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai sniegts dalībvalstīm operacionālu atbalstu un informāciju cīņā pret PVN krāpniecību.

Labvēlīgais viedoklis par termiņu saīsināšanu, ko Parlaments izteicis ziņojumā, un strauji ritošais darbs pie šī jautājuma Padomē ir laba pazīme par tālejošākiem priekšlikumiem, ko Komisija pieņems tuvākajā laikā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Krāpniecības apturēšana īpaši dalībvalstu nomalē līdz šim ir bijusi problēma, ko nav iespējams atrisināt tikai dalībvalstu līmenī. Nodokļu krāpniecības jomā ir vajadzīga dalībvalstu valdības iestāžu ciešā sadarbība un arī sadarbība ar Komisiju.

Projektā aplūkoto direktīvas un regulas priekšlikumu iemesls tikai daļēji ir ECOFIN 2007. gada jūnijā ierosinātās prioritātes. Ierosināto pārmaiņu galvenais mērķis ir palielināt ātrumu, ar kādu tiek savākta un apkopota informācija par Kopienas iekšējām procedūrām, standartizējot procedūras un saīsinot līdz vienam mēnesim laiku, kas vajadzīgs deklarācijām par darījumiem Kopienas iekšienē, un laiku, kas paredzēts informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm par šiem darījumiem.

PVN prasību saskaņošana nodrošinās sniegtās informācijas efektīvu pārbaudi. Šo procesu ievērojami vienkāršos arī prasība dalībvalstīm pieņemt elektroniski iesniegtas PVN deklarācijas.

Ierosinātie tiesiskie instrumenti nav nekas vairāk kā pirmie soļi virzībā uz ECOFIN priekšlikumu īstenošanu praksē. Mums vēl nav detalizēta vērtējuma par pakalpojumu sniedzējiem izvirzīto jauno oficiālo prasību ietekmi, un būtu ieteicams sagatavot īpašu ziņojumu par šo tematu jo sevišķi tāpēc, ka tas attiecas uz

administratīvajiem izdevumiem, ko sedz nodokļu maksātāji, uz administratīvajām iestādēm un cīņu pret nodokļu krāpniecību.

Atceroties Revīzijas palātas pamatoto kritiku par efektīvas sadarbības trūkumu šajā jomā, Eiropas Komisijai ir jāapsver iespēja palielināt savu ietekmi, jo sevišķi sagatavojot analīzes un norādot uz labiem paraugiem.

Gabriele Stauner, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Katru gadu aptuveni 2.25 % no ES iekšzemes kopprodukta, skaitļu izteiksmē apmēram EUR 200 miljardi – kā jau teica *Staes* kungs – tiek zaudēti pievienotās vērtības nodokļa nemaksāšanas, apiešanas un krāpniecības dēļ. Šie fakti ir *Staes* kunga ziņojuma pamatā.

No atbildēm uz pieciem rakstiskiem jautājumiem par šo tematu, ko es iesniedzu Padomei un Komisijai – starp citu, man arī žēl, ka Padome šeit ir tik trūcīgi pārstāvēta – var secināt arī to, ka 2005. gadā Vācijā vien pievienotās vērtības nodokļa zaudējumi bijā EUR 17 miljardi un Apvienotajā Karalistē – EUR 18 miljardi. Šie skaitļi nepārprotami pasaka ikvienam, ka valsts ekonomikai tiek nodarīti ievērojami zaudējumi un ka tās ir pēc iespēja ātrāk jāaptur.

Taču kā to īstenot? Līdz šim atbilde bija – arī saskaņā ar to, ko teica Revīzijas palātas, kas pievērsās šim jautājumam īpašā ziņojumā – ar dalībvalstu atbildīgo iestāžu sadarbības palīdzību. Taču iepriekšējos gados tieši tas vispār nestrādāja.

Eiropieši atkal ir nokļuvuši situācijā, kad viņi seko labi iecerētam mērķim, taču skaita cāļus, pirms tie vēl ir izšķīlušies. Un šajā gadījumā cāļi ir dalībvalstis, kuras ar administratīvo pasākumu palīdzību nespēj stingri vērsties pret starptautisku izvairīšanos no pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas.

Tādējādi, piemēram, pastāv lielas, neizskaidrojamas atšķirības starp skaitļiem, kas norāda, cik informācijas pieprasījumu ir saņemts un uz cik informācijas pieprasījumiem ir sniegta atbilde. Arī atšķirības statistikas ainās, par kurām ziņoja Komisija, atbildot uz manu šā gada 6. maija rakstisko pieprasījumu, un kuras joprojām ir vērtējamas ar lepnu skaitli – EUR 77 miljardi, var norādīt uz krāpniecību pievienotās vērtības nodokļa jomā. Es gribētu izmantot šo iespēju un jautāt Komisijai, kad mums tiks iesniegti pētījuma rezultāti.

Vladimír Maňka, PSE grupas vārdā. – (SK) Kolēģi, iztēlojieties, ka Eiropas Savienībā nav nodokļu krāpniecības. Ja šādā veidā iegūtos līdzekļus taisnīgi sadalītu, tad katra Eiropas iedzīvotāja – tajā skaitā arī bērnu un pensionāru – maciņā katru gadu būtu par EUR 500 vairāk.

Neviena valsts nespēj efektīvi apkarot nodokļu krāpniecību vienatnē. Starptautiska sadarbība ir obligāts priekšnoteikums jo sevišķi PVN jomā, taču pašreizējā sistēma sarežģī Kopienas iekšējo darījumu pārraudzību. Viens risinājums, kas labvēlīgi ietekmētu nodokļu krāpniecības apkarošanu ilgākā laikposmā, varētu būt tādas PVN sistēmas izveide, saskaņā ar kuru darījumiem starp dalībvalstīm piemērotā nodokļu likme atšķirotas no nulles. Krāpnieki un noziedzīgie grupējumi ļaunprātīgi izmanto nodokļu nulles likmi preču eksportam, piemēram, noslēdzot fiktīvus darījumus un tādējādi atņemot valstu budžetiem miljardiem eiro.

Pašreiz noteiktie nodokļu deklarāciju iesniegšanas ilgie termiņi arī rada augstus šādi nodokļu krāpniecībai. Ziņojumā par direktīvas projektu, ko mēs šodien apspriežam, ir runa par cīņai pret nodokļu krāpniecību vajadzīgās informācijas apmaiņas paātrināšanu. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc mēs saīsinām nodokļu deklarāciju iesniegšanas termiņus pārrobežu darījumiem.

1993. gadā izveidotā PVN sistēma ir tikai pārejas sistēma. Esmu pārliecināts, ka nākošajā pilnvaru termiņā Komisija nāks klajā ar daudz vērienīgākiem pasākumiem saistībā ar galīgu un visaptverošu PVN reformu. Pašreizējās sistēmas pagaidu raksturs ir viens no iemesliem, kāpēc es iesniedzu grozījumu – komiteja to apstiprināja, – kurā prasītu, lai Komisija novērtē pieņemto pasākumu ietekmi trīs gadus agrāk nekā bija ierosināts grozījuma sākotnējā priekšlikumā. Tas novērsīs situāciju, kad sistēmu varētu vērtēt tad, kad tā vairs nav spēkā.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties referentam par līdzsvaroto ziņojumu. Šis projekts dod iespēju ātri reaģēt uz nodokļu krāpniecību. Pozitīvi ir arī tas, paši darījumu cilvēki ir apstiprinājuši, ka administratīvais slogs būs ļoti mazs.

Miguel Portas, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Kad Revīzijas palāta apgalvo, ka PVN krāpniecība kopsummā var pārsniegt Kopienas budžetu un *Staes* kungs lēš, ka šo skaitli vajag vairāk nekā divkārtot, diskusija par šiem ziņojumiem ir pilnīgi pamatota. Tiešām, ir acīmredzams, ka dalībvalstīm ir jāatbalsta to fizisko personu reģistrs, kuras izmanto fiktīvus uzņēmumus, lai nodarbotos ar nodokļu krāpniecību. Arī es atbalstu *Staes* kunga priekšlikumus.

Jāsaka, ka izvairīšanās no PVN maksāšanas nav Eiropas galvenā problēma nodokļu krāpniecības jomā, jo pastāv zināma likumīga izvairīšanās ārzonas finanšu centru veidā, ko atļauj un pieļauj valdības. Tieši šajos centros tiek atmazgāti noziedzīgi ienākumi un likumīgi ienākumi kļūst par noziegumu. Ja mūsu nodokļu naudu beigās izmanto, lai glābtu bankas un bankierus, tad nodokļu paradīzu gals būs īsta drosmes pārbaude, kas tuvākajā laikā sagaida Eiropu. Pēc tā mūs vērtēs, un mēs joprojām atrodamies gaismas gadu attālumā no tā, kas vajadzīgs nodokļu krāpniecības jomā.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Priekšsēdētājas kundze, godātie Parlamenta deputāti un viesi! Bez šaubām, nodokļu krāpniecība rada ievērojamus traucējumus konkurences jomā un iekšējā tirgus darbībā, kā arī samazina valsts ieņēmumus. Paskaidrojums neskan pietiekami pārliecinoši, ja tajā ir apgalvots, ka ierosinātie pasākumi, kuru mērķis ir tikai un vienīgi paātrināt datu savākšanu un apmaiņu par Kopienas iekšējiem darījumiem, nebūs pārmērīgs slogs uzņēmējdarbības nozarei.

Tajā pašā laikā Komisijas paskaidrojumā ir atzītas uzņēmējdarbības nozares bažas par nodokļu iestāžu gatavību izmantot sniegto informāciju. Paskaidrojumā nav darīts nekas, lai šīs bažas kļiedētu. Neraugoties uz to, kaut kad tomēr ir jāsāk rīkoties, lai apkarotu nodokļu krāpniecību. Iespējams, ka tikai prakse parādīs, vai ierosinātie pasākumi darbojas, vai arī tie būs kļuvuši tikai par vēl vienu administratīvo slogu uzņēmējdarbības nozarei.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu aplūkot gan ziņojumu, gan pašu problēmu, pirmkārt, no krāpniecības viedokļa, otrkārt, no budžeta zaudējumu viedokļa, un treškārt, no uzņēmējdarbības konkurētspējas izkropļojumu viedokļa, jo nodokļu krāpniecība kaitē godīgas konkurences principiem.

Es vēlos izteikt īpašu atzinību *Staes* kunga ziņojumam un pašam referentam, kurš ir sagatavojis tik izcilu ziņojumu. Tas ir viens no nedaudzajiem ziņojumiem, kurā ir minētas ne tikai summas, bet nosaukta arī dalībvalstis, kurā notiek šīs nelikumības. Es gribu izteikt pateicību arī Revīzijas palātai, kura norādīja uz divām galvenajām iemeslu grupām. Pirmkārt, iemesli, kas saistīti ar dalībvalstīm un kurus mēs varētu interpretēt kā zināmu pasivitāti no Padomes puses vai inertumu no dalībvalstu puses, kuras varētu dot ievērojamu ieguldījumu šīs problēmas risināšanā, īstenojot dažus šķietami vienkāršus pasākumus, piemēram, informācijas tūlītēju apmaiņu, uzticamu informācijas apmaiņu, kā arī parādot gribu atklāt un novērst pašreizējā stāvokļa cēloņus.

Ir arī otrs svarīgs jautājums, kuram netika veltīta pietiekami liela uzmanība komisāra uzrunā: ko nereti birokrātisko skaidrojumus vietā faktiski var darīt Komisija un tai pakļautās aģentūras, piemēram, Nodokļu ģenerāldirektorāts un muitas ūniju, kā arī Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), ņemot vērā to, ka, lai kā mēs censtos, līdz šim tas nav devis nekādus rezultātus?

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu pateikties jums par šajās debatēs paustajiem vērojumiem un viedokļiem.

Komisija ņems vērā Eiropas Parlamenta ieteikumus pašreizējā un nākamajos likumdošanas priekšlikumos.

Es ar prieku norādu, ka Eiropas Parlamenta un Komisijas viedokļi par pasākumiem, kas jāīsteno, lai uzlabotu cīņu pret PVN krāpniecību Eiropas Savienībā, ir līdzīgi. Mani īpaši iepriecina plašais atbalsts Komisijas pirmā konkrētā priekšlikuma galvenajam mērķim, proti, līdz 2010. gada janvārim paātrināt informācijas savākšanu un apmaiņu par Kopienas iekšējiem darījumiem.

Mēs runājam par ietekmes novērtējumu. Komisija ir pārbaudījusi ietekmi uz uzņēmējdarbības izmaksām. Šķiet, ka šīs izmaksas ir ierobežotas. Lai precīzāk pārbaudītu patiesās sekas, Komisija ir ar mieru sagatavot novērtējuma ziņojumu. Pašreizējā novērtējuma provizorisks rezultāti, par kuriem jūs, *Stauner* kundze runājat, būs pieejamai tuvākajās nedēļās, un pēc tam tos pārbaudīs sadarbībā ar dalībvalstīm.

Man teica, ka Komisija var pieņemt tikai 4. un 7. ziņojuma grozījumu...

Vai jūs tādēļ nevarat pieņemt ziņojuma 4. un 7. grozījumu?

Patiesībā mēs varam pieņemt *García-Margallo y Marfil* kunga ziņojuma 4. un 7. grozījumu.

Atvainojiet, ka rīkojos šādi, bet, kā jūs būsit pamanījuši un kā jūs zināt, es neesmu atbildīgais komisārs, un tādēļ es neizsakos tik plaši par šiem jautājumiem – kuri man ir ārkārtīgi interesanti – kā par citiem jautājumiem.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *referents*. – (ES) Ticiet man, komisār *Michel* kungs, ka es augstu vērtēju jūsu laipnību, ka esat šeit kopā ar mums un nodarbojaties ar jautājumiem, kas patiesībā domāti visiem.

Komisija lūdza mūs rīkoties ātri, un mēs nekavējoties reaģējām. Juridiskā komiteja savlaicīgi sagatavoja atzinumu, un Ekonomikas un monetārā komiteja retā vienprātībā apstiprināja ziņojumu, par kuru mēs šodien debatējam.

Komisāra kungs! No piezīmēm, kuras jums sagatavoja Fiskālā komiteja, jūs mums nolasījāt 1. decembrī pieņemtos Padomes priekšlikumus. Taču šie priekšlikumi nav tieši tie paši, par kuriem mēs šodien debatējam. Mēs debatējam par kaut ko citu. Mani nepārsteidz, ka viņi mums ir pateikuši, ko domā par darīšanu, jo tas, ko viņi ir patiesībā izdarījuši, ir ļoti maz, kā jau es iepriekš teicu.

Ātrumam, ar kādu Parlaments rīkojās šajā tiešām svarīgajā jautājumā, kā norādīja manu kolēģi, nepievienojās entuziasms ne Komisijā, ne Padomē.

Kādas ļoti svarīgas komitejas priekšsēdētājs reiz teica, ka no Komisijas viņš gaida „*de l'audace, encore de l'audace et toujours de l'audace*” – drosmi, lielāku drosmi un mūžam drosmi. Komisijai pieder likumdošanas iniciatīvas monopols, un šis parlaments gribēja, lai tā būtu, taču šis monopols nozīmē, ka šīs iniciatīvas ir jāparāda atklātībā un ka tās ir jāierosina drosmīgi un bezbailīgi, neko neslēpjot bailēs, ka Padome var tās noraidīt.

Ierosmes ir jāizsaka, jāvirza un par tām ir jācīnās, un Padomei būs jāatbild Komisijai un šim Parlamentam, ja priekšlikumi cietīs neveiksmi. Šis nav tas gadījums. Tas, ko es aprakstīju savā iepriekšējā runā, bija stāsts par vēriena samazināšanu no visradikālākajiem priekšlikumiem līdz konvencionāliem pasākumiem, līdz tādu pasākumu kopumam, no kuriem ir izvēlēti tikai divi vismērenākie pasākumi.

Es pateicos *Michel* kungam un lūdzu nodot atbildīgajam komisāram manu pateicību par pāris grozījumu pieņemšanu, taču tas, ko mēs te apspriedām, tiešām sagādāja man vilšanos.

Bart Staes, *referents*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es varu tikai apstiprināt to, ko teica *García-Margallo y Marfil*. Manuprāt, abi mums iesniegtie ziņojumi – patiesībā trīs ziņojumi – un veids, kādā tos ir apstiprinājusi Ekonomikas un monetārā komiteja, no vienas puses, un Budžeta kontroles komiteja, no otras puses, liecina par lielu apņemību – apņemību izturēties nopietni pret šo jautājumu.

Ir runa par lielām naudas summām. Tikai iedomājieties vien, ka mēs varētu atgūt kaut ceturtdaļu no šīs naudas! Tad mums dalībvalstīs un Eiropas Savienībā būtu līdzekļi EUR 60 miljardu apmērā. Mums šī nauda ir vajadzīga. *Verheugen* kungs, kurš šodien ir šeit, zina, ka viņu gaida svarīgs darbs. Tādēļ mēs zinām, par ko mēs cīnāmies. Mēs cīnāmies arī pret negodīgumu un netaisnību. Galu galā, tie, kuri nemaksā nodokļus, kuri cenšas izvairīties no tiem, demonstrē antisociālu uzvedību. Tādēļ tas prasa atrisinājumu šajā Parlamentā.

Es gribētu pateikt komisāram *Michel* kungam, ka sapratu viņa atbildi. Viņam ir pašam sava atbildības joma. Viņš ir šeit, lai aizvietotu kādu citu, un es varu saprast, ka viņš vienkārši nolasa atbildes. Tā nav problēma. Es paņēmu šo tekstu, un mēs pie tā strādāsim.

Tomēr es gribētu lūgt Komisiju ne tikai apspriest pētījumu par krāpniecības apmēriem – šo pētījumu vajadzētu pabeigt līdz šā gada beigām – kopā ar dalībvalstīm, bet arī iesniegt šo pētījumu Ekonomikas un monetārajai komitejai un Budžeta kontroles komitejai, lai mēs varam tajā iekļaut arī daudzus citus aspektus.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2008. gada 4. decembrī plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Minētais ziņojums ir īpaši nozīmīgs, jo tajā ir izstrādāti mehānismi, ar kuru palīdzību samazināt vai novērst iespējas apkrāpt budžetu, veicot ar PVN nodokli apliktus krāpnieciskus darījumus Kopienas iekšienē.

Pašlaik ar neesošiem komersantiem saistīto fiktīvo darījumu radītie zaudējumi saskaņā ar aplēsēm ir EUR 100 miljoni (16 % no ES faktiskajiem līdzekļiem).

Samazinot gan informācijas savākšanas, gan apmaiņas termiņus starp dalībvalstīm, nodokļu iestādes var veicināt šāda veida darījumu pārraudzības uzlabošanu.

Saskaņā ar Komisijas iesniegto minētā ziņojuma grozījumu, dalībvalstu nodokļu iestādes tiks pievienotas kopīgai datu bāzei, kurā būs reģistrētas fiziskas personas, kas stāv aiz neesošajiem komersantiem un ir atbildīgas par šāda veida krāpnieciskiem darījumiem.

Tas neļaus šiem komersantiem dibināt citas sabiedrības visā Eiropas Savienībā un nevis tikai vienā dalībvalstī, kā tas ir pašlaik. To panāks, jo šīs personas tiks atklātas reālā laikā, pārbaudot datu bāzi, un arī tādēļ, ka tiks nosūtīta informācija komercreģistram, kurā ir iesniegts pieteikums par jaunas sabiedrības dibināšanu.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Tā kā es runāju debatēs par nodokļu krāpniecības apkarošanu, es gribētu pievērst uzmanību šādiem jautājumiem. Zaudējumi, ko rada PVN krāpniecība dažādās dalībvalstīs, ir ārkārtīgi augsti, un ik gadu tie palielinās. Piemēram, 2005. gadā Vācijā zaudējumi bija aptuveni EUR 17 miljardi, un 2005. – 2006. nodokļu gadā zaudējumi Apvienotajā Karalistē pārsniedza EUR 18 miljardus.

Neraugoties uz to, ka Eiropas Savienība ir uzsākusi daudzas iniciatīvas cīņā pret PVN krāpniecību, piemēram, EUROCANET (informācijas apmaiņas tīkls par sabiedrībām, kuras tur aizdomās par PVN krāpniecību; diemžēl šajā tīklā nav iekļauta Vācija, Apvienotā Karaliste vai Itālija), kā arī uz tādu iestāžu kā *Europol*, *Eurojust* un *OLAF* darbību, šie zaudējumi ar katru gadu palielinās.

Šādos apstākļos mums ir jāatsakās no pasākumiem, kuru mērķis ir jaunu valdību aģentūru izveide, un ir jānostiprina Eiropas Komisijas kā galvenās dalībvalstu administratīvās sadarbības koordinatores loma saistībā ar PVN krāpniecību. Tādējādi ir vismaz jāapspriež, vai mums vajadzētu veidot jaunu mehānismu *Eurofisc*, kas iecerēts kā decentralizēts tīkls, kurā dalībvalstis iesaistās brīvprātīgi.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Ziņojums par nodokļu krāpniecību saistībā ar Kopienas iekšējiem darījumiem ir ļoti svarīgs tiesību akts.

Nodokļu krāpniecība nozīmē uzbrukumu taisnīgai un pārredzamai nodokļu piemērošanai. Tā grauj Eiropas Savienības darbības pamatus. Ja Eiropas Savienības budžetā nokļūst mazāk naudas, tad tas nozīmē, ka mēs nevaram pilnīgi īstenot dažādas politikas nozares.

Nodokļu krāpniecības apkarošana lielā mērā ir dalībvalstu kompetence. Taču dalībvalstīm nevajadzētu darboties izolācijā. Ir skaidri saskatāma nepieciešamība koordinēt šo darbu Kopienas līmenī un nostiprināt sadarbību starp dalībvalstu valdībām un Eiropas Komisiju.

PVN reforma ir ilgs un laikietilpīgs process. Attiecīgi, mūsu apspriestajā ziņojumā ir norādīts, ka ir jālieto konvencionālas metodes. Tās ir saistītas ar pārmaiņām nodokļu maksātāju atbildības jomā, ja vajadzīgos dokumentus neiesniedz savlaicīgi vai iesniedz nepareizi. Pārējās pārmaiņas ir saistītas ar informācijas saņemšanas laika saīsināšanu un neprecīzu datu tūlītēju izlabošanu, kā arī ar informācija apmaiņas paātrināšana saistībā ar Kopienas iekšējiem darījumiem.

21. REACH ieviešana (debates)

Priekšsēdētāja. – Darba kārtības nākamais punkts ir mutiskais jautājums Komisijai par esošo vielu provizoriskā reģistrācija saskaņā ar REACH regulu (O-0131/2008) – (B6-0490/2008).

Guido Sacconi, jautājuma uzdevējs. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es jūs daudz neaizkavēšu, jo šis ir labi zināms temats. Mēs runājam par ķīmisko vielu provizorisku reģistrāciju, sākotnējo posmu, faktiski pirmo posmu REACH īstenošanā, kas ir ļoti svarīgs tādēļ, ka tas dod uzņēmumiem iespēju noteikt pārejas režīma piemērošanu, citiem vārdiem sakot, regulēt vielu reģistrācijai noteiktos laikus. Tā ir sarežģītāka procedūra, kuras rezultātā – un tas ir vēl svarīgāk – var izveidoties uzņēmumu grupas, kurām ir kopīgi dati. Tas nozīmē, ka vienas vielas ražotāji var iesniegt datus kopā.

Kā mēs visi zinām, mēs esam saņēmuši informāciju, ka, salīdzinot ar sākotnējām prognozēm, kas bija REACH sistēmas pamatā, provizoriskā reģistrācija ir ne tikai augsta, bet patiesībā tā ir daudz augstāka par paredzēto. Mēs runājam par dažiem simtiem tūkstošu, taču provizoriski reģistrēto vielu skaits – un komisāra kungs mums noteikti nosauks konkrētus skaitļus, – iespējams, jau ir pārsniedzis miliona atzīmi. Mums tā ir problēma, jo rodas arī daudz jautājumu par šī sprādziena vai parādības, ja vēlaties, iemesliem, kas var būt pat pozitīvi. Galvenais, ko mēs zinām, ir tas, ka datu lavīna, kaut arī tā joprojām ir tikai provizoriska pamatinformācija, ir bijis nopietns pārbaudījums nesen izveidotās Eiropas Ķīmisko vielu aģentūras spējai to apstrādāt.

Tātad mūsu jautājums ir tieši šāds: mēs gribam zināt, kā šīs problēmas tika risinātas, kādas struktūras ir izveidotas, ja ir radītas problēmas uzņēmumiem, kuri, vēloties labāku termiņu, bija ļoti noraizējušies par iespējām ievērot termiņu. Šo provizoriskās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas termiņš bija 1. decembra pusnakts. Mēs gribam zināt, kāda ir Komisijas analīze un šīs situācijas sākotnējais novērtējums un kādas problēmas tas var radīt šīs regulas īstenošanas nākamajā posmā.

John Bowis, *jautājuma uzdevējs*. – Priekšsēdētājas kundze! Tāpat kā *Guido Sacconi* es varu izteikties par šo jautājumu ļoti lakoniski. Iespējams, ka tas bija lielākais dokuments, ko šis Parlaments ir iepazīnis pēdējos gados. Tā ir viena no lielākajām operācijām, ko sācis Parlaments, un tā ir ārkārtīgi svarīga cilvēku veselībai un drošībai, jo viņi rīkojas, lieto un patērē ķīmiskās vielas, kas var būt bīstamas, kaitīgas vai riskantas, un tādēļ ir vajadzīga liela piesardzība.

Tādēļ mēs izveidojam *REACH*. Tādēļ mēs ieviešam provizoriskās reģistrācijas procedūru un pēc tam licencēšanas procedūru. Tādēļ mēs uztraucāties, dzirdot, ka tā ir izaugusi tādā apmērā, ka gandrīz nospiež jaundzimušo aģentūru.

Guido Sacconi teica, ka viņš īsti nezina provizorisko reģistrācijas pieteikumu skaitu, tomēr viņš domā, ka tas pārsniedz vienu miljonu. Varu jums pateikt, ka 1. decembrī, kad šis process beidzās, šis skaits bija lielāks par 2 miljoniem. Tie bija 2 212 129 reģistrācijas pieteikumi no 65 655 uzņēmumiem.

Jautājums: kāpēc tik daudz? Man ir aizdomas, ka atbilde san: tāpēc, ka ļoti daudziem uzņēmumiem tika ieteikts veikt preventīvus pasākumus gadījumam, ja tiem vēlāk vajadzētu izpildīt daudz dārgākas procedūras.

Tāču tad ir jautājums: vai Komisija varēja iejaukties un sniegt atbalstu septembrī, kad mēs saņēmām pirmos brīdinājumus par šo stāvokli? Vai Komisija uzskata, ka reģistrācijas process tagad būs adekvāts, un kādus pasākumus tā īsteno, lai nodrošinātu to, ka šīs aģentūras atlikusī daļa veic darbu netraucēti un efektīvi?

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu pateikties *Sacconi* kungam un pārējiem jautājuma uzdevējiem, jo viņu jautājums dod man iespēju ziņot Eiropas Parlamentam par provizoriskās reģistrācijas procedūras tiešām pārsteidzošajiem rezultātiem saistībā ar *REACH*. ES tirgū pieejamo ķīmisko vielu provizoriskā reģistrācija ir pirmā procedūra *REACH* sistēmā. Tas ir priekšnoteikums reģistrācijas termiņa pagarināšanai uzņēmumiem, un termiņš pēc tam tiks pagarināts līdz 2018. gadam.

REACH regulā noteiktais provizoriskās reģistrācijas periods sākās 2008. gada 1. decembrī, citiem vārdiem sakot, sešus mēnešus vēlāk. Pieņemot šo regulu, mēs pieņemām, ka mums nāksies rēķināties ar aptuveni 200 000 ķīmisko vielu reģistrāciju. Patiesībā provizoriskās reģistrācijas perioda beigās ir veiktas 2 236 625 reģistrācijas. Pašlaik joprojām tiek apstrādāti vairāki tūkstoši kolektīvo pieteikumu, un tie vēl var ievērojami palielināt šo skaitli.

Aģentūra paziņos galīgo skaitli decembra vidū. Protams, arī mēs jautājam, kā tas ir iespējams, ka aplēses, kas bija mūsu aktu pamatā, ir desmitkārt pārsniegtas. Atbilde ir vienkārša tieši tā paša iemesla dēļ, kāpēc tika izstrādāta *REACH*: jo mēs vienkārši nezinājām – neviens precīzi nezināja – cik daudz vielu mums ir.

Šķiet, ka visi dalībnieki nebija pietiekami novērtējuši uzdevuma apjomu. Aplēses tika veiktas, izmantojot visus pieejamos datus no dalībvalstīm un nozares. Protams, sākumā tas radīja problēmas, kad izrādījās, ka darba hipotēze ir bijusi nepareiza. Tas bija pavisam nenovēršami. Saskaņā ar *REACH* regulu Helsinku aģentūras uzdevums bija izveidot provizoriskās reģistrācijas standarta formu un nodrošināt tās brīvu pieejamību savā tīmekļa vietnē. Šā gada 1. jūnijā uzņēmumiem bija pieejama *REACH IT* sistēma un attiecīgo vielu provizoriskās reģistrācijas forma.

Oktobrī un novembrī uzņēmumi informēja Komisiju, ka aģentūra vadītā *REACH IT* sistēma darbojas ar samazinātu jaudu vai reizēm nedarbojas vispār.

Pēc tam Komisija ļoti uzmanīgi pārraudzīja aģentūras darbību un kopā ar aģentūru apsprieda programmas uzlabojumus un pat ārkārtas situācijas plānu. Visā provizoriskās reģistrācijas laikā aģentūra intensīvi strādāja, lai uzlabotu IT sistēmas darbību un efektivitāti. Ņemot vērā provizoriskās reģistrācijas skaitļu straujo pieaugumu iepriekšējās nedēļās – reizēm līdz 100 000 provizorisko reģistrāciju dienā – aģentūra ir īstenojusi papildu tehniskos pasākumus un palielinājusi jaudu.

Šīs pārmaiņas deva iespēju uzlabot sistēmas pieejamību un ātrumu. Neraugoties uz to, ļoti daudzo vienlaicīgo pieprasījumu dēļ nebija iespējams pilnīgi novērst atbilstu kavēšanos lielākas noslodzes laikā. Tā tiešām ir – un ar to var saistīt arī dažus jautājumus – gandrīz puse no visiem provizoriskās reģistrācijas iesniegumiem

tika iesniegti provizoriskās reģistrācijas perioda divās pēdējās nedēļās, tā teikt, vairāk nekā viens miljons pēdējās divās nedēļās.

Tādēļ sarežģījumu gadījumos aģentūra ieteica veikt provizorisko reģistrāciju laikā, kad noslodze nav tik liela. Turklāt uzņēmumiem ieteica izmantot kolektīvās reģistrācijas formu, kas ir ātrākā iespēja. Provizoriskās reģistrācijas pēdējā posmā aģentūra izveidoja papildu ātro tālrunu dienestu, lai palīdzētu risināt visas problēmas. Tādējādi REACH IT sistēmas reakcijas laiks ievērojami uzlabojās, neraugoties uz provizoriskās reģistrācijas iesniegumu lielo skaitu.

Visbeidzot, sagatavoto alternatīvo procedūru izmantoja tikai pašā pēdējā provizoriskās reģistrācijas dienā, un tā izrādījās vajadzīga tikai ierobežotā mērā, jo, galu galā, beigās REACH IT sistēma funkcionēja pietiekami labi. Manuprāt, neraugoties uz sarežģījumiem, kas gadījās, visi attiecīgie uzņēmumi varēja veikt vielu provizorisko reģistrāciju un ka tādējādi REACH pirmais īstenošanas posms ir sekmīgi pabeigts.

Carl Schlyter, Verts/ALE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājs kundze! Es gribu pateikties komisāra kungam par atbildi. Ņemot vērā to, ka provizoriskās reģistrācijas gribētāju skaits bija tik niecīgs, ka mēs sākumā domājām, manuprāt, mēs joprojām varam teikt, ka daudz kas ir darbojies. Galu galā, par spīti visam, reģistrēti izdevās 2.2 miljoniem cilvēku – un no 65 000 dažādiem uzņēmumiem, kā teica Bowis kungs. Bez šaubām, labi ir tas, ka uzzinājām, cik daudz ķīmisko vielu tiek lietots. Iespējams, tas liecina par zināmu nervozitāti un noskaņojumu „Sargies pats, tad Dievs tevi sargās”, kuras rezultātā cilvēki reģistrēja vielas pat tad, ja šis lietojums varbūt jau bija reģistrēts, un tā tālāk. Taču tikai vēlāk varēsim pateikt, vai tas tā ir.

Taču tādēļ es gribētu uzdot papildu jautājumu. Asā pretstatā provizoriski reģistrēto ķīmisko vielu skaitam ir ļoti mazais to ķīmisko vielu skaits, kas pretendē uz iekļaušanu visbīstamāko vielu sarakstā. Pašlaik tādu ir tikai 15, lai gan mums ir 27 noturīgas, bioakumulējošas un toksiskas (BPT) vielas un vēl 800 citas vielas, ko arī vajadzētu iekļaut šajā sarakstā. Iedomājieties, ja nu nākotnē šo vielu skaits ļoti strauji palielinātos! Kā Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra tiks ar to galā turpmākajās REACH procedūrās, kad no tās tiks prasīti lēmumi? Manuprāt, mums ir ievērojami jāpalielina Eiropas Ķīmisko vielu aģentūras darbinieku skaits, lai varētu sekmīgi īstenot REACH. Ja tas nenotiks, tad, manuprāt, nākamā posma beigās, kad mums vajadzēs aģentūras lēmumus, tai nebūs nekādu iespēju savlaicīgi pieņemt prasītos lēmumus. Tādēļ es tiešām uzskatu, ka šajā posmā mums ir jānodrošina ievērojams budžeta palielinājums Eiropas Ķīmisko vielu aģentūrai.

Guido Sacconi, jautājuma uzdevējs. – (IT) Priekšsēdētājs kundze! Vispirms es vēlētos pateikties komisāra kungam, jo es uzskatu, ka viņa sniegtās atbildes bija ļoti pārlicinošas. Es tiešām sapratu, ka šis provizorisko reģistrāciju sprādziens acīmredzot atspoguļo kādu svarīgu šī jautājuma aspektu, ka teica komisāra kungs. Mums bija problēmas, REACH jau darbojās pārāk efektīvi un atklāja faktiski nezināmas vielas, kas sāka pēkšņi parādīties.

Ja atļausit, es gribētu uzdot jautājumu, kas varbūt ir priekšlaicīgs, jo varbūt vēl nav iespējams iegūt attiecīgos datus un šīs lietas novērtējumu. Galu galā, mēs vienmēr domājām, ka sistēmā tā vai citādi tiks iekļautas aptuveni 300 000 vielas. Ņemot vērā provizorisko reģistrāciju skaitu, vai jūs varat jau tagad vai tuvākajā laikā noteikt, cik daudz vielu tiks iekļautas sistēmā provizoriskās reģistrācijas ceļā? Es šo jautājumu uzdošu tāpēc, ka pašlaik, redzot šī skaita ievērojamo pieaugumu, tas noteikti liek mums domāt par to, kas notiks nākamajos posmos.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājs kundze! Es nevaru atbildēt uz jautājumu, kāpēc ir izveidojusies šī ārkārtīgi lielā atšķirība starp aplēsēm un faktisko rezultātu. Es neesmu ne zinātnieks, ne ierēdnis. Tāpat kā jūs visi arī es paļāvos uz to, ka šīs aplēses ir samērā precīzas. Taču es nevienam nepārmetu, jo patiesībā šis bija gadījums, kad to nevarēja precīzi zināt. Ja mēs būtu, ar kādām vielām sastopamies ikdienā, mums nevajadzētu REACH. Tieši tāpēc, ka mēs to nezinājām, mums vajadzēja REACH.

Saistībā ar to sākotnējais rezultāts, ko mēs šodien apspriežam, ir ļoti pārlicinošs pierādījums, ka šo projektu vajadzēja virzīt tālāk – redzu, ka Sacconi kungs piekrītoši paloka galvu, – tas ir spožs pierādījums, ka šis tiesību akts, ko sabiedrība tik nežēlīgi kritizē, tiešām bija vajadzīgs.

Šajā sākumposmā nav runa par bīstamo vielu saraksta paplašināšanu. Šeit nav runa arī par vienas vai otras vielas licencēšanu. Sākumposma galvenais uzdevums ir uzzināt, kas tur vispār ir, un tādējādi dot uzņēmumiem iespēju izmantot to ražotāju pakalpojumus, kuri šīs vielas ir provizoriski reģistrējuši. Kā paredzēts regulā, šī sistēma attīstīsies pakāpeniski, un šī procesa laikā bīstamo vielu saraksts, iespējams, kļūs garāks.

Protams, ir jautājums, kādas problēmas nozarei radīs REACH turpmākā izmantošana. Mēs to ļoti rūpīgi pārbaudīsim, pamatojoties uz saņemto provizoriskās reģistrācijas iesniegumu analīzi. Taču pašlaik vēl nevar teikt, par ko īsti liecina šis lielais skaitlis. Mums vajag mazliet vairāk laika, un es gribētu ierosināt – es atgriezīšos vai nu Parlamentā vai komitejā, lai informētu jūs par analīzes rezultātiem un konkrēti ziņotu par nākamajiem pasākumiem.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

22. Sieviešu stāvoklis Balkānos (īss izklāsts)

Priekšsēdētāja. – Darba kārtības nākamais punkts ir ziņojuma (A6-0435/2008) par sieviešu stāvokli Balkānos (2008/2119(INI)) īss izklāsts; Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā ziņojumu ir sagatavojusi *Gurmai* kundze.

Zita Gurmai, referente. – (HU) Komisāra kungs, dāmas un kungi! Paldies, ka palikāt uz klausīt mani šajā vēlajā stundā. Priecājos, ka šodien varu jūs iepazīstināt ar šo rezolūcijas priekšlikumu. Es priecājos, jo tas liecina, ka Eiropas Parlaments uzskata, ka ir svarīgi pārraudzīt un uzlabot sieviešu stāvokli Balkānos. Esmu pārliecināta, ka tās ir mūsu kopīgās rūpes un atbildība, jo Eiropas Savienība nevar norobežoties.

Mēs visi zinām, ka šī reģiona valstis ne tik sen ir pārcietušas nopietnas traumas. Tās velta ļoti lielas pūles savu problēmu risināšanai, un par to tās ir pelnījušas apbrīnu. Taču, manuprāt, tās nepietiekami ņem vērā kādu ļoti svarīgu resursu, proti, sievietes.

Tas tiesa, sievietes cieta sevišķi smagi šajos karos, taču mums ir jāatceras ne tikai tas, ka viņas ir upuri, bet arī tas, ka sievietes ir konstruktīva, aktīva, noderīga un neatņemama demokrātiskās stabilizācijas un rekonstrukcijas procesa daļa.

Es nekad neesmu atbalstījusi izņēmumus sievietēm, tomēr esmu tik drosmīga, lai paziņotu, ka sievietēm ir jādod tādas pašas iespējas kā vīriešiem. Ne vairāk un ne mazāk. Arī šis gadījums nav izņēmums. Sievietes var pildīt iepriekš minētos uzdevumus tikai tad, ja viņām dod iespēju to darīt.

Un kāda ir šī iespēja? Tā kā puse no iedzīvotājiem ir sievietes, tad viņām ir jāpiešķir tiesības pieņemt lēmumus tādā pašā proporcijā. Es zinu, daudzi cilvēki uzskata, ka kvota nav īstais risinājums, taču man jāsaka, ka diemžēl līdz šim vēl nav atrasts efektīvāks administratīvais risinājums.

Viens no pirmajiem uzdevumiem ir sieviešu ekonomiskā emancipācija. Strādājošas sievietes ir produktīvākas sabiedrības locekles un ir mazāk pakļautas. Un, ja viņas strādā, tad mēs nevaram pieļaut viņu izslēgšanu no vadošām pozīcijām ekonomiskajā dzīvē. Tajā pašā laikā sievietēm, kuras smagi strādā, ir jādod iespēja līdzsvarot profesionālo dzīvi un ģimenes pienākumus.

Lai tā notiktu, sabiedrības attieksmei pret sievietēm ir jākļūst labvēlīgāka, un ir jāatmet negatīvie stereotipi. Vislielākā nozīme šajā aspektā ir izglītībai un plašsaziņas līdzekļiem. Es varētu turpināt šo garo uzskaitījumu, taču laika trūkuma dēļ es gribētu uzsvērt divus svarīgus apsvērumus.

Pirmkārt, mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka minēto reģionu veido vairākas atšķirīgas valstis, un tās nevar sajaukt kopā un attiecīgi pret tām izturēties. Katra valsts intensīvi strādā ikvienā jomā un tādējādi arī pie sieviešu stāvokļa uzlabošanas. Protams, dažas valstis šajā cīņā ir izvirzījušas tālāk nekā citas. Es mēģināju to parādīt ziņojumam pievienotajā tabulā.

Otrkārt, iespēja nākotnē pievienoties Eiropas Savienībai ievērojami motivē šīs valstis mērķu sasniegšanai. Šīm valstīm un mums ir svarīgi izmantot šo laiku arī šajā jomā.

Mans mērķis bija šajā ziņojumā parādīt, ka šīs valstis ir uz pareizā ceļa, ka tās ir pelnījušas uzslavu par šiem centieniem un ka es vēlu tām drosmīgi doties uz priekšu.

Es gribētu izmanto šo iespēju, lai izteiktu pateicību par ārkārtīgi lielo palīdzību, ko, pildot šo uzdevumu, man sniedza *Rudolfs Verdins* un *Elvy Svennerstāl* no Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas, *Effy Tsonos* un *Majella McCone* no Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā sekretariāta, kolēģi un ēnu referenti *Marie Panayotopoulos-Cassiotou*, *Doris Pack*, *Edit Bauer*, *Livia Járóka*, *Filiz Hyusmenova*, *Emine Bozkurt*, *Anni Podimata*, *Marusya Lyubcheva* un daudzi citi. Īpašs paldies Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu sekretariātam, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai un, protams, Liberāļiem par viņu nenogurstošo darbu un pastāvīgo gatavību piekāpties. Visbeidzot, es vēlos pateikties maniet tiešajiem kolēģiem.

Esmu ļoti lepna, ka rezolūcijas priekšlikums, ar ko es jūs šodien iepazīstinu, atspoguļo plašu kompromisu, kas, manuprāt, padara Eiropas Parlamenta vēstījumu skaidru, nepārprotamu un spēcīgu. Es ceru, ka, lasot starp rindām, kļūs skaidrs, ka mans mērķis ir piešķirt ziņojumam labvēlīgu, uzmundrinošu toni. Paldies par uzmanību! Man ir īpašs prieks, ka ar mums kopā ir komisārs *Verheugen* kungs, kurš bija komisārs paplašināšanās jautājumos tajā laikā, kad mēs pievienojāmies ES.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, *Gurmai* kundze! Es biju atbildīgs par paplašināšanu, bet tas bija pirms četriem gadiem. Taču es joprojām atceros dažas tajā laikā apgūtās zināšanas. Es tiešām priecājos, ka šovakar varu runāt ar jums par šo jautājumu. Tas mani vienmēr ir sevišķi interesējis, un tā tas ir vēl šodien.

Jūsu ziņojums saskan ar Komisijas atzinumiem – šeit nav viedokļu atšķirības. Tas ir pilnīgi pareizi, ka mēs uzskatām sieviešu tiesību un vīriešu un sieviešu līdztiesības jautājumu par absolūti neatņemamu daļu tajos politiskajos kritērijos, kas ir vissvarīgākie priekšnoteikumi pievienošanās sarunu sākšanai un pabeigšanai.

No savas personīgās pieredzes varu teikt – un *Olli Rehn*, kurš tagad dara šo darbu, to apstiprina, – ka paplašināšanās sarunas, faktiski viss paplašināšanās process, jau cerība viena, ka lieta varētu nonākt līdz pievienošanās sarunām, regulāri ievērojami uzlabo neaizsargātāko grupu sociālo stāvokli. Attiecīgo valstu valdības un parlamenti zina, ko Eiropa no tiem gaida. Manuprāt, kandidātvalstīs vai potenciālajās kandidātvalstīs nav spēcīgāka strauju sociālo pārmaiņu katalizatora par izredzēm kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti un tādējādi panākt atbilstību izpildīt noteiktām Eiropas normām.

Jūsu sagatavotie ziņojumi, jūsu analīzes un mūsu analīzes apraksta tiešām biedējošu problēmu. Sievietes tajās valstīs, par kurām mēs šodien runājam, tiešām ir nepietiekami pārstāvētas gan darba tirgū, gan politiskajā dzīvē. Sadzīves vardarbība ir plaši izplatīta. Ārkārtīgi satraucošs ir sieviešu stāvoklis lauku apgabalos. Etnisko minoritāšu sievietes un meitenes – galvenokārt romu sievietes – cieš no sevišķas diskriminācijas, tāpat kā cieš sievietes – invalīdes, un diemžēl pārāk bieži sievietes un meitenes kļūst par cilvēku tirdzniecības upuriem.

Tādēļ Komisijai ir pats par sevi saprotams, ka sadarbībā ar kandidātvalstīm un iespējamajām kandidātvalstīm ir jāizstrādā programmas šo apstākļu uzlabošanai. Man tās nav sīki jāapraksta. Ir ļoti daudz programmu, kam vajadzētu dot kandidātvalstu valdībām un iestādēm iespēju pienācīgi tikt galā ar šo problēmu. Taču ir arī projekti un programmas, kuru pamatā ir pašpalīdzības princips, kas atbalsta nevalstiskas organizācijas un citas sociālās grupas.

Varu jums apliecināt *Gurmai* kundze, ka Komisija arī turpmāk darīs visu iespējamo, lai nostiprinātu sieviešu tiesības Balkānu valstīs. Tas noteikti ir saistīts – kā jau teicu – ar atbalstu sieviešu organizācijām un nevalstiskajām organizācijām. Manuprāt, ticamas un nopietnas izredzes uz pievienošanos šīm valstīm ir visspēcīgākais stimuls pastiegties izdarīt to, kas ir jādara.

Taču mums nevajadzētu lolot ilūzijas. Ikviens klātesošais zina, ka šādiem sabiedrības procesiem ir vajadzīgs laiks. Ja atļaujat, es atkal atgriežos pie savas pieredzes: mēs nevaram pamierināties ar to, ka šis vai tas ir ierakstīts likumu grāmatā. Mēs nevaram apmierināties ar to, ka tiek sagatavoti brīnišķīgi rīcības plāni, kas lieliski izskatās uz papīra. Es tādus esmu redzējis dučiem, un tie nekādā gadījumā nenožīmē, ka kaut kas tiešām notiks. Tātad reāls darbs ir vienīgais īstais sākums. Esmu ļoti pateicīgs, ka Eiropas Parlaments ir izrādījis tik lielu interesi par šo darbu.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks rīt, ceturtdien, 2008. gada 4. decembrī plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), *rakstiski.* – Sociālā attīstība Balkānos dzimumu līdztiesības jomā diemžēl ir kļuvusi bēdīgi slavena ar uzlabojumu trūkumu. Kaut gan dažām Balkānu valstīm ir piešķirts ES kandidātvalstu statuss, sieviešu stāvoklis rada arvien lielākas bažas un gandrīz nemaz neuzlabojas.

Lai saglabātu sieviešu nosacīto stāvokli Balkānu sabiedrībā, Es ir vairāk jāiesaistās lēnajā demokratizācijas procesā, kas raksturīgs lielākajai daļai šā reģiona valstu, un jāaicina nostiprināt tiesiski saistošus instrumentus attiecībā uz sieviešu tiesībām un brīvībām. Turklāt šā reģiona valstu valdībām vajadzētu izmantot arī pozitīvās diskriminācijas koncepciju tāpat, kā to piemēro ES dalībvalstis.

Neraugoties uz to, lai izveidotu stabilu vidi pēc konfliktiem, ir obligāti jāveicina vienlīdzīgas sabiedrības izveide, kas aizsargā sieviešu tiesības, novēršot pagātnei raksturīgo „patriarhālo” institūciju atjaunošanu.

Sieviešu līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesos ir ļoti svarīga, lai panāktu ievērojamas pārmaiņas viņu sabiedriskajā stāvoklī, un tai būs konkrēta nozīme turpmākajos uzlabojumos.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – Vienlīdzīgas tiesības vīriešiem un sievietēm ir Kopenhāģenas kritēriju svarīga daļa. Balkānu valstīm ir daudz jādara šajā jomā. Kandidātvalstīm ir jācenšas pielīdzināt savus pretdiskriminācijas un dzimumu līdztiesības tiesību aktus *acquis communautaire*.

Problēmas, kam ir jāpievērš īpaša uzmanība Balkānos, ir: veselības aprūpes uzlabošana, sieviešu pārstāvniecības uzlabošana valdībās, sieviešu aizsardzība pret sadzīves vardarbību, dzimumnoziedzumu novēršana un spēcīgāku pretdiskriminācijas stratēģiju īstenošana.

Šīs problēmas tiesām pastāv arī ES dalībvalstīs. Mums pastāvīgi jācenšas panākt lielāka līdztiesība starp vīriešiem un sievietēm.

Taču kandidātvalstīm ir jāpievērš īpaša uzmanība šo problēmu novēršanai, pirms tām tiek dota iespēja pievienoties Eiropas Savienībai.

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – Visā Eiropā joprojām nav atrisinātas problēmas, ar kurām saskaras romu kopienas. Gan vecajās, gan jaunajās dalībvalstīs, kā arī kandidātvalstīs integrācijas politika pārsvarā ir vāja un sporādiska, un to pārvalda katrā gadījumā atsevišķi. Visos Balkānos romu sievietes sastopas ar diskrimināciju ne tikai dzimuma dēļ, bet arī tāpēc, ka viņas pieder pie šīs etniskās grupas. Tā kā šī grupa ir atstumta no sabiedrības galvenās daļas, romu sievietes satopas ar diskrimināciju, kas ietekmē viņu piekļuvi veselība aprūpei, kvalitatīvai izglītībai, mītnēm un nodarbinātībai.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis Balkānos nodrošinātu visa veida diskriminācijas un aizspriedumu likvidēšanu pret romu sievietēm un īstenotu efektīvas un praktiskas pretdiskriminācijas stratēģijas ieviešanu visos līmeņos (valsts un vietējos).

Ir acīmredzams, ka Eiropas Savienības paplašināšanās procesam, pateicoties tam piemērotajiem Kopenhāģenas kritērijiem, ir iespēja ievērojami mainīt romu stāvokli Balkānos. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropas Komisija pieņemtu efektīvu pārraudzības sistēmu, ar kuras palīdzību vērtēt reālos pasākumus minoritāšu un sieviešu tiesību jomā Balkānos, un kas pēc tam parādītu pilnīgu atbilstību pievienošanās politiskajiem kritērijiem.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ziņojumā par sieviešu stāvokli Balkānos ir apspriests viens no pašlaik aktuālākajiem tematiem: sievietes vieta mūsdienu sabiedrībā. Skan daudz trauksmes zvanu saistībā ar sieviešu stāvokli Balkānos laikā, kad rit stabilas demokrātijas veidošanas process. Šis ziņojums ir ne tikai visaptverošs. Tajā ir runa arī par galvenajiem jautājumiem, kas ir svarīgi visiem, piemēram: sievietes darba tirgū, stereotipu apkarošana, sieviešu veselība, sieviešu iesaistīšanās lēmumu pieņemšanā, vardarbība pret sievieti un cilvēku tirdzniecība. Šie jautājumi ir sevišķi svarīgi dažās valstīs, kuras iepriekšējos 20 gados ir piedzīvojušas lielas pārmaiņas.

Svarīgi ir tas, cik grūti ir novērtēt pašreizējo stāvokli šajās valstīs. Pret sievietēm tiek vērsta tīša vai netīša diskriminācija. Viens piemērs ir sieviešu „neoficiālais” darba tirgus. Dažās valstīs šo stāvokli uzskata par normu. Vēl lielāka problēma ir sievietes, kuras tiek piespiestas vai „bīdītas” veikt cilvēka cieņu pazemojošas darbības, piemēram, nodarboties ar prostitūciju, vai arī sievietes, kuras kļūst par cilvēku tirdzniecības upuriem. Vēl viena problēma ir tas, ka daudzas sievietes ir arī sadzīves vardarbības upuri.

Citādā ziņā sievietēm ir vairāk jāiesaistās attieksmes maiņā, lai viņas varētu ieņemt pilnīgo vietu sabiedrībā.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Kā Eiropas Parlamenta deputāte no valsts, kas atrodas tiešā Rietumu Balkānu tuvumā, es atzinīgi vērtēju ziņojumā minēto kandidātvalstu vai potenciālo kandidātvalstu panākumus. Taču mums ir vajadzīgi īpaši politiski pasākumi, lai novērstu šajā reģionā pastāvošo sociālo un ekonomisko diskrimināciju.

Šajā reģionā notikušie konflikti ir sabojājuši sievietes tēlu kolektīvajā atmiņā. Tie ir arī radījuši un nostiprinājuši stereotipus, saskaņā ar kuriem sievietes loma sabiedrībā ir ļoti ierobežota un to aizēno varenie vīrieši.

Sākuma punkts šo stereotipu novēršanai ir izglītības pamata līmenis. Izglītojošajiem materiāliem skolā faktiski ir jāveicina pozitīva sievietes tēla veidošana, kad sievietēm ir tādas pašas tiesības kā vīriešiem.

Mūsu pienākums ir atbalstīt šīs programmas gan politiski, gan finansiāli. Tas nozīmē, ka pievienošanās procesa sarunu laikā ir stingri jāpārbauda panāktie rezultāti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Es ir stingrāk jāpārtrauc sieviešu stāvoklis Balkānos, jo sevišķi ES kandidātvalstīs.

Tajā pašā laikā ir jāveicina pirmspievienošanās atbalsta piešķiršana Balkānu valstīm cīņai pret cilvēku tirdzniecību un prostitūciju, kas jo īpaši skar bērnus, kā arī atbilstīgu veselības pakalpojumu sniegšanai, kas būtu pieejami ikvienai sievietei neatkarīgi no viņas tautības, reliģiskās pārliecības vai sociālā stāvokļa. Visbeidzot, šie līdzekļi varētu palīdzēt veidot patvēruma un konsultāciju centrus sievietēm, kas cieš no sadzīves vardarbības.

Es gribētu uzsvērt arī to, cik svarīgi ir atbalstīt NVO cīņai par sieviešu tiesībām Balkānos, ko īsteno gan Balkānu reģiona valstu valdības, gan Es dalībvalstu nevalstiskās organizācijas.

Es aicinu izdarīt spiedienu uz Balkānu valstu valdībām, lai tās nekavējoties pieņemtu mērus cilvēku tirdzniecības, nepilngadīgo prostitūcijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanai, atceroties, ka Balkāni ir gan cilvēku tirdzniecības tranzīta, gan izcelsmes reģions.

Mēs nedrīkstam neievērot arī vajadzību pēc kompetentām iestādēm Balkānos, kas īstenotu pasākumus vienlīdzīgas darba samaksas nodrošināšanai sievietēm un vīriešiem un cilvēku izglītošanai, novēršot stereotipus.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Pagājušajā nedēļā mēs atzīmējam dienu Vardarbības novēršanai pret sievietēm. Eiropas Komisija uzsvēra, cik svarīga ir nesamierināma cīņa pret šo smago problēmu. Arī Eiropas Parlamentam ir jāaicina dalībvalstis aktīvi rīkoties, lai panāktu pašreizējās tiesiskās sistēmas pareizu piemērošanu un atbilstību. Tā kā likums nevar pastāvēt tikai uz papīra, tas ir jāpiemēro arī dzīvē, lai uzlabotu to sieviešu stāvokli, kuras katru dienu cieš šādas mokas un pat nesaprot, ka tas nav pieļaujams. Tāpēc es piekrītu pētniekiem, ka ir jāīsteno pasākumi domāšanas stereotipu maiņai šajās valstīs.

Es gribētu pievērst jūsu uzmanību vēl kādam ārkārtīgi svarīgam punktam šajā ziņojumā. Ņemot vērā šī reģiona specifiku un jo sevišķi militāros konfliktus, ko iepriekšējā desmitgadē vēroja visa Eiropa, es gribētu uzsvērt to, ka sievietes un vīrieši, meitenes un zēni atšķirīgi piedzīvoja karu konflikta zonās. Tas tiesa, ka sievietes un bērni visbiežāk kļuva par šo konfliktu upuriem. Taču sievietēm ir jādod tādas pašas iespējas un vienlīdzīgas tiesības, lai viņas varētu cīnīties, aktīvi iesaistīties sociālajā un politiskajā dzīvē, vadīt un stabilizēt sabiedrību.

23. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

24. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.55)